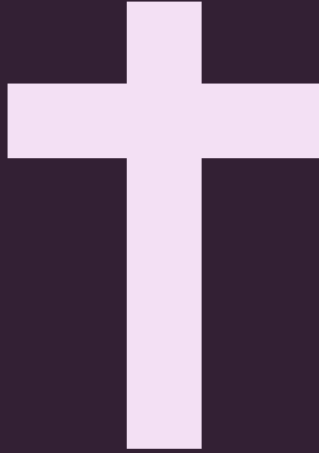

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινὴ Διαθήκη

**The Greek New Testament according to the Byzantine Text form.
Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

Preface	1
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	5
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	26
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	40
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	63
ΠΡΑΞΕΙΣ	80
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	103
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	112
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	120
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	126
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	129
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	132
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	134
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	136
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	138
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	139
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	142
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	144
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	145
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	146
ΙΑΚΩΒΟΥ	153
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	156
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	159
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	161
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	164
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	165
ΙΟΥΔΑ	166
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	167

Preface

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT DECLENSION CODES FOR NOUNS, ADJECTIVES, PREPOSITIONS, CONJUNCTIONS AND PARTICLES

Derived, compared and corrected from the Bagster “Analytical Greek Lexicon,” with comparison made against Perschbacher’s “New Analytical Greek Lexicon”

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg’s “Analytical Greek New Testament”

Maurice A. Robinson
29 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in “The Analytical Greek Lexicon” (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his “The New Analytical Greek Lexicon” (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg “The Analytical Greek New Testament” (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament non-verbal forms (nouns, adjectives, conjunctions, prepositions, and particles) can be interpreted in more than one way. The declensions presented reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the declensions reflect the totality of Greek NT non-verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong’s number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

UNDECLINED FORMS:

ADV	=	ADVerb or adverb and particle combi
CONJ	=	CONJunction or conjunctive particle
COND	=	CONDitional particle or conjunction
PRT	=	PaRTicle, disjunctive particle
PREP	=	PREPosition
INJ	=	INterJection
ARAM	=	ARAMaic transliterated word (indecli
HEB	=	HEBrew transliterated word (indeclin
N-PRI	=	Indeclinable PRoper Noun
A-NUI	=	Indeclinable NUmeral (Adjective)
N-LI	=	Indeclinable Letter (Noun)
N-OI	=	Indeclinable Noun of Other type

DECLINED FORMS:

All follow the order: prefix-case-number-gender-(suffix)

Prefixes:

N-	=	Noun
A-	=	Adjective
R-	=	Relative pronoun
C-	=	reCiprocal pronoun
D-	=	Demonstrative pronoun
T-	=	definite arTicle
K-	=	correlative pronoun
I-	=	Interrogative pronoun
X-	=	indefinite pronoun
Q-	=	correlative or interrogative pronoun
F-	=	reFlexive pronoun (person 1,2,3 added)
S-	=	poSsessive pronoun (person 1,2,3 added)
P-	=	Personal pronoun (person 1,2,3 added)

(Note: 1st and 2nd personal pronouns have no gender)

Cases (5-case system only):

-N	=	Nominative
-V	=	Vocative
-G	=	Genitive
-D	=	Dative
-A	=	Accusative

Number:

S	=	Singular
P	=	Plural

Gender:

M	=	Masculine
F	=	Feminine
N	=	Neuter

Suffixes:

-S	=	Superlative (used primarily with adjectives and nouns) (originally included with the Strong's and 402 adverbs)
-C	=	Comparative (used primarily with adjectives and nouns)
-ABB	=	ABBreviated form (used only with proper nouns) (for "oraw" (Strong's 3708) or "oida" (Strong's 1492), in accordance with the Revised Version)
-I	=	Interrogative
-N	=	Negative (used with some particles and conjunctions)
-K	=	"Kai" (CONJ), second person personal pronoun, new words outside the article
-ATT	=	ATTic Greek form (the Koine Greek text that had not appeared in the Textus Receptus upon which Strong's numbering system had been based. In such cases, the new word is located either under a relatively appropriate Strong's number, or has been assigned a Strong's number that otherwise would no longer exist, due to consolidation under the root lexical forms. One case in particular is that of "ekperissou" and "ekperisswv," neither of which exist separately in the TR: these have been assigned the (otherwise now vacant) Strong's number 4055, thus retaining a single common root, and that in close relation to other words containing some form of "periss-". The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.)

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb "to be" (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., "ou mh" or "ei de mhge"). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek. Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root "eipon" (Strong's 2036) now are assigned to the root "legw" (Strong's 3004), to which "eipon" functions

as the practical aorist. Similarly, all de-

clined proper nouns, new words outside the article "to" merged by

the Textus Receptus upon which Strong's

numbering system had been based. In such

cases, the new word is located either under

a relatively appropriate Strong's number,

or has been assigned a Strong's number that

otherwise would no longer exist, due to con-

solidation under the root lexical forms. One

case in particular is that of "ekperissou"

and "ekperisswv," neither of which exist

separately in the TR: these have been as-

signed the (otherwise now vacant) Strong's

number 4055, thus retaining a single com-

mon root, and that in close relation to other

words containing some form of "periss-".

The revision of the Strong's numbers within

the Greek NT text is an ongoing process. Ul-

timately all Strong's numbers in the Greek

text will agree with the Greek lexical root

form.

ADDITIONAL NOTES:

It is ASSUMED that all Strong's numbers

are correct; these have not been verified,

although a few errors have been noted and

corrected.

Declined proper nouns are not specifically

identified as being names of persons or

places; only indeclinable forms are so iden-

tified.

Reflexive pronouns have the Person (1,2,3)

attached, e.g. F-3DSF See "auth" in the

Bagster lexicon or Perschbacher for further

examples.

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT

PARSING CODES FOR VERB-RELATED

FORMS

Derived, compared and corrected from the

Bagster "Analytical Greek Lexicon," with

comparison made against Perschbacher's

"New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found

in Friberg's "Analytical Greek New

Testament"

Maurice A. Robinson

27 July 2004

The codes which follow reflect an original

abridgment and correction of the data pre-

sented in "The Analytical Greek Lexicon"

(London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the

revised updating of that lexicon by Wes-

ley J. Perschbacher in his "The New Ana-

lytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hen-

drickson, 1990). The Perschbacher revision

failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament verbal forms can be parsed in more than one manner. The parsings given reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the parsings reflect the totality of Greek NT verbal forms. The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

All Greek verbs are listed in one of three various forms:

- 1) V-tense-voice-mood
- 2) V-tense-voice-mood-person-number
- 3) V-tense-voice-mood-case-number-gender

The abbreviations which pertain to each of these categories are the following:

Tense:

P	=	Present
I	=	Imperfect
F	=	Future Second Future = 2F
A	=	Aorist Second Aorist = 2A
R	=	perfect Second perfect = 2R
L	=	pluperfect Second pluperfect = 2L

Voice:

A	=	Active
M	=	Middle
P	=	Passive
E	=	Either middle or passive
D	=	middle Deponent
O	=	passive deponent
N	=	middle or passive deponent

Mood:

I	=	Indicative
S	=	Subjunctive
O	=	Optative
M	=	imperative
N	=	infinitive
P	=	Participle

Extra: -ATT = Attic Greek form

Person: 1, 2, 3 = First, Second, Third person

Number: S, P = Singular, Plural

Gender: M, F, N = Masculine, Feminine, Neuter

Case:

N	=	Nominative (5-case system only!)
G	=	Genitive
D	=	Dative
A	=	Accusative
V	=	Vocative

SPECIAL NOTE: the so-called "Second" forms of the Aorist, Future, Perfect and Pluperfect are respectively designated as 2A, 2F, 2P and 2L, preceding the voice and mood designations. Functionally, these forms are equivalent to the undesignated (First) Aorist, Future, Perfect, and Pluperfect forms.

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb "to be" (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., "ou mh" or "ei de mhge"). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek. Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the

English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root "eipon" (Strong's 2036) now are assigned to the root "legw" (Strong's 3004), to which "eipon" functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of "eidon" (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either "oraw" (Strong's 3708) or "oida" (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES

ACCURACY OF STRONG'S NUMBERS:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

THE VARIOUS FORMS OF THE VERB "TO BE":

Although the analytical lexicons state no voice for the various forms of "to be" (including compound verbs in which "-eimi" is an element), for the purposes of the current parsing data ALL such forms are considered to be in the ACTIVE voice.

In addition, Strong's Concordance gives unique numbers to many separate forms of the verb "to be", even though all these properly derive from "eimi" (1510) alone. Perschbacher gives both numbers: the particular Strong's number in the left margin and the root number 1510 in the right margin. In the present electronic Greek NT texts, ALL forms of "eimi" reflect the single number 1510.

Since accents and breathings are not provided in these Greek texts, some word forms will appear identical although possessing distinct parsings or declensions. The following specifically should be noted:

The form "h" occurs infrequently as part of the verb "to be" (V-PAS-3S of 1510, numbered 5600 by Strong); the same form reflecting the definite article (3588), relative pronoun (3739), and disjunctive particle (2228, 2229) dominates within the Greek NT.

The form "ei" also occurs infrequently as part of the verb "to be" (V-PAI-2S of 1510, numbered 1488 by Strong); the same form (in the absence of accents and breathings) occurs most frequently as a conditional particle (1487).

The form "hn" is frequent as a verb form in the Greek NT (V-IAI-3S of 1510, numbered 2258 by Strong); it also occurs frequently as a relative pronoun (3739).

The subjunctive verb form "wsin" (V-PAS-3P of 1510) is incorrectly cited by Strong as participial (5607). Note also that the same form may be a plural noun from 3775.

The verb form "hw" can be either a present subjunctive (PAS-2S, Strong 1510) or an imperfect indicative (V-IAI-2S, Strong 2229). Both forms derive from the root 1510; the parsing information following each form makes the distinction clear.

-end of file-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

¹ βιβλος γενεσεωσ ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ ² αβρααμ γεννησεν τον ισαακ ισαακ δε γεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε γεννησεν τον ιουδαυ και τους αδελφους αυτου ³ ιουδασ δε γεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε γεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε γεννησεν τον αραμ ⁴ αραμ δε γεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε γεννησεν τον ναασων ναασων δε γεννησεν τον σαλμων ⁵ σαλμων δε γεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε γεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε γεννησεν τον ιεσσα ⁶ ιεσσα δε γεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευσ γεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου ⁷ σολομων δε γεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε γεννησεν τον αβια αβια δε γεννησεν τον ασα ⁸ ασα δε γεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε γεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε γεννησεν τον οζιαμ ⁹ οζιασ δε γεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε γεννησεν τον αχαζ αχαζ δε γεννησεν τον εξεκιαμ ¹⁰ εξεκιασ δε γεννησεν τον μανασση μανασση δε γεννησεν τον αμων αμων δε γεννησεν τον ιωσιαν ¹¹ ιωσιασ δε γεννησεν τον ιεχονιαμ και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ ¹² μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ γεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε γεννησεν τον ζοροβαβελ ¹³ ζοροβαβελ δε γεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε γεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε γεννησεν τον αζωρ ¹⁴ αζωρ δε γεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε γεννησεν τον αχειμ αχειμ δε γεννησεν τον ελιουδ ¹⁵ ελιουδ δε γεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε γεννησεν τον ματθαν ματθαν δε γεννησεν τον ιακωβ ¹⁶ ιακωβ δε γεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ γεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος ¹⁷ πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εωσ δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εωσ της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εωσ του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες ¹⁸ του δε ιησου χριστου η γεννησισ ουτωσ ην μνηστειθεισισ γαρ της μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθει αυτουσ ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματοσ αγιου ¹⁹ ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη θελων αυτην παραδειγματιασι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην ²⁰ ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνεματοσ εστιν αγιου ²¹ τεξεται δε υιοσ και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησων αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων ²² τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ ²³ ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιοσ και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενοσ μεθ ημων ο θεοσ ²⁴ διεγερθεισ δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσαταξεν

2

αυτω ο αγγελοσ κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου ²⁵ και ουκ εγινωσκεν αυτην εωσ ου ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκοσ και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησων

¹ του δε ιησου γεννηθεντοσ εν βηθλεεμ της ιουδαιασ εν ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εισ ιεροσολυμα ² λεγοντεσ που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτον τουσ αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω ³ ακουσασ δε ηρωδησ ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου ⁴ και συναγαγων παντασ τους αρχιερεισ και γραμματεισ του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστοσ γενναιται ⁵ οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιασ ουτωσ γαρ γεγραπται δια του προφητου ⁶ και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμοσ ελαχιστη ει εν τοισ ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενοσ οστισ ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ ⁷ tote ηρωδησ λαθρα καλεσασ τους μαγοουσ ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστεροσ ⁸ και πεμψασ αυτουσ εισ βηθλεεμ ειπεν πορευθεντεσ ακριβωσ εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπωσ καωγ ελθων προσκυνησαι αυτω ⁹ οι δε ακουσαντεσ του βασιλεωσ επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτουσ εωσ ελθων εστη επαν ου ην το παιδιον ¹⁰ ιδοντεσ δε τουσ αστερα εχαρισαν λαραν μεγαλην σφοδρα ¹¹ και ελθοντεσ εισ την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριασ της μητροσ αυτου και πεσοντεσ προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντεσ τουσ θησαυρουσ αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσοσ και λιβανον και σμυρναν ¹² και χρηματισθεντεσ κατ οναρ μη ανακαμψαι προσ ηρωδην η αλλησ οδου ανεχωρησαν εισ την χωραν αυτων ¹³ αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελοσ κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εισ αιγυπτον και ιση εκει εωσ αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδησ ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο ¹⁴ ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτοσ και ανεχωρησεν εισ αιγυπτον ¹⁵ και ην εκει εωσ της τελευτησ ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ¹⁶ tote ηρωδησ ιδων οτι ενεπαυχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλασ ανειλεν παντασ τουσ παιδασ τουσ εν βηθλεεμ και εν πασιν τοισ οριοσ αυτησ απο διετουσ και κατωτερωσ κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ¹⁷ tote επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντοσ ¹⁸ φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνοσ και κλαυθμοσ και ουδυμοσ πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτησ και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ¹⁹ τελευτησαντοσ δε του ηρωδου ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εισ

γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου ²¹ ο δε εγερθεισ παρελαβεν εισ το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εισ γην ισραηλ ²² ακουσασ δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατροσ αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεισ δε κατ οναρ ανεχωρησεν εισ τα μερη της γαλιλαιασ ²³ και ελθων κατωκησεν εισ πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3

¹ εν δε ταισ ημεραισ εκειναισ παραγιναται ιωαννης ο βαπτιστησ κηρυσων εν τη ερημω της ιουδαιασ ² και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ ουτοσ γαρ εστιν ο ρηθεισ υπο ησαιοσ του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου ⁴ αυτοσ δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδεσ και μελι αγριου ⁵ τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωροσ του ιορδανου ⁶ και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη ⁷ αυτου εξομολογουμενοι τασ αμαρτιασ αυτων ⁸ ιδων δε πολλουσ των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενουσ επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοισ γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργησ ⁹ ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιασ ⁹ και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοισ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων γειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπεται και εισ πυρ βαλλεται ¹¹ εγω μεν βαπτιζω υμασ εν υδατι εισ μετανοια ο δε οπισω μου ερχομενοσ ισχυροτεροσ μου εστιν ου ουκ ειμι ικανοσ τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω ¹² ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναζει τον σιτον αυτου εισ την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστοσ ¹³ τοτε παραγιναται ο ιησουσ απο της γαλιλαιασ επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηνα υπ αυτου ¹⁴ ο δε ιωαννησ διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειασ εχω υπο σου βαπτισθηνα και συ ερχη προσ με ¹⁵ αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν προς αυτον αφεσ αρτι ουτωσ γαρ τρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον ¹⁶ και βαπτισθεισ ο ιησουσ ανεβη ευθυσ απο του υδατοσ και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον ¹⁷ και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησασ

4

¹ τοτε ο ιησουσ ανηχθη εισ την ερημον υπο του πνευματοσ πειρασθηνα υπο του διαβολου ² και νηστευσασ ημερασ τεσσαρακοντα και νυκτασ τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν ³ και προσελθων

αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιοσ ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται ⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωποσ αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματοσ θεου ⁵ τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολοσ εισ την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου ⁶ και λεγει αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοισ αγγελιοισ αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προς λιθον τον ποδα σου ⁷ εφη αυτω ο ιησουσ παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεισ κυριον τον θεον σου ⁸ παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολοσ εισ οροσ υψηλον αυτω και δεικνυσιν αυτω πασασ τασ βασιλειασ του κοσμου και την δοξαν αυτων ⁹ και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσωσ προσκυνησης μοι ¹⁰ τοτε λεγει αυτω ο ιησουσ υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεισ και αυτω μονω λατρευσεισ ¹¹ τοτε αφησιν αυτον ο διαβολοσ και ιδου αγγελιοι προσηλθον και διηκονουν αυτω ¹² ακουσασ δε ο ιησουσ οτι ιωαννησ παρεδοθη ανεχωρησεν εισ την γαλιλαιαν ¹³ και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εισ καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοισ ζαβουλων και νεφθαλειμ ¹⁴ ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιοσ του προφητου λεγοντοσ ¹⁵ γη 1093 N-NSF ζαβουλων και γη 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον θαλασσησ περαν του ιορδανου γαλιλαια 1056 N-NSF των εθνων ¹⁶ ο λαοσ ο καθημενοσ εν σκοτει ειδεν φωσ μεγα και τοισ καθημενοισ εν χωρα και σκια θανατου φωσ ανετειλεν αυτοισ ¹⁷ απο τοτε ηρξασ ο ιησουσ κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ¹⁸ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιασ ειδεν δυο αδελφουσ σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντασ αμφιβληστρον εισ την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεισ ¹⁹ και λεγει αυτοισ δευτε οπισω μου και ποιησω υμασ αλιεισ ανθρωπων ²⁰ οι δε ευθεωσ αφεντεσ τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ²¹ και προβασ εκειθεν ειδεν αλλουσ δυο αδελφουσ ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατροσ αυτων καταρτιζοντασ τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοισ ²² οι δε ευθεωσ αφεντεσ το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω ²³ και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησουσ διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειασ και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ²⁴ και απηλθεν η ακοη αυτου εισ ολην την συριαν και προσηγεγκαν αυτω παντασ τουσ κακωσ εχοντασ ποικιλιασ νοσοισ και βασανοισ συνεχομενουσ και δαιμονιοζομενουσ και σεληνιαζομενουσ και παραλυτικουσ και εθεραπευσεν αυτοισ ²⁵ και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιασ και δεκαπολεωσ και ιεροσολυμιων και ιουδαιασ και περαν του ιορδανου

5

¹ ιδων δε τουσ οχλουσ ανεβη εισ το οροσ

και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου ² και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων ³ μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ⁴ μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθουσινται ⁵ μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην ⁶ μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται ⁷ μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται ⁸ μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται ⁹ μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται ¹⁰ μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹¹ μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου ¹² χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων ¹³ υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει επι ει μη βληθηται εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων ¹⁴ υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη ¹⁵ ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια ¹⁶ ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις ¹⁷ μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι ¹⁸ αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται ¹⁹ ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τούτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως του ανθρωπου ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ου δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ²⁰ λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ²¹ ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει ²² εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τα αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γενναν του πυρος ²³ εαν ουν προσφερησ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου ²⁴ αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου ²⁵ ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησ ²⁶ αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην ²⁷ ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις ²⁸ εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμηση αυτην ηδη μοιχευσεν αυτην

εν τη καρδια αυτου ²⁹ ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³⁰ και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³¹ ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποσασιον ³² εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχათαι ³³ παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου ³⁴ εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου ³⁵ μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεως ³⁶ μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκη η μελαιναν ποιησαι ³⁷ εστω δε ο λογος υμων ναι και ου ου το δε περισσον τούτων εκ του πονηρου εστιν ³⁸ ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος ³⁹ εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγωνα στρεφωσιν αυτω και την αλλην ⁴⁰ και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον ⁴¹ και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο ⁴² τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφησ ⁴³ ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου ⁴⁴ εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογητε τους καταρωμενους υμας καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας και προσευχεσθε υπερ των επιρρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας ⁴⁵ οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν τοις ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους ⁴⁶ εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν ⁴⁷ και εαν ασπασησθε τους φιλους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτως ποιουσιν ⁴⁸ εσεσθε ουν υμεις τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειος εστιν

6

¹ προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις ² οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισθ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγασι και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ³ σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴ οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁵ και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγασι και εν

ταις γωνιαῖς τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσευχεσθε· ὡς ἂν φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀμὴν λέγων ὑμῖν ὅτι ἀπεχούσιν τὸν μίσθον αὐτῶν·⁶ σὺ δὲ ὅταν προσευχῇ εἰσελθε εἰς τὸ ταμειῖον σου καὶ κλείσασ τὴν θύραν σου προσεύξου τὸν πατέρα σου τῶ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλεπῶν ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοὶ ἐν τῷ φανερῷ·⁷ προσευχομενοὶ δὲ μὴ βαττολογήσητε ὡς περὶ οἱ ἐθνικοὶ δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογία αὐτῶν εἰσακουσθήσονται·⁸ μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὡν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτησαί· αὐτὸν⁹ οὕτως οὖν προσευχεσθε· ὑμεῖς πατέρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθῆτω τὸ ὄνομα σου·¹⁰ ἔλθετω ἡ βασιλεία σου· γενηθῆτω τὸ θέλημα σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·¹¹ τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον·¹² καὶ ἀφεσ ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλεταῖς ἡμῶν·¹³ καὶ μὴ εἰσενεγκῆς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμὴν·¹⁴ εἰάν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐρανόσι·¹⁵ εἰάν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν·¹⁶ ὅταν δὲ νηστεύητε μὴ γίνεσθε ὡς περὶ οἱ ὑποκριταὶ σκυθῶντι· ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· νηστευόντες ἀμὴν λέγων ὑμῖν ὅτι ἀπεχούσιν τὸν μίσθον αὐτῶν·¹⁷ σὺ δὲ νηστεύων ἀλείψαι σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον σου νίψαι·¹⁸ ὡς μὴ φανῆσ τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων· ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῶ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλεπῶν ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοὶ·¹⁹ μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλεπταὶ διουρυσσοῦσιν καὶ κλεπτουσὶν·²⁰ θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὐτὴ σῆς οὐτε βρώσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλεπταὶ οὐ διουρυσσοῦσιν οὐδὲ κλεπτουσὶν·²¹ ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν·²² ὁ λυχνὸς τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς· εἰάν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ἢ ὅλον τὸ σῶμα σου φωτεινὸν ἐσται·²³ εἰάν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἢ ὅλον τὸ σῶμα σου σκοτεινὸν ἐσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτῶσται οὐδὲ τὸ σκοτῶσόν σου·²⁴ οὐδεὶς δύναται ἄσιν κυριοῖσι δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἓνος ἀνθεξέται καὶ τοῦ ἕτερου καταφρονησεί· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεῖν καὶ μαμμῶν·²⁵ διὰ τοῦτο λέγων ὑμῖν μὴ μεριμνᾶτε τὴν ψυχὴν ὑμῶν τὴ φαγήτε καὶ τὴ πίητε μὴδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τὴ ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τοῦ σώματος ἐνδύματος·²⁶ ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συναγοῦσιν εἰς ἀποθήκας· καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐρανόσι τρέφει αὐτὰ· οὐχὶ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν·²⁷ τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πηχύν ἓνα·²⁸ καὶ περὶ ἐνδύματος· τί μεριμνᾶτε καταμαθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει οὐ κοπία οὐδὲ νηθεῖ·²⁹ λέγων δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων·³⁰ εἰ δὲ τὸν

χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὐριοῦ ἐκ κλίβανον βαλλομένου· ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιεννύσιν οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγοπίστοι·³¹ μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλωμεθα·³² πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἐθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐρανόσι· ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπαντῶν·³³ ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην· αὐτοὺ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν·³⁴ μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν ἄρτιον ἢ γὰρ αὐριοῦ μεριμνήσει τὰ ἐαυτῆς ἀρκετόν τῃ ἡμέρῃ· ἢ κακία αὐτῆς

7

¹ μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε·² ἐν ὧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε· καὶ ἐν ὧ μετρῶ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν·³ τί δὲ βλέπετε τὸν κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατάνοσι·⁴ ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου ἀφεσ ἐκβαλῶ τὸν κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἴδου ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου·⁵ ὑποκρίτα ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸν κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου·⁶ μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν· μὴδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· μῆποτε καταπατήσωνιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ρηξῶσιν ὑμᾶς·⁷ αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ ἐρησέτε· κρούετε καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν·⁸ πᾶς γὰρ ὁ αἶων λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τὸ κρουνεῖν ἀνοίγησεται·⁹ ἢ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃν εἰάν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον μὴ λίθον· ἐπιδώσει αὐτῷ·¹⁰ καὶ εἰάν ἰχθύν αἰτήσῃ μὴ ὄφιν· ἐπιδώσει αὐτῷ·¹¹ εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἰδατε δοματὰ ἀγαθὰ· διδοῦναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πῶσω μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖσι· δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν·¹² πάντα οὖν ὅσα ἐν θέλῃ τῃ ἰα ποιῶσιν ὑμῖν· οἱ ἄνθρωποι οὕτως καὶ ὑμεῖς· ποιεῖτε αὐτοῖς οὕτως γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται·¹³ εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεία ἡ πύλη καὶ εὐρυχωρὸς ἡ ὁδὸς ἢ ἀπαγοῦσα εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ εἰσιν ὁ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς·¹⁴ τὴ στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἢ ἀπαγοῦσα εἰς τὴν ζωὴν· καὶ ὀλιγοὶ εἰσιν ὁ εὐρισκόντες αὐτήν·¹⁵ προσεχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν· οἵτινες ἐρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδομασίν· προβατῶν ἐσῶθεν· δὲ εἰσιν λύκοι ἀρπαγεῖς·¹⁶ ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνωσεσθε αὐτούς· μῆτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα·¹⁷ οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποῦς καλοῦς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποῦς πονηροῦς ποιεῖ·¹⁸ οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποῦς πονηροῦς ποιεῖν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποῦς καλοῦς ποιεῖν·¹⁹ πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκοπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται·²⁰ ἀρα γὰρ ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνωσεσθε αὐτούς·²¹ οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποῖων τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖσι·²² πολλοὶ ἐροῦσιν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ· κύριε κύριε· οὐ τὸ ὄνοματι προεφήτευσάμεν καὶ τῷ ὄνοματι

δαιμονία εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποησαμεν ²³ και τοτε ομολογησω αυτοισ οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν ²⁴ πασ ουν οστις ακουει μου τουσ λογουσ τουτουσ και ποιει αυτοσ ομοιωσ αυτον ανδρι φρονιμωσ οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν ²⁵ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ²⁶ και πασ ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη ποιων αυτοσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον ²⁷ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσισ αυτησ μεγαλη ²⁸ και εγενετο οτε συντελεσεσεν ο ιησουσ τουσ λογουσ τουτουσ εξελπισοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου ²⁹ ην γαρ διδασκων αυτοουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

8

¹ καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι ² και ιδου λεπρουσ ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελωσ δυνασαι με καθαρισαι ³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησουσ λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα ⁴ και λεγει αυτω ο ιησουσ ορα μηδενι ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσισ εισ μαρτυριον αυτοισ ⁵ εισελθοντι δε αυτω εισ καπεραουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχοσ παρακαλωσ αυτον ⁶ και λεγων κυριε ο παισ μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικουσ δεινωσ βασανιζομενοσ ⁷ και λεγει αυτω ο ιησουσ εγω ελθων θεραπευσα αυτον ⁸ και αποκριθεισ ο εκατονταρχοσ εφη κυριε ουκ ειμι ικανοσ ινα μου υπο την στεγην εισελθωσ αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου ⁹ και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ¹⁰ ακουσασ δε ο ιησουσ εθαυμασεν και ειπεν τουσ ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹¹ λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων ¹² οι δε υιοι της βασιλειασ εκβληθησονται εισ το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγγμοσ των οδοντων ¹³ και ειπεν ο ιησουσ τω εκατονταρχη υπαγε και ωσ επιστευσασ γενηθητω σοι και ιαθη ο παισ αυτου εν τη ωρα εκεινη ¹⁴ και ελθων ο ιησουσ εισ την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσουσαν ¹⁵ και ηψατο της χειροσ αυτησ και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ και ηγεθη και διηκονει αυτω ¹⁶ οψιασ δε γενομενησ προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενουσ πολλουσ και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντασ τουσ κακωσ εχοντασ εθεραπευσεν ¹⁷ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου

λεγοντοσ αυτοσ τασ ασθενειασ ημων ελαβεν και τασ νοσουσ εβαστασεν ¹⁸ ιδων δε ο ιησουσ πολλουσ οχλουσ περι αυτον εκελευσεν απελθειν εισ το περαν ¹⁹ και προσελθων εισ γραμματεουσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ²⁰ και λεγει αυτω ο ιησουσ αι αλωπεκεσ φυλωεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ²¹ ετεροσ δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτων απελθειν και θαψαι τον πατερα μου ²² ο δε ιησουσ ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ ²³ και εμβαντι αυτω εισ το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ²⁴ και ιδου σεισμοσ μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν ²⁵ και προσελθοντεσ οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντεσ κυριε ωσωσ ημασ απολλυμεθα ²⁶ και λεγει αυτοισ τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεισ επιειμησεν τοισ ανεμοισ και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη ²⁷ οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντεσ ποταποσ εστιν ουτοσ οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω ²⁸ και ελθοντι αυτω εισ το περαν εισ την χωραν των γεργεσων υπηνησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινησ ²⁹ και ιδου εκραζαν λεγοντεσ τι ημιν και σοι ιησουσ υιε του θεου ηλθεσ ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ ³⁰ ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη ³¹ οι δε δαιμονεσ παρεκαλουσ αυτον λεγοντεσ ει εκβαλλεισ ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εισ την αγελην των χοιρων ³² και ειπεν αυτοισ υπαγετε οι δε εξελθοντεσ απηλθον εισ την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημουσ εισ την θαλασσαν και απεθανον εν τοισ υδασι ³³ οι δε βοσκοντεσ εφυγον και απελθοντεσ εισ την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων ³⁴ και ιδου πασα η πολισ εξηλθεν εισ συναντησιν τω ιησουσ και ιδοντεσ αυτον παρεκαλεσαν οπωσ μεταβη απο των οριων αυτων

9

¹ και εμβασ εισ το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εισ την ιδιαν πολιν ² και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινησ βεβλημενον και ιδων ο ιησουσ την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφωνται σοι αι αμαρτια σου ³ και ιδου τινεσ των γραμματεων ειπον εν εαυτοισ ουτοσ βλασφημει ⁴ και ιδων ο ιησουσ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν ινα τι υμεισ ενθυμεισθε πονηρα εν ταισ καρδιασ υμων ⁵ τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφωνται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει ⁶ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιναι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεισ αρων σου την κλινην και υπαγε εισ τον οικον σου ⁷ και εγερθεισ απηλθεν εισ τον οικον αυτου ⁸ ιδοντεσ δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην

τοισ ἀνθρώποις⁹ καὶ παραγῶν ὁ ἰησοῦς ἐκείθεν εἶδεν ἀνθρώπων καθήμενον ἐπὶ τοὺς τελωνίων ματθαῖον λεγόμενον καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολουθεῖ μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ¹⁰ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακείμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναί καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανακείμενο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ¹¹ καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ διὰ τί μετὰ τῶν τελῶνων καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν¹² ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρειαί ἐχούσιν οἱ ἰσχυρότεροι ἰατροῦ ἀλλ οἱ κακῶς ἔχοντες¹³ πορευθέντες δε μαθετε τί ἐστὶν ελεῶν θέλω καὶ οὐ θυσιᾶν οὐ γὰρ ἦλθον καλεσαὶ δίκαιους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετανοίαν¹⁴ τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωαννοῦ λέγοντες διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ οἱ δε μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μὴ δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφωνοῦ πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος ἐλευσονται δε ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύουσιν¹⁶ οὐδὲ δε ἐπιβάλλει ἐπιβλήμα ῥακοῦς ἀναφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ αἰρεῖ γὰρ τὸ πληρωμα αὐτοῦ ἀπο τοῦ ἱματίου καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται¹⁷ οὐδε βαλλούσιν οἶνον νεόν εἰς ἀσκὸς παλαιῶς εἰ δε μῆγε ριγγύνται οἱ ἀσκοὶ καὶ οἱ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολούνται ἀλλὰ βαλλούσιν οἶνον νεόν εἰς ἀσκὸς καινοὺς καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται¹⁸ ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἀρχῶν εἰς ἐλθῶν προσεκύνη αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγατὴρ μου ἀρτί ἐτελευτήσεν ἀλλὰ ἐλθῶν ἐπιθεῶ τὴν χεῖρα σου ἐπ' αὐτήν καὶ ζήσεται¹⁹ καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ²⁰ καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἀιμορροῦσα δώδεκα ἐτὴ προσελθούσα ὀπισθεν ἠψάτο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ²¹ εἶπεν γὰρ ἐν ἐαυτῇ εἰάν μόνον ἀψῶμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι²² ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν θάρσει θυγατὴρ ἡ πίστις σου σεσῶκεν σε καὶ ἐσῶθῃ ἡ γυνὴ ἀπο τῆς ὥρας ἐκείνης²³ καὶ ἐλθῶν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντοῦ καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον²⁴ λέγει αὐτοῖς ἀναχωρεῖτε οὐ γὰρ ἀπεθάνεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθευδεῖ καὶ κατεγελῶν αὐτοῦ²⁵ ὅτε δε ἐξέβληθῇ ὁ ὄχλος εἰσελθῶν ἐκρατήσεν τῆς χειροῦ αὐτῆς καὶ ἠγερθῆ τὸ κοράσιον²⁶ καὶ ἐξῆλθεν ἡ φημὴ αὐτῇ εἰς ὀλην τὴν γῆν ἐκείνην²⁷ καὶ παραγόντι ἐκείθεν τῷ ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κλαζόντες καὶ λέγοντες ἐλεῆσον ἡμᾶς υἱε δαυὶδ²⁸ ἐλθόντι δε εἰς τὴν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πιστεῦτε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν αὐτῷ ναι κυριε²⁹ τότε ἠψάτο τῶν οφθαλμῶν αὐτῶν λέγων κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γένηθητ' ὑμῖν³⁰ καὶ ἀνεωχθήσαν αὐτῶν οἱ οφθαλμοὶ καὶ ἐνεβρίμῃσατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων ὀρατε μὴδεῖς γίνωσκετω³¹ οἱ δε ἐξέλθοντες διεφήμισαν αὐτον ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνη³² αὐτῶν δε ἐξέρχομενων ἰδοὺ προσηνεγκαν αὐτῷ ἀνθρώπων κῶφον δαιμονιζόμενον³³ καὶ ἐκβλήθεντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κῶφος καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες οὐδεποτε ἐφάνη ὕτως ἐν τῷ ἰσραὴλ³⁴ οἱ δε φαρισαῖοι ἐλεγον ἐν

τῷ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμονία³⁵ καὶ περιηγῶν ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις πασᾶς καὶ τὰς κῶμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρυσσῶν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πασᾶν νόσους καὶ πασᾶν μαλακίας ἐν τῷ λαῷ³⁶ ἰδὼν δε τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνιθῆ περι αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὥσει πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα³⁷ τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δε ἐργαταὶ ὀλιγοὶ³⁸ δεηθῆτε οὖν τὸν κυριον τοῦ θερισμοῦ ὡπὼς ἐκβάλλῃ ἐργατὰς εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ

10

¹ καὶ προσκαλεσαμένους τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἐδῶκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευματῶν ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πασᾶν νόσους καὶ πασᾶν μαλακίας² τῶν δε δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἐστὶν ταῦτα πρῶτος σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἰακώβος ὁ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ³ φιλίππος καὶ βαρθολομαῖος θῶμας καὶ ματθαῖος ὁ τελωνῆς ἰακώβος ὁ τοῦ ἀλφραίου καὶ λεββᾶιος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος⁴ σίμων ὁ κανανιτῆς καὶ ἰουδᾶς ἰσκαριωτῆς ὁ καὶ παραδούς αὐτον⁵ τούτους αὐτοὺς δώδεκα ἀπεστείλεν ὁ ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπελθῆτε καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν μὴ εἰσελθῆτε⁶ πορευεσθε δε μάλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλота οἴκου ἰσραὴλ⁷ πορευόμενοι δε κηρυσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν⁸ ἀσθενούντας θεραπεύετε λεπρούς καθαρίζετε δαιμονία ἐκβάλλετε δῶρα ἐλαβετε δῶρα ἐὰν δότε⁹ μὴ κτήσησθε χρυσόν μηδε ἀργυρον μηδε χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν¹⁰ μὴ ἴψραν εἰς ὁδὸν μηδε δύο χιτῶνας μηδε ὑποδήματα μηδε ραβδὸς ἀξίος γὰρ ὁ ἐργατῆς τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστὶν¹¹ εἰ ἦν δ' ἀνὴρ πόλιν ἡ κωμὴν εἰσελθῆτε ἐξετασατε τίς ἐν αὐτῇ ἀξίος ἐστὶν κακεὶ μέναιτε ἐὼς ἀν' ἐξελθῆτε¹² εἰσερχόμενοι δε εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπασασθε αὐτὴν¹³ καὶ ἐὰν μὲν ἡ ὀικία ἀξία ἐλθετω ἡ εἰρηνὴ ὑμῶν ἐπ' αὐτὴν ἐὰν δε μὴ ἡ ἀξία ἡ εἰρηνὴ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφῆτω¹⁴ καὶ ὅς ἐὰν μὴ δεξῆται ὑμᾶς μηδε ἀκουσῆ τούς λόγους ὑμῶν ἐξέρχομενοι τῆς οἰκίας ἡ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κοριοτον τῶν ποδῶν ὑμῶν¹⁵ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἐσται γῆ σοδομῶν καὶ γομορρῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης¹⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελλῶ ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μεσῷ λύκων γίνεσθε οὖν φρονιμοὶ ὥς οἱ ὄφεις καὶ ἀκεραῖοι ὡς ἀπερίστρατοι¹⁷ προσεχετε δε ἀπο τῶν ἀνθρώπων παραδύσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς¹⁸ καὶ ἐπὶ ἡγεμονίας δε καὶ βασιλείας ἀχθήσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτυριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐθνεσιν¹⁹ ὅταν δε παραδιδῶσιν ὑμᾶς μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε δοθησεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε²⁰ οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατροῦ ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν²¹ παραδώσει δε ἀδελφὸς ἀδελφον εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ ἐπ' ἀναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ

θανατωσουσιν αυτους ²² και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ²³ οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεισητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου ²⁵ αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου εν τον οικοδοποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικειακους αυτου ²⁶ μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁷ ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε κηρυξατε επι των δωματων ²⁸ και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γενηνη ²⁹ ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων ³⁰ υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν ³¹ μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις ³² παν ον οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησει καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ³³ οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ³⁴ μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαिरαν ³⁵ ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης ³⁶ και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου ³⁷ ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος ³⁸ και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος ³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ⁴⁰ ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με ⁴¹ ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται ⁴² και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τούτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αυτου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτην

11

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασεων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων ² ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμφσας δυο των μαθητων αυτου ³ ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν ⁴ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη ακουετε και βλεπετε ⁵ τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και

κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται ⁶ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ⁷ τούτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηληθετε εις την ερημον θαεσσασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ⁸ αλλα τι εξηληθετε ιδειν ανθρωπων εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν ⁹ αλλα τι εξηληθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ¹⁰ ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκαυσει την οδον σου εμπροσθεν σου ¹¹ αμην λεγω υμιν ουκ εγηνηθη εν γεννητοισ γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν ¹² απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην ¹³ παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προσεφητευσαν ¹⁴ και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλον ερχεσθαι ¹⁵ ο εχων ωτα ακουει ακουετω ¹⁶ τι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων ¹⁷ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε ¹⁸ ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ¹⁹ ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οιοποτησ τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης ²⁰ τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν ²¹ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν ²² πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν ²³ και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθησ οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον ²⁴ πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι ²⁵ εν εκεινω τω καιρω αποκριθεισ ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκριψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ²⁶ ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²⁷ παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι ²⁸ δευτε προσ με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας ²⁹ αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων ³⁰ ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

¹ εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται

αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυασ και εσθιειν ² οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω ³ ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι ποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου ⁴ πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τουσ αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις ⁵ η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερειω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν ⁶ λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε ⁷ ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ους υθισαι ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους ⁸ κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου ⁹ και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων ¹⁰ και ιδου ανθρωπος εν τη χειρα εχων ξηραν και επηρωτησεν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου ¹¹ ο δε ειπεν αυτοις τις εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει ¹² ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλωσ ποιειν ¹³ τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιης ωσ η αλλη ¹⁴ οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν ¹⁵ ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας ¹⁶ και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹⁷ οπως πληρωθη το ρηθην δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁸ ιδου ο πασις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεισιν απαγγελει ¹⁹ ουκ ερσει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου ²⁰ καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου οφθει ειωσ αν εκβαλη εις νικος την κρισιν ²¹ και τω ονοματι αυτου εθνη ελπουσιν ²² τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν ²³ και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ ²⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων ²⁵ ειδως δε ο ιησους τας ενθυμιας αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτης ερημωται και πασα πολις η οικια μερισθεισα καθ εαυτης ου σταθισεται ²⁶ και ει ο σατανασ τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον μερισθη πως ουν σταθισεται η βασιλεια αυτου ²⁷ και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται ²⁸ ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ²⁹ η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ³⁰ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου

σκορπιζει ³¹ δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις ³² και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι ³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται ³⁴ γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας του στομα λαλει ³⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα ³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσωσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως ³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθησθαι ³⁸ τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν ³⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ον δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνασ εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας ⁴¹ ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ⁴² βασιλεια νουτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε ⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαισιν και ουχ ευρισκει ⁴⁴ τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβάνει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα ⁴⁶ ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεσαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι ⁴⁷ ειπεν δε τις αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι ⁴⁸ ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου ⁴⁹ και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ⁵⁰ οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοισ αυτοσ μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13

¹ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν

2 και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εισ το πλοιον εμβαντα καθισθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εισηκει 3 και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειριν 4 και εν τω σπειριν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα 5 αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γης 6 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη 7 αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απενιξαν αυτα 8 αλλα δε επεσεν επι την γην καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα 9 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 10 και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις 11 ο δε απκριθεισ ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται 12 οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου 13 δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν 14 και αναπληρουται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε 15 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τοις οφθαλμοις αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτοις 16 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει 17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν 18 υμεις ου ακουσατε την παραβολην του σπειρινου 19 παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ 20 ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον 21 ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαυεται εντινι γενομενησ δε θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται 22 ο δε εισ τας ακανθας σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται 23 ο δε επι την γην καλην σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα 24 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου 25 εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπουσ ηλθεν αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν 26 οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποιοησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια 27 προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν

εχει ζιζανια 28 ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποιοησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεισ τουτο απελθοντες συλλεξομεν αυτα 29 ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοισ τον σιτον 30 αφετε συναυξανασθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εισ δεσμασ προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εισ την αποθηκην μου 31 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου 32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου 33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εισ αλευρου σατα τρια εωσ ου εξυμωθη ολον 34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρισ παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις 35 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολησ κοσμου 36 τοτε αφεισ τους οχλουσ ηλθεν εισ την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου 37 ο δε απκριθεισ ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιοσ του ανθρωπου 38 ο δε αγρωσ εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειασ τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου 39 ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολοσ ο δε θερισμοσ συντελεια του αιωνοσ εστιν οι δε θερισται αγγελιοι εισιν 40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ τουτου 41 αποστελει ο υιοσ του ανθρωπου τους αγγελουσ αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειασ αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντασ την ανομιαν 42 και βαλουσιν αυτοουσ εισ την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων 43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ωσ ο ηλιουσ εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ηθσαυρωσ κεκρυμμενωσ εν τω αγρω ον ευρων ανθρωποσ εκρυψεν και απο της χαρασ αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον 45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλουσ μαργαριτασ 46 οσ ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον 47 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγγηνη βληθεισ εισ την θαλασσαν και εκ παντοσ γενοουσ συναγαγουση 48 ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εισ αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον 49 ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ εξελεουσνται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρουσ εκ μεσου των δικαιων 50 και βαλουσιν αυτοουσ εισ την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ

και ο βρυγμος των οδοντων ⁵¹ λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω να κυριε ⁵² ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πασ γραμματευσ μαθητευθεισ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια ⁵³ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολασ ταυτας μετηρην εκειθεν ⁵⁴ και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεισ ⁵⁵ ουχ ουτος εστιν ο του τεκνονσ υιοσ ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβωσ και ιωσησ και τιμων και ιουδασ ⁵⁶ και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα ⁵⁷ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ουκ εστιν προφητησ αιτιμσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου ⁵⁸ και ουκ εποιησεν εκει δυναμεισ πολλασ δια την απιστιαν αυτων

14

¹ εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδισ ο τετραρχησ την ακοην ιησου ² και ειπεν τοισ παισιν αυτου ουτοσ εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεισ ενεργουσιν εν αυτω ³ ο γαρ ηρωδισ κρατησασ τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου ⁴ ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστισ σι εχειν αυτην ⁵ και θελων αυτον αποκτειναι εφορηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον ⁶ γενεσινωσ δε αγομενων του ηρωδουσ ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδοσ εν τω μεσω και ηρσεεν τω ηρωδι ⁷ οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται ⁸ η δε προβιβασθεισα υπο της μητροσ αυτησ δωσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ⁹ και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι ¹⁰ και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ¹¹ και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητηρ αυτησ ¹² και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντεσ απηγγειλαν τω ιησου ¹³ και ακουσασ ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντεσ οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων ¹⁴ και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ και εθεραπευσεν τουσ αρρωστουσ αυτων ¹⁵ οψιασ δε γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ερημωσ εστιν ο τοποσ και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τουσ οχλουσ ινα απελθοντεσ εις τασ κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ βρωματα ¹⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ου χρειαν εχουσιν απελθειν δωτε αυτοισ υμεισ φαγειν ¹⁷ οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτουσ και δυο ιχθυασ ¹⁸ ο δε ειπεν φερετε μοι αυτοουσ ωδε ¹⁹ και κελευσασ τουσ οχλουσ ανακλιθηναι επι τουσ χορτουσ λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν

και κλασασ εδωκεν τοισ μαθηταισ τουσ αρτουσ οι δε μαθηται τοισ οχλοισ ²⁰ και εφαγον παντεσ και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ ²¹ οι δε εσθιοντεσ ησαν ανδρεσ ωσει πεντακισχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων ²² και ευθεωσ ηναγκασεν ο ιησους τουσ μαθητασ εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εωσ ου απολυση τουσ οχλουσ ²³ και απολυσασ τουσ οχλουσ ανεβη εις το οροσ κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιασ δε γενομενησ μονοσ ην εκει ²⁴ το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσησ ην βασιανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιοσ ο ανεμοσ ²⁵ τεταρτη δε φυλακη της νυκτοσ απηλθεν προσ αυτοουσ ο ιησους περιπατων επι της θαλασσησ ²⁶ και ιδοντεσ αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντεσ οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραζαν ²⁷ ευθεωσ δε ελαλησεν αυτοισ ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ²⁸ αποκριθεισ δε αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προσ σε ελθειν επι τα υδατα ²⁹ ο δε ειπεν ελθε και καταβασ απο του πλοιου ο πετροσ περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προσ τον ιησουσ ³⁰ βλεπων δε τον ανεμον ιοχυρον εφορηθη και αρξαμενοσ καταποντιζεσθαι εκραζεν λεγων κυριε σωσον με ³¹ οθεωσ δε ο ιησους εκτεινασ την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασασ ³² και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμοσ ³³ οι δε εν τω πλοιω ελθοντεσ προσεκυνησαν αυτω λεγοντεσ αληθωσ θεου υιοσ ει ³⁴ και διαπερασαντεσ ηλθον εις την γην γεννησαρετ ³⁵ και επιγοντεσ αυτον οι ανδρεσ του τοπου εκεινουσ απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντασ τουσ κακωσ εχοντασ ³⁶ και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κραπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15

¹ τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεισ και φαρισαιοι λεγοντεσ ² δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τασ χειρασ αυτων οταν αρτον εσθιωσιν ³ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δια τι και υμεισ παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁴ ο γαρ θεοσ ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ⁵ υμεισ δε λεγετε οσ αν ειπη τω πατρι η τη μητηρ δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου ⁶ και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁷ υποκριται καλωσ προσφηνησαν περι υμων ησιασ λεγων ⁸ εγγιζει μοι ο λαοσ ουτοσ τω στοματι αυτων και τοισ χειλεισιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρωσ απεχει απ εμου ⁹ ματηρ δε σεβονται με διδασκοντεσ διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων ¹⁰ και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον ειπεν αυτοισ ακουετε και συνιετε ¹¹ ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματουσ τουτο

κοινοι τον ανθρωπον ¹² τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδασ οτι οι φαρισαι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν ¹³ ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται ¹⁴ αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται ¹⁵ αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην ¹⁶ ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε ¹⁷ ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται ¹⁸ τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον ¹⁹ εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυρια βλασφημια ²⁰ ταυτα εστιν τα κοινοუნτα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον ²¹ και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος ²² και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυνησεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται ²³ ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων ²⁴ ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ²⁵ η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι ²⁶ ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις ²⁷ η δε ειπεν ναυα και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψυχων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων ²⁸ τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτησ απο της ωρας εκεινης ²⁹ και μεταβασ εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει ³⁰ και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετεροους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους ³¹ ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ ³² ο δε ιησους προκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω ³³ και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον ³⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια ³⁵ και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην ³⁶ και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυσ ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταισ αυτου οι δε μαθηται τω οχλω ³⁷ και εφαγον παντες και εχορτασησαν και ηραν το περισσεον των κλασματων επτα σπυριδας πληρης ³⁸ οι

δε εσθιοντες ησαν τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων ³⁹ και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16

¹ και προσελθοντες οι φαρισαι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις ² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιασ γενομενησ λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος ³ και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπων του ουρανου γινωσκατε διακρινεται τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε ⁴ γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν ⁵ και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν ⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ⁷ οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν ⁸ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε ⁹ ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακισχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε ¹⁰ ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε ¹¹ πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹² τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹³ ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππων ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου ¹⁴ οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμian η ενα των προφητων ¹⁵ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι ¹⁶ αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις ¹⁸ καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτησ ¹⁹ και δωσω σοι τας κλεισ της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησησ επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσησ επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις ²⁰ τοτε διεστειλατο τοις μαθηταισ αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος ²¹ απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταισ αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγεγρηναι ²² και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμian αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο ²³ ο δε στραφεισ ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

24 τότε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και κρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι 25 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην 26 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου 27 μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τότε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου 28 αμην λεγω υμιν εισιν τιτες ωδε εστωτες οτινες ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

1 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν 2 και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ως το φως 3 και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυτου συλλαλουντες 4 αποκριθεισ δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεισ ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια 5 ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε 6 και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα 7 και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε 8 επαρანτες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον 9 και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους εντειλιτα αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη 10 και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον 11 ο δε ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτοις ηλιας μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα 12 λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελσαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων 13 τότε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις 14 και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον 15 και λεγων κυριε ελεισον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ 16 και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι 17 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε 18 και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης 19 τότε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο 20 ο δε ιησους

ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε το ορει τουτω μεταβηθη εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν 21 τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια 22 αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοςθαι εις χειρας ανθρωπων 23 και αποκτενουςιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυθηθησαν σφοδρα 24 ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα 25 λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προσεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεισ της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κησων απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων 26 λεγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι 27 ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεισ εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρη και ανοιξας το στομα αυτου ευρησεισ στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18

1 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων 2 και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων 3 και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων 4 οστις ουν ταπεινωσει εαυτον ως το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων 5 και ος εαν δεζηται παιδιον τοιουτου εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται 6 ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων αυτων των πιστευνοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μολος ονικος εις τον τραχηλον αυτου και καταποντιωθη εν τω πελαγει της θαλασσης 7 ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται 8 ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον 9 και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος 10 ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τούτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοισ δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοισ 11 ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το απολωλος 12 τι υμιν δοκει εαν γενηται τινη ανθρωπος εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεισ τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεισ ζητει το πλανωμενον 13 και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επι αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα τοις

μη πεπλανημενοι ¹⁴ ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εις των μικρων τούτων ¹⁵ εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερησασ τον αδελφον σου ¹⁶ εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα ¹⁷ εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και η τση εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνησ ¹⁸ αμην λεγω υμιν οσα εαν δησιτε επι τησ γησ εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσιτε επι τησ γησ εσται λελυμενα εν τω ουρανω ¹⁹ παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι τησ γησ περι παντοσ πραγματοσ ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοισ παρα του πατροσ μου του εν ουρανοισ ²⁰ ου γαρ εισιν δυο η τρεισ συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων ²¹ τοτε προσελθων αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εωσ επτακις ²² λεγει αυτω ο ιησουσ ου λεγω σοι εωσ επτακις αλλ εωσ εβδομηκοντακις επτα ²³ δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οσ ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου ²⁴ αρξαμενου δε αυτου συναρειν προσηνεχη αυτω εις οφειλετησ μυριων ταλαντων ²⁵ μη εχοντοσ δε αυτου αποδουнай εκελευσεν αυτον ο κυριοσ αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι ²⁶ πεσων ουν ο δουλοσ προσεκυνει αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω ²⁷ σπλαγχνισθεισ δε ο κυριοσ του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω ²⁸ εξελθων δε ο δουλοσ εκεινοσ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ αυτον επνιγεν λεγων αποδοσ μοι ει τι οφειλεισ ²⁹ πεσων ουν ο συνδουλοσ αυτου εις τουσ ποδασ αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι ³⁰ ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εωσ ου αποδω το οφειλομενον ³¹ ιδοντεσ δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντεσ διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα ³² τοτε προσκαλεσαμενοσ αυτον ο κυριοσ αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσασ με ³³ ουκ εδει και σε ελθεισαι τον συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηλειψασ ³⁴ και οργισθεισ ο κυριοσ αυτου παρεδωκεν αυτον τοισ βασιανταισ εωσ ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω ³⁵ ουτωσ και ο πατηρ μου ο επουρανιοσ ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστοσ τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησουσ τουσ λογουσ τουτουσ μετηρεν απο τησ γαλιλαιασ και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιασ περαν του ιορδανου ² και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν

αυτουσ εκει ³ και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντεσ αυτον και λεγοντεσ αυτω ει εξεσθι ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν ⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησασ απ αρχησ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτουσ ⁵ και ειπεν ερεκεν τουτου καταλειψει ανθρωποσ τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ⁶ ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεοσ συνεζευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω ⁷ λεγουσιν αυτω τι ουν μωσησ ενετειλατο δουнай βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην ⁸ λεγει αυτοισ οτι μωσησ προσ την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τασ γυναιकाσ υμων απ αρχησ δε ου γεγονεν ουτωσ ⁹ λεγω δε υμιν οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται και ο απολελυμενην γαμησασ μοιχαται ¹⁰ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτωσ εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα τησ γυναικοσ ου συμφερει γαμησαι ¹¹ ο δε ειπεν αυτοισ ου παντεσ χωρουσιν τον λογον τουτουν αλλ οισ δεδοται ¹² εισιν γαρ ευνουχοι οιτινεσ εκ κοιλιασ μητροσ εγεννηθησαν ουτωσ και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχιασ εαυτουσ δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενοσ χωρειν χωρειτω ¹³ τοτε προσηνεχη αυτω παιδια ινα τασ χειρασ επιθη αυτοισ και προσευζηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοισ ¹⁴ ο δε ιησουσ ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυτε αυτα ελθειν προσ με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹⁵ και επιθεισ αυτοισ τασ χειρασ επορευθη εκειθεν ¹⁶ και ιδου εισ προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον ¹⁷ ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εισ ο θεοσ ει δε θελεισ εισελθειν εις την ζωην τηρησον τασ εντολασ ¹⁸ λεγει αυτω ποιασ ο δε ιησουσ ειπεν το ου φονευσεισ ου μοιχευσεισ ου κλεψεισ ου ψευδομαρτυρησεισ ¹⁹ τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπηησ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον ²⁰ λεγει αυτω ο νεανικοσ παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου τι ετι υστερω ²¹ εφη αυτω ο ιησουσ ει θελεισ τελειοσ ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δοσ πτωχοισ και εξεισθησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²² ακουσασ δε ο νεανικοσ τον λογον απηλθεν λυπουμενοσ ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ ο δε ιησουσ ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολωσ πλουσιοσ εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων ²⁴ παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματοσ ραφιδωσ διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ακουσαντεσ δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντεσ τισ αρα δυναται σωθηναι ²⁶ εμβλεψασ δε ο ιησουσ ειπεν αυτοισ παρα ανθρωποισ τουτου αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα ²⁷ τοτε αποκριθεισ ο πετροσ ειπεν αυτω ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν ²⁸ ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι υμεισ οι ακολουθησαντεσ

μοι εν τη παλιγγενεσια όταν καθισθῶ ο υἱος του ανθρωπου επι θρονου δοξησθαι αυτου καθισσεθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ²⁹ και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματου μου εκατονταπλασιον ληψεται και ζωνη ανωνιον κληρονομησει ³⁰ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

¹ ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθα εργατας εις τον αμπελωνα αυτου ² και συμφωνησας μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου ³ και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους ⁴ και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν ⁵ οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως ⁶ περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷ λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσας λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε ⁸ οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων ⁹ και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον ¹⁰ ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον ¹¹ λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου ¹² λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ιουσις ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα ¹³ ο δε αποκριθεισις ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι ¹⁴ αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι ¹⁵ η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι ¹⁶ ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁷ και αναβαινωσιν ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατα ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις ¹⁸ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσις και γραμματευσις και κατακρινουσιν αυτον θανατω ¹⁹ και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται ²⁰ τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου ²¹ ο δε ειπεν αυτη τι θελεισ λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου ²² αποκριθεισις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι

βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα ²³ και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται υπο του πατρος μου ²⁴ και ακουσαντες οι δεκα ηγνακτησαν περι των δυο αδελφων ²⁵ ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ²⁶ ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι εσται υμων διακονος ²⁷ και ος εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εστω υμων δουλος ²⁸ ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ²⁹ και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς ³⁰ και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαυιδ ³¹ ο δε οχλος επειτημηνεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαυιδ ³² και στας ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν ³³ λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι ³⁴ σπλαγγιμισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21

¹ και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσαφαη προς το ορος των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητας ² λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι ³ και εαν τις υμιν ειπη τι ερειπε οτι ο κυριος αυτων χρειαν εχει ευθεωσ δε αποστελλει αυτους ⁴ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ⁵ ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πρασ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου ⁶ πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθωσ προσεταξεν αυτοις ο ιησους ⁷ ηγαγον την ονον και τον πωλον και επηθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων ⁸ ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω ⁹ οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθοντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹⁰ και εισελθοντες αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος ¹¹ οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας ¹² και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερων του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας ¹³ και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις

δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ¹⁴ και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους ¹⁵ ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγακτικησαν ¹⁶ και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ¹⁷ και καταλιπον αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει ¹⁸ πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν ¹⁹ και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη η μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκει εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραρχημα η συκη ²⁰ και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραρχημα εξηρανθη η συκη ²¹ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται ²² και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε ²³ και ελθοντι αυτω εις το ιερων προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ²⁴ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁵ το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ²⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ωσ προφητην ²⁷ και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁸ τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου ²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν ³⁰ και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν ³¹ τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου ³² ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτοι ο δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγκων αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και οικοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργους και απεδημησεν ³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου ³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ³⁶ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονασ των πρωτων και εποιησαν

αυτοις ωσαυτως ³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου ³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν ⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις ⁴¹ λεγουσιν αυτω κακους κακους απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων ⁴² λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνη ποιουντι τους καρπους αυτης ⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολαs αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ωσ προφητην αυτον ειχον

22

¹ και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων ² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμουσ τω υιω αυτου ³ και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν ⁴ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτισια θεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους ⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου ⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν ⁷ και ακουσασ ο βασιλευσ εκεινος ωργισθη και πεμψασ ο στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν ⁸ τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν ο δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ⁹ πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσοις αν ευρητε καλεσασ εις τους γαμους ¹⁰ και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσοις ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενους ¹¹ εισελθων δε ο βασιλευσ θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ¹² και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχω ενδυμα γαμου ο δε εφιωθη ¹³ τοτε ειπεν ο βασιλευσ τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹⁴ πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁵ τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδουσωσιν εν λογω ¹⁶ και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι

αληθῆς εἶ και τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις και οὐ μελεῖ σοι περὶ οὐδενος οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων ¹⁷ εἶπε οὐν ἡμῖν τι σοι δοκεῖ ἐξεστὶν δῶναι κηρῶν καισαρὶ ἢ οὐ ¹⁸ γνῶσθαι δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν τι μὲ πειραζέτε ὑποκριταί ¹⁹ ἐπιδείξατε μοι τὸ νομίμητον τοῦ κηρῶν οἱ δὲ προσηνεγκαν αὐτῷ δηναρίον ²⁰ και λέγει αὐτοῖς τίνας ἢ εἰκῶν αὐτῆ και ἡ ἐπιγραφή ²¹ λέγουσιν αὐτῷ καισαρὸς τότε λέγει αὐτοῖς ἀποδοτε οὐν τὰ καισαρὸς καισαρὶ και τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ ²² και ἀκουσάντες ἐθαύμασαν και ἀρεντες αὐτὸν ἀπῆλθον ²³ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ σαδδουκαῖοι οἱ λεγοντες μὴ εἶναι ἀναστασι και ἐπηρωτήσαν αὐτὸν ²⁴ λεγοντες διδάσκαλε μωσῆς εἶπεν εἰναι τὸ ἀποθάναι μὴ ἔχων τέκνα ἐπιγαμβρῆσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ²⁵ ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοὶ και ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησεν και μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ²⁶ ὁμοίως και ὁ δευτερός και ὁ τρίτος ἐως τῶν ἑπτὰ ²⁷ ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν και ἡ γυνὴ ²⁸ ἐν τῇ οὐν ἀναστασει τίνας τῶν ἑπτὰ εἶναι γυνὴ πάντες γὰρ εἶχον αὐτὴν ²⁹ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πλανασθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μὴδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ ³⁰ ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὐτε γαμοῦσιν οὐτε ἐκγαμίζονται ἀλλ' ὡς ἀγγελοὶ τοῦ θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσὶν ³¹ περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνεγνώτε το ρῆθεν ὑμῖν ὑπο τοῦ θεοῦ λεγοντος ³² ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραὰμ και ὁ θεὸς ἰσαὰκ και ὁ θεὸς ἰακώβ οὐκ ἐστὶν ὁ θεὸς θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων ³³ και ἀκουσάντες οἱ ὄχλοι ἐξεπληροῦντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ³⁴ οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκουσάντες ὅτι ἐφιμῶσεν τοὺς σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ το αὐτῷ ³⁵ και ἐπηρωτήθησαν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικοὺς πειραζῶν αὐτὸν και λέγων ³⁶ διδάσκαλε ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ ³⁷ οἱ δὲ ἰησοῦς ἐφη αὐτῷ ἀγαπήσεις κυρίον τὸν θεὸν σου ἐν ὀλῃ καρδίᾳ σου και ἐν ὀλῃ ψυχῇ σου και ἐν ὀλῃ τῇ διανοίᾳ σου ³⁸ αὐτὴ ἐστὶν πρῶτῃ και μεγάλη ἐντολὴ ³⁹ δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν ⁴⁰ ἐν ταῦταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος και οἱ προφῆται κρεμανταί ⁴¹ συνήγγεμων δὲ τῶν φαρισαίων ἐπηρωτήθησαν αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς ⁴² λέγων τι ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ τίνας υἱὸς ἐστὶν λεγουσιν αὐτῷ τοῦ δαυιδ ⁴³ λέγει αὐτοῖς πῶς οὐν δαυὶδ ἐν πνεύματι κυρίον αὐτὸν καλεῖ λέγων ⁴⁴ εἶπεν ὁ κυρίος τῷ κυρίῳ μου καθὼ ἐκ δεξίων μου ἐὼς ἀν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποποδῶν τῶν ποδῶν σου ⁴⁵ εἰ οὐν δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κυρίον πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶν ⁴⁶ και οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον οὐδὲ ἐτολήμῃεν τίς ἀπεκίνηθη τῆς ἡμέρας ἐπερωτήσαι αὐτὸν οὐκεῖ

23

¹ τότε ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις και τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ² λέγων ἐπὶ τῆς μωσεως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς και οἱ φαρισαῖοι ³ πάντα οὐν ὅσα εἰπωσιν ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε και ποιεῖτε κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε λέγουσιν γὰρ και οὐ ποιοῦσιν ⁴ δεσμεύουσιν γὰρ

φορτὰ βαρῆα και δυσβάστακτα και ἐπιτιθεῖσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι αὐτὰ ⁵ πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις πλατυνοῦσιν δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν και μεγαλυνοῦσιν τὰ κρῆσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν ⁶ φιλοῦσιν τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις και τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ⁷ και τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς και καλεῖσθαι ὑπο τῶν ἀνθρώπων ραββὶ ραββὶ ⁸ ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ραββὶ εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητῆς ὁ χριστὸς πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐστε ⁹ και πατέρα μὴ καλεσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ¹⁰ μὴδὲ κληθῆτε καθηγηταί εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητῆς ὁ χριστὸς ¹¹ ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἐστὶ ὑμῶν διακόνος ¹² ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται ¹³ οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς και φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι κατεθήτε τὰς οικίας τῶν χηρῶν και προφασίε μακρὰ προσευχομένοιο διὰ τοῦτο ληψέσθε περισσότερον κρῖμα ¹⁴ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς και φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὑμεῖοι γὰρ οὐκ εἰσερχέσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφῆτε εἰσελθεῖν ¹⁵ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς και φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν και τὴν ἕξῃραν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον και ὅταν γενήται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλοτέρων ὤμων ¹⁶ οὐαὶ ὑμῖν ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λεγοντες ὅς ἂν ὁμοση ἐν τῷ ναῷ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμοση ἐν τῷ χρυσοῦ τοῦ ναοῦ οφείλει ¹⁷ μῶροι και τυφλοὶ τίς γὰρ μείζων ἐστὶν ὁ χρυσοῦ ἢ ὁ ναοῦ ὁ ἀγιαζῶν τὸν χρυσοῦ ¹⁸ και ὅς εἰν ὁμοση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμοση ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ οφείλει ¹⁹ μῶροι και τυφλοὶ τί γὰρ μείζων τοῦ δῶρον ²⁰ οὐν ὁμοσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνυε ἐν αὐτῷ και ἐν πασὶν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ ²¹ και ὁ ὁμοσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνυε ἐν αὐτῷ και τῷ κατοικήσαντι αὐτὸν ²² και ὁ ὁμοσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνυε ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ και ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ ²³ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς και φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι ἀποδεκατοῦτε το ἡδύοσμον και τὸ ἀνήθον και τὸ κυμῖνον και ἀρῆκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νομοῦ τὴν κρίσιν και τὸν ἐλεὸν και τὴν πίστιν ταῦτα ἐδεῖ ποιῆσαι κακείνα μὴ ἀφιεναι ²⁴ ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διωλιζόντες τὸν κωνῶπα τὴν δὲ καμήλον καταπίνοντες ²⁵ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς και φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι καθαρίζετε τὸ ἐξῶθεν τοῦ ποτηρίου και τῆς παροψίδος ἐσῶθεν δὲ γεμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς και ἀδικίας ²⁶ φαρισαῖοι τυφλε καθαρίσον πρώτων τὸ ἐνὸς τοῦ ποτηρίου και τῆς παροψίδος ἵνα γενήται και τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν ²⁷ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς και φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι παρομοιάζετε ταφοὺς κεκοκλιαμένοις οἵτινες ἐξῶθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι ἐσῶθεν δὲ γεμουσιν ὀστέων νεκρῶν και πάσης ἀκαθαρσίας ²⁸ οὕτως και ὑμεῖς ἐξῶθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δικαῖοι ἐσῶθεν δὲ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως και ἀνομίας ²⁹ οὐαὶ

υμιν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ οἱ οἰκοδομεῖτε τοὺς ταφούς τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων ³⁰ καὶ λέγετε εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ ἂν ἤμεν κοινῶνι αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν ³¹ ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστέ τῶν φονευσάντων τοὺς προφῆτας ³² καὶ υμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν ³³ ὅφεις γεννημάτων ἐχιδνῶν πῶς φυγῆτε ἀπο τῆς κρίσεως τῆς γεννήσης ³⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσατε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε αὐτοὺς εἰς πόλιν ³⁵ ὡπὸς ἐλθῆ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δικαίων ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπο τοῦ αἵματος ἀβελ τοῦ δικαίου ἐὼς τὸ αἷμα τοῦ ζαχαρίου υἱοῦ βαραχίου ὃν ἐφονεύσατε μετὰ τὸν ναὸν καὶ τοῦ θυσιαστηρίου ³⁶ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἤξει πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεάν ταυτήν ³⁷ ἱερουσαλήμ ἱερουσαλήμ ἡ ἀποκτενοῦσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν ποσακίς ἠθελῆσα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυναγεῖ ὄρνις τὰ νοσία ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἐθελῆσατε ³⁸ ἰδοὺ ἀφιεταὶ ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημῶς ³⁹ λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ με ἰδῆτε ἀπ' ἀρτί ἐὼς ἂν εἰπῆτε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνοματί κυρίου

24

¹ καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐπορευετο ἀπο τοῦ ἱεροῦ καὶ προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάτι αὐτῶ τὰς οἰκοδομας τοῦ ἱεροῦ ² ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ὃν βλέπετε πάντα ταῦτα ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀφεθῆ ὠδε λίθος ἐπὶ λίθον ὅς οὐ καταλυθῆσεται ³ καθήμενος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὀροῦς τῶν ἐλαίων προσήλθον αὐτῶ οἱ μαθηταὶ καὶ ἰδιαν λέγοντες εἶπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ἐστί καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ⁴ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς βλέπετε μὴ τίς ὑμᾶς πλανῆσῃ ⁵ πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τὸ ὄνοματί μου λέγοντες ἐγὼ εἰμὶ ὁ χριστός καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν ⁶ μέλλησθε δὲ ἀκουεῖν πολέμου καὶ ἀκοᾶς πολέμων ὁρατε μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ πάντα γενεσθῆναι ἀλλ ὀπω ἐσὶν τὸ τέλος ⁷ ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἐσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τοποὺς ⁸ πάντα δὲ ταῦτα ἀρχῆ ὠδῶν ⁹ τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλιψὶν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς καὶ ἐσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα μου ¹⁰ καὶ τότε σκανδαλισθῆσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισησουσιν ἀλλήλους ¹¹ καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς ¹² καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγῆσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν ¹³ ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται ¹⁴ καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτυρίον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τότε ἤξει τὸ τέλος ¹⁵ ὅταν οὖν ἰδῆτε τὸ βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν ὀπω αἰῶν

ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω ¹⁶ τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη ¹⁷ ὁ ἐπὶ τοῦ δωματός μὴ καταβαίνετω ἀραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ¹⁸ καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραι τὰ ἱματῖα αὐτοῦ ¹⁹ οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχουσαῖς καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ²⁰ προσευχεσθε δὲ ἵνα μὴ γενῆται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μὴδὲ σαββάτω ²¹ ἐστὶ γὰρ τότε θλιψὶς μεγάλη ἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἐὼς τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γενῆται ²² καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ²³ τότε ἐὰν τίς ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὠδε ὁ χριστός ἡ ὠδε μὴ πιστεύητε ²⁴ ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς ²⁵ ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν ²⁶ ἐὰν οὖν εἰπωσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρημῷ ἐστὶν μὴ ἐξέλθῃτε ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις μὴ πιστεύητε ²⁷ ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστρατὴ ἐξέρχεται ἀπο ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἐὼς δύσμων οὕτως ἐστί καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ²⁸ ὅπου γὰρ ἐὰν ἡ τὸ πῶμα ἐκεῖ συναχθῆσονται οἱ αἰετοὶ ²⁹ εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλιψὶν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ ἂσπερες πέσουσιν ἀπο τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται ³⁰ καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τότε κοφῶνται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ οἴωνται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς ³¹ καὶ ἀποστέλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σαλπγγῶς φωνῆς γαμουσῆσαι καὶ ἐπισυναγεῖν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνεμῶν ἀπ' ἀκρῶν οὐρανῶν ἐὼς ἀκρῶν αὐτῶν ³² ἀπο δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν ὅταν ἤδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γενῆται ἀπαλός καὶ τὰ φύλλα ἐκφυῖ γίνωσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ³³ οὕτως καὶ υμεῖς ὅταν ἰδῆτε ταῦτα πάντα γίνωσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύρας ³⁴ ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ παρελθῇ ἡ γενεα αὐτῆς ἐὼς ἀν πάντα ταῦτα γενῆται ³⁵ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελθῶσιν ³⁶ περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρα οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ τῶν οὐρανῶν εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος ³⁷ ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ νῶε οὕτως ἐστί καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ³⁸ ὡσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλύσου τρωγόντες καὶ πίνοντες γαμουσῆσαι καὶ ἐγκαμίζοντες ἀχρὶ ἡς ἡμέρας εἰσηλθὲν νῶε εἰς τὴν κιβῶτον ³⁹ καὶ οὐκ ἐγνώσαν ἐὼς ἦλθεν ὁ κατακλύσμος καὶ ἦρεν ἀπαντὰς οὕτως ἐστί καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ⁴⁰ τότε δύο ἐσονται ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ εἰς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἰς ἀφιεταὶ ⁴¹ δύο ἀληθῶσαι ἐν τῷ μύλωνι μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφιεταὶ ⁴² γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἰδατε ποῖα ὥρα ὁ κυρίος ὑμῶν ἐρχεται ⁴³ ἐκεῖνο δὲ γίνωσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσποτῆς ποῖα φυλακὴ ὁ κλεπτῆς ἐρχεται ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ⁴⁴ διὰ τοῦτο καὶ υμεῖς γίνεσθε ἐτοιμοὶ ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε

ο υιος του ανθρωπου ερχεται⁴⁵ τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειας αυτου του διδοναι αυτοις την τροφην εν καιρω⁴⁶ μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει πιουτητα ουτως⁴⁷ αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον⁴⁸ εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ελθειν⁴⁹ και αρζηται τυπτειν τους συνδουλους εσθειν δε και πινειν μετα των μεθυστων⁵⁰ ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει⁵¹ και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

25

¹ τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουραων δεκα παρθενοι αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου² πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι³ αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων ουκ ελαβον μεθ αυτων ελαιον⁴ αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων⁵ χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον⁶ μεσησ δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου⁷ τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων⁸ αι δε μωραι τας φρονιμους ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται⁹ απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεισθ ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προσ τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις¹⁰ απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα¹¹ υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν¹² ο δε απκριθεισ ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οίδα υμας¹³ γηργοριτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται¹⁴ ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου¹⁵ και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως¹⁶ πορευθεισ δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα¹⁷ ωσαυτως και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο¹⁸ ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου¹⁹ μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναρει μετ αυτων λογον²⁰ και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις²¹ εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου²² προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα

δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις²³ εφη αυτω ο κυριος αυτου εν δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου²⁴ προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληψωσ ειπεν κυριε ενγων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρασ και συναγων οθεν ου διεσκορπισασ²⁵ και φοβηθεισ απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεισ το σον²⁶ απκριθεισ δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεισ οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα²⁷ εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταισ και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω²⁸ αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα²⁹ τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου³⁰ και των αρειων ουκ εβαλετε εις το σκοτος το εξωτερω εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων³¹ οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελιοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου³² και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων³³ και οτιησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων³⁴ τοτε ερει ο βασιλευσ τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοσμου³⁵ επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενωσ ημην και συναγαγετε με³⁶ γυμνωσ και περιβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με³⁷ τοτε απκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν³⁸ ποτε δε σε ειδομεν ξενων και συναγαγομεν η γυμνων και περιβαλομεν³⁹ ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν φυλακη και ηλθομεν προσ σε⁴⁰ και απκριθεισ ο βασιλευσ ερει αυτοισ αμην λεγω υμιν εφ οσον εποησατε ενι τωτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποησατε⁴¹ τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι καταραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβωλω και τοις αγγελιοισ αυτου⁴² επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με⁴³ ξενωσ ημην και ου συναγαγετε με γυμνωσ και ου περιβαλετε με ασθενησ και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με⁴⁴ τοτε απκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενων η γυμνων η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι⁴⁵ τοτε απκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποησατε ενι τωτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποησατε⁴⁶ και απλευσονται αυτοι εις κολασιν αιωνιων οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιων

26

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταισ αυτου² οιδατε οτι μετα δυο ημερασ το πασχα γινεται

και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι ³ τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερωσ του λεγομενου καιαφα ⁴ και συνβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν ⁵ ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω ⁶ του δε ιησουσ γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου ⁷ προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμη και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου ⁸ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη ⁹ ηδυνάτω γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις ¹⁰ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε ¹¹ παντοτε γαρ τουσ πτωχουσ εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ¹² βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι τον σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν ¹³ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτησ ¹⁴ τοτε πορευθεισ εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τουσ αρχιερει ¹⁵ ειπεν τι θελετε μοι δουναι κριαω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τρακοντα αργυρια ¹⁶ και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω ¹⁷ τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεισ ετοιμασμεν σοι φαγειν το πασχα ¹⁸ ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυσ εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου ¹⁹ και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα ²⁰ οφιασ δε γενομενησ ανεκειτο μετα των δωδεκα ²¹ και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²² και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε ²³ ο δε αποκριθεισ ειπεν ο εμβαψασ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει ²⁴ ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²⁵ αποκριθεισ δε ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπασ ²⁶ εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²⁷ και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησασ εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες ²⁸ τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεισιν αμαρτιων ²⁹ λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εωσ της ημερασ εκεινησ οταν αυτο πιω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατροσ μου ³⁰ και υμνησαντες εξηλθον εις το οροσ των ελαιων ³¹ τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεισ σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα

της ποιμνησ ³² μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμασ εις την γαλιλαιαν ³³ αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι ³⁴ εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνησαι με ³⁵ λεγει αυτω ο πετροσ καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον ³⁶ τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθησαιμη και λεγει τοισ μαθηταισ καθισατε αυτου εωσ ου απελθωσ προσευξωμαι εκει ³⁷ και παραλαβων τον πετρον και τουσ δυο υιουσ ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν ³⁸ τοτε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου ³⁹ και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατων εστιν παρελθω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ωσ εγω θελω αλλ ωσ συ ⁴⁰ και ερχεται προς τουσ μαθητας και ευρισκει αυτοσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω ουτως ουκι ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου ⁴¹ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ ⁴² παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου ⁴³ και ελθων ευρισκει αυτοσ παλιν καθευδοντασ ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι ⁴⁴ και αφεισ αυτοσ απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων ⁴⁵ τοτε ερχεται προς τουσ μαθητας αυτου και λεγει αυτοισ καθευδετε **2518 V-PAI-2P** το λοιπον και αναπαυεσθε **373 V-PMI-2P** ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρασ αμαρτωλων ⁴⁶ εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδουσ με ⁴⁷ και ετι αυτου λαλουντοσ ιδου υμεισ εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου ⁴⁸ ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοισ σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον ⁴⁹ και ευθεωσ προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁵⁰ ο δε ιησους ειπεν αυτω εταيره εφ ωσ παροι τοτε προσελθοντες επεβαλον τασ χειρασ επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ⁵¹ και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινωσ την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλου του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωτιον ⁵² τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτησ παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουσαι ⁵³ η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παρστημαι μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνας αγγελων ⁵⁴ πωσ ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτωσ δει γενεσθαι ⁵⁵ εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοισ οχλοισ ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμασ εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με ⁵⁶ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες

αφεντες αυτον εφυγον ⁵⁷ οι δε κρατησαντες του ιησου απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματειοι και οι πρεσβυτεροι συνηχηθησαν ⁵⁸ ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερευου και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος ⁵⁹ οι δε αρχιεριοι και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως θανατωσωσιν αυτον ⁶⁰ και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον ⁶¹ υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον ⁶² και αναστασ ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶³ ο δε ιησους ειωπα και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ⁶⁴ λεγει αυτω ο ιησους συ ειπασ πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου ⁶⁵ τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου ⁶⁶ τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν ⁶⁷ τοτε ενεπτυσαν εισ το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν ⁶⁸ λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε ⁶⁹ ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ⁷⁰ ο δε ηρηνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις ⁷¹ εξελθοντα δε αυτον εισ τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ⁷² και παλιν ηρηνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον ⁷³ μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τα πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ⁷⁴ τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτρω εφωνησεν ⁷⁵ και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27

¹ πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιεριοι και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου οστε θανατωσαι αυτον ² και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι ³ τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ⁴ λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων οι δε ειπον τι προσ ημας συ οψει ⁵ και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγγατο ⁶ οι δε αρχιεριοι λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εισ τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν ⁷ συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εισ ταφην

τοιοις ξενιοις ⁸ διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον ⁹ τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερειμου του προφητου λεγοντος και ελαβον 2983 V-2AAI-3P τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ ¹⁰ και εδωκαν αυτα εισ τον αγρον του κεραμεως καθα συνταξεν μοι κυριος ¹¹ ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις ¹² και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹³ τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹⁴ και ουκ απεκριθη αυτω προσ ουδε εν ρημα οστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν ¹⁵ κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁶ ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν ¹⁷ συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον ¹⁸ ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον ¹⁹ καθημενον δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον καθ ανα δι αυτου ²⁰ οι δε αρχιεριοι και οι πρεσβυτεροι οισησαν τουσ οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν ²¹ αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο τω δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν ²² λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω ²³ ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω ²⁴ ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απενατοι του οχλου λεγων αθωσος ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε ²⁵ και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων ²⁶ τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷ τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εισ το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν ²⁸ και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινη ²⁹ και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαيره ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁰ και εμπτυσαντες εισ αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εισ την κεφαλην αυτου ³¹ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εισ το σταυρωσαι ³² εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγαγευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³ και ελθοντες εισ τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κраниου τοπος ³⁴ εδωκαν αυτω πειν οδος μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πειν ³⁵ σταυρωσαντες δε αυτον διμεριαντα τα ιματια αυτου βαλλοντες

κληρον³⁶ και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει³⁷ και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων³⁸ τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιών και εις εξ ευωνυμων³⁹ οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαις αυτων⁴⁰ και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιοσ ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου⁴¹ ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον⁴² αλλουσ εσωσεν αυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω⁴³ πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιοσ⁴⁴ το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντεσ αυτω ωνειδιζον αυτον⁴⁵ απο δε εκτης ωρασ σκοτοσ εγενετο επι πασαν την γην εωσ ωρασ ενατησ⁴⁶ περι δε την ενατην ωραν ανεβησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ⁴⁷ τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντεσ ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτοσ⁴⁸ και ευθεωσ δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οζουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον⁴⁹ οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον⁵⁰ ο δε ιησους παλιν κραξασ φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα⁵¹ και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εωσ κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν⁵² και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη⁵³ και εξελθοντεσ εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοισ⁵⁴ ο δε εκατονταρχοσ και οι μετ αυτου τηρουντεσ τον ιησουν ιδοντεσ τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντεσ αληθωσ θεου υιοσ ην ουτοσ⁵⁵ ησαν δε εκει γυναικεσ πολλα απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιασ διακονουσαι αυτω⁵⁶ εν αισ ην μαρια η μαγδαλινη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου⁵⁷ οψιασ δε γενομενησ ηλθεν ανθρωποσ πλουσιοσ απο αριμαθαιασ τουνομα ιωσηφ οσ και αυτοσ εμαθητευσεν τω ιησου⁵⁸ ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατοσ εκελευσεν αποδοθηται το σωμα⁵⁹ και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα⁶⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλιασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν⁶¹ ην δε εκει μαρια η μαγδαλινη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου⁶² τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προσ πιλατον⁶³ λεγοντεσ κυριε εμνησθημεν οτι εκεινοσ ο πλανοσ ειπεν επι ζων μετα τρεισ ημερασ εγειρομαι⁶⁴ κελουσον ον ασφαλισθηναι τον ταφον εωσ της τριτησ ημερασ μηποτε ελθοντεσ οι μαθηται αυτου νυκτοσ κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο

των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτησ⁶⁵ εφη δε αυτοισ ο πιλατοσ εγενε κοουστωδιαν υπαγετε ασφαλιασθε ωσ οιδατε⁶⁶ οι δε πορευθεντεσ ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντεσ τον λιθον μετα της κοουστωδιασ

28

¹ οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαλινη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον² και ιδου σεισμοσ εγενετο μεγασ αγγελοσ γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρασ και εκαθητο επανω αυτου³ ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων⁴ απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντεσ και εγενοντο ωσει νεκροι⁵ αποκριθεισ δε ο αγγελοσ ειπεν ταισ γυναιξιν μη φοβηθητε υμεισ οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριοσ⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρασ μεγαλησ εδραμον απαγγειλαι τοισ μαθηταισ αυτου⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγειλαι τοισ μαθηταισ αυτου και ιδου ιησους απηνητησεν αυταισ λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τουσ ποδασ και προσεκυνησαν αυτω¹⁰ τοτε λεγει αυταισ ο ιησους μη φοβησθε υπαγετε απαγγειλατε τοισ αδελφοισ μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και εκει με οψονται¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινεσ της κοουστωδιασ ελθοντεσ εις την πολιν απηγγειλαν τοισ αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα¹² και συναχθεντεσ μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντεσ αργυρια ικανα εδωκαν τοισ στρατωδιασ¹³ λεγοντεσ ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτοσ ελθοντεσ εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενον¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονοσ ημεισ πεισομεν αυτον και μετασ αμεριμνοσ ποιησομεν¹⁵ οι δε λαβοντεσ τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογοσ ουτοσ παρα ιουδαιοισ μεχρι της σημερον¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το οροσ ον εταξατο αυτοισ ο ιησους¹⁷ και ιδοντεσ αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν¹⁸ και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοισ λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης¹⁹ πορευθεντεσ μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντεσ αυτοισ εις το ονομα του πατροσ και του υιου και του αγιου πνευματοσ²⁰ διδασκοντεσ αυτοισ τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασασ τασ ημερασ εωσ της συντελειασ του αιωνοσ αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου ² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβουλας αυτου ⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδαις και μελι αγριον ⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου ⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω ⁹ και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην ¹⁰ και ευθεως αναβαινον απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανοους και το πνευμα ωσει περιστερων καταβαινον επ αυτον ¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα ¹² και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον ¹³ και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελιοι διηκονουν αυτω ¹⁴ μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου ¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις ¹⁷ και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων ¹⁸ και ευθεως αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω ¹⁹ και πρωβα εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα ²⁰ και ευθεως εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισωτων απηλθον οπισω αυτου ²¹ και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασις εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν ²² και εξεπληροσθη επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις ²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρινη ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου ²⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα

το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷ και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασις τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹ και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰ η δε πενθηρα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσοσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης ³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις ³² οψιας δε γενομενης οτε εδω ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους ³³ και η πολις ολη επισυνηγημενη ην προς την θυραν ³⁴ και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον ³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο ³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου ³⁷ και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν ³⁸ και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα ³⁹ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰ και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεισ εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι ⁴² και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη ⁴³ και εμβριμιασμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον ⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπηρ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσισ εις μαρτυριον αυτοις ⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκει αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποισ ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

¹ και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν ² και ευθεως συνηχησαν πολλοι ωστε μηκει χωρειν μηδε τα ερως την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον ³ και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων ⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστραψαν την στεγην οπου ην και εξορυσαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο ⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ⁶ ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιασι αυτων ⁷ τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος ⁸ και ευθεως επιγινους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι

διαλογίζονται εν εαυτοισ ειπεν αυτοισ τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαισ υμων ⁹ τι εστιν ευκοπωτερον ειπεν τω παραλυτικω αφεωνται σου αι αμαρτια ι η ειπεν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει ¹⁰ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου αφιεναι επι τησ γησ αμαρτιασ λεγει τω παραλυτικω ¹¹ σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου ¹² και ηγερθη ευθεωσ και αρασ τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντασ και δοξαζειν τον θεον λεγοντασ οτι ουδεποτε ουτωσ ειδομεν ¹³ και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλοσ ηρχετο προς αυτον και ειδιδασκεν αυτουσ ¹⁴ και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ηκολουθησεν αυτω ¹⁵ και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοισ μαθηταισ αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω ¹⁶ και οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ιδοντεσ αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοισ μαθηταισ αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθει και πινει ¹⁷ και ακουσασ ο ιησουσ λεγει αυτοισ ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ ουκ ηλθον καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοια ¹⁸ και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν ¹⁹ και ειπεν αυτοισ ο ιησουσ μη δυναται οι υιοι του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυναται νηστευειν ²⁰ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ και τοτε νηστεουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ²¹ και ουδεισ επιβλημα ρακουσ αγναφου επιρραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ²² και ουδεισ βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησει ο οινοσ ο νεοσ τοουσ ασκουσ και ο οινοσ εκχειται και οι ασκοι απολονται αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον ²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοισ σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντεσ τοουσ σταχυασ ²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοισ σαββασιν ο ουκ εξεστιν ²⁵ και αυτοσ ελεγεν αυτοισ ουδεποτε ανεγνωτε τι ποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εοχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ²⁶ πωσ εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αφιαθαρ αρχιερωσ και τουσ αρτουσ τησ προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοισ ιερευσιν και εδωκεν και τοισ συν αυτω ουσιν ²⁷ και ελεγεν αυτοισ το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωποσ δια το σαββατον ²⁸ ωστε κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωποσ εξηραμμενην εχων την χειρα ² και παρετηρουν αυτον ει τοισ σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου ³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον ⁴ και λεγει αυτοισ εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι ο δε εσιωπων ⁵ και περιβλεψαμενοσ αυτουσ μετ οργησ συλλουπομενοσ επι τη πωρωσει τησ καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ⁶ και εξελθοντεσ οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουον κατ αυτου οπωσ αυτον απολεσωσιν ⁷ και ο ιησουσ ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθοσ απο της γαλιλαιασ ηκολουθησαν αυτω και απο τησ ιουδαιασ ⁸ και απο ιεροσολυμων και απο τησ ιδουμιασ και περαν του ιορδανου και οι περι τυραν και σιδωνα πληθοσ πολυ ακουσαντεσ οσα εποiei ηλθον προς αυτον ⁹ και ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον ¹⁰ πολλουσ γαρ εθεραπευεσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγασ ¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα σταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιοσ του θεου ¹² και πολλα επετιμα αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹³ και αναβαινει εις το οροσ και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προς αυτον ¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτουσ κηρυσσειν ¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τασ νοουσοσ και εκβαλλειν τα δαιμονια ¹⁶ και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον ¹⁷ και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοισ ονοματα βοαernerγεσ ο εστιν υιοι βροντησ ¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην ¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην οσ και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον ²⁰ και συνερχεται παλιν οχλοσ ωστε μη δυνασθαι αυτοουσ μητε αρτον φαγειν ²¹ και ακουσαντεσ οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη ²² και οι γραμματεισ οι απο ιεροσολυμων καταβαντεσ ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ²³ και προσκαλεσαμενοσ αυτουσ εν παραβολαισ ελεγεν αυτοισ πωσ δυναται σατανασ σαταναν εκβαλλειν ²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθνηαι η βασιλεια εκεινη ²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθνηαι η οικια εκεινη ²⁶ και ει ο σατανασ ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθνηαι αλλα τελοσ εχει ²⁷ ουδεισ δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση ²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοισ υιοισ των ανθρωπων και

βλασφημία οσασ αν βλασφημησωσιν ²⁹ οσ δ αν βλασφημησῃ εἰς τὸ πνευμα τοσ ἀγιου οὐκ ἔχει ἀφεσιν εἰς τὸν αἰωνα ἀλλ ἐνοχοσ εστῖν αἰωνιου κρισεωσ ³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον ἔχει ³¹ ἐρχονται οὖν οἱ ἀδελφοι και η μητηρ αὐτου και ἐξω εστῶτασ ἀπεστειλαν πρὸσ αὐτον φωνουντεσ αὐτον ³² και ἐκαθητο οχλοσ περι αὐτον εἶπον δε αὐτω ἰδου η μητηρ σου και οἱ ἀδελφοι σου και οἱ ἀδελφαι σου ἐξω ζῆτουσιν σε ³³ και ἀπεκριθη αὐτοισ λεγων τῖσ εστῖν η μητηρ μου η οἱ ἀδελφοι μου ³⁴ και περιβλεψαμενοσ κυκλω τουσ περι αὐτον καθημενοσ λεγει ἰδε η μητηρ μου και οἱ ἀδελφοι μου ³⁵ οσ γαρ αν ποιησῃ τὸ θελημα του θεου οὗτοσ ἀδελφοσ μου και ἀδελφη μου και μητηρ εστῖν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη πρὸσ αὐτον οχλοσ πολυσ ωστε αὐτον ἐμβαντα εἰσ τὸ πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πασ ο οχλοσ πρὸσ την θαλασσαν ἐπι τῆσ γῆσ ἦν ² και ἐδιδασκεν αὐτοουσ εν παραβολαισ πολλα και ελεγεν αὐτοισ εν τη διδαχη αὐτου ³ ακουετε ἰδου ἐξηλθεν ο σπειρων του σπειραι ⁴ και ἐγενετο εν τω σπειρειν ο μεν ἐπεσεν παρα την ὀδον και ἦλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αὐτω ⁵ ἀλλο δε ἐπεσεν ἐπι τὸ πετρωδοσ οπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλην και εὐθεωσ ἐξαντεῖλεν δια τὸ μη εχειν βαθοσ γῆσ ⁶ ἡλιου δε ἀνατειλαντοσ ἐκαυματισθη και δια τὸ μη εχειν ριζαν ἐξηρανθη ⁷ και ἀλλο ἐπεσεν εἰσ τασ ακανθασ και ἀνεβρῆσαν αἰ ακανθα και συνεπνιζαν αὐτο και καρπον οὐκ ἐδωκεν ⁸ και ἀλλο ἐπεσεν εἰς την γῆν την καλην και ἐδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και ἐφερεν εν τριακοντα και εν ἐξηκοντα και εν εκατον ⁹ και ελεγεν ο εχων ὠτα ακουειν ακουετω ¹⁰ οτε δε ἐγενετο καταμονασ ηρωτησαν αὐτον οἱ περι αὐτον συν τοισ δωδεκα την παραβολην ¹¹ και ελεγεν αὐτοισ υμῖν δεδοται γνῶναι τὸ μυστηριον τῆσ βασιλειασ του θεου ἐκεινοισ δε τοισ ἐξω εν παραβολαισ τα παντα γινεται ¹² ἵνα βλεποντεσ βλεπωσιν και μη ἴδωσιν και ακουοντεσ ακουσιν και μη συνιωσιν μηποτε ἐπιστρεψωσιν και ἀφεθη αὐτοισ τα ἀμαρτηματα ¹³ και λεγει αὐτοισ οὐκ οἰδατε την παραβολην ταυτην και πωσ πασασ τασ παραβολασ γνωσθεσθε ¹⁴ ο σπειρων τον λογον σπειρει ¹⁵ οἱ τοι δε εἰσιν οἱ παρα την ὀδον οπου σπειρεται ο λογοσ και οταν ακουσωσιν εὐθεωσ ἐρχεται ο σατανασ και αῖρει τον λογον τον ἐσπαρμενον εν ταισ καρδιασ αὐτων ¹⁶ και οἱ τοι εἰσιν ὁμοιωσ οἱ ἐπι τα πετρωδη σπειρομενοι οἱ οταν ακουσωσιν τον λογον εὐθεωσ μετα χαρασ λαμβανουσιν αὐτον ¹⁷ και οὐκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοισ ἀλλα προσκαιροἱ εἰσιν εἰτα γενομενησ θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον εὐθεωσ σκανδαλιζοντα ¹⁸ και οἱ τοι εἰσιν οἱ εἰσ τασ ακανθασ σπειρομενοι οἱ τον λογον ακουοντεσ ¹⁹ και αἱ μεριμναι του αἰωνου τουτου και η ἀπατη του πλουτου και αἱ περι τα λοιπα ἐπιθυμια εἰσπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρποσ γινεται ²⁰ και οἱ τοι εἰσιν οἱ ἐπι την γῆν την καλην σπαρεντεσ οἱτινεσ ακουουσιν τον λογον και παραδεχοντα και καρποφορουσιν εν

τριακοντα και εν ἐξηκοντα και εν εκατον ²¹ και ελεγεν αὐτοισ μητι ο λυχνοσ ἐρχεται ἵνα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ἵνα ἐπι την λυχνιαν ἐπιτεθη ²² οὐ γαρ εστῖν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη οὐδε ἐγενετο αποκρυφον ἀλλ ἵνα εἰσ φανερον ἐληθῃ ²³ εἰ τῖσ ἔχει ὠτα ακουειν ακουετω ²⁴ και ελεγεν αὐτοισ βλεπετε τι ακουετε εν ὠ μετρω μετρεῖτε μετρηθησεται υμῖν και προστεθησεται υμῖν τοισ ακουουσιν ²⁵ οσ γαρ αν ἐχη δοθησεται αὐτω και οσ οὐκ ἔχει και ο εχει ἀρθησεται ἀπ αὐτου ²⁶ και ελεγεν οὕτωσ εστῖν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ἀνθρωποσ βαλη τον σπορον ἐπι τῆσ γῆσ ²⁷ και καθευδη και ἐγειρηται νυκτα και ἡμεραν και ο σποροσ βλαστανη και μηκυνηται ωσ οὐκ οιδεν αὐτοσ ²⁸ αυτοματη γαρ η γῆ καρποφορει πρῶτον χορτον εἰτα σταχυν εἰτα πληρη σιτον εν τω σταχυ ²⁹ οταν δε παραδῶ ο καρποσ εὐθεωσ ἀποστέλλει τὸ δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμοσ ³⁰ και ελεγεν τινι ὁμοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αὐτην ³¹ ωσ κοκκον σιναπεωσ οσ οταν σπαρη ἐπι τῆσ γῆσ μικροτεροσ παντων των σπερματων εστῖν τῶσ ἐπι τῆσ γῆσ ³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μεζων και ποιεῖ κλαδοσ μεγαλοουσ ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αὐτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν ³³ και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ἐλαλει αὐτοισ τον λογον καθωσ ἐδυναντο ακουειν ³⁴ χωρισ δε παραβολησ οὐκ ἐλαλει αὐτοισ κατ ἴδιαν δε τοισ μαθηταισ αὐτου ἐπελυεν παντα ³⁵ και λεγει αὐτοισ εν ἐκεινη τη ἡμερα οψιασ γενομενησ διελθωμεν εἰσ τὸ περαν ³⁶ και ἀφεντεσ τον οχλον παραλαμβανουσιν αὐτον ωσ ἦν εν τω πλοιω και ἀλλα δε πλοιαρια ἦν μετ αὐτου ³⁷ και γινεται λαίλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα ἐπεβαλλεν εἰσ τὸ πλοιον ωστε αὐτο ἠδη γεμιζεσθαι ³⁸ και ἦν αὐτοσ ἐπι τη πρυμνη ἐπι τὸ προσκεφαλαιον καθευδοσ και διεγειρουσιν αὐτον και λεγουσιν αὐτω διδασκαλε οὐ μελει σοι οτι ἀπολλυμεθα ³⁹ και διεγερθησῃσ ἐπετιμησεν τω ανεμω και εἶπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και ἐκοπασεν ο ανεμοσ και ἐγενετο γαληνη μεγαλη ⁴⁰ και εἶπεν αὐτοισ τι δειλοἱ εστε οὕτωσ πωσ οὐκ εχετε πιστιν ⁴¹ και ἐφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον πρὸσ ἀλλήλοουσ τῖσ ἀρα οὗτοσ εστῖν οτι και ο ανεμοσ και η θαλασσα υπακουουσιν αὐτω

5

¹ και ἦλθον εἰσ τὸ περαν τῆσ θαλασσοσ εἰσ την χωραν των γαδερηνων ² και ἐξελθοντι αὐτω ἐκ του πλοιου εὐθεωσ ἀπηνητησεν αὐτω ἐκ των μνημειων ἀνθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω ³ οσ την κατοικιαν οὐσιν εἶχεν εν τοισ μνημασιν και οὐτε ἀλυσοσιν οὐδεισ ἐδυνάτο αὐτον δεσαι ⁴ δια τὸ αὐτον πολλακισ πεδαισ και ἀλυσοσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι ὑπ αὐτου τασ ἀλυσεισ και τασ πεδασ συντετριφθαι και οὐδεισ αὐτον ἰσχευεν δαμασαι ⁵ και δια παντοσ νυκτοσ και ἡμερασ εν τοισ ὀρεσιν και εν τοισ μνημασιν ἦν κρᾶζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ ⁶ ἰδων δε τον ἱησοῦν ἀπο μακροθεν ἐδραμεν και προσεκυνησεν αὐτω ⁷ και κρᾶζασ φωνη μεγαλη εἶπεν τι ἐμοι και

σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ ⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου ⁹ και επιρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι ετι πολλοι εσμεν ¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας ¹¹ ην δε εκει προς τω ορει αγελι χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹² και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν ¹³ και επετρεψεν αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελι κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ¹⁴ οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος ¹⁵ και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ¹⁶ διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ¹⁷ και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ¹⁸ και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονιαστος ινα η μετ αυτου ¹⁹ ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος πεποιηκεν και ηλεισεν σε ²⁰ και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον ²¹ και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ²² και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιρισ και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου ²³ και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται ²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον ²⁵ και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα ²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα ²⁷ ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ²⁸ ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι ²⁹ και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματα οτι ιαται απο της μαστιγος ³⁰ και ευθεως ο ιησους επιγονος εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων ³¹ και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο ³² και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ³³ η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν ³⁴ ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ιαθι υγιης απο της μαστιγος σου ³⁵ ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ

σου απεθανεν τι ετι σκυλλεισ τον διδασκαλον ³⁶ ο δε ιησους ευθεως ακουσασ τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευσ ³⁷ και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου ³⁸ και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα ³⁹ και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁴⁰ και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντασ παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον ⁴¹ και κρατησασ της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνηουμενον το κορασιον σοι λεγω γεγειραι ⁴² και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη ⁴³ και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

¹ και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ² και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσαντο λεγοντες ποθεν τωτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται ³ ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριασ αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημασ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ⁴ ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεισ και εν τη οικια αυτου ⁵ και ουκ ηδυνάτο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοισ αρρωστοισ επιθεισ τας χειρας εθεραπευσεν ⁶ και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμασ κυκλω διδασκων ⁷ και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστειλλειν δυο δυο και ειδιδου αυτοισ εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων ⁸ και παρηγγειλεν αυτοισ ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον ⁹ αλλ υποδεδεμενουσ σανδαλια και μη ενδυσηθε δυο χιτωνασ ¹⁰ και ελεγεν αυτοισ οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν ¹¹ και οσοι αν μη δεξωνται υμασ μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδιων υμων εις μαρτυριον αυτοισ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοισ η γομορροισ εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη ¹² και εξελθοντεσ εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν ¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλουσ αρρωστοουσ και εθεραπευον ¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλειουσ ηρωδιουσ φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεισ εν αυτω ¹⁵ αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ωσ εις των προφητων ¹⁶ ακουσασ δε ηρωδιουσ ειπεν

οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων¹⁷ αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν¹⁸ ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδι οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου¹⁹ η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνάτο²⁰ ο γαρ ηρωδης φοβειται τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν²¹ και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοιο γενεσιαι αυτου δειπνον εποιει τοιο μεισιτασιν αυτου και τοιο χιλιαρχοισ και τοιο πρωτοις της γαλιλαιας²² και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασησ τω ηρωδι και τοιο συνανακειμενοισ ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω αιτησεν με ο εαν θελησ και δωσω σοι²³ και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησησ δωσω σοι εωσ ημισουσ της βασιλειασ μου²⁴ η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτησ τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου²⁵ και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδησ προσ τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξατησ επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου²⁶ και περιλυπος γενομενοσ ο βασιλευσ δια τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι²⁷ και ευθεωσ αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου²⁸ ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και τω κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτησ²⁹ και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προσ τον ιησουσ και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδασαν³¹ και ειπεν αυτοισ δευτε υμεισ αυτοι κατ ιδιαν εισ ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν³² και απηλθον εισ ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν³³ και ειδον αυτοουσ υπαγοντασ και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζησ απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτοουσ και συνηλθον προσ αυτον³⁴ και εξελθων ειδεν ο ιησουσ πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επι αυτοισ οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξάτο διδασκειν αυτοουσ πολλα³⁵ και ηδη ωρασ πολλησ γενομενησ προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημοσ εστιν ο τοποσ και ηδη ωρα πολλη³⁶ απολυσον αυτοουσ ινα απελθοντες εισ τουσ κυκλω αγρουσ και κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ αρτουσ τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν³⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν διηναριων διακοσιων αρτουσ και δωμεν αυτοισ φαγειν³⁸ ο δε λεγει αυτοισ ποσουσ αρτουσ εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ³⁹ και επεταξεν αυτοισ ανακλιναι παντασ συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

⁴⁰ και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα⁴¹ και λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τουσ αρτουσ και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτοι ινα παραθωσιν αυτοισ και τουσ δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν⁴² και εφαγον παντες και ιχορτασθησαν⁴³ και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ και απο των ιχθυων⁴⁴ και ησαν οι φαγοντες τουσ αρτουσ πεντακισχιλιοι ανδρεσ⁴⁵ και ευθεωσ ηγαγκασεν τουσ μαθητασ αυτου εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν εισ το περαν προσ βηθσαιδαν εωσ αυτοισ απολυση τον οχλον⁴⁶ και αποταξαμενοσ αυτοισ απηλθεν εισ το οροσ προσευξασθαι⁴⁷ και οφιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσησ και αυτοσ μονοσ επι της γησ⁴⁸ και ειδεν αυτοουσ βασανιζομενουσ εν τω ελαυνει ην γαρ ο ανεμοσ εναντιοσ αυτοισ και περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προσ αυτοουσ περιπατων επι της θαλασσησ και ηθελεν παρελθειν αυτοουσ⁴⁹ οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσησ εδοξαν φατασμα ειναι και ανεκραξαν⁵⁰ παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοισ θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε⁵¹ και ανεβη προσ αυτοουσ εισ το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμοσ και λιαν εκπερισσου εν εαυτοισ εξισταντο και εθαυμαζον⁵² ου γαρ συνηκαν επι τοισ αρτοισ ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη⁵³ και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν⁵⁴ και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγοντες αυτον⁵⁵ περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοιο κραββατοισ τουσ κακωσ εχοντασ περιφεροντουσ οπου ηκουον οτι εκει εστιν⁵⁶ και οπου αν εισεπορευετο εισ κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τουσ ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και οσοι αν ηπηνοντο αυτου εσωζοντο

7

¹ και συναγονται προσ αυτον οι φαρισαιοι και τινεσ των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων² και ιδοντες τινασ των μαθητων αυτου κοιναισ χερσιν τουτ εστιν ανιπτοισ εσθιοντασ αρτουσ εμεψαντο³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα η νιψωνται τασ χειρασ ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων⁴ και απο αγορασ εαν μη βαπτιστωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμοσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλων⁵ επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοισ χερσιν εσθιουσιν τον αρτον⁶ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτοσ ο λαοσ τοιοσ χειλεισιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρωσ απεχει απ εμου⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την

παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμου ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁹ και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰ μωση γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹ υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθισ ¹² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴ και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε ¹⁵ ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹⁷ και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολης ¹⁸ και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα ²⁰ ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²¹ εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι ²² κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη ²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴ και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνος και εισελθων εις οικιαν ουδεν ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν ²⁵ ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου ²⁶ ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλι εκ της θυγατρος αυτης ²⁷ ο δε ιησους ειπεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹ και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατρος σου ³⁰ και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης ³¹ και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως ³² και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα ³³ και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου ³⁴ και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφφαθα ο εστιν διανοιχθητι ³⁵ και ευθεως διηνοιχθησαν αυτου αι

ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως ³⁶ και διεστειλατο αυτοις ινα μηδεν ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις διεστειλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον ³⁷ και υπερπερισσως εξεπληροσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν

8

¹ εν εκειναις ταις ημεραις παμπολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις ² σπλαγγιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραις τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ³ και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν ⁴ και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτουσ δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας ⁵ και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα ⁶ και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω ⁷ και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα ⁸ εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδας ⁹ ησαν δε οι φαγοντες ως τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους ¹⁰ και ευθεως εμβασ εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα ¹¹ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον ¹² και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον ¹³ και αφεις αυτους εμβασ παλιν εν πλοιον απηλθεν εις το περαν ¹⁴ και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ αυτων εν τω πλωιω ¹⁵ και διεστειλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου ¹⁶ και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν ¹⁷ και γνωσ ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων ¹⁸ οφθαλμουσ εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε ¹⁹ οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα ²⁰ οτε δε τους επτα εις τους τετρακισχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα ²¹ και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε ²² και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται ²³ και επιλαβομενος της χειροσ του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει ²⁴ και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντα ²⁵ ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμουσ αυτου και εποιησεν αυτον

αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας ²⁶ και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης μηδε ειπης τινη εν τη κωμη ²⁷ και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι ²⁸ οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων ²⁹ και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος ³⁰ και επετιμησεν αυτοις ινα μηδεν λεγωσιν περι αυτου ³¹ και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι ³² και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴ και προσκαλεσασμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ακολουθειν απαρησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην ³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου ³⁷ η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ ος γαρ εαν παισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου παισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αιωνων

9

¹ και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει ² και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφους επι της γης ου δυναται λευκαναι ⁴ και ωρθη αυτοις ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου ⁵ και αποκριθεισ ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημωσ δε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν ⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι ⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε ⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδεναν ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων ⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων

αναστη ¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹² ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις ηλιασ μεν ελθων πρωτων αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη ¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποισαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επ αυτον ¹⁴ και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεισ συζητουντας αυτοις ¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησαζοντο αυτον ¹⁶ και επηρωτησεν τους γραμματεισ τι συζητειτε προς αυτους ¹⁷ και αποκριθεισ εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον ¹⁸ και οπου αν αυτον καταλαβη ηρσειει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν ¹⁹ ο δε αποκριθεισ αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμασ εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με ²⁰ και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων ²¹ και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσοσ χρονος εστιν ωσ τουτου γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιθεν ²² και πολλακις αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεισ εφ ημασ ²³ ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι ²⁴ και ευθεωσ κραζασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστεωσ κυριε βοηθει μοι τη απιστια ²⁵ ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκει εισελθης εις αυτον ²⁶ και κραζαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν ²⁷ ο δε ιησους κρατησασ αυτον της χειρουσ ηγειρεν αυτον και ανεστη ²⁸ και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυννηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁹ και ειπεν αυτοις τουτου το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια ³⁰ και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τισ γνω ³¹ εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεισ τη τριτη ημερα αναστησεται ³² ο δε ηγγουον το ρημα και εφοβοντο αυτον επερωτησαι ³³ και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε ³⁴ ο δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τισ μειζων ³⁵ και καθισασ εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος ³⁶ και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισασμενος αυτο ειπεν αυτοις ³⁷ ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεχηται επι τω ονοματι

μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεζηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με ³⁸ απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια οσ ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν ³⁹ ο δε ιησους ειπεν μη κωλυει αυτον ουδεις γαρ εστιν οσ ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με ⁴⁰ οσ γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁴¹ οσ γαρ αν ποτιση υμασ ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου ⁴² και οσ εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων ειοσ εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ε περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται ειοσ την θαλασσαν ⁴³ και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον ειοσ την ζων ημιν εισελθειν ειοσ δυο χειρασ εχοντα απελθειν ειοσ την γεενναν ειοσ το πυρ το ασβεστον ⁴⁴ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁵ και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν ειοσ την ζων ημιν χωλον η τουσ δυο ποδας εχοντα βληθηναι ειοσ την γεενναν ειοσ το πυρ το ασβεστον ⁴⁶ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁷ και εαν ο οφθαλμοσ σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν ειοσ την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμουσ εχοντα βληθηναι ειοσ την γεενναν του πυροσ ⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁹ πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται ⁵⁰ καλον το αλασ εαν δε το αλασ αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοισ αλασ και ειρηνευετε εν αλληλοισ

10

¹ κακειθεν αναστασ ερχεται ειοσ τα ορια της ιουδαιασ δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ωσ ειωθεί παλιν εδιδασκεν αυτοουσ ² και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ τι υμιν εντειλατο μωσησ ⁴ οι δε ειπον μωσησ επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραφαι και απολυσαι ⁵ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ προς την σκληροκαρδιαν υμων γραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶ απο δε αρχησ κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτοουσ ο θεοσ ⁷ ενεκεν τουτουσ καταλειπει ανθρωποσ τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου ⁸ και εσονται οι δυο ειοσ σαρκα μια ωστε ουκετι ειοσιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ ο ουν ο θεοσ συνελευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω ¹⁰ και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον ¹¹ και λεγει αυτοισ οσ εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην ¹² και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχεται ¹³ και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοισ προσφερουσιν ¹⁴ ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοισ αφετε τα

παιδια ερχεσται προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵ αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεζηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη ειοσ αυτην ¹⁶ και εναγκαλισαμενοσ αυτα τιθεισ τασ χειρασ επ αυτα ευλογει αυτα ¹⁷ και εκπορευομενον αυτου ειοσ οδον προσδραμων ειοσ και γονυπετησασ αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζων αιωνιον κληρονομησω ¹⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεισ αγαθον ουδεις αγαθοσ ει μη ειοσ ο θεοσ ¹⁹ τασ εντολασ οιδασ γαρ μοιχευσησ μη φονευσησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρησησ μη αποστερησησ τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²⁰ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου ²¹ ο δε ιησους εμβλεψασ αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεισ πωλησον και δοσ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρασ τον σταυρον ²² ο δε στυγγασασ επι τω λογω απηλθεν λυπομενοσ ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ και περιβλεψαμενοσ ο ιησους λεγει τοισ μαθηταισ αυτου πως δυσκολασ οι τα χρηματα εχοντες ειοσ την βασιλειαν του θεου εισελευσονται ²⁴ οι δε μαθηται εθαμβουνοτο επι τοισ λογοισ αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεισ λεγει αυτοισ τεκνα πασ δυοσ δυσκολον εστιν τουσ πεποιθοτασ επι χρημασιν ειοσ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιασ της ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον ειοσ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ οι δε περισσωσ εξεπλησσοτο λεγοντες προς εαυτουσ και τισ δυναται σωθηται ²⁷ εμβλεψασ δε αυτοισ ο ιησους λεγει παρα ανθρωποισ αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ηρξατο ο πετροσ λεγειν αυτω ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστισ οσ αφηκεν οικιαν η αδελφουσ η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρουσ ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου ³⁰ εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιασ και αδελφουσ και αδελφασ και μητερασ και τεκνα και αγρουσ μετα διωγων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον ³¹ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι ³² ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες ειοσ ιεροσολυμα και ην προαγων αυτοουσ ο ιησους και εθαμβουνοτο και ακολουθουντες εφοβουνοτο και παραλαβων παλιν τουσ δωδεκα ηρξατο αυτοισ λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³ οτι ιδου αναβαινομεν ειοσ ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοισ αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινοσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοισ εθνεσιν ³⁴ και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενοσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται ³⁵ και προσπορευονται αυτω ιακωβοσ και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησησ ημιν ³⁶ ο δε ειπεν αυτοισ τι θελετε ποιησαι με υμιν ³⁷ οι δε ειπον αυτω δοσ ημιν ινα ειοσ εκ δεξιων σου και ειοσ εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν

τη δοξή σου³⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθηναι³⁹ ο δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πισθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθησθε⁴⁰ το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται⁴¹ και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου⁴² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτοις λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων⁴³ ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγα εν υμιν εσται υμων διακονος⁴⁴ και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος⁴⁵ και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων⁴⁶ και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιου τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθιτο παρα την οδον προσαιτων⁴⁷ και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σωπησι ο δε πολλω μαλλον εκραzen υιε δαυιδ ελεησον με⁴⁹ και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν⁵¹ και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελει ποιηω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλειψω⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλειψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

1 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσαγαη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου² και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευριστε πωλον δεδεμενον εφ ου ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε³ και εαν τισ υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεως αυτον αποστελλει ωδε⁴ απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον⁵ και τινος των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε αυτους τον πωλον⁶ οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους⁷ και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννουν εις την οδον⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις¹¹ και εισηλθεν εις ιερουσαλημ ο ιησους

και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψια ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων¹⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκει εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουν οι μαθηται αυτου¹⁵ και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν¹⁶ και ουκ ηφιεν ινα τισ διενεγκη σκευος δια του ιερου¹⁷ και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης σθηθησεται πασιν τοις εθνειν υμεις δε εποησατε αυτον σπηλαιον ληστων¹⁸ και ηκουσαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις και εξητηον πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πας ο οχλος εξεπληροσσετο εις τη διδαχη αυτου¹⁹ και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεως²⁰ και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων²¹ και αναμνησθησεν ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται²² και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου²³ αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη²⁴ δια τουτου λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν²⁵ και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφι υμιν τα παραπτωματα υμων²⁶ ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφισει τα παραπτωματα υμων²⁷ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι²⁸ και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τισ σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ²⁹ ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω³⁰ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι³¹ και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω³² αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην³³ και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

1 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν² και απεστειλεν προς τους γεωργους

τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος³ ο δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον⁴ και παλιν απεστειλεν προς αυτοουσ αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον⁵ και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλουσ αλλουσ τους μεν δερνοντες τους δε αποκτενοντες⁶ ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου⁷ εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια⁸ και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος⁹ τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις¹⁰ ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας¹¹ παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων¹² και εζητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον¹³ και αποστειλλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτων αγρευσωσιν λογω¹⁴ ο δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κηνησον καισαρι δουναι η ου¹⁵ δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοισι τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω¹⁶ οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοισι τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοισι αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω¹⁸ και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη εινα και επιρωτησαν αυτον λεγοντες¹⁹ διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανει και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου²⁰ επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθησκων ουκ αφηκεν σπερμα²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως²² και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη²³ εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα²⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοισ ο δια τουτου πλανασθε μη ειδοτε τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου²⁵ οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμσκονται αλλ εισιν ως αγγελοι οι εν τοις ουρανοις²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι του βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ²⁷ ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε²⁸ και

προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητωντων ειδως οτι καλωσ αυτοισ απεκριθη επιρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη²⁹ ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εστιν³⁰ και αγαπησιος κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου αυτη πρωτη εντολη³¹ και δευτερα ομοια αυτη αγαπησιος τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν³² και ειπεν αυτω ο γραμματεος καλωσ διδασκαλε επ αληθειας ειπας οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου³³ και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκατωματων και θυσιων³⁴ και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι³⁵ και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματειοι οτι ο χριστος υιος εστιν δαυιδ³⁶ αυτος γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου³⁷ αυτος ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως³⁸ και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμου εν ταις αγοραις³⁹ και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις⁴⁰ οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα⁴¹ και καθισας ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χυλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα⁴² και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης⁴³ και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου λεγει αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον⁴⁴ παντες γαρ εκ του περισσεουοντος αυτοισ εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13

¹ και εκπορευομενον αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομια² και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθω ο ου μη καταλυθη³ και καθημενον αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επιρωτων αυτον και ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι⁵ ο δε ιησους αποκριθεις αυτοισ ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμας πλανηση⁶ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλουσ πλανησουσιν⁷ οταν δε ακουσητε

πολεμους και ακοαοσ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελοσ ⁸ εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια και εσονται σεισμοι κατα τοποουσ και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδιων ταυτα ⁹ βλεπετε δε υμεισ εαυτοουσ παραδωσουσιν γαρ υμασ εισ συνεδρια και εισ συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εισ μαρτυριον αυτοισ ¹⁰ και εισ παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμασ παραδιδοντεσ μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεισ οι λαλουντεσ αλλα το πνευμα το αγιον ¹² παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εισ θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ ¹³ και εσεσθε μιμουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εισ τελοσ ουτοσ σωθησεται ¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσeweσ το ρηθεν υπο δανηηλ του προφητου ετωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτα τοτε οι εν τη ιουδαια φυεγετωσιν εισ τα ορη ¹⁵ ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εισ την οικιαν μηδε εισελθητω αραι τι εκ της οικιασ αυτοσ ¹⁶ και ο εισ τον αγρον ων μη επιστρεψατω εισ τα οπισω αραι το ιματιον αυτοσ ¹⁷ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ ¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψισ οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισeweσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται ²⁰ και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ ²¹ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε ²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατόν και τουσ εκλεκτουουσ ²³ υμεισ δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα ²⁴ αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ ²⁵ και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντεσ και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται ²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα δυναμeweσ πολλησ και δοξησ ²⁷ και τοτε αποστελει τουσ αγγελουουσ αυτοου και επισυναξει τουσ εκλεκτουουσ αυτοου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου ²⁸ απο δε της συκησ μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν ²⁹ ουτωσ και υμεισ οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ ³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται ³¹ ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³² περι δε της ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ ³³ βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν

³⁴ ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτοου και δυοσ τοισ δουλοισ αυτοου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτοου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη ³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ της οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι ³⁶ μη ελθων εξαιφηνει ευρη υμασ καθευδοντασ ³⁷ α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

¹ ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και εξητην οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ πωσ αυτον εν δολω κρατησαντεσ αποκτεινωσιν ² ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβοσ εσται του λαου ³ και οντοσ αυτοου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνου του λεπρου κατακειμενου αυτοου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτοου κατα της κεφαλησ ⁴ ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ και λεγοντεσ εισ τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη ⁶ ο δε ιησοουσ ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι ⁷ παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτοουσ εν ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εισ τον ενταφιασμον ⁹ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εισ ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εισ μνημοσυνον αυτησ ¹⁰ και ο ιουδαοσ ο ισκαριωτησ εισ των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεισ ινα παραδω αυτον αυτοισ ¹¹ οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω ¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουσ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτοου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα ¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτοου και λεγει αυτοισ υπαγετε εισ την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹⁴ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλοσ λεγει ου εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹⁵ και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν ¹⁶ και εξηλθον οι μαθηται αυτοου και ηλθον εισ την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα ¹⁷ και οψιασ γενομενησ ερχεται μετα των δωδεκα ¹⁸ και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησοουσ αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδωσει με ο εσθων μετ εμου ¹⁹ οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εισ καθ εισ μητι εγω και αλλοσ μητι εγω ²⁰ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ εισ εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ μετ εμου εισ το τρυβλιον ²¹ ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτοου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ ²² και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησοουσ αρτον

ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²³ και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες ²⁴ και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον ²⁵ αμην λεγω υμιν οτι ουκειτι ου μη πτω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου ²⁶ και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ²⁷ και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα ²⁸ αλλα μετα το γερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ²⁹ ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ³⁰ και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η διασ αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με ³¹ ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτως δε και παντες ελεγον ³² και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθησμανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι ³³ και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονει ³⁴ και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε ³⁵ και προσελθων μικρον επεσεν επι της γησ και προσυχητο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα ³⁶ και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ³⁷ και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι ³⁸ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ ³⁹ και παλιν απελθων προσυχητο τον αυτον λογον ειπων ⁴⁰ και υποστρεψασ ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν ⁴¹ και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P λοιπον και αναπαυσεσθε 373 V-PMI-2P απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων ⁴² γειρεσθε αγωνμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν ⁴³ και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντος παραγινηται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαिरων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁴⁴ δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ ⁴⁵ και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και καταφιλησεν αυτον ⁴⁶ οι δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον ⁴⁷ εις δε τις των παρεστηκοτων οπασαμενος την μαχαिरαν επαισεν τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον ⁴⁸ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ωσ επι ληστην εξηληθετε μετα μαχαिरων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹ καθ ημεραν ημην προς

υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰ και αφεντες αυτον παντες εφυγον ⁵¹ και εις τις νεανισκος ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενος σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι ⁵² ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνος εφυγεν απ αυτων ⁵³ και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ ⁵⁴ και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερωσ και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φωσ ⁵⁵ οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητην κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον ⁵⁶ πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷ και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες ⁵⁸ οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹ και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰ και αναστας ο αρχιερευσ εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου ⁶² ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεωσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ ο δε αρχιερευσ διαρρηξασ τους χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαιναται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου ⁶⁵ και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον ⁶⁶ και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερωσ ⁶⁷ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμπλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ιστηθα ⁶⁸ ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οίδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεισ και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν ⁶⁹ και η παιδικη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν ⁷⁰ ο δε παλιν ηρνητο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει ⁷¹ ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυται οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁷² και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι διασ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαεν

15

¹ και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω ² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν

αυτω συ λεγεις ³ και κατηγορουν αυτου οι αρχιερειοι πολλοι ⁴ ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν ⁵ ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶ κατα δε εορτην απελευν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουτον ⁷ ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποηκεισαν ⁸ και αναβοησας ο οχλος ηρξάτο αιτεισθαι καθως αει ποιοει αυτοις ⁹ ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ¹⁰ εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερειοι ¹¹ οι δε αρχιερειοι ανεστανον τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις ¹² ο δε πιλατος αποκριθεισ παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιηω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων ¹³ οι δε παλιν εκραζαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραζαν σταυρωσον αυτον ¹⁵ ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελευσεν αυτοισ τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη ¹⁶ οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁷ και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁸ και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων ¹⁹ και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυον αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ²⁰ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον ²¹ και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου ²² και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος ²³ και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν ²⁴ και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τισ τι αρη ²⁵ ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον ²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων ²⁷ και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου ²⁸ και πληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη ²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλασ αυτων και λεγοντες οσα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων ³⁰ σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου ³¹ ομοιωσ και οι αρχιερειοι εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ³² ο χριστος ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον ³³ γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρας ενατης ³⁴ και τη ωρα τη ενατη εβροσεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο

θεοσ μου ο θεοσ μου εις τι με εγκατελιπες ³⁵ και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει ³⁶ δραμων δε εις και γεμισασ σπογγον οξουσ περιθεισ τε καλαμω εποτιζειν αυτον λεγων αφερε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθελειν αυτον ³⁷ ο δε ιησους αφεισ φωνη μεγαλη η εξεπνευσεν ³⁸ και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εωσ κατω ³⁹ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραζασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωποσ ουτοσ υιοσ ην θεου ⁴⁰ ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν εις ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη ⁴¹ αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουον αυτω και διηκονουον αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα ⁴² και ηδη οφιασ γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον ⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιασ ευσχημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν ⁴⁵ και γνουσ απο του κεντυριωνουσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ ⁴⁶ και αγορασασ σινδωνα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδوني και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουον που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον ² και λιαν πρωι της μιασ σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ του ηλιου ³ και ελεγον προς εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρασ του μνημειου ⁴ και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθοσ ην γαρ μεγασ φοδρα ⁵ και εισελθουσαι εις το μνημειωσ ενδον νεανισμον καθημενον εν τοισ δεξιουσ περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ⁶ ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοποσ οπου εθηκαν αυτον ⁷ αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν ⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουνο γαρ ⁹ αναστασ δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια ¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοισ μετ αυτου γενομενοισ πενθουσιν και κλαιουσιν ¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη επ αυτησ ηπιστησαν ¹² μετα δε αυτασ δυοιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εις αγρον ¹³ κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοισ λοιποισ ουδε εκεινοισ επιστευσαν ¹⁴ υστερον ανακειμενοισ αυτοισ τοισ ενδεκα εφανερωθη και

ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν ¹⁵ και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ¹⁶ ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται ¹⁷ σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν καιναις ¹⁸ οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν ¹⁹ ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

¹ επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων ² καθως παρεδσαν ημιν οι απ αρχησ αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου ³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβωσ καθεξησ σοι γραφαι κρατιστε θεοφιλε ⁴ ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν ⁵ εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ της ιουδαιασ ιερουσ τησ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτησ ελισαβετ ⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι ⁷ και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στερρα και αμφοτεροι προβεβηκοτεσ εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν ⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριασ αυτου εναντι του θεου ⁹ κατα το εθουσ της ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εισ τον ναον του κυριου ¹⁰ και παν το πληθουσ ην του λαου προσευχομενων εξω τη ωρα του θυμιαματοσ ¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελουσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματοσ ¹² και εταραχη ζαχαριασ ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον ¹³ ειπεν δε προς αυτον ο αγγελουσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην ¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται ¹⁵ εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οιον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου ¹⁶ και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων ¹⁷ και αυτοσ προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον ¹⁸ και ειπεν ζαχαριασ προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτησ ¹⁹ και αποκριθεισ ο αγγελουσ ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελιασθαι σοι ταυτα ²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρη ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων ²¹ και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονειν αυτον εν τω ναω ²² εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανεων αυτοισ και διεμενεν κωφοσ ²³ και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιασ αυτου απηλθεν εισ τον οικον αυτου ²⁴ μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκυρβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα ²⁵ οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν

ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ ²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελουσ γαβριηλ υπο του θεου εισ πολιν της γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ ²⁷ προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικον δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ ²⁸ και εισελθων ο αγγελουσ προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριοσ μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν ²⁹ η δε ιδουσα διαταραχη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταποσ ειη ο ασπασμοσ ουτοσ ³⁰ και ειπεν ο αγγελουσ αυτη μη φοβου μαριαμ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θεω ³¹ και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν ³² ουτοσ εσται μεγασ και υιοσ υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριοσ ο θεοσ τον θρονον δαυιδ του πατροσ αυτου ³³ και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τουσ αιωνασ και τησ βασιλειασ ποταποσ ουκ εσται τελοσ ³⁴ ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πωσ εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω ³⁵ και αποκριθεισ ο αγγελουσ ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιοσ θεου ³⁶ και ιδου ελισαβετ η συγγενησ σου και αυτη συνειληφυια υιον εν γηρει αυτησ και ουτοσ μην εκτοσ εστιν αυτη τη καλουμενη στερρα ³⁷ οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα ³⁸ ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτησ ο αγγελουσ ³⁹ αναστασ δε μαριαμ εν ταισ ημεραισ ταυταισ επορευθη εισ την ορεινην μετα σπουδησ εισ πολιν ιουδα ⁴⁰ και εισηλθεν εισ τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ ⁴¹ και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβετ τον ασπασμον της μαριασ εσκιρτησεν το βρεφοσ εν τη κοιλια αυτησ και επλησθη πνευματοσ αγιου η ελισαβετ ⁴² και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενοσ ο καρποσ της κοιλιασ σου ⁴³ και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με ⁴⁴ ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εισ τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφοσ εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου ⁴⁵ και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσισ τοισ λελαλημενοισ αυτη παρα κυριω ⁴⁶ και ειπεν μαριαμ μεγαλυνη η ψυχη μου τον κυριον ⁴⁷ και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ⁴⁸ οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλησ αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ⁴⁹ οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατοσ και αγιοσ το ονομα αυτου ⁵⁰ και το ελεοσ αυτου εισ γενεασ γενεων τοισ φοβουμενοισ αυτον ⁵¹ εποιησεν κρατοσ εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ αυτων ⁵² καθειλεν δυνασασ απο θρονων και υψωσεν ταπεινουσ ⁵³ πεινωτασ ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντασ εξαπεστειλεν κενουσ ⁵⁴ αντελαβετο ισραηλ παιδοσ αυτου μνησθηται ελεουσ ⁵⁵ καθωσ ελαλησεν προς τουσ πατερασ ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εισ τον αιωνα ⁵⁶ εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνασ τρεισ και υπεστρεψεν εισ τον οικον αυτησ ⁵⁷ τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονοσ του τεκειν αυτην

και εγεννησεν υιον ⁵⁸ και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχιρον αυτη ⁵⁹ και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλιον αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν ⁶⁰ και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης ⁶¹ και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου οσ καλειται τω ονοματι τουτω ⁶² εννευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον ⁶³ και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες ⁶⁴ ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχηρμα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον ⁶⁵ και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικοντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα ⁶⁶ και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτου εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου ⁶⁷ και ζαχαριος ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων ⁶⁸ ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου ⁶⁹ και ηγειρεν κερασ σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδου αυτου ⁷⁰ καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου ⁷¹ σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων ημας ⁷² ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μησηθηναι διαθηκης αγιας αυτου ⁷³ ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν ⁷⁴ αφοβωσ εκ χειροσ των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω ⁷⁵ εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασασ τας ημερας της ζωης ημων ⁷⁶ και συ παιδιον προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασια οδουσ αυτου ⁷⁷ του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων ⁷⁸ δια σπλαγχνα ελεουσ θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψουσ ⁷⁹ επιφαναι τοισ εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοισ του καταευθηναι τουσ ποδασ ημων εις οδον ειρηνησ ⁸⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταισ ερημοισ εωσ ημερασ αναδειξεωσ αυτου προς τον ισραηλ

2

¹ εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ εξηλθεν δογμα παρα καισαροσ αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ² αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντοσ της συριασ κυρηνιου ³ και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστοσ εις την ιδιαν πολιν ⁴ ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιασ εκ πολεωσ ζαχαρ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητισ καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριασ δαυιδ ⁵ απογραφασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκω ⁶ εγενετο δε εν τω ειναι αυτουσ εκει επλησθησαν αι ημεραι τουσ τεκειν αυτην ⁷ και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοισ τοποσ εν τω καταλυματι ⁸ και ποιμενεσ ησαν εν τη χωρα τη

αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακασ της νυκτοσ επι την ποιμνην αυτων ⁹ και ιδου αγγελωσ κυριου επεστη αυτοισ και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτουσ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν ¹⁰ και ειπεν αυτοισ ο αγγελωσ μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητισ εσται παντι τω λαω ¹¹ οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ οσ εστιν χριστοσ κυριωσ εν πολει δαυιδ ¹² και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφοσ εσπαργανωμενον κειμενον εν φατνη ¹³ και εξαιφνησ εγενετο συν τω αγγελω πληθοσ στρατιασ ουρανιων αιουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴ δοξα εν υψιστοισ θεω και επι γωσ ειρηνη εν ανθρωπωισ ευδοκια ¹⁵ και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωπωι οι ποιμενεσ ειπον προς αλληλουσ διελθωμεν δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονοσ ο ο κυριωσ εγνωρισεν ημιν ¹⁶ και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφοσ κειμενον εν τη φατνη ¹⁷ ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματοσ του λαληθεντοσ αυτοισ περι του παιδιου τουτου ¹⁸ και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτουσ ¹⁹ η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰ και υπεστρεψαν οι ποιμενεσ δοξαζοντες και αιουντες τον θεον επι πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθωσ ελαληθη προς αυτουσ ²¹ και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω τουσ περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησοουσ το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²² και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεωσ ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω ²³ καθωσ γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴ και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγοσ τρυγονων η δυο νεοσοουσ περιστερων ²⁵ και ιδου ην ανθρωπωσ εν ιερουσαλημ ω νομα συμεων και ο ανθρωπωσ ουτοσ δικαιοσ και ευλαβησ προσδεχομενοσ παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον ²⁶ και ην αυτω κεχηρητισμενον υπο του πνευματοσ του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου ²⁷ και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τουσ γονεισ το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτουσ κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ²⁸ και αυτοσ εδεξατο αυτο εις τασ αγαλασ αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹ νυν απολυεισ τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰ οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ ο ητοιμασασ κατα προσωπων παντων των λαων ³² φωσ εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³ και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοισ λαλουμενοισ περι αυτου ³⁴ και ευλογησεν αυτουσ συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτοσ κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον ³⁵ και σου δε αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια

οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ³⁶ και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλησ ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδρουσ επτα απο της παρθενιασ αυτησ ³⁷ και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειασ και δεησασιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν ³⁸ και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοισ λυτρωσιν εν ιερουσαλημ ³⁹ και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν εφρατων ναζαρετ ⁴⁰ το δε παιδιον ηρξανεν και κραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ θεου ην επ αυτο ⁴¹ και επορευοντο οι γονεισ αυτου κατ ετοσ εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ⁴² και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαθων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθοσ της εορτησ ⁴³ και τελειωσαντων τασ ημερασ εν τω υποστρεφειν αυτουσ υπεμεινεν ιησουσ ο παισ εν ιερουσαλημ και ουκ εγγω ιωσηφ και η μητηρ αυτου ⁴⁴ νομισαντεσ δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερασ οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοισ ⁴⁵ και μη ευροντεσ αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντεσ αυτον ⁴⁶ και εγενετο μεθ ημερασ τρεισ ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτουσ ⁴⁷ εξιστανο δε παντεσ οι ακουοντεσ αυτου επι τη συνεσει και ταισ αποκρισεσιν αυτου ⁴⁸ και ιδοντεσ αυτον εξεπλαγησαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησασ ημιν ουτωσ ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητομεν σε ⁴⁹ και ειπεν προς αυτουσ τι οτι εξητετε με ουκ ηδεите οτι εν τοισ του πατροσ μου δει ειναι με ⁵⁰ και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοισ ⁵¹ και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενοσ αυτοισ και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτησ ⁵² και ιησουσ προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποισ

3

¹ εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαρουσ ηγεμονευοντοσ ποντιου πιλατου της ιουδαιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιασ ηρωδουσ φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιτουραιασ και τραχωνιτιδοσ χωρασ και ηλθανου της αβιληνησ τετραρχουντοσ ² επι αρχιτερεωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου ιον εν τη ερημω ³ και ηλθεν εισ πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσον βαπτισμα μετανοιασ εισ αφεσιν αμαρτιων ⁴ ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου ⁵ πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εισ ευθεια και αι τραχεια εισ οδουσ λειασ ⁶ και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ ελεγεν ουν τοισ

εκπορευομενοισ οχλοισ βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδων τισ υπεδειξαν υμιν φυγειν απο της μελλουσησ οργησ ⁸ ποιησατε ουν καρπουσ αξιουσ της μετανοιασ και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοισ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τωτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπεται και εισ πυρ βαλλεται ¹⁰ και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντεσ τι ουν ποιησομεν ¹¹ αποκριθεισ δε λεγει αυτοισ ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω ¹² ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν ¹³ ο δε ειπεν προς αυτουσ μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε ¹⁴ επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντεσ και ημιοσ τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτουσ μηδεν διασεισιτε μηδε συκοφανησητε και αρκεισθε τοισ οψωνιοισ υμων ¹⁵ προσδοκωντοσ δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταισ καρδιακισ αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστοσ ¹⁶ απεκρινατο ο ιωαννησ απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου ουκ ειμι ικανοσ λσαι τον ιμνατα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εν την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹⁸ πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον ¹⁹ ο δε ηρωδησ ο τετραρχησ ελεγχομενοσ υπ αυτου περι ηρωδιαδοσ της γυναικοσ του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδησ ²⁰ προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ²¹ εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησουσ βαπτισθεντοσ και προσευχομενουσ ανεωχθηναι τον ουρανον ²² και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστεραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν σοι ευδοκησα ²³ και αυτοσ ην ο ιησουσ ωσει ετων τριακοντα αρχομενοσ ων ωσ ενομιζετο υιοσ ιωσηφ του ηλι ²⁴ του ματθα του λειου του μελχι του ιωαννου του ιωσηφ ²⁵ του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι ²⁶ του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα ²⁷ του ιωαννου του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι ²⁸ του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ ²⁹ του ιωση του ελιεζερ του ιωρεμ του ματθα του λειου ³⁰ του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωαννου του ελιακειμ ³¹ του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ ³² του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασων ³³ του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρεσ του ιουδα ³⁴ του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ ³⁵ του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα ³⁶ του καιναν του αρφαξαδ του σιμ του νωε του λαμεχ ³⁷ του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν ³⁸ του ενωσ του σηθ του

αδαμ του θεου

4

1 ιησους δε πνευματος αγιου πληρης υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον ² ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν ³ και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υιοσ ει του θεου ειπε τω λιθω τούτω ινα γενηται αρτος ⁴ και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι θεου ⁵ και αναγαγνυς αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμή χρονου ⁶ και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην ⁷ συ ουν εαν προσκνησης ενωπιον εμου εσται σου πασα ⁸ και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκνησεις κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις ⁹ και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω ¹⁰ γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντειλειται περι σου του διαφυλαξαι σε ¹¹ και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου ¹² και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ¹³ και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου ¹⁴ και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου ¹⁵ και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων ¹⁶ και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τεθραυμενος και εισηλθεν κατα το ιωρθοσ αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωναι ¹⁷ και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξας το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον ¹⁸ πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοισ αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει ¹⁹ κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον ²⁰ και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντες αυτω ²¹ ηρξατο δε λεγειν προς αυτοουσ οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων ²² και παντες εμαρτυρουσ αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιοσ ιωσηφ ²³ και ειπεν προς αυτοουσ παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπεουσ σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου ²⁴ ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου ²⁵ επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι

ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλειθη ο ουρανός επι ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην ²⁶ και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιασ ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν ²⁷ και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συρος ²⁸ και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα ²⁹ και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω τω πολεισ και ηγαγον αυτον εως οφρουσ του ορουσ εφ ου η πολιοσ αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον ³⁰ αυτος δε διελθων δια μεσουσ αυτων επορευετο ³¹ και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιασ και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασι ³² και εξεπλησσαντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου ³³ και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη ³⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρινε ηλθες απολεσαι ημασ οίδα σε τισ ει ο αγιοσ του θεου ³⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον ³⁶ και εγενετο θαμβοσ επι παντας και συνελαλουν προς αλληλουσ λεγοντες τισ ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασι και εξερχονται ³⁷ και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου ³⁸ αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης ³⁹ και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστας δικηκοι αυτοις ⁴⁰ δυνοντοσ δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενοντασ νοσοις ποικιλιοις ηγαγον αυτοουσ προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τασ χειρασ επιθεισ εθεραπευσεν αυτοουσ ⁴¹ εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι ⁴² γενομενη δε ημερασ εξηλθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουσ αυτον και ηλθον εωσ αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων ⁴³ ο δε ειπεν προς αυτοουσ οτι και ταισ ετεραισ πολεσι ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι ⁴⁴ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιασ

5

1 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ ² και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλειοσ αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα ³ εμβασ δε εισ εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισασ εδιδασκεν εκ του πλοιου τουσ οχλουσ ⁴ ως δε επαυσαστο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθοσ και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν ⁵ και αποκριθεις ο σιμων ειπεν

αυτω επιστατα δι ολησ της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον ⁶ και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων ⁷ και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα ⁸ ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελλθε απ εμου τι ανηρ αμαρτωλοσ ειμι κυριε ⁹ θαμβοσ γαρ περιεσχεν αυτον και παντασ τουσ συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον ¹⁰ ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησουσ μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγων ¹¹ και καταγαγοντεσ τα πλοια επι την γην αφεντεσ απαντα ηκολουθησαν αυτω ¹² και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολων και ιδου ανηρ πληρησ λεπρασ και ιδων τον ιησουσ πεσων επι προσωπον εδειθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ¹³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴ και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου κατωσ προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοισ ¹⁵ διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθενειων αυτων ¹⁶ αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ ¹⁷ και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ της γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εισ το ιασθαι αυτοουσ ¹⁸ και ιδου ανδρεσ φεροντεσ επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εξητουσ αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου ¹⁹ και μη ευροντεσ ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντεσ επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εισ το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰ και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹ και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντεσ τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ ²² επιγνουσ δε ο ιησουσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προς αυτοουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων ²³ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει ²⁴ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν χειρι ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εισ τον οικον σου ²⁵ και παραχηριμα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εισ τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶ και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντεσ οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷ και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λεβιν καθημενον

επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ²⁸ και καταλιπων απαντα αναστασ ηκολουθησεν αυτω ²⁹ και εποιησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ τελωνων πολυσ και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰ και εγογγυζον οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προς τουσ μαθητασ αυτου λεγοντεσ δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν προς αυτοουσ ου χρεαισ εχουσιν οι υγιανοντεσ ιατροσ αλλ οι κακωσ εχοντεσ ³² ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλοουσ εισ μετανοιαν ³³ οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννουσ νηστεουσιν πυκνα και δεηρεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ ο δε ειπεν προς αυτοουσ μη δυνασθε τουσ υιουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυων εστιν ποιησαι νηστευειν ³⁵ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ³⁶ ελεγεν δε και παραβολην προς αυτοουσ οτι ουδεισ επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου ³⁷ και ουδεισ βαλλει οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ριξει ο νεοσ οινουσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸ αλλα οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται ³⁹ και ουδεισ πιων παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοτεροσ εστιν

6

¹ εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σοριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τουσ σταχυασ και ησθιον ψωχοντεσ ταισ χειρσιν ² τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιετε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοισ σαββασιν ³ και αποκριθεισ προς αυτοουσ ειπεν ο ιησουσ ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου οντεσ ⁴ ωσ εισηλθεν εισ τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοισ μετ αυτου ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονουσ τουσ ιερεισ ⁵ και ελεγεν αυτοισ οτι κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου ⁶ εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εισ την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωποσ και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷ παρετηρουν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου ⁸ αυτοσ δε ηδει τουσ διαλογισμουσ αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηρα εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εισ το μεσον ο δε αναστασ εστη ⁹ ειπεν ουν ο ιησουσ προς αυτοουσ επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι ¹⁰ και περιβλεψαμενοσ παντασ αυτοουσ ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ¹¹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιασ και διελαλουν προς αλληλουσ τι και

ποιησειαν τω ιησου ¹² εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το ορος προσευχασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου ¹³ και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ουσ και αποστολους ωνομασεν ¹⁴ σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον ¹⁵ ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην ¹⁶ ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης ¹⁷ και καταβασ μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητην αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων ¹⁸ και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο ¹⁹ και πας ο οχλος εζητηε απεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας ²⁰ και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου ²¹ μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε ²² μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου ²³ χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων ²⁴ πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων ²⁵ ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασατε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενθησατε και κλαυσατε ²⁶ ουαι οταν καλωσ υμας ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων ²⁷ αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλωσ ποιεите τοις μισουσιν υμας ²⁸ ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας ²⁹ τω τυποντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης ³⁰ παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει ³¹ και καθωσ θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιεите αυτοις ομοιωσ ³² και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χριστις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν ³³ και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χριστις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν ³⁴ και εαν δανειζητε παρων ελπιζετε απολαβειν ποια υμιν χριστις εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοισ δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα ³⁵ πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντες και εσαι ο μισθος υμων πολυς και εοεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χριστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους ³⁶ γινεσθε ουν οικτιρμονες καθωσ και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν ³⁷ και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικαθητε απολυετε

και απολυθησεσθε ³⁸ διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπεισμενοι και σεσαλευμενοι και υπερεκχυομενοι δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ³⁹ ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγην ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται ⁴⁰ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου καθητησιμενος δε πας εσται ωσ ο διδασκαλος αυτου ⁴¹ τι δε βλεπει το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεισ ⁴² η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου ⁴³ ου γαρ εστιν κεραιον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον ⁴⁴ εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν σκα ουδε εκ βατου τρυγωνιν σταφυλην ⁴⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου προσφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προσφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου ⁴⁶ τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιεите α λεγω ⁴⁷ πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινην εστιν ομοιωσ ⁴⁸ ομοιωσ εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ⁴⁹ ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιωσ εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεωσ επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7

¹ επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοαas του λαου εισηλθεν εις καπερναουμ ² εκατονταρχου δε τινος δουλος κακωσ εχων εμελλεν τελευτασ οη αυτω εντιμος ³ ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερουs των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου ⁴ οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιωσ λεγοντες οτι αξιωσ εστιν ω παρεξει τουτω ⁵ αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτου ωκοδομησαντι ημιν ⁶ ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμφεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθης ⁷ διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου ⁸ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω

ερχου και ερχεται και τα δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ⁹ ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τωσαυτην πιστιν ευρον ¹⁰ και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευρον τον ασθενοντα δουλων υγιανοντα ¹¹ και εγενετο εν τω εξης επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυς ¹² ως δε ηγγισεν τη πυλι της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως υιος μονογενης τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλος της πολεως ικανος συν αυτη ¹³ και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε ¹⁴ και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω γερθητι ¹⁵ και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου ¹⁶ ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας εγηγγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου ¹⁷ και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω ¹⁸ και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων ¹⁹ και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²⁰ παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννης ο βαπτιστης απεσταλκεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²¹ εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοισ πολλοισ εχαρισατο το βλεπειν ²² και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοισ πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι γεγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται ²³ και μακαριοι εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ²⁴ απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ²⁵ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισ ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφηι υπαρχοντες εν τοισ βασιλαιοισ εισιν ²⁶ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ²⁷ ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποσπελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ²⁸ λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητιοισ γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ²⁹ και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι ειδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου ³⁰ οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου ³¹ τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι ³² ομοιοι εισιν παιδιοισ τοισ εν αγορα καθημενοισ και προσφωνουσιν αλληλοισ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε

³³ εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον χειρι ³⁴ εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων ³⁵ και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων ³⁶ ηρωτα δε τισ αυτων των φαρισαιων ναι φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη ³⁷ και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνοουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ³⁸ και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοισ δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω ³⁹ ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν τισ και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ⁴⁰ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε ⁴¹ δυο χρεωφειλται ησαν δανειστητι τινι ο εισ ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα ⁴² μη εχοντων δε αυτων αποδουнай αμφοτεροισ εχαρισατο τισ ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει ⁴³ αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινασ ⁴⁴ και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκασ αυτη δε τοισ δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν ⁴⁵ φιλημα μοι ουκ εδωκασ αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελπειν καταφιλουσα μου τους ποδας ⁴⁶ ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψασ αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας ⁴⁷ ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια ⁴⁹ και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τισ ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν ⁵⁰ ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

¹ και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ² και γυναικες τινες αι ησαν εθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει ³ και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες δικηκουνου αυτοισ απο των υπαρχοντων αυταις ⁴ συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης ⁵ εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο ⁶ και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυνε εξηρανθη δια το μη χειν ικμαδα ⁷ και ετερον επεσεν εν μεσω των

ακανθων και συμφυσεις αι ακανθαι απεινιζαν αυτο ⁸ και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυνε εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁹ επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τις ειη η παραβολη αυτη ¹⁰ ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωμαι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνωσιωσιν ¹¹ εστιν δε αυτη η παραβολη ο σκοπος εστιν ο λογος του θεου ¹² οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν ¹³ οι δε επι της πετρας οι οταν ακουωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται ¹⁴ το δε εις τασ ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπινογνται και ου τελεσοφουρουν ¹⁵ το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οτινεις εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη ¹⁶ ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιασ επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως ¹⁷ ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωθησεται και εις φανερον ελθη ¹⁸ βλεπετε ουν πως ακουετε οσ γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και οσ εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου ¹⁹ παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυνατο συνυχειν αυτω δια τον οχλον ²⁰ και απηγγειλη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες ²¹ ο δε αποκριθεισ ειπεν προς αυτοουσ μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον ²² και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτοουσ διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχησασ ²³ πλεονων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαϊλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον ²⁴ προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεισ επιτιμωσεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη ²⁵ ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαμασασ λεγοντες προς αλληλουσ τις αρα ουτος εστιν οτι και τοισ ανεμοισ επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω ²⁶ και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητισ εστιν αντιπεραν της γαλιλαιασ ²⁷ εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεωσ οσ ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμεεν αλλ εν τοις μνημασιν ²⁸ ιδων δε τον ιησουν και ανακραζασ προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανιση ²⁹ παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοισ γαρ χρονοισ συνηρπακει αυτον και εδεσμειο αλυσεσιν και

πεδαισ φυλασσομενοσ και διαρρησων τα δεσμα ηλαυετο υπο του δαιμονοσ εις τασ ερημουσ ³⁰ επηρωτησεν δε αυτον ο ιησουσ λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον ³¹ και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξ η αυτοισ εις την αβυσσον απελθειν ³² ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοισ εις εκεινοουσ εισελθειν και επιτρεψεν αυτοισ ³³ εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εις τοουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημου εις την λιμνην και απεινιγη ³⁴ ιδοντες δε οι βοσκοντες το γενηνημενον εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τοουσ αγρουσ ³⁵ εξηλθον δε ιδειν το γεγονοσ και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματιωσων και σωφρονουσα απο τουσ ποδασ του ιησου και εφοβηθησασ ³⁶ απηγγειλαν δε αυτοισ και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεισ ³⁷ και ηρωτησασ αυτον απαν το πληθοσ της περιχωρων των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτοσ δε εμβασ εις το πλοιον υπεστρεψεν ³⁸ εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελουσε δε αυτον ο ιησουσ λεγων ³⁹ υποστρεψε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεοσ και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησουσ ⁴⁰ εγενετο δε εν τω υποστρεψαι του ιησουσ απεδεξατο αυτον ο οχλοσ ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ⁴¹ και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιροσ και αυτοσ αρχων της συναγωγησ υπηρχεν και πεσων παρα τοουσ ποδασ του ιησουσ παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου ⁴² οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ωσ ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκεν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον ⁴³ και γυνη αυτοσ εν ρυσει αιματοσ απο ετων δωδεκα ητισ ιατροισ προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενοσ θεραπευθηναι ⁴⁴ προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσισ του αιματοσ αυτησ ⁴⁵ και ειπεν ο ιησουσ τισ ο αφαμενοσ μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετροσ και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεισ τισ ο αφαμενοσ μου ⁴⁶ ο δε ιησουσ ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγνων δυναμιν εξελθουσαν απ εμου ⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσεπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντοσ του λαου και ωσ ιαθη παραχρημα ⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην ⁴⁹ ετι αυτου λαλουντοσ ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον ⁵⁰ ο δε ιησουσ ακουασασ απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται ⁵¹ ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδοσ και την μητερα ⁵² εκλειον δε παντες και εκοποντο αυτην ο δε ειπεν μη κλειετε ουκ

απεθάνεν αλλά καθευδει ⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθάνεν ⁵⁴ αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου ⁵⁵ και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραρχρημα και διαταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ⁵⁶ και εξεστρεψαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονός

9

¹ συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν ² και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας ³ και ειπε προς αυτους μηδεν αρετε εισ την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν ⁴ και εισ ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵ και οσοι εαν μη δεξωνται υμιας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εισ μαρτυριον επ αυτους ⁶ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμιας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου ⁷ ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινόμενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγασθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγηρται εκ νεκρων ⁸ υπο τινων δε οτι ηλιας εφανεη αλλων δε οτι προφητης εισ των αρχαιων ανεστη ⁹ και ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλιασισ τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον ¹⁰ και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν και ιδαν εισ τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδαν ¹¹ οι δε οχλοι γροντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαυ εχοντας θεραπειας ιατο ¹² η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εισ τας κυκλω κωμιας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹³ ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εισ παντα τον λαον τουτον βρωματα ¹⁴ ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα ¹⁵ και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας ¹⁶ λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εισ τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρατιθεναι τω οχλω ¹⁷ και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινου δωδεκα ¹⁸ και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμοναυ συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι ¹⁹ οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ²⁰ ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του θεου ²¹ ο δε επιτιμησας αυτοις

παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτου ²² ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ²³ ελεγειν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁴ ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην ²⁵ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεισ ²⁶ ος γαρ αν επαισχυνηται με και τους εμους λογουσ τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων ²⁷ λεγω δε υμιν αληθωσ εισιν τινεσ των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου ενεκεν εμου ουτος βασιλειαν του θεου ²⁸ εγενετο δε μετα τους λογουσ τουτουσ ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εισ το ορος προσευξασθαι ²⁹ και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδοσ του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμοσ αυτου λευκοσ εξαστραπτων ³⁰ και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινεσ ησαν μωση και ηλιασ ³¹ οι οφθητεσ εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³² ο δε πετροσ και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρασ τους συνεστωτασ αυτω ³³ και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτουσ απ αυτου ειπεν πετροσ προς τον ιησουν ποιησαστα καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει ³⁴ ταυτα δε αυτου λεγοντοσ εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτουσ εφοβηθησαν δε εν τω εκεινουσ εισελθειν εις την νεφελην ³⁵ και φωνη εγενετο εκ της νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε ³⁶ και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησοσ μονοσ και αυτοι εισηγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ουδεν ων υωρακασιν ³⁷ εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορουσ συνηνησεν αυτω οχλοσ πολυσ ³⁸ και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβησεν λεγων διδασκαλε δεσμοι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενησ εστιν μοι ³⁹ και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαφηνησ κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβων αυτον ⁴⁰ και εδεθηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴¹ αποκριθεισ δε ο ιησοσ ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι προς υμασ και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε ⁴² ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησοσ τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴³ εξεπλησσαντο δε παντεσ επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιησοσ εισεν προς τους μαθητασ αυτου ⁴⁴ θεσθε υμεις ετα υωα υμων

τους λογους τουτουσ ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδουσθαι εις χειρας ανθρωπων⁴⁵ οι δε ηγγουον το ρημα τουτου και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουοντο ερωτησαν αυτον περι του ρηματου τουτου⁴⁶ εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοισ το τισ αν ειη μειζων αυτων⁴⁷ ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω⁴⁸ και ειπεν αυτοισ οσ εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας⁴⁹ αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων⁵⁰ και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε οσ γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν⁵¹ εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ⁵² και απεστειλεν αγγελουσ προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω⁵³ και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ⁵⁴ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεισ ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ωσ και ηλιασ ποιησεν⁵⁵ στραφεις δε επετιμησεν αυτοισ και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματου εστε υμεις⁵⁶ ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην⁵⁷ εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τισ προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε⁵⁸ και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλευουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωουσ ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη⁵⁹ ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου⁶⁰ ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τουσ νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου⁶¹ ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοισ εις τον οικον μου⁶² ειπεν δε ο ιησους προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αρотρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10

¹ μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερουσ εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος ερχεσθαι² ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν τον κυριου τον θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου³ υπαγετε ιδου εγω αποσπελλω υμασ ωσ αρνας εν μεσω λυκων⁴ μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασθηθε⁵ εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε

ειρηνην τω οικω τουτω⁶ και εαν η εκει υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμασ ανακαμψει⁷ εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιουσ γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν⁸ και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμασ εσθιετε τα παρ ατιθεμενα υμιν⁹ και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοισ ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου¹⁰ εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμασ εξελθοντες εις τας πλατειασ αυτης ειπατε¹¹ και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεωσ υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου¹² λεγω υμιν οτι σοδομοσ εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη¹³ ουαι σοι χοραζην ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν¹⁴ πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν¹⁵ και συ καπερανομη η εωσ του ουρανου ψωθεισα εωσ αδου καταβιβασθησ¹⁶ ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμασ εμε αθετει ο δε με αθετων αθετει τον αποστειλαντα με¹⁷ υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρασ λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου¹⁸ ειπεν δε αυτοισ εθεωρουν τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα¹⁹ ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφειων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμασ ου μη αδικησ²⁰ πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοισ ουρανοισ²¹ εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασαστο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιουσ ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου²² και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις γινωσκει τισ εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τισ εστιν ο πατηρ η μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι²³ και στραφεις προς τους μαθητας και ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεισ ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν²⁵ και ιδου νομικοσ τισ ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησασ ζων αιωνιον κληρονομησω²⁶ ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεραπται πως αναγινωσκεισ²⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυοσ σου και τον εξ ολης της διανοιασ σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον²⁸ ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και ζηση²⁹ ο δε θελων δικαιοσ εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τισ εστιν μου πλησιον³⁰ υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπωσ τισ κατεβαιnen απο ιερουσαλημ εις

ιεριχο και λησταίσι περιεπεσον οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απληλον αφεντες ημιθανη τυχαγοντα ³¹ κατα συγκυριαν δε ιερους τισ κατεβαιναν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν ³² ομοιος δε και λευιτης γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν ³³ σαμαρειτης δε τισ οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχισθη ³⁴ και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχωων ελαιον και οινον επιβιβασας δε αυτον ειπεν ον αυτω κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου ³⁵ και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι ³⁶ τισ ουν τούτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας ³⁷ ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιος ³⁸ εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και αυτος εισηλθεν εις κωμην τια γυνη δε τισ ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης ³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου ⁴⁰ η δε μαρθα περιεπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴¹ αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα ⁴² ενος δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης

11

¹ και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου ² ειπεν δε αυτοισ οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γης ³ τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴ και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου ⁵ και ειπεν προς αυτους τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους ⁶ επειδη φιλος παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω ⁷ καικεις εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεικλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι ⁸ λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεισ δωσει αυτω οσον χρηζει ⁹ καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ¹⁰ πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ¹¹ τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη

λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυσος οφιν επιδωσει αυτω ¹² η και εαν αιτηση ων μη επιδωσει αυτω σκορπιον ¹³ ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον ¹⁴ και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι ¹⁵ τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ¹⁶ ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου ζητηουν εξ ουρανου ¹⁷ αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθησεται ερημονται και οικος επι οικον πιπτει ¹⁸ ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια ¹⁹ ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται ²⁰ ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφρασεν εφ υμους η βασιλεια του θεου ²¹ οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου ²² επαν δε ο ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επειποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν ²³ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ²⁴ οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητων αναπασιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον ²⁵ και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ²⁶ τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ²⁷ εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρσασ τισ γυνη φωνηη εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασας ²⁸ αυτος δε ειπεν μενουγγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον ²⁹ των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ³⁰ καθως γαρ εγενετο ιωνας σημειον τοις νινευιταισ ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη ³¹ βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε ³² ανδρες νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ³³ ουδεις δε λυχνον αφασ εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγος βλεπωσιν ³⁴ ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος οταν ον ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον ³⁵ σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν ³⁶ ει ον το σωμα σου ολον φωτεινον

μη έχον τι μέρος σκοτεινών ἐσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ὁ λυχνὸς τῆ ἀστραπῆ φωτιζῆ σε ³⁷ ἐν δὲ τῷ λαλήσαι ἠρώτα αὐτὸν φαρισαῖοις τίς ὡπὸς ἀριστήη παρ αὐτῷ εἰσελθὼν δὲ ἀνεπέσειν ³⁸ ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀριστοῦ ³⁹ εἰπὼν δὲ ὁ κυριὸς πρὸς αὐτὸν νῦν υμεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ ἐξῶθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε τὸ δὲ ἐσῶθεν ὑμῶν γεμεῖ ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας ⁴⁰ ἀφρονεσθε οὐχ ὁ ποιήσατὸ ἐξῶθεν καὶ τὸ ἐσῶθεν ἐποίησεν ⁴¹ πλὴν τὰ ἐνοντα δοτε ἐλεημοσύνην καὶ ἰδοὺ πάντα καθάρῃα ὑμῖν ἐστίν ⁴² ἀλλ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαῖοις ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πηγανὸν καὶ τὰ τῶν λαχάνων καὶ παρερχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγαπὴν τοῦ θεοῦ ταῦτα εἰδὲ ποιῆσαι κακείνα μὴ ἀφίεναι ⁴³ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαῖοις ὅτι ἀγαπάτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τὸς ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ⁴⁴ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρίται ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἀδηλά καὶ οἱ ἀνθρώποι περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἰδασίν ⁴⁵ ἀποκριθεὶς δὲ τίς τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ διδάσκαλε ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς υβρίζεις ⁴⁶ ὁ δὲ εἶπεν καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσφύατε τοῖς φορτίοις ⁴⁷ οὐαὶ ὑμῖν ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπεκτείναν αὐτοὺς ⁴⁸ ἀρὰ μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἐργοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπεκτείναν αὐτοὺς υμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα ⁴⁹ διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν ἀποστελεῖ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ ἐκδιώξουσιν ⁵⁰ ἵνα ἐκζητηθῆ τοῖς αἵμα παντῶν τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης ⁵¹ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀβὲλ ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ναὶ λέγω ὑμῖν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης ⁵² οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθετε καὶ τοὺς εἰσέρχομενους ἐκώλυσατε ⁵³ λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς ἠρξάντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινὸς ἐνεχεν καὶ ἀποστοματίζει αὐτὸν περὶ πλειονῶν ⁵⁴ ἐνεδρευόντες αὐτὸν ζητούντες θηρεύσαι τὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἵνα κατηγορησῶσιν αὐτοῦ

12

¹ ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων τοῦ οὐλοῦ ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους ἠρξάτο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον προσέχετε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἕρμης τῶν φαρισαίων ἠτις ἐστίν ὑποκρίσις ² οὐδὲν δὲ συγκαλυμμένον ἐστίν ὁ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτόν ὁ οὐ γνωσθήσεται ³ ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτία εἶπατε ἐν τῷ φῶτι ἀκουσθήσεται καὶ ὁ πρὸς τὸ οὐσ ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων ⁴ λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενοῦντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότερον τὴν ποιῆσαι

⁵ ὑποδείξει δὲ ὑμῖν ἵνα τὰ φοβηθῆτε φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτείνει ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γένναν ναὶ λέγω ὑμῖν τούτων φοβηθῆτε ⁶ οὐχι πεντε στρουθία πωλεῖται ἀσασίων δύο καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐστὶν ἐπιλεληθμενὸν ἐνωπίων τοῦ θεοῦ ⁷ ἀλλὰ καὶ αἱ τριχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμῆνται μὴ οὐν φοβείσθε πολλῶν στρουθίων διαφερέτε ⁸ λέγω δὲ ὑμῖν πᾶς ὅς ἀν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀπολομένου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ⁹ ὁ δὲ ἀρνήσαμενος με ἐνωπίων τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνήθησεται ἐνωπίων τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ¹⁰ καὶ πᾶς ὅς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται ¹¹ ὅταν δὲ προσφῶσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τὴν ἀπολογίασθε ἢ τὴν εἰπήτε ¹² τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀδεῖ εἰπὴν ¹³ εἶπεν δὲ τίς αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐλοῦ διδάσκαλε εἶπε τὸ ἀδελφῶ μου μερισσᾶσαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν ¹⁴ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἀνθρώπε τίς με κατέστησεν δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς ¹⁵ εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὴν ἢ ζωὴν αὐτῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ ¹⁶ εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων ἀνθρώπου τίνος πλουτοῖς εὐφροῖσεν ἢ χωρᾷ ¹⁷ καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων τί ποιῆσω ὅτι οὐκ ἔχω που συναξὴν τοῦ καρποῦ μου ¹⁸ καὶ εἶπεν τοῦτο ποιῆσω καθελὼ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονα οἰκοδομήσω καὶ συναξὴν ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματα μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου ¹⁹ καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου ψυχὴ ἔχεις πολλά ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἐτή μοῦ ἀναπαυοῦ φαγε πῖε εὐφραίνου ²⁰ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ἀφρον ταυτὴ τὴν νυκτὴν τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σου ἀδεῖ ἠτοιμάσασθαι τί ἐστὶ ²¹ οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν ²² εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τὴν φαγητὴ μὴδὲ τῷ σώματι τὴν ἐνδύσασθε ²³ ἢ ψυχὴ πλείον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα πολλὰ ἐνδύματος ²⁴ κατανοήσατε τοὺς κορακάς ὅτι οὐ σπειροῦσιν οὐδὲ θερίζουσιν οἱ οὐκ ἐστὶν ταμίον οὐδὲ ἀποθηκὴ καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτοὺς πῶς μᾶλλον υμεῖς διαφερέτε τῶν πτεινῶν ²⁵ τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πηχὺν ἕνα ²⁶ εἰ οὐν οὐτε ἐλαχιστὸν δύνασθε τὴν περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε ²⁷ κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει οὐ κοπία οὐδὲ νηθεῖ λέγω δὲ ὑμῖν οὐδὲ σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δοξῇ αὐτοῦ περιεβαλετο ὡς ἐν τούτων ²⁸ εἰ δὲ τὸν χορτὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βάλλομενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιένουσιν πῶς μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγοπίστοι ²⁹ καὶ υμεῖς μὴ ζητεῖτε τὴν φαγητὴ ἢ τὴν πῖντε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε ³⁰ ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἐθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων ³¹ πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν ³² μὴ φοβῶ το μικρὸν ποῖμνιον ὅτι εὐδοκῆσεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δούνα ὑμῖν τὴν βασιλείαν ³³ πώλησατε τὰ ὑπαρχοντα

υμων και δοτε ελεημοσυνα ποιησασθε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουσμενη θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοισι οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σιγη διαφθειρει³⁴ οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται³⁵ εστωσαν υμων αι οσφρες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι³⁶ και υμεις ομοιοι ανθρωποισι προσδεχομενοισι τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιζωσιν αυτω³⁷ μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοισι³⁸ και εαν ελθην εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθι και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι³⁹ τουτο δε γνωσκατε οτι ει ηδη ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκε διορυγηται τον οικον αυτου⁴⁰ και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται⁴¹ ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας⁴² ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον⁴³ μακαριοσ ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως⁴⁴ αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον⁴⁵ εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρζηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι⁴⁶ ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει⁴⁷ εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας⁴⁸ ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτηρουσιν αυτον⁴⁹ πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη⁵⁰ βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου τελεσθη⁵¹ δοκειτε οτι ειρηνην παρενενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον⁵² εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμερισμενοι τρεις επι δουσιν και δυο επι τρισιν⁵³ διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης⁵⁴ ελεγεν δε και τοις αχλοισι οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως⁵⁵ και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται⁵⁶ υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτου πως ου δοκιμαζετε⁵⁷ τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον⁵⁸ ως γαρ υπαγεισιν μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασwehr σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τη πρακτορι

και ο πρακτωρ σε βαλι εις φυλακην⁵⁹ λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

1 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων² και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοισι δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο σι τοιαυτα πεπονθασιν³ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοιητε παντες ωσαυτως απολεισθε⁴ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους απεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ⁵ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοιητε παντες ομοιως απολεισθε⁶ ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν⁷ ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει⁸ ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως ουτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια⁹ καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοψεισ αυτην¹⁰ ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασι¹¹ και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελεσ¹² ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυνη απολελυσα της ασθενειας σου¹³ και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον¹⁴ αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου¹⁵ απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατης και απαγαγων ποτιζει¹⁶ ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου¹⁷ και ταυτα λεγοντος αυτου καθησυχονοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πασ ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοισι τοις γινομενοισι υπ αυτου¹⁸ ελεγεν δε τινη ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινη ομοιωσ αυτην¹⁹ ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοισ αυτου²⁰ παλιν ειπεν τινη ομοιωσ την βασιλειαν του θεου²¹ ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρον σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον²² και διεπορευετο κατα πολεις και κωμασ διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ²³ ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους²⁴ αγωνιζεσθε εισελθειν

δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυουσιν ²⁵ αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε ²⁶ τοτε αρξεσθε λεγειν εφραγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδασκας ²⁷ και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε αποστητε αφ εμου παντες οι εργαται της αδικιας ²⁸ εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμω δε εκβαλλομενος εξω ²⁹ και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου ³⁰ και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι ³¹ εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι ³² και ειπεν αυτοισ πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι ³³ πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ ³⁴ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε ³⁵ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εωσ αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14

¹ και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εισ οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον ² και ιδου ανθρωπος τισ ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου ³ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπειν ⁴ οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν ⁵ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος ο βουσι εισ φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου ⁶ και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα ⁷ ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους ⁸ οταν κληθης υπο τινος εισ γαμους μη κατακλιθης εισ την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμωτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου ⁹ και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισυνησ τον εσχατον τοπον κατεχειν ¹⁰ αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εισ τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνακαειμενων σοι ¹¹ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹² ελεγεν δε και τω κεκληκωτι αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη

φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα ¹³ αλλ οταν ποιησ δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους ¹⁴ και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων ¹⁵ ακουσας δε τισ των συνακαειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος οσ φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου ¹⁶ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τισ εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους ¹⁷ και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπεν τοισ κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα ¹⁸ και ηρξαντο απο μιας παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον ¹⁹ και ετερος ειπεν ζευγη βουον ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον ²⁰ και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτου ου δυναμαι ελθειν ²¹ και παραγενομενος ο δουλος εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεως εισ τας πλαταιας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπηρους και χωλους και τυφλους εισαγαγε ωδε ²² και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ωσ επεταξας και ετι τοπος εστιν ²³ και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εισ τας οδους και φραγμασους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ²⁵ συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους ²⁶ ει τισ ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητης ειναι ²⁷ και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης ²⁸ τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δατανην ει εχει τα εισ απαρτισμον ²⁹ ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρωντες αρξωνται εμπαιζειν αυτω ³⁰ λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι ³¹ η τισ βασιλευσ πορευομενος συμβαλαιν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον ³² ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντος πρεσβειαν αποστειλασ ερωτα τα προς ειρηνην ³³ ουτως ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασσεται πασιν τοισ εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητης ³⁴ καλον το αλασ εαν δε το αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται ³⁵ ουτε εισ γην ουτε εισ οπισω αυτου ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουειν

15

¹ ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου ² και διεγογγυζον

οι φαρισαίοι και οι γραμματεῖς λέγοντες ότι οὗτος ἀμαρτωλὸς προσδεχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς ³ εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων ⁴ τὶς ἀνθρώπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐν ἑξ ἑαυτῶν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενηκόντα ἐν ἑαυτῷ τὴν ἑρμῆ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὐρῆ αὐτοῦ ⁵ καὶ εὐρῶν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὠμούς εαυτοῦ χαίρων ⁶ καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς συγχαρήτε μοι ὅτι εὐρὸν τὸ πρόβατον μου τὸ ἀπολωλὸς ⁷ λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐστὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενηκόντα δικαίους οἵτινες οὐ χρειαζομένους μετανοοῦσι ⁸ ἢ τὴς γυνῆς δραχμᾶς ἔχουσα δέκα εἰάν ἀπολεσῇ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἀπαιτεῖ λυχνὸν καὶ σαροὶ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμέλῃς ἕως οὗτου εὐρῆ ⁹ καὶ εὐρούσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας λέγουσα συγχαρήτε μοι ὅτι εὐρὸν τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα ¹⁰ οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι ¹¹ εἶπεν δὲ ἄνθρωπος τὶς εἶχεν δύο υἱοὺς ¹² καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ πατέρ ὁσ μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας καὶ διέειπεν αὐτοῖς τὸν βίον ¹³ καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἀπαντὰ ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδημίση ἐἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσωτῶς ¹⁴ δαπανήσας δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐτὸς ἠρξάτο στερεῖσθαι ¹⁵ καὶ πορευθεὶς ἐκολληθῆ ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βοσκεῖν χοίρους ¹⁶ καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατιῶν ὧν ἠσθίων οἱ χοῖροι καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ ¹⁷ εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν ποσοὶ μισθιοὶ τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων ἐγὼ δὲ λιμὸς ἀπολλύμαι ¹⁸ ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ πατέρ ἡμάρτων εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιον σου ¹⁹ καὶ οὐκετὶ εἰμι ἀξίος κληθῆναι υἱὸς σου ποιήσον με ὡς ἐνα τῶν μισθίων σου ²⁰ καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπεχόντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν ²¹ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς πατέρ ἡμάρτων εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιον σου καὶ οὐκετὶ εἰμι ἀξίος κληθῆναι υἱὸς σου ²² εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐξένευκατε τὴν στήλην τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν καὶ δοτε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας ²³ καὶ ἐνεγκάντες τὸν μῶσχον τὸν σίτευτον θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν ²⁴ ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν καὶ ἀπολώλως ἦν καὶ εὐρεθῆ καὶ ἠρξάντο εὐφρανεσθαι ²⁵ ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρχομενὸς ἠγγίσεν τὴν οἰκίαν ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν ²⁶ καὶ προσκαλεσάμενος ἐνα τῶν παιδῶν ἐπυθνάετο τι εἴη ταῦτα ²⁷ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μῶσχον τὸν σίτευτον σου ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπελάβεν ²⁸ ὠργισθὲ δὲ καὶ οὐκ ἠθέλη ἐεισελθεῖν

ὁ οὐν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκαλεῖ αὐτὸν ²⁹ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ ἰδοὺ τὸσαῦτα ἐτὶ δούλευῶ σοὶ καὶ οὐδεποτέ ἐντολήν σου παρήλθον καὶ ἐμοὶ οὐδεποτέ ἐδώκας ἐρίφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ ³⁰ ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος ὁ καταφάγων σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν ἐθύσας αὐτῷ τὸν μῶσχον τὸν σίτευτον ³¹ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τέκνον σύ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ καὶ πάντα τὰ ἐμας ἐστίν ³² εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆσαι εἶδει ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν καὶ ἀπολώλως ἦν καὶ εὐρεθῆ

16

¹ εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἄνθρωπος τὶς ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονομὸν καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπιζὼν τὰ υπάρχοντα αὐτοῦ ² καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἀκούω περὶ σου ἀποδοσὶ τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου οὐ γὰρ δύνησῃ ἐτι οἰκονομεῖν ³ εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονομὸς τί ποιῶ ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ σκαπτεῖν οὐκ ἴσχυω ἐπαίτειν ἀισχυνομαί ⁴ ἐγγὼν τί ποιῶ ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας δεξῶνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ⁵ καὶ προσκαλεσάμενος ἐνα ἑκατὸν τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἐαυτοῦ ἐλεγεν τῷ πρώτῳ πόσον οφείλεις τῷ κυρίῳ μου ⁶ ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν βατοῦς ἐλαίου καὶ εἶπεν αὐτῷ δεξά σου τὸ γράμμα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πενήτηκοντα ⁷ εἵπειτα ἑτέρῳ εἶπεν σύ δὲ πόσον οφείλεις ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν κορούς σίτου καὶ λέγει αὐτῷ δεξά σου τὸ γράμμα καὶ γράψον ογδοήκοντα ⁸ καὶ ἐπηγεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονομὸν τῆς ἀδικίας ὅτι φρονιμῶς ἐποίησεν ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τοῦτου φρονιμώτερον ὑπερ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἐαυτῶν εἰσὶν ⁹ καγὼ ὑμῖν λέγω ποιήσατε ἐαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμῶνα τῆς ἀδικίας ἵνα ὅταν ἐκλιπῆτε δεξῶνταί ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκῆνας ¹⁰ ὁ πιστός ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστίν καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικὸς καὶ ἐν πολλῷ ἀδικὸς ἐστίν ¹¹ εἰ οὐν ἐν τῷ ἀδικῷ μαμῶνα πιστοὶ οὐκ ἐγενεσθε τὸ ἀληθινὸν τὶς ὑμῖν πιστεύσει ¹² καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγενεσθε τὸ ὑμέτερον τὶς ὑμῖν δώσει ¹³ οὐδεὶς οἰκετὴς δύναται δύσιν κυριοῖς δουλεῖν ἢ γὰρ τὸν ἐνα μισθὸν καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἐνὸς ἀνθεξέται καὶ τοῦ ἕτερου καταφρονήσει οὐ δύνασθε θεῷ δουλεῖν καὶ μαμῶνα ¹⁴ ἦκουσεν δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι φιλαργυροὶ υπάρχοντες καὶ ἐξέμυκτηρίζον αὐτὸν ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστέ οἱ δικαιοῦντες ἐαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὁ δὲ θεὸς γίνωσκει τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδελύσσει ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ¹⁶ ὁ νομὸς καὶ ὁ προφήται ἐως ἰωάννου ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται ¹⁷ εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τὸν νομὸν ἢ τὰς κεραιὰν πεσεῖν ¹⁸ πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γάμων ἕτερον μοιχεύει καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γάμων μοιχεύει ¹⁹ ἄνθρωπος δὲ τὶς ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδίδυσκετο πορφύραν καὶ βύσσον

ευφραينوμενος καθ ημεραν λαμπρως²⁰ πτωχος δε τις ην ονοματι λαζαρος ος εβεληγο προς τον πυλωνα αυτου ηλκωμενος²¹ και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου²² εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη²³ και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανιοις ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου²⁴ και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελειψον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη²⁵ ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιος τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι²⁶ και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημας διαπερωσιν²⁷ ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησιν αυτον εις τον οικον του πατρος μου²⁸ εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοιο ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτου της βασαων²⁹ λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσαε και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων³⁰ ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν³¹ ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

¹ ειπεν δε προς τους μαθητας ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται² λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων³ προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοησιν αφες αυτω⁴ και εαν επακισ της ημερας αμαρτη εις σε και επτακισ της ημερας επιστρεψη λεγων μετανωω αφησεις αυτω⁵ και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν⁶ ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν⁷ τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ παρελθων αναπεσε⁸ αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εσω φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεομαι και πιεομαι συ⁹ μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω¹⁰ ουτως και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν¹¹ και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσου σαμαρειας και γαλιλαιας¹² και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι

εστησαν πορρωθεν¹³ και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεησθημασ¹⁴ και ιδων ειπεν αυτοιο πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτοους εκαθαρισθησαν¹⁵ εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη επστρεψεν μετα φωνην μεγαλην δοξαζων τον θεον¹⁶ και επεσεν επι προσωπον παρα τουσ ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαρειτης¹⁷ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που¹⁸ ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος¹⁹ και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε²⁰ επεραιθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοιοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ²¹ ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων ουδιν²² ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε²³ και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απεληθε μηδε διωξητε²⁴ ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου²⁵ πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεασ ταυτης²⁶ και καθωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ νωε ουτως εσται και εν ταισ ημεραισ του υιου του ανθρωπου²⁷ ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ησ ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμοσ και απωλεσεν απαντας²⁸ ομοιωσ και ωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν²⁹ η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας³⁰ κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιοσ του ανθρωπου αποκαλυπτεται³¹ εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εις τα οπισω³² μνημονευετε της γυναικοσ λωτ³³ οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην³⁴ λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μιασ οισ παραληφθησεται και ο ετεροσ αφερθησεται³⁵ δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφερθησεται^{36 37} και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοιοσ οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αειτοι

18

¹ ελεγεν δε και παραβολην αυτοιοσ προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν² λεγων κριτης τισ ην εν τινη πολει τον θεον μη φοβουμενοσ και ανθρωπον μη εντροπομενοσ³ χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου⁴ και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντροπομαι⁵ δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην

ινα μη εισ τελος ερχομενη υποπιαζη με ⁶ ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει ⁷ ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς αυτον ημερας και νυκτος και μακροθυμων επ αυτοις ⁸ λεγων υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων ara ευρησει την πιστιν επι της γης ⁹ ειπεν δε προς τινας τους πεποθητασ εφ εαυτοισ οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντασ τους λοιπους την παραβολην ταυτην ¹⁰ ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερων προσευξασθαι ο εισ φαρισαιος και ο ετερος τελωνης ¹¹ ο φαρισαιος σταθεισ προς εαυτον ταυτα προσηρχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και ωσ ουτοσ ο τελωνησ ¹² νηστευω δισ του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι ¹³ και ο τελωνησ μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμουσ εισ τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εισ το σθηθοσ αυτου λεγων ο θεοσ ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴ λεγω υμιν κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενοσ εισ τον οικον αυτου η γαρ εκεινοσ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵ προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απηται ιδοντεσ δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοισ ¹⁶ ο δε ιησοουσ προσκαλεσαμενοσ αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυτε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷ αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεζηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην ¹⁸ και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησασ ζωνν αιωνιων κληρονομηω ¹⁹ ειπεν δε αυτω ο ιησοουσ τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εισ ο θεοσ ²⁰ τασ εντολασ οιδασ μη μοιχευησ μη φονευησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρησησ τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ²¹ ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου ²² ακουσασ δε ταυτα ο ιησοουσ ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεισ πωλησον και διαδοσ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²³ ο δε ακουσασ ταυτα περιλυποσ εγενετο ην γαρ πλουσιοσ σφοδρα ²⁴ ιδων δε αυτον ο ιησοουσ περιλυπον γενομενον ειπεν πωσ δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντεσ εισελευσονται εισ την βασιλειαν του θεου ²⁵ ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ ειπον δε οι ακουσαντεσ και τισ δυναται σωθηναι ²⁷ ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποισ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ειπεν δε πετροσ ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ ο δε ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι ουδεισ εστιν οσ αφικεν οικιαν η γονεισ η αδελφουσ η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειασ του θεου ³⁰ οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιασιν εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωνν αιωνιον ³¹ παραλαβων δε τουσ δωδεκα ειπεν προς αυτοουσ ιδου αναβαινομεν εισ ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου ³² παραδοθησεται γαρ τοιο

εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπυσθησεται ³³ και μαστιγωσαντεσ αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται ³⁴ και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγνωσκον τα λεγομενα ³⁵ εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλοσ τισ εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ³⁶ ακουσασ δε οχλου διαπορευομενου επινυθανετο τι ειη τουτο ³⁷ απηγγειλαν δε αυτω οι ιησοουσ ο ναζωραιοσ παρερχεται ³⁸ και εβησεν λεγων ιησοου υιε δαυιδ ελειησον με ³⁹ και οι προγοντεσ επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελειησον με ⁴⁰ σταθεισ δε ο ιησοουσ εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον ⁴¹ λεγων τι σοι θελεισ ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω ⁴² και ο ιησοουσ ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστοσ σου σεωσκεν σε ⁴³ και παραρχημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αυνον τω θεω

19

¹ και εισελθων διηρχετο την ιεριχω ² και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενοσ ζακχαιοσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτοσ ην πλουσιοσ ³ και εζητει ιδειν τον ιησοουν τισ εστιν και ουκ ηδυνάτο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην ⁴ και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωριαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ μελλεν διερχεσθαι ⁵ και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησοουσ ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσασ καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι ⁶ και σπευσασ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁷ και ιδοντεσ παντεσ διεγογγυζον λεγοντεσ οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι ⁸ σταθεισ δε ζακχαιοσ ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημισι των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοισ πτωχοισ και ει τινοσ τι ευσκοφανθησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁹ ειπεν δε προς αυτον ο ιησοουσ οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ αβρααμ εστιν ¹⁰ ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλοσ ¹¹ ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι ιεροσολημι και δοκειν αυτοισ οτι παραρχημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι ¹² ειπεν ουν ανθρωποσ τισ ευγενησ επορευθη εισ χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι ¹³ καλεσασ δε δεκα δουλουσ εαυτου εδωκεν αυτοισ δεκα μνασ και ειπεν προς αυτοουσ πραγματευσασθε εωσ ερχομαι ¹⁴ οι δε πολιται αυτοε μιουσιν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντεσ ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημασ ¹⁵ και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τουσ δουλουσ τουτουσ οισ εδωκεν το αργυριον ινα γνω τισ τι διεπραγματευσατο ¹⁶ παρεγενετο δε ο πρωτοσ λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνασ ¹⁷ και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστοσ εγενετο ισθι εξουσιαν εχων επανω

δεκα πολων¹⁸ και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας¹⁹ ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολων²⁰ και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω²¹ εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ εσπειρας²² λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα²³ και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο²⁴ και τοις παρεστωιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι²⁵ και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας²⁶ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου²⁷ πλην τους εχθρους μου εκεινους τοις μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαζατε εμπροσθεν μου²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα²⁹ και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθσφαγη και βηθανιαν προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου³⁰ ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε³¹ και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει³² απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον³⁴ οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει³⁵ και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν³⁶ πορευομενοι δε αυτου υπεστρωννουν τα ιματια αυτων εν τη οδω³⁷ εγγιζοντες δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αιειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων³⁸ λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις³⁹ και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου⁴⁰ και αποκριθεισ ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται⁴¹ και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη⁴² λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθ ων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου⁴⁵ και εισελθων εις το ιερων ηρξατο εκβαλλειν τους πωλοντας εν αυτω και αγοραζοντας⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπτα ο οικος μου οικος προσευχησ εστιν υμεισ δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιεριοι και οι γραμματεισ εξιτηουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι

του λαου⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουωσ

20

¹ και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενω επεστησαν οι ιεριοι και οι γραμματεισ συν τοις πρεσβυτεροις² και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην³ αποκριθεισ δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμασ καγω ενα λογον και ειπατε μοι⁴ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων⁵ οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πασ ο λαος καταλιθασει ημασ πεπειμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναί⁷ και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν⁸ και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω⁹ ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφρευθεν αμπελωνα και εξεδοτο αυτον γεωργωσι και απεδιμησεν χρονουσ ικανουσ¹⁰ και εν καιρω απεστειλεν προς τους γεωργουσ δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνουσ δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον¹¹ και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον¹² και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον¹³ ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνουσ τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ιωσω τουτον ιδοντες εντραπησονται¹⁴ ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια¹⁵ και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνουσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνουσ¹⁶ ελευσεται και απολεσει τους γεωργουσ τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο¹⁷ ο δε εμβλεψασ αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ¹⁸ πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικεισει αυτον¹⁹ και εξητησαν οι αρχιεριοι και οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τας χειρασ εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ταυτην ειπεν²⁰ και παρατηρησαντες απεστειλεν εγκαθετους υποκρινομενουσ εαυτουσ δικαιοσ εινα ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονου²¹ και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθωσ λεγεισ και διδασκεισ και ου λαμβανεισ προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεισ²² εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου²³ κατανοησασ δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτουσ τι με πειραζειτε²⁴ επιδειξατε μοι δηναριον τινουσ εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαροσ²⁵ ο δε ειπεν αυτοις αποδοτε τοιუნ τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω²⁶ και ουκ ισχυσαν

επιλαβέσθαι αυτού ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασασαντες επι της αποκρισεως αυτου εισηγησαν ²⁷ προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επιρωτησαν αυτον ²⁸ λεγοντες διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστησθη σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹ επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος ³⁰ και ελαβεν ο δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος ³¹ και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως ωσαυτως δε και οι επτα ουν κατελιπον τεκνα και απεθαναν ³² υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ³³ εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ³⁴ και αποκριθησι ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του παντων τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται ³⁵ οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται ³⁶ ουτε γαρ αποθανειν επι δυνατῳ ισαγγελοι γαρ ειναι και υιοι ειναι του θεου της αναστασεως υιοι οντες ³⁷ οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσης εμνηυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ ³⁸ θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν ³⁹ αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλωσ ειπας ⁴⁰ ουκειτι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁴¹ ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι ⁴² και αυτος δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ⁴³ εως αν θω τουσ εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁴ δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν ⁴⁵ ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου ⁴⁶ προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλουντων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴⁷ οι κατεσθιουσιν τας οικιας των ηχηρων και προφραει μακτρα προσευχονται ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα

21

¹ αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους ² ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα ³ και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν ⁴ απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν ⁵ και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοσ καιοισι και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν ⁶ ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ου ου καταλυθησεται ⁷ επιρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλι ταυτα γινεσθαι ⁸ ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευεσθε

οπισω αυτων ⁹ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη ποηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελος ¹⁰ τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν ¹¹ σειμοι τε μεγαλοι και τοπους και λιμοι και λιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απο ουρανου μεγαλα εσται ¹² προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου ¹³ αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον ¹⁴ θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηται ¹⁵ εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνασονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν ¹⁶ παραδοθησεθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων ¹⁷ και εσεσθε και ημουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ¹⁸ και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται ¹⁹ εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων ²⁰ οταν δε ιδητε κυκλομενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης ²¹ τοτε οι εν τη ιουδια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην ²² οτι ημεραι εκδικησεως αυται ειναι του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα ²³ ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γησ και οργη εν τω λαω τουτω ²⁴ και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων ²⁵ και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γησ συνοχη εθνων εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου ²⁶ αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ²⁷ και τοτε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμewσ και δοξης πολλης ²⁸ αρχομενων δε τυκτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων ²⁹ και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα ³⁰ οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν ³¹ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινόμενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου ³² αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται ³³ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁴ προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθι και μεριμναιο βιωτικαις και αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη ³⁵ ως παγισ γαρ επελευσεται επι παντας τους καθημενους επι προσωπων πασης της γησ ³⁶ αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου ³⁷ ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο

εις το ορος το καλουμενον ελαιων ³⁸ και πασ ο λασω ωρθηριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

¹ ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα ² και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον ³ εισηλθεν δε σατανασ εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα ⁴ και απελθων συναλαλησεν τοις αρχιερευσιν και στρατηγοις το πως αυτον παραδω αυτοις ⁵ και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουνα ⁶ και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουαι αυτον αυτοις ατερ οχλου ⁷ ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα ⁸ και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν ⁹ οι δε ειπον αυτω που θελεις ετοιμασομεν ¹⁰ ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται ¹¹ και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹² κακεινος υμιν δειξει ανωγειν μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε ¹³ απελθοντες δε ευρον καθωσ ειρηκεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα ¹⁴ και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω ¹⁵ και ειπεν προς αυτους επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν ¹⁶ λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εωσ οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου ¹⁷ και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις ¹⁸ λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γεννηματος της αμπελου εωσ οτου η βασιλεια του θεου ελθη ¹⁹ και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιεите εις την εμην αναμνησιν ²⁰ ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειψησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον ²¹ πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης ²² και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται ²³ και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τισ αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασειν ²⁴ εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τισ αυτων δοκει ειναι μειζων ²⁵ ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριεουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται ²⁶ υμεις δε ουκ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ωσ ο νεωτερος και ο ηγουμενος ωσ ο διακωνων ²⁷ τισ γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ωσ ο διακωνων ²⁸ υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου ²⁹ καγω διατιθεμαι υμιν καθωσ διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν ³⁰ ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζης μου και καθισεσθε επι θρονων

κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ³¹ ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανασ εξητησατο υμας του σνιασαι ωσ τον σιτον ³² εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηριξον τους αδελφους σου ³³ ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι ³⁴ ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με ³⁵ και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπον ουθενος ³⁶ ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν και ο μη εχων πωλησει το ματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν ³⁷ λεγω γαρ υμιν οτι επι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελοσ εχει ³⁸ οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανος εστιν ³⁹ και εξελθων επορευθη κατα το εθωσ εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου ⁴⁰ γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον ⁴¹ και αυτος απεσπαθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето ⁴² λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω ⁴³ ωφθη δε αυτω αγγελωσ απ ουρανου ενισχυων αυτον ⁴⁴ και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην ⁴⁵ και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητασ ευρεν αυτους κοιωμενοουσ απο της λυπης ⁴⁶ και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον ⁴⁷ επι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλωσ και ο λεγομενος ιουδασ εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον ⁴⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ ⁴⁹ ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταζομεν εν μαχαιρα ⁵⁰ και επαταξεν εις τισ εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον ⁵¹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν εατε εωσ τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου ιαασα αυτον ⁵² ειπεν δε ο ιησους προς τους παραγενομενοουσ επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων ⁵³ καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τασ χειρασ επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτουσ ⁵⁴ συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερεωσ ο δε πετροσ ηκολουθη μακροθεν ⁵⁵ αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων ⁵⁶ ιδουσα δε αυτον παιδισκη τισ καθημενον προς το φωωσ ο δε πετροσ ηκολουθη μακροθεν ⁵⁷ ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οίδα αυτον ⁵⁸ και μετα βραχυ ετερουσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι ⁵⁹ και

διασπαση ωσει ωρας μιας αλλοσι τισ δισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν ⁶⁰ ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεις και παραχημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ ⁶¹ και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ ⁶² και εξελθων εξω ο πετρος εκλαυσεν πικρωσ ⁶³ και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαυον αυτω δερωντες ⁶⁴ και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επιρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τισ εστιν ο παισας σε ⁶⁵ και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον ⁶⁶ και ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες ⁶⁷ ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν επιω ο μη πιστευσητε ⁶⁸ εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε ⁶⁹ απο του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεωσ του θεου ⁷⁰ ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιοσ του θεου ο δε προσ αυτους εφη υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι ⁷¹ οι δε ειπον τι ετι χρεϊαν εχομεν μαρτυρια αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23

¹ και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον ² ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κωλυοντα καισαρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλαια εινα ³ ο δε πιλατος επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ λεγεις ⁴ ο δε πιλατος ειπεν προσ τουσ αρχιερεις και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω ⁵ οι δε επισχον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολησ της ιουδαιασ αρξαιμενος απο της γαλιλαιασ εωσ ωδε ⁶ πιλατος δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωπωσ γαλιλαιος εστιν ⁷ και επιγνουσ οτι εκ της εξουσιασ ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προσ ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοισ εν ταυταισ ταισ ημεραισ ⁸ ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον ⁹ επηρωτα δε αυτον εν λογοισ ικανοισ αυτοσ δε ουδεν απεκρινετο αυτω ¹⁰ εισηκρεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεισ ευτωνωσ κατηγορουντες αυτου ¹¹ εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδης συν τοισ στρατευμασι αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω ¹² εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατος και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προσ εαυτουσ ¹³ πιλατος δε συγκαλεσαμενος τουσ αρχιερεις και τουσ αρχοντασ και τον λαον ¹⁴ ειπεν προσ αυτουσ προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε

κατ αυτου ¹⁵ αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμασ προσ αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω ¹⁶ παιδευσασ ουν αυτον απολυσω ¹⁷ αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοισ κατα εορτην ενα ¹⁸ ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαρβαβαν ¹⁹ οστισ ην δια σταϊν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενος εις φυλακην ²⁰ παλιν ουν ο πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν ²¹ οι δε επεφωνον λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον ²² ο δε τριτον ειπεν προσ αυτουσ τι γαρ κακον εποιησεν ουτοσ ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσασ ουν αυτον απολυσω ²³ οι δε επεκειντο φωναισ μεγαλαισ αιτουμενοι αυτον σταυρωθηνα και κατασχυον αι φωναι αυτων και των αρχιερων ²⁴ ο δε πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων ²⁵ απελυσεν δε τον δια σταϊν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶ και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνοσ τινοσ κυρηναιοι ερχομενοι απ αγρουσ επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον ²⁸ στραφεισ δε προσ αυτασ ο ιησουσ ειπεν θυγατερεσ ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτασ κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹ οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αισ ερουσιν μακαριαι αι στεραι και κοιλια αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν ³⁰ τοτε αρζονται λεγειν τοισ ορεσιν πεσετε εφ ημασ και τοισ βουνοισ καλυψατε ημασ ³¹ οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³² ηγνοτο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηνα ³³ και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρانيον εκει εσταυρωσαν αυτον και τουσ κακουργοουσ ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ³⁴ ο δε ιησουσ ελεγεν πατερ φημι αυτοισ ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον ³⁵ και εισηκρει ο λαοσ θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοισ λεγοντες αλλωσ εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτοσ εστιν ο χριστοσ ο του θεου εκλεκτοσ ³⁶ ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οζοσ προσφεροντες αυτω ³⁷ και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων σωσον σεαυτον ³⁸ ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιιν ελληνικοισ και ρωμαικοισ και εβραϊκοισ ουτοσ εστιν ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁹ εισ δε των κρεμασθεντων κακουρων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστοσ σωσον σεαυτον και ημασ ⁴⁰ αποκριθεισ δε ο ετεροσ επιετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει ⁴¹ και ημεισ μεν δικαιοσ αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτοσ δε ουδεν αποπον επραξεν ⁴² και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθησ εν τη βασιλεια σου ⁴³ και ειπεν αυτω ο ιησουσ αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴ ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτοσ εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ ⁴⁵ και εσκοτισθη ο ηλιοσ και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον ⁴⁶ και

φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν ⁴⁷ ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιοσ ην ⁴⁸ και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυποντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον ⁴⁹ ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα ⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιοσ ⁵¹ ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθειας πολεως των ιουδαιων οσ και προσεδεχετο και αυτος την βασιλειαν του θεου ⁵² ουτος προσελθων τω πιλατω ηησατο το σωμα του ιησου ⁵³ και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο συνδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος ⁵⁴ και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵ κατακολουθησασαι δε γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθειαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶ υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

¹ τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταισ ² ευρον δε τον λιθον αποκεκλισμενον απο του μνημειου ³ και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου ⁴ και εγενετο εν τω διαπορευεισθαι αυτασ περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταισ εν εσθησεισ αστραπτουσαισ ⁵ εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτασ τη ζητειτε τον ζωτα μετα των νεκρων ⁶ ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ωσ ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια ⁷ λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρασ ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸ και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹ και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοισ ενδεκα και πασιν τοισ λοιποισ ¹⁰ ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταισ αι ελεγον προς τουσ αποστολουσ ταυτα ¹¹ και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληροσ τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταισ ¹² ο δε πετροσ αναστασ εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψασ βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονοσ ¹³ και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιουσ εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ ¹⁴ και αυτοι ωμιλουν προς αλληλουσ περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵ και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοουσ και συζητειν και αυτοσ ο ιησους εγγισασ συνεπορευετο αυτοισ ¹⁶ οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουνο του μη επιγινωναυ αυτον ¹⁷ ειπεν δε προς αυτοουσ τινεσ

οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλετε προς αλληλουσ περιπατουντεσ και εστε σκυθρωποι ¹⁸ αποκριθεισ δε ο εισ ω ονομα κλεοπασ ειπεν προς αυτον συ μονοσ παροικεισ ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταισ ημεραισ ταυταισ ¹⁹ και ειπεν αυτοισ ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου οσ εγενετο ανηρ προφητησ δυνατοσ εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντοσ του λαου ²⁰ οπωσ τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεισ και οι αρχοντεσ ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²¹ ημεισ δε ηλπίζομεν οτι αυτοσ εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοισ τριτην ταυτην ημεραν αγεισ σημερον αφ ου ταυτα εγενετο ²² αλλα και γυναικεσ τινεσ εξ ημων εξεστησαν ημασ γενομεναι ορθρια επι το μνημειον ²³ και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁴ και απηλθον τινεσ των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτωσ καθωσ και αι γυναικεσ ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁵ και αυτοσ ειπεν προς αυτοουσ ω ανοητοι και βραδεισ τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται ²⁶ ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου ²⁷ και αρξαμενοσ απο μωσσεωσ και απο παντων των προφητων διηρημευεν αυτοισ εν πασαισ ταισ γραφαισ τα περι εαυτου ²⁸ και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτοσ προσεποιετο πορρωτερω πορευεσθαι ²⁹ και παρεβιασαντο αυτον λεγοντεσ μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοισ ³⁰ και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασασ επεδιδου αυτοισ ³¹ αυτων δε διηνοιχησαν οι οφθαλμοι και επεγγωσαν αυτον και αυτοσ αφαντοσ εγενετο απ αυτων ³² και ειπον προς αλληλουσ ουχι η καρδια ημων κατομενη ην εν ημιν ω ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τασ γραφασ ³³ και ανασταντεσ αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηροισμενοουσ τουσ ενδεκα και τουσ συν αυτοισ ³⁴ λεγοντασ οτι ηγερθη ο κυριοσ οντωσ και ωφθη σιμωνι ³⁵ και αυτοι εξηγγουνο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοισ εν τη κλασει του αρτου ³⁶ ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτοσ ο ιησους εστι η μεω αυτων και λεγει αυτοισ ειρηνη υμιν ³⁷ πτοηθεντεσ δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουσ πνευμα θεωρειν ³⁸ και ειπεν αυτοισ τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταισ καρδιασ υμων ³⁹ ιδετε τασ χειρασ μου και τουσ ποδασ μου οτι αυτοσ εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθωσ εμε θεωρειτε εχοντα ⁴⁰ και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοισ τασ χειρασ και τουσ ποδασ ⁴¹ ετι δε απιστουτων αυτων απο της χαρασ και θαυμαζοντων ειπεν αυτοισ εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴² οι δε παρεδωκαν αυτω ιχθυουσ οπτου μεροσ και απο μελισσιου κηριου ⁴³ και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁴ ειπεν δε αυτοισ ουτοι οι λογοι ουσ ελαλησα προς υμασ επι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσσεωσ και προφηταισ και ψαλμοισ

περι εμου ⁴⁵ τότε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας ⁴⁶ και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁷ και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρχαμενον απο ιερουσαλημ ⁴⁸ υμεις δε εστε μαρτυρες τουτων ⁴⁹ και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εωσ ου ενδυσθησθε δυναμιν εξ υψουσ ⁵⁰ εξηγαγεν δε αυτους εξω εωσ εις βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους ⁵¹ και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον ⁵² και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης ⁵³ και ησαν δια παντος εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

¹ εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος ² ουτος ην εν αρχη προς τον θεον ³ παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν ⁴ εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων ⁵ και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν ⁶ εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης ⁷ ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρησεν περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου ⁸ ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρησεν περι του φωτος ⁹ ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον ¹⁰ 2064 V-PNP-ASM εις τον κοσμον ¹⁰ εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω ¹¹ εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον ¹² οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου ¹³ οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν ¹⁴ και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενησος παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας ¹⁵ ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ¹⁶ και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος ¹⁷ οτι ο νομος δια μωσσεωσ εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο ¹⁸ θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο ¹⁹ και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτηρωσιν αυτον συ τις ει ²⁰ και ωμολογησεν και ουκ ηρηνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος ²¹ και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιασ ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου ²² ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμφασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου ²³ εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθωσ ειπεν ηλιασ ο προφητης ²⁴ και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων ²⁵ και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιασ ουτε ο προφητης ²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσσο δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε ²⁷ αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος ος εμπροσθεν μου γεγονεν ον εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτον τον ιμαντα του υποδηματος ²⁸ ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων ²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ³⁰ ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ³¹ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια

τουτο ηλθεν εγω εν τω υδατι βαπτιζων ³² και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστερην εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον ³³ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμφασ με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω ³⁴ καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ³⁵ τη επαυριον παλιν εισηκε η ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο ³⁶ και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου ³⁷ και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου ³⁸ στραφεισ δε ο ιησους και θεασαμενος αυτοουσ ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μεμεις ³⁹ λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ιδου που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ωσ δεκατη ⁴⁰ ην ανδρεασ ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω ⁴¹ ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος ⁴² και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωανα συ κληθηση κηφασ ο ερμηνευεται πετρος ⁴³ τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι ⁴⁴ ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεωσ ανδρεου και πετρου ⁴⁵ ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσισ εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ ⁴⁶ και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε ⁴⁷ ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθωσ ισραηλιτης εν ω δολοσ ουκ εστιν ⁴⁸ λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γνωσκεισ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε ⁴⁹ απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευσ του ισραηλ ⁵⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεισ μειω τουτων ουφει ⁵¹ και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τουσ αγγελουσ του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2

¹ και τη ημερα τη τριτη γαμωσ εγενετο εν κανα της γαλιλαιασ και ην η μητηρ του ιησου εκει ² εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτοις εσ τον γαμον ³ και υστερησαντοσ οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν ⁴ λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου ⁵ λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε ⁶ ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθωρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητασ δυο η τρεισ ⁷ λεγει αυτωσ ο ιησους γεμιστασ τασ υδριασ υδατοσ

και εγεμισαν αυτασ εωσ ανω ⁸ και λεγει αυτοισ αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν ⁹ ωσ δε γευσατο ο αρχιτρικλινωσ το υδωρ οινον γεγεννημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηνεληκοτες το υδωρ φωνην τον νυμφιον ο αρχιτρικλινωσ ¹⁰ και λεγει αυτω πασ ανθρωπωσ πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκασ τον καλον οινον εωσ αρτι ¹¹ ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησουσ εν κανα της γαλιλαιασ και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου ¹² μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτοσ και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ον πολλασ ημερασ ¹³ και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησουσ ¹⁴ και ευρεν εν τω ιερω τουσ πωλοντας βοασ και προβατα και περιστερασ και τουσ κερματιστασ καθημενουσ ¹⁵ και ποιησασ φραγγελιον εκ σχοινων παντασ εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τουσ βοασ και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τωσ τραπεζασ ανεστρεψεν ¹⁶ και τοισ τασ περιστερασ πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιεите τον οικον του πατροσ μου οικον εμποριου ¹⁷ εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλωσ του οικου σου καταφαγεται με ¹⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεισ ημιν οτι ταυτα ποιεισ ¹⁹ απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτοισ λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραισ εγερω αυτον ²⁰ ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναοσ ουτοσ και συ εν τρισιν ημεραισ εγερισε αυτον ²¹ εκεινοσ δε ελεγεν περι του ναου του σωματοσ αυτου ²² οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησουσ ²³ ωσ δε ην εν τοισ ιεροσολυμοισ εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντεσ αυτου τα σημεια α εποιει ²⁴ αυτοσ δε ο ιησουσ ουκ επιστευσεν εαυτον αυτοισ δια το αυτον γινωσκειν παντασ ²⁵ και οτι ου χριαιαν ειχεν ινα τισ μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτοσ γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3

¹ ην δε ανθρωπωσ εκ των φαρισαιων νικοδημοσ ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων ² ουτοσ ηλθεν προσ αυτον νυκτοσ και ειπεν αυτω ραββι ιδιαμεν οτι απο θεου εληλυθασ διδασκαλοσ ουδεισ γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεισ εαν μη η ο θεοσ μετ αυτου ³ απεκριθη ο ιησουσ και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τισ γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου ⁴ λεγει προσ αυτον ο νικοδημοσ πωσ δυναται ανθρωπωσ γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητροσ αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι ⁵ απεκριθη ιησουσ αμην αμην λεγω σοι εαν μη τισ γεννηθη εξ υδατοσ και πνευματοσ ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ⁶ το γεγεννημενον εκ της σαρκοσ σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματοσ

πνευμα εστιν ⁷ μη θαυμασησ οτι ειπον σοι δει υμασ γεννηθηναι ανωθεν ⁸ το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεισ αλλ ουκ οιδασ ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτωσ εστιν πασ ο γεγεννημενοσ εκ του πνευματοσ ⁹ απεκριθη νικοδημοσ και ειπεν αυτω πωσ δυναται ταυτα γενεσθαι ¹⁰ απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλοσ του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεισ ¹¹ αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανατε ¹² ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πωσ εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευετε ¹³ και ουδεισ αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβασ ο υιοσ του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω ¹⁴ και καθωσ μωσησ υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτωσ υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου ¹⁵ ινα πασ ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον ¹⁶ ουτωσ γαρ ηγαπησεν ο θεοσ τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πασ ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον ¹⁷ ου γαρ απεστειλεν ο θεοσ τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμοσ δι αυτου ¹⁸ ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενοσ υιου του θεου ¹⁹ αυτη δε εστιν η κρισισ οτι το φωσ εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτοσ η το φωσ ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα ²⁰ πασ γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φωσ και ουκ ερχεται προσ το φωσ ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου ²¹ ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προσ το φωσ ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα ²² μετα ταυτα ηλθεν ο ιησουσ και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν ²³ ην δε και ιωαννησ βαπτιζων εν αιωνω εγγυσ του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο ²⁴ ουπω γαρ ην βεβλημενοσ εις την φυλακην ο ιωαννησ ²⁵ εγενετο ουν ζητησισ εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου ²⁶ και ηλθον προσ τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι οσ ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκασ ιδε ουτοσ βαπτιζει και παντεσ ερχονται προσ αυτον ²⁷ απεκριθη ιωαννησ και ειπεν ου δυναται ανθρωπωσ λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου ²⁸ αυτοι υμεισ μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ εμει εγω ο χριστοσ αλλ οτι απεσταλμενοσ εμει εμπροσθεν εκεινου ²⁹ ο εχων την νυμφην νυμφιοσ εστιν ο δε φιλοσ του νυμφιου ο εστηκωσ και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται ³⁰ εκεινοσ δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι ³¹ ο ανωθεν ερχομενοσ επανω παντων εστιν ο ων εκ της γησ εκ της γησ εστιν και εκ της γησ λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενοσ επανω παντων εστιν ³² και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεισ λαμβανει ³³ ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισειν οτι ο θεοσ αληθησ εστιν ³⁴ ον γαρ απεστειλεν ο θεοσ τα ρηματα του θεου

λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα ³⁵ ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου ³⁶ ο πιστευων εισ τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4

1 ωσ ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονασ μαθητασ ποιει και βαπτιζει η ιωαννησ ² καιτοιγε ιησους αυτουσ ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου ³ αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εισ την γαλιλαιαν ⁴ εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειασ ⁵ ερχεται ουν εισ πολιν της σαμαρειασ λεγομενην συχαρ πλησιοι τον χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου ⁶ ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακωσ εκ της οδοιοριασ εκαθεζετο ουτωσ επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη ⁷ ερχεται γυνη εκ της σαμαρειασ αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δοσ μοι πιειν ⁸ οι γαρ μαθηται αυτου απηλυθεισαν εισ την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν ⁹ λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτισ πωσ συ ιουδαιουσ ων παρ εμου πιειν αιτεισ ουσησ γυναικουσ σαμαρειτιδουσ ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ ¹⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τισ εστιν ο λεγων σοι δοσ μοι πιειν συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων ¹¹ λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεισ το υδωρ το ζων ¹² μη συ μειζων ει του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτουσ εξ αυτουσ επιεν και οι υιοι αυτου και τα θερμματα αυτου ¹³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πασ ο πινων εκ του υδατουσ τουτου διψησει παλιν ¹⁴ οσ δ αν πιη εκ του υδατουσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εισ τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατουσ αλλομενουσ εισ ζωην αιωνιον ¹⁵ λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δοσ μοι τουτου το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν ¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε ¹⁷ απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω ¹⁸ πεντε γαρ ανδρασ εσχασ και νυν ον εχεισ ουκ εστιν σου ανηρ τουτου αληθεσ ειρηκασ ¹⁹ λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω σι προφητησ ει συ ²⁰ οι πατεροσ ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεισ λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ πουν δει προσκυνειν ²¹ λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευουσ μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοισ προσκυνησετε τω πατρι ²² υμεισ προσκυνετε ο ουκ οιδατε ημεισ προσκυνομεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν ²³ αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτουσ ζητει τουσ προσκυνουντασ αυτον ²⁴ πνευμα ο θεοσ και τουσ προσκυνουντασ αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν ²⁵ λεγει αυτω η γυνη οίδα οτι μεσιασ ερχεται ο λεγομενοσ χριστοσ οταν ελθη εκεινοσ αναγγελει ημιν παντα ²⁶ λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι ²⁷ και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν

οτι μετα γυναικουσ ελαλει ουδεισ μεντοι ειπεν τι ζητεισ η τι λαλεισ μετ αυτησ ²⁸ αφηκεν ουν την υδριαν αυτησ η γυνη και απηλθεν εισ την πολιν και λεγει τοισ ανθρωποισ ²⁹ δευτε ιδετε ανθρωπων οσ ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουδοσ εστιν ο χριστοσ ³⁰ εξηλθον εκ της πολειωσ και ηρχοντο προς αυτον ³¹ εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντεσ ραββι φαγε ³² ο δε ειπεν αυτοισ εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεισ ουκ οιδατε ³³ ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλουσ μη τισ ηνεγκεν αυτω φαγειν ³⁴ λεγει αυτοισ ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμφαντοσ με και τελειωσω αυτου το εργον ³⁵ ουχ υμεισ λεγετε οτι εις τετραμηνοσ εστιν και ο θερισμοσ ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τουσ οφθαλμουσ υμων και θεασασθε τασ χωρασ οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη ³⁶ και ο θεριζων ³⁷ εν γαρ τουτω ο λογοσ εστιν ο αληθινοσ οτι αλλοσ εστιν ο σπειρων και αλλοσ ο θεριζων ³⁸ εγω απεσειλα υμασ θεριζειν ο ουχ υμεισ κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεισ εισ τον κοπον αυτων εισεληλυθατε ³⁹ εκ δε της πολειωσ εκεινησ πολλοι επιστευσαν εισ αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικουσ μαρτυρουσησ οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα ⁴⁰ ωσ ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοισ και μεινεν εκει δυο ημερασ ⁴¹ και πολλωσ πλειουσ επιστευσαν δια τον λογον αυτου ⁴² τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκει δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο σωτηρ του κοσμου ο χριστοσ ⁴³ μετα δε τασ δυο ημερασ εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εισ την γαλιλαιαν ⁴⁴ αυτοσ γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει ⁴⁵ οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτεσ α εποιησεν εν ιεροσολυμοισ εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εισ την εορτην ⁴⁶ ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εισ την κανα της γαλιλαιασ οπου εποιησεν το υδωρ οινου και ην τισ βασιλικουσ ου ο υιοσ ησθενει εν καπερναουμ ⁴⁷ ουτοσ ακουσασ οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιασ εισ την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν ⁴⁸ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε ⁴⁹ λεγει προς αυτον ο βασιλικουσ κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου ⁵⁰ λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπωσ τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο ⁵¹ ηδη δε αυτου καταβαινοντοσ οι δουλοι αυτου απηνησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντεσ οτι ο παισ σου ζη ⁵² επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθεσ ωραν εβδομηνην αφηκεν αυτον ο πυρετοσ ⁵³ εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη ⁵⁴ τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθον εκ της ιουδαιασ εις την

γαλιλαιαν

5

1 μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα 2 εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραϊστι βηθεσδα πεντε οτασο εχουσα 3 εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινήσιν 4 αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβασ μετα την ταραχην του υδατος υγιος εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι 5 ην δε τισ ανθρωπος εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια 6 τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυ ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεισ υγιος γενεσθαι 7 απκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλιη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει 8 λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει 9 και ευθεωσ εγενετο υγιος ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα 10 ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω θεθαραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστισ οι αραι τον κραββατον 11 απκριθη αυτοισ ο ποιησασ με υγιη εκεινοσ μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει 12 ηρωτησαν ουν αυτον τισ εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει 13 ο δε ιαθεισ ουκ ηδει τισ εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντοσ εν τω τοπω 14 μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιος γεγονασ μηκειτι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται 15 απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοισ ιουδαιοισ οτι ιησους εστιν ο ποιησασ αυτον υγιη 16 και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εξητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω 17 ο δε ιησους απκρινατο αυτοισ ο πατηρ μου εωσ αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι 18 δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελευν τον σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον αυτον ποιων τω θεω 19 απκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοισ αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιοσ ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινοσ ποιη ταυτα και ο υιοσ ομοιωσ ποιει 20 ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτοσ ποιει και μειζονα τουτων δεξει αυτω εργα ινα υμεισ θαυμαζητε 21 ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρουσ και ζωοποιει ουτωσ και ο υιοσ ουσ θελει ζωοποιει 22 ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω 23 ινα παντεσ τιμωσιν τον υιον καθωσ τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον 24 αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην 25 αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνησ του υιου του

θεου και οι ακουσαντεσ ζησονται 26 ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτωσ εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω 27 και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιοσ ανθρωπου εστιν 28 μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ιωρα εν η παντεσ οι εν τοισ μνημείοισ ακουσονται της φωνησ αυτου 29 και εκπορευονται οι τα αγαθα ποιησαντεσ εις αναστασιν ζωησ οι δε τα φαυλα πραξαντεσ εις αναστασιν κρισεωσ 30 ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθωσ ακουω κρινω και η κρισισ η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντου με πατροσ 31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθησ 32 αλλοσ εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου 33 υμεισ απεσταλκατε προσ ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια 34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν 37 και ο πεμφασ με πατηρ αυτοσ μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνη αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδοσ αυτου εωρακατε 38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ου απεστειλεν εκεινοσ τουτω υμεισ ου πιστευετε 39 ερευνατε 2045 V-PAI-2P τασ γραφασ οτι υμεισ δοκειτε εν αυταισ ζωην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου 40 και ου θελετε ελθειν προσ με ινα ζωην εχητε 41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω 42 αλλ εγνωκα υμιασ οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοισ 43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατροσ μου και ου λαμβανετε με εαν αλλοσ ελθη εν τω ονοματι του ιδιω εκεινου ληψεσθε 44 πωσ δυνασθε υμεισ πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντεσ και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε 45 μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προσ τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωμοσ εις ον υμεισ ηλπικατε 46 ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινοσ εγραψεν 47 ει δε τοισ εκεινου γραμματισ ου πιστευετε πωσ τοισ εμοισ ρημασιν πιστευετε

6

1 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσησ της γαλιλαιασ της τιβεριαδοσ 2 και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ οτι ευρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων 3 απηλθεν δε εις το οροσ ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου 4 ην δε εγγυσ το πασχα η εορτη των ιουδαιων 5 επαρασ ουν ο ιησους τουσ οφθαλμουσ και θεασαμενοσ οτι πολυσ οχλοσ ερχεται προσ αυτον λεγει προσ τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτουσ ινα φαγωσιν ουτοι 6 τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτοσ γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν 7 απκριθη αυτω φιλιπποσ διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοισ ινα εκαστοσ αυτων βραχυ τι λαβη 8 λεγει αυτω

εις εκ των μαθητων αυτου ανδρας ο αδελφος σιμωνος πετρου ⁹ εστιν παιδαριον εν ωδε ο χει πεντε αρτους κριθινουσ και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τσοουτουσ ¹⁰ ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τουσ ανθρωπουσ αναπεσειν ην δε χορτος πολυσ εν τω τοπω αναπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι ¹¹ ελαβεν δε τουσ αρτουσ ο ιησους και ευχαριστησασ διεδωκεν τοισ μαθηταισ οι δε μαθηται τοισ ανακειμενοισ ομοιωσ και εκ των οψαριων οσον ηθελον ¹² ωσ δε ενεπληρθησαν λεγει τοισ μαθηταισ αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται ¹³ συνηγαγον ουν και γεμισαν δωδεκα κοφινουσ κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α περισσευσεν τοισ βεβρωκοσιν ¹⁴ οι ουν ανθρωποι ιδοντεσ ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο προφητησ ο ερχομενοσ εις τον κοσμον ¹⁵ ιησους ουν γνουσ οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλευσ ανεχωρησεν εις το οροσ αυτοσ μονοσ ¹⁶ ωσ δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν ¹⁷ και εμβαντεσ εις το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προς αυτοουσ ο ιησους ¹⁸ η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντοσ διηγειροσ ¹⁹ εληλακοτεσ ουν ωσ σταδιουσ εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυσ του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν ²⁰ ο δε λεγει αυτοισ εγω ειμι μη φοβεισθε ²¹ ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεωσ το πλοιον εγενετο επι της γησ εις ην υπηγον ²² τη επαυριον ο οχλοσ ο εσθηκωσ περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοισ μαθηταισ αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον ²³ αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδοσ εγγυσ του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντοσ του κυριου ²⁴ οτε ουν ειδεν ο οχλοσ οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντεσ τον ιησουν ²⁵ και ευροντεσ αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονασ ²⁶ απεκριθη αυτοισ ο ιησους και ειπεν αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε ²⁷ εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωνι αιωνιον ην ο υιοσ του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεοσ ²⁸ ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου ²⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοισ τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινοσ ³⁰ ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεισ συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη ³¹ οι πατερεσ ημων τοι μαννα εφαγον εν τη ερημω καθωσ εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοισ φαγειν ³² ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους αμην λεγω υμιν ου μωσησ δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο

πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον ³³ ο γαρ αρτοσ του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζων διδουσ τω κοσμω ³⁴ ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δοσ ημιν τον αρτον τουτον ³⁵ ειπεν δε αυτοισ ο ιησους εγω ειμι ο αρτοσ της ζωησ ο ερχομενοσ προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε ³⁶ αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε ³⁷ παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω ³⁸ οτι καταβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντοσ με ³⁹ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντοσ με πατροσ ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα ⁴⁰ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντοσ με ινα πασ ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωνι αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα ⁴¹ εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτοσ ο καταβασ εκ του ουρανου ⁴² και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ιησους ο υιοσ ιωσηφ ον ημεισ οίδαμεν τον πατερα και την μητερα πωσ ουν λεγει ουτοσ οτι εκ του ουρανου καταβηκα ⁴³ απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοισ μη γογγυζετε μετ αλληλων ⁴⁴ ουδεισ δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμφασ με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁵ εστιν γεγραμμενον εν τοισ προφηταισ και εσονται παντεσ διδακτοι θεου πασ ουν ο ακουων παρα του πατροσ και μαθων ερχεται προς με ⁴⁶ ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτοσ εωρακεν τον πατερα ⁴⁷ αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωνι αιωνιον ⁴⁸ εγω ειμι ο αρτοσ της ζωησ ⁴⁹ οι πατερεσ υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον ⁵⁰ ουτοσ εστιν ο αρτοσ ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη ⁵¹ εγω ειμι ο αρτοσ ο ζων ο εκ του ουρανου καταβασ εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτοσ δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωησ ⁵² εμαχοnton ουν προς αλληλων οι ιουδαιοι λεγοντεσ πωσ δυναται ουτοσ ημιν δουναι την σαρκα φαγειν ⁵³ ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και τιητε αυτο του αιμα ουκ εχετε ζωνι εν εαυτοισ ⁵⁴ ο τρωγων μου την σαρκα και πινωσ μου το αιμα εχει ζωνι αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα ⁵⁵ η γαρ σαρξ μου αληθωσ εστιν βρωσισ και το αιμα μου αληθωσ εστιν ποσισ ⁵⁶ ο τρωγων μου την σαρκα και πινωσ μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω ⁵⁷ καθωσ απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινοσ ζησεται δι εμε ⁵⁸ ουτοσ εστιν ο αρτοσ ο εκ του ουρανου καταβασ ου καθωσ εφαγον οι πατερεσ υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα ⁵⁹ ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ ⁶⁰ πολλοι ουν εσπισαντεσ εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληροσ εστιν ουτοσ ο λογοσ τισ δυναται αυτου ακουειν ⁶¹ ειδωσ δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν

περι τούτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοισ τουτου υμας σκανδαλιζει ⁶² εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα που ην το προτερον ⁶³ το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν ⁶⁴ αλλ υμιν εξ υμων τινεσ οι ου πιστευουσιν ηδη γαρ εξ αρχης ο ιησους τινεσ εισιν οι μη πιστευοντεσ και τισ εστιν ο παραδωσων αυτον ⁶⁵ και ελεγεν δια τουτου ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατροσ μου ⁶⁶ εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εισ τα οπισω και ουκειτ μετ αυτου περιεπατουσ ⁶⁷ ειπεν ουν ο ιησους τοισ δωδεκα μη και υμεισ θελετε υπαγειν ⁶⁸ απεκριθη ουν αυτω σιμων πετροσ κυριε προσ τινα απελευσομεθα ρηματα ζωησ αιωνιου εχεισ ⁶⁹ και ημεισ πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου του ζωντοσ ⁷⁰ απεκριθη αυτοισ ο ιησους ουκ εγω υμασ τουσ δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εισ διαβολοσ εστιν ⁷¹ ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνοσ ισκαριωτην ουτοσ γαρ μελλον αυτον παραδιδουαι εισ ων εκ των δωδεκα

7

¹ και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουσ αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι ² ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκινοπηγια ³ ειπον ουν προσ αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβιθη εντευθεν και υπαγε εισ την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεισ ⁴ ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτοσ εν παρρησια ιναι ει ταυτα ποιεισ φανερωσων σεαυτον τω κοσμω ⁵ ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εισ αυτον ⁶ λεγει ουν αυτοισ ο ιησους ο καιροσ ο εμοσ ουπω παρεστιν ο δε καιροσ ο υμετεροσ παντοτε εστιν ετοιμοσ ⁷ ου δυναται ο κοσμοσ μισειν υμασ εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν ⁸ υμεισ αναβητε εισ την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εισ την εορτην ταυτην οτι ο καιροσ ο εμοσ ουπω πεπληρωται ⁹ ταυτα δε ειπων αυτοισ εμεινεν εν τη γαλιλαια ¹⁰ ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτοσ ανεβη εισ την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω ¹¹ οι ουν ιουδαιοι εξητουσ αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινοσ ¹² και γογγυσμοσ πολυσ περι αυτου ην εν τοισ οχλοισ οι μεν ελεγον οτι αγαθοσ εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ¹³ ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ¹⁴ ηδη δε της εορτησ μεσοσησ ανεβη ο ιησους εισ το ιερων και εδιδασκεν ¹⁵ και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντεσ πως ουτοσ γραμματα οιδεν μη μεμαθηκωσ ¹⁶ απεκριθη ουν αυτοισ ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεψαντοσ με ¹⁷ εαν τισ θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχησ ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ¹⁸ ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεψαντοσ αυτον ουτοσ αληθησ

εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν ¹⁹ ου μωσησ δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι ²⁰ απεκριθη ο οχλοσ και ειπεν δαιμονιον εχεισ τισ σε ζητει αποκτειναι ²¹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοισ εν εργων εποισι και παντεσ θαυμαζετε ²² δια τουτου μωσησ δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσησ εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπων ²³ ει περιτομην λαμβανει ανθρωποσ εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομοσ μωσησ εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποισα εν σαββατω ²⁴ μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε ²⁵ ελεγον ουν τινεσ εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτοσ εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι ²⁶ και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθωσ εγνωσαν οι αρχοντεσ οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο χριστοσ ²⁷ αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστοσ οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν ²⁸ εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινοσ ο πεμψασ με ον υμεισ ουκ οιδατε ²⁹ εγω οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινοσ με απεστειλεν ³⁰ εξητουσ ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ³¹ πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσασ εισ αυτον και ελεγον οτι ο χριστοσ οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουταν ποιησει ων ουτοσ εποισεν ³² ηκουσασ οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντεσ περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετασ οι φαρισαιοι και οι αρχιερεισ ινα πιασωσιν αυτον ³³ ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προσ τον πεμψαντα με ³⁴ ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεισ ου δυνασοθε ελθειν ³⁵ ειπον ουν οι ιουδαιοι προσ εαυτουσ που ουτοσ μελλει πορευεσθαι οτι ημεισ ουκ ευρησομεν αυτον μη εισ την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τουσ ελληνασ ³⁶ τισ εστιν ουτοσ ο λογοσ ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεισ ου δυνασοθε ελθειν ³⁷ εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτησ ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τισ διψα ερχεσθω προσ με και πινετω ³⁸ ο πιστευων εισ εμε καθωσ ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιασ αυτου ρευσουσιν υδατοσ ζωτοσ ³⁹ τουτο δε ειπεν περι του πνευματοσ ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντεσ εισ αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη ⁴⁰ πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντεσ τον λογον ελεγον ουτοσ εστιν αληθωσ ο προφητησ ⁴¹ αλλοι ελεγον ουτοσ εστιν ο χριστοσ αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιασ ο χριστοσ ερχεται ⁴² ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματοσ δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμησ οπου ην δαυιδ ο χριστοσ ερχεται ⁴³ σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον ⁴⁴ τινεσ δε ηβηλον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τασ χειρασ ⁴⁵ ηλθον ουν οι υπηρεται προσ τουσ αρχιερεισ και φαρισαιοσ και ειπον αυτοισ εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον ⁴⁶ απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτωσ εαλησηεν ανθρωποσ

ως ουτος ο ανθρωπος ⁴⁷ απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανηθητε ⁴⁸ μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων ⁴⁹ αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν ⁵⁰ λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εισ ων εξ αυτων ⁵¹ μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει ⁵² απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγγεραται ⁵³ και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8

¹ ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων ² ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους ³ αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εις καιια καταληφθισαν και στησαντες αυτην εν μεσω ⁴ λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη καταληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη ⁵ εν δε τω νομο μωση ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις ⁶ τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατα κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος ⁷ ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω ⁸ και παλιν κατα κυψας εγραφεν εις την γην ⁹ οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα ¹⁰ ανακυψας δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν ¹¹ η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκειτι αμαρτανε ¹² παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων μοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης ¹³ ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις ου μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ¹⁴ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οιδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω ¹⁵ υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα ¹⁶ και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθη εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ ¹⁷ και εν τω νομο δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν ¹⁸ εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ ¹⁹ ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου ηδειτε αν ²⁰ ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ²¹ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου

εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²² ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει αυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²³ και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου ²⁴ ειπον ουν γαρ οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων ²⁵ ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν ²⁶ πολλα εγω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον ²⁷ ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν ²⁸ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδασξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω ²⁹ και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε ³⁰ ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον ³¹ ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μοι εστε ³² και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας ³³ απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε ³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας ³⁵ ο δε δουλος ου μνει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μνει εις τον αιωνα ³⁶ εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε ³⁷ οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν ³⁸ εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε ³⁹ απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε ⁴⁰ νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπων ος την αληθειαν υμιν λελαληκα η ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ουκ εποιησεν ⁴¹ υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον ⁴² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν ⁴³ δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμω ⁴⁴ υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου ⁴⁵ εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι ⁴⁶ τιν εξ υμων ελεγει με περι αμαρτιας ει δε αληθεια λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι ⁴⁷ ο υν εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτου υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε ⁴⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον εχεις

49 απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με 50 εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων 51 αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα 52 ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα 53 μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις 54 απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων εστιν 55 και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω 56 αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και χαρη 57 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακασ 58 ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι 59 ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9

1 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης 2 και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη 3 απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω 4 εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι 5 οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου 6 ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πληρον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πληρον επι τους οφθαλμους του τυφλου 7 και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων 8 οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων 9 αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι 10 ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι 11 απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πληρον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα 12 ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οίδα 13 αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους ουκ ποτε τυφλον 14 ην δε σαββατον οτε τον πληρον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους 15 παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πληρον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω 16 ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το

σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις 17 λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν 18 ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος 19 και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει 20 απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη 21 πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτω τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει 22 ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουνο τους ιουδαιους γαρ συνεθεθιντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησει χριστον αποσυναγωγος γενηται 23 δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε 24 εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν 25 απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω 26 ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους 27 απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτον μαθηται γενεσθαι 28 ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται 29 ημεις οίδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν 30 απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους 31 οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβησ η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει 32 εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου 33 ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν 34 απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιασ σου εγεννηθησ ολος και συ διδασκεισ ημας και εξεβαλον αυτον εξω 35 ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου 36 απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον 37 ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακασ αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν 38 ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω 39 και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται 40 και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν 41 ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχατε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

1 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχθεν εκεινος κλεπτης εστιν και

λίστη² ο δε εισερχομενος δια της θύρας ποιμην εστιν των προβατων³ τούτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει και ονομα και εξαγει αυτα⁴ και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτου ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου⁵ αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην⁶ ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις⁷ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων⁸ παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα⁹ εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει¹⁰ ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν¹¹ εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων¹² ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφιησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα¹³ ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων¹⁴ εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γνωσκω τα εμα και γνωσκομαι υπο των εμων¹⁵ καθως γνωσκει με ο πατηρ καγω γνωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων¹⁶ και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην¹⁷ δια τουτω ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην¹⁸ ουδεις αρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θηναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου¹⁹ σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τουτω λογουσ τουτουσ²⁰ ελεγον δε πολλοι ες αυταν δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε²¹ αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμουσ ανοιγειν²² εγενετο δε τα ευκαινια εν ιεροσολυμοισ και χειμων ην²³ και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα σολομωνος²⁴ εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εωσ ποτε την ψυχην ημων αρεισ ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρρησια²⁵ απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου²⁶ αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθωσ ειπον υμιν²⁷ ο πατηρ τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γνωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι²⁸ καγω ζωην αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειροσ μου²⁹ ο πατηρ μου οσ δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειροσ του πατροσ μου³⁰ εγω και ο πατηρ εν εσμεν³¹ εβαστασαν ουν παλιν λιθουσ οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον³² απεκριθη αυτοις ο ιησους

πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατροσ μου δια ποιον αυτων εργων λιθαζετε με³³ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιασ και οτι συ ανθρωπωσ ων ποιεισ σεαυτον θεον³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε³⁵ ει εκεινουσ ειπεν θεουσ προσ ουσ ο λογοσ του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη³⁶ ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεισ λεγετε οτι βλασφημεισ οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι³⁷ ει ου ποιω τα εργα του πατροσ μου μη πιστευετε μοι³⁸ ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοισ εργοισ πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω³⁹ εξητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ της χειροσ αυτων⁴⁰ και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει⁴¹ και πολλοι ηλθον προσ αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην⁴² και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11

¹ ην δε τις ασθενω λαζαροσ απο βηθανιασ εκ της κωμης μαριασ και μαρθασ της αδελφης αυτης² ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαζασα τουσ ποδασ αυτου ταισ θριξιν αυτης ησ ο αδελφοσ λαζαροσ ησθενει³ απεστειλαν ουν αι αδελφαι προσ αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει⁴ ακουσασ δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προσ θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα δοξασθη ο υιοσ του θεου δι αυτης⁵ ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον⁶ ωσ ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερασ⁷ επειτα μετα τουτω λεγει τοισ μαθηταισ αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν⁸ λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεισ εκει⁹ απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερασ εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φωσ του κοσμου τουτου βλεπει¹⁰ εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι το φωσ ουκ εστιν εν αυτω¹¹ ταυτα ειπεν και μετα τουτω λεγει αυτοισ λαζαροσ ο φιλοσ ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον¹² ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται¹³ ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεωσ του υπνου λεγει¹⁴ τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια λαζαροσ απεθανεν¹⁵ και χαιρω δι υμασ ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προσ αυτον¹⁶ ειπεν ουν θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ τοισ συμμαθηταισ αγωμεν και ημεισ ινα αποθανωμεν μετ αυτου¹⁷ ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρασ ημερασ ηδη εχοντα εν τω μνημειω¹⁸ ην δε η βηθανια εγγυσ των ιεροσολυμων ωσ απο σταδιων δεκαεντε¹⁹ και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προσ τασ περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτασ περι του αδελφου αυτων²⁰ η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηνητησεν αυτω

μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο ²¹ ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει ²² αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος ²³ λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου ²⁴ λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα ²⁵ ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται ²⁶ και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εν τω παλαιω αιωνα πιστευεις τουτου ²⁷ λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος ²⁸ και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε ²⁹ εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον ³⁰ ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω παλαιω αιωνα πιστευεις αυτω η μαρθα ³¹ οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη τησων εν τω υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει ³² η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος ³³ ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον ³⁴ και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε ³⁵ εδακρυσεν ο ιησους ³⁶ ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως επιλει αυτον ³⁷ τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξατος τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη ³⁸ ιησους ουν παλιν εμβριτωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω ³⁹ λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν ⁴⁰ λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οφει την δοξαν του θεου ⁴¹ ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκως κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου ⁴² εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευωσιν οτι συ με απεστειλας ⁴³ και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω ⁴⁴ και εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριας και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν ⁴⁵ πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον ⁴⁶ τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους ⁴⁷ συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει ⁴⁸ εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος ⁴⁹ εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις

υμεις ουκ οιδατε ουδεν ⁵⁰ ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη μου του λαου και μη ολον το εθνος αποληται ⁵¹ τουτου δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθηναι υπερ του εθνους ⁵² και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν ⁵³ απ εκεινης ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ ιησους ουν ουκειτη παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου ⁵⁵ ην δε εγγυς του πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνωσιν εαυτους ⁵⁶ εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερο εστηκοτες τι δοκει ημιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷ δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

12

¹ ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκως ον ηγειρεν εκ νεκρων ² εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω ³ η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικησ πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν τας θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴ λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σημωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδουσαι ⁵ δια τι τουτο του μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις ⁶ ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τητηρηκεν αυτο ⁸ τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹ εγγυ ουν οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρων ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰ εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρων αποκτεινωσιν ¹¹ οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστεουν εις τον ιησουν ¹² τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ ελαβον τα βατια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευς του ισραηλ ¹⁴ ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον ¹⁵ μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου ¹⁶ ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω ¹⁷ εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρων εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

18 δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον 19 οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν 20 ησαν δε τινες ελληνης εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη 21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν 22 ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρα και παλιν ανδρασιν και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου 23 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου 24 αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει 25 ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω και ο ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην 26 εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ 27 νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ ωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην 28 πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω 29 ο ουν οχλος ο εστωσ και ακουσασ ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν 30 απεκριθη ιησους και ειπεν ου δε εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμασ 31 νυν κρισισ εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω 32 καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον 33 τουτο δε ελεγεν σημαιων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν 34 απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου 35 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως μεθ υμων εστιν περιπατειτε εωσ το φως εχετε ινα μη σκοτια υμασ καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει 36 εωσ το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενηθητε ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων 37 τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτος εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον 38 ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη 39 δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιασ 40 τεφυλωκεν αυτων τους οφθαλμους και πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμα αυτους 41 ταυτα ειπεν ησαιασ οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου 42 ομωσ μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται 43 ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου 44 ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμφαντα με 45 και ο θεωρων εμε θεωρει τον

πεμφαντα με 46 εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πασ ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη 47 και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον 48 ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα ουκ εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα 49 οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμφας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω 50 και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθωσ ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτωσ λαλω

13

1 προ δε της εορτης του πασχα ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελωσ ηγαπησεν αυτους 2 και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω 3 ειδωσ ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει 4 εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον 5 ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωμενος 6 ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτει τους ποδας 7 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα 8 λεγει αυτω πετροσ ου μη νιψη τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεισ μεροσ μετ εμου 9 λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην 10 λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρεια εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαροσ ολωσ και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες 11 ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε 12 οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γνωσκετε τι πεποιηκα υμιν 13 υμεις φωνειτε με ο διδασκαλοσ και ο κυριοσ και καλωσ λεγετε ειμι γαρ 14 ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριοσ και ο διδασκαλοσ και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας 15 υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθωσ εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε 16 αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολοσ μειζων του πεμφαντος αυτου 17 ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα 18 ου περι παντων υμων λεγω εγω οίδα ουσ εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρην επ εμε την περναν αυτου 19 απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι 20 αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμφω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμφαντα με 21 ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν

οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²² εβλεπων ον εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει ²³ ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κλιπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους ²⁴ νευει ουν τουτω σημων πετρος πυθεσθαι τια αν ειη περι ου λεγει ²⁵ επιπεσων δε εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τισ εστιν ²⁶ αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψασ το ψωμιον επιδωσω και εμβαψασ το ψωμιον διδωσιν ιουδα σημωνν ισκαριωτη ²⁷ και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιν ²⁸ τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω ²⁹ τινεσ γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοισ πτωχοις ινα τι δω ³⁰ λαβων ουν το ψωμιον εκεινος δωδωσ εζηληθεν ην δε νυξ ³¹ οτε εζηληθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου και ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω ³² ει ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω και ο θεοσ δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθοσ δοξασει αυτον ³³ τεκνια επι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθωσ ειπον τοισ ιουδαιοισ οτι οπου υπαγω εγω υμεισ ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι ³⁴ εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ ινα και υμεισ αγαπατε αλληλουσ ³⁵ εν τουτω γνωσονται παντεσ οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοισ ³⁶ λεγει αυτω σημων πετροσ κυριε που υπαγεισ απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεισ μοι ³⁷ λεγει αυτω πετροσ κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω ³⁸ απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεισ αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εωσ ου απαρνηση με τρισ

14

¹ μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε ² εν τη οικια του πατροσ μου μοναι πολλαι εισιει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν ³ και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμασ προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεισ ητε ⁴ και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε ⁵ λεγει αυτω θωμασ κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεισ και πωσ δυναμεθα την οδον ειδεναι ⁶ λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδοσ και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου ⁷ ει γνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γνωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον ⁸ λεγει αυτω φιλιπποσ κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει υμιν ⁹ λεγει αυτω ο ιησους τοσοουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκα με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πωσ συ λεγεισ δειξον ημιν τον πατερα ¹⁰ ου πιστευεισ οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα ¹¹ πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι ¹² αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων

εισ εμε τα εργα α εγω ποιω εκεινοσ ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι ¹³ και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω ¹⁴ εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω ¹⁵ εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε ¹⁶ και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα ¹⁷ το πνευμα της αληθειασ ο ο κοσμοσ ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γνωσκει αυτο υμεισ δε γνωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται ¹⁸ ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προς υμασ ¹⁹ επι μικρον και ο κοσμοσ με ουκει θεωρει υμεισ δε θεωρειτε οτι εγω ζω και υμεισ ζησεσθε ²⁰ εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεισ οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεισ εν εμοι και εγω εν υμιν ²¹ ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινοσ εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον ²² λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανισειν σεαυτον και ουχι τω κοσμο ²³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν ²⁴ ο μη αγαπων με τουσ λογουσ μου ου τηρει και ο λογοσ ον ακουετε ουκ εστιν εμοσ αλλα του πεμψαντοσ με πατροσ ²⁵ ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων ²⁶ ο δε παρακλητοσ το πνευμα το αγιον ο πεμφει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινοσ υμασ διδαξει παντα και υπομνησει υμασ παντα α ειπον υμιν ²⁷ ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ ο κοσμοσ διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω ²⁸ ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμασ ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν ²⁹ και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε ³⁰ ουκειτι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν ³¹ αλλ ινα γνωω ο κοσμοσ οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15

¹ εγω ειμι η αμπελοσ η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργωσ εστιν ² παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαيري αυτο ινα πλειονα καρπον φερη ³ ηδη υμεισ καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν ⁴ μειναιτε εν εμοι καγω εν εμοι καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεισ εαν μη εν εμοι μεινητε ⁵ εγω ειμι η αμπελοσ υμεισ τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτοσ φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν ⁶ εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται ⁷ εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν

θελγητε αιτησεσθε και γεννησεται υμιν ⁸ εν τωτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γεννησεσθε εμοι μαθηται ⁹ καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμασ μεινατε εν τη αγαπη τη εμη ¹⁰ εαν τωσ εντολασ μου τηρησητε μνειτε εν τη αγαπη μου καθωσ εγω τωσ εντολασ του πατροσ μου τηρηηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη ¹¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη ¹² αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ ¹³ μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεισ χειι ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου ¹⁴ υμεισ φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν ¹⁵ ουκετι υμεισ λεγω δουλουσ οτι ο δουλουσ ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριουσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα α ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν ¹⁶ ουχ υμεισ με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ και εθηκα υμασ ινα υμεισ υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπουσ υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ¹⁷ ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ ¹⁸ ει ο κοσμουσ υμασ μισει γινωσκετε **1097 V-PAI-2P** οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ¹⁹ ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμουσ αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμασ ο κοσμουσ ²⁰ μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλουσ μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμασ διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρηουσιν ²¹ αλλα ταυτα παντα ποιηουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με ²² ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοισ αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι τησ αμαρτιασ αυτων ²³ ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ²⁴ ει τα εργα μη εποιησαν εν αυτοισ α ουδεισ αλλοσ πεποηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου ²⁵ αλλ ινα πληρωθη ο λογουσ ο γεγραμμενοσ εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν ²⁶ οταν δε ελθη ο παρακλητουσ ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατροσ το πνευμα τησ αληθειασ ο παρα του πατροσ εκπορευεται εκεινοσ μαρτυρησει περι εμου ²⁷ και υμεισ δε μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16

¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε ² αποσυναγωγουσ ποιηουσιν υμασ αλλ ερχεται ωρα ινα πασ ο αποκτεινασ υμασ δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω ³ και ταυτα ποιηουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε ⁴ αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχησ ουκ ειχον τι μετ υμων μηην ⁵ νυν δε υπαγω προσ τον πεμψαντα με και ουδεισ εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ ⁶ αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν ⁷ αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητουσ ουκ ελευσεται προσ υμασ εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προσ υμασ ⁸ και ελθων εκεινοσ ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιασ και περι δικαιοσυνησ

και περι κρισεωσ ⁹ περι αμαρτιασ μεν οτι ου πιστευουσιν εισ εμε ¹⁰ περι δικαιοσυνησ δε οτι προσ τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με ¹¹ περι δε κρισεωσ οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται ¹² ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βαστασθησιν αρτι ¹³ οταν δε ελθη εκεινοσ το πνευμα της αληθειασ οδηγησει υμασ εισ πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγειλει υμιν ¹⁴ εκεινοσ εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληφεται και αναγγειλει υμιν ¹⁵ παντα οσα χειι ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγειλει υμιν ¹⁶ μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προσ τον πατερα ¹⁷ ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προσ αλληλουσ τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προσ τον πατερα ¹⁸ ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει ¹⁹ εγω ουν ο ιηουουσ οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοισ περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με ²⁰ αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεισ ο δε κοσμουσ χαρησεται υμεισ δε λυπηθησασθε αλλ η λυπη υμων εισ χαραν γεννησεται ²¹ η γυνη οταν τικτη λυπην χειι οτι ηλθεν η ωρα αυτησ οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει τησ θλιψεωσ δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπουσ εισ τον κοσμον ²² και υμεισ ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμασ και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεισ αρειι αφ υμων ²³ και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησασθε ουδεν αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν ²⁴ εωσ αρτι ουκ ητησασθε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη ²⁵ ταυτα εν παροιμιασ λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιασ λαλησω υμιν αλλα παρηρησια περι του πατροσ αναγγελω υμιν ²⁶ εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων ²⁷ αυτοσ γαρ ο πατηρ φιλει υμασ οτι υμεισ εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον ²⁸ εξηλθον παρα του πατροσ και εληλυθα εισ τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προσ τον πατερα ²⁹ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρηρησια λαλεισ και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεισ ³⁰ νυν οιδαμεν οτι οιδασ παντα και ου χρειαν εχεισ ινα τισ σε ερωτα εν τωτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθεσ ³¹ απεκριθη αυτοισ ο ιηουουσ αρτι πιστευετε ³² ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστου εισ τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονοσ οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν ³³ ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψην εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17

¹ ταυτα ελαλησεν ο ιηουουσ και επηρεν τουσ οφθαλμουσ αυτου εισ τον ουρανον και ειπεν πατερ

εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε² καθως εδωκασ αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει αυτοις ζωην αιωνιον³ αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον⁴ εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω⁵ και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι⁶ εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποισ ουσ δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας και τον λογον σου τετηρηκασιν⁷ νυν εγνωνκασ οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν⁸ οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας⁹ εγω περι αυτων ερωτω ον περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν¹⁰ και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις¹¹ και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις¹² οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου οσα δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη¹³ νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις¹⁴ εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου¹⁵ ουκ ερωτω ινα αρησ αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησιν αυτους εκ του πονηρου¹⁶ εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι¹⁷ αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο οσος αληθεια εστιν¹⁸ καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον¹⁹ και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια²⁰ ου περι τούτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε²¹ ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευησ οτι συ με απεστειλας²² και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκας αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν²³ εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας²⁴ πατερ ουσ δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολησ κοσμου²⁵ πατερ δικαιο και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας²⁶ και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18

¹ ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων

οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου² ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου³ ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων⁴ ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε⁵ απεκριθησαν αυτω ιησους τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ουν ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων⁶ ωσ ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι⁷ παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οτι δε ειπον ιησους τον ναζωραιον⁸ απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν⁹ ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ουσ δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδεν¹⁰ σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερωσ δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον του δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος¹¹ ειπεν ουν ο ιησους τω πετρο βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο¹² η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησους και εδησαν αυτον¹³ και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφασ ος ην αρχιερευσ του ενιαυτου εκεινου¹⁴ ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερε ινα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου¹⁵ ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερωσ¹⁶ ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον¹⁷ λεγει ουν η παιδικη η θυρωρωσ τω πετρο μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι¹⁸ ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιν αποικηκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστως και θερμαινομενος¹⁹ ο ουν αρχιερευσ ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου²⁰ απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν²¹ τι με επερωτας επερωτησεν τουσ ακηκοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω²² ταυτα δε αυτου ειποντοσ εις των υπηρετων παρεστηκωσ εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει²³ απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακωσ ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλωσ τι με δερεισ²⁴ απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερα²⁵ ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρηνησατο ουν εκεινος και ειπεν ουκ ειμι²⁶ λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερωσ συγγενησ ων ου απεκοψεν πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ

αυτου²⁷ παλιν ουν ηρνησατο ο πετρος και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν²⁸ αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθρωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα²⁹ εξηλθεν ουν ο πιλατος προς αυτους και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου³⁰ απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον³¹ ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις σοι κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα³² ινα ο λογοσ του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαιων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν³³ εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων³⁴ απεκριθη αυτω ο ιησουσ αφ εαυτου συ τουτο λεγεισ η αυτοι σοι ειπον περι εμου³⁵ απεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιουσ ειμι το εθνοσ το σον και οι αρχιερεισ παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησασ³⁶ απεκριθη ιησουσ η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοισ νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν³⁷ ειπεν ουν αυτω ο πιλατοσ ουκουσ βασιλευσ ει συ απεκριθη ιησουσ συ λεγεισ οτι βασιλευσ ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνησ³⁸ λεγει αυτω ο πιλατοσ τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τουσ ιουδαιοουσ και λεγει αυτοισ εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν παντεσ λεγοντεσ μη τουτον αλλα τον βαραββα ην δε ο βαραββασ ληστησ

19

¹ τοτε ουν ελαβον ο πιλατοσ τον ιησουν και εμαστιγωσεν² και οι στρατιωται πλεξαντεσ στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουσ περιεβαλον αυτον³ και ελεγον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων και εδιδουσ αυτω ραπισματα⁴ εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατοσ και λεγει αυτοισ ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω⁵ εξηλθεν ουν ο ιησουσ εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρον ιματιον και λεγει αυτοισ ιδε ο ανθρωπωσ⁶ οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεισ και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντεσ σταυρωσων σταυρωσων αυτον λεγει αυτοισ ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεις σοι σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεισ νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν⁸ οτε ουν ηκουσεν ο πιλατοσ τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη⁹ και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησουσ αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω¹⁰ λεγει ουν αυτω ο πιλατοσ εμοι ου λαλεισ

ουκ οιδασ οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε¹¹ απεκριθη ιησουσ ουκ ειχεσ εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδουσ με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει¹² εκ τουτου εξητει ο πιλατοσ απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντεσ εαν τουτον απολυσησ ουκ ει φιλοσ του καισαροσ πασ ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι¹³ ο ουν πιλατοσ ακουσασ τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματοσ εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοισ ιουδαιοισ ιδε ο βασιλευσ υμων¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσων αυτον λεγει αυτοισ ο πιλατοσ τον βασιλεα υμων σταυρωσωσ απεκριθησαν οι αρχιερεισ ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα¹⁶ τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοισ ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον¹⁷ και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κраниου τοπον οσ λεγεται εβραιστι γολγοθα¹⁸ οπου αυτον εσταυρωσαν και με αυτον αλλουσ δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατοσ και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησουσ ο ναζωραιουσ ο βασιλευσ των ιουδαιων²⁰ τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοποσ της πολεωσ οπου εσταυρωθη ο ιησουσ και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμαιστι²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεισ των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευσ των ιουδαιων αλλ οτι εκεινοσ ειπεν βασιλευσ ειμι των ιουδαιων²² απεκριθη ο πιλατοσ ο γεγραφα γεγραφα²³ οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μεροσ και τον χιτωνα ην δε ο χιτωνσ αραφοσ εκ των ανωθεν υφαντοσ δι ολου²⁴ ειπον ουν προς αλληλουσ μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινουσ εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοισ και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν²⁵ ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη τησ μητροσ αυτου maria η του κλωπα και maria η μαγδαληνη²⁶ ιησουσ ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιοσ σου²⁷ ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σουσ και απ εκεινησ της ωρασ ελαβεν ο μαθητησ αυτην εις τα ιδια²⁸ μετα τουτου ιδων ο ιησουσ οτι παντα ρηδι τετελεστα ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω²⁹ σκεουσ ουν εκειτο οξουσ μεστον οι δε πλησαντεσ σπογγον οξουσ και υσσωφωσ περιθεντεσ προσηνεγκαν αυτου τω στοματι³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξοσ ο ιησουσ ειπεν τετελεστα και κλινασ την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθρωσιν³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα

σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω ³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκота ου κατεαξαν αυτου τα σκελη ³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως εξηλθεν αιμα και υδωρ ³⁵ και ο εωρακος μεμαρτυρηκεν και αληθητην εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε ³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οσπου ο συντριβησεται απ αυτου ³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν ³⁸ μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαισων ων μαθητησ του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρην το σωμα του ιησου ³⁹ ηλθεν δε και νικοδημωσ ο ελθων προς τον ιησουν νυκτωσ το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοισ ως λιτρασ εκατον ⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτω εν οθονιοισ μετα των αρωματων καθωσ εθωσ εστιν τοισ ιουδαιοισ ενταφιαζειν ⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπωσ και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεισ ετεθη ⁴² εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγωσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20

¹ τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιασ ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου ² τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνωσ πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφριλει ο ιησουσ και λεγει αυτοισ ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον ³ εξηλθεν ουν ο πετροσ και ο αλλωσ μαθητησ και ηρχοντο εις το μνημειον ⁴ ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλωσ μαθητησ προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτωσ εις το μνημειον ⁵ και παρακυψασ βλεπει κειμενα τα οθονια ον μεντοι εισηλθεν ⁶ ερχεται ουν σιμων πετροσ ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα ⁷ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλησ αυτου ουν μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρισ εντετυλιγεμενον εις ενα τοπον ⁸ τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλωσ μαθητησ ο ελθων πρωτωσ εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν ⁹ ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι ¹⁰ απηλθον ουν παλιν προς εαυτουσ οι μαθηται ¹¹ μαρια δε εισιτηκε προς το μνημειον κλαιουσα εξωσ ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον ¹² και θεωρει δυο αγγελωσ εν λευκοισ καθεζομενουσ ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοισ ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου ¹³ και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεισ λεγει αυτοισ οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον ¹⁴ και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησουσ εστιν ¹⁵ λεγει αυτη ο ιησουσ γυναι τι κλαιεισ τινα ζητεισ εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρωσ εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασασ αυτον ειπε μοι που εθηκασ αυτον καγω αυτον αρω ¹⁶ λεγει αυτη ο ιησουσ μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε

¹⁷ λεγει αυτη ο ιησουσ μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τουσ αδελφουσ μου και ειπε αυτοισ αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων ¹⁸ ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελουσα τοισ μαθηταισ οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη ¹⁹ ουσσησ ουν οψιασ τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγγεμοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησουσ και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοισ ειρηνη υμιν ²⁰ και τουτο ειπων εδειξεν αυτοισ τασ χειρασ και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον ²¹ ειπεν ουν αυτοισ ο ιησουσ παλιν ειρηνη υμιν καθωσ απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμασ ²² και τουτο ειπων ενεφουσησεν και λεγει αυτοισ λαβετε πνευμα αγιον ²³ αν τινων αφητε τασ αμαρτιασ αφιενται αυτοισ αν τινων κρατητε κεκρατηνται ²⁴ θωμασ δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενωσ διδυμωσ ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησουσ ²⁵ ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοισ εαν μη ιδω εν ταισ χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ο μη πιστευωσ ²⁶ και μεθ ημερασ οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμασ μετ αυτων ερχεται ο ιησουσ των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ²⁷ ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τασ χειρασ μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινουσ απιστωσ αλλα πιστωσ ²⁸ και απεκριθη θωμασ και ειπεν αυτω ο κυριοσ μου και ο θεωσ μου ²⁹ λεγει αυτω ο ιησουσ οτι εωρακασ με πεπιστευκασ μακαριοι οι μη ιδοντεσ και πιστευσαντεσ ³⁰ πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησουσ ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω ³¹ ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησουσ εστιν ο χριστωσ ο υιοσ του θεου και ινα πιστευοντεσ ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21

¹ μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησουσ τοισ μαθηταισ επι της θαλασσησ της τιβεριαδωσ εφανερωσεν δε ουτωσ ² ησαν ομου σιμων πετροσ και θωμασ ο λεγομενωσ διδυμωσ και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιασ και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο ³ λεγει αυτοισ σιμων πετροσ υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεισ συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθωσ και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν ⁴ πρωιασ δε ηδη γενομενησ εστη ο ιησουσ εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησουσ εστιν ⁵ λεγει ουν αυτοισ ο ιησουσ παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου ⁶ δε ειπεν αυτοισ βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσασι ισχυσαν απο του πληθουσ των ιχθυων ⁷ λεγει ουν ο μαθητησ εκεινοσ ον ηγαπα ο ιησουσ τω πετρω ο κυριοσ εστιν σιμων ουν

πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεξωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁸ οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ωσ απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁹ ωσ ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον ¹⁰ λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹¹ ανεβη σιμων πετρος και ειλικυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹² λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹³ ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιωσ ¹⁴ τουτο ηδη τριτον εμφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων ¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων **3778 D-GPM** λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου ¹⁶ λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου ¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεισ με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου ¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ησ νεωτερος εξωννουσ σεαυτον και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασης εκτενεισ τασ χειρασ σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις ¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ²⁰ επιστραφεισ δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδουσ σε ²¹ τουτον ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτοσ δε τι ²² λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προς σε συ ακολουθει μοι ²³ εξηλθεν ουν ο λογος ουτοσ εις τουσ αδελφουσ οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προς σε ²⁴ ουτοσ εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραψασ ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης εστιν η μαρτυρια αυτου ²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

¹ τον μεν πρώτων λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν ² αχρι ησ ημερας εντειλαμενος τοιο αποστολοισ δια πνευματος αγιου ουσ εξελεξατο ανεληφθη ³ οιο και παρεστηεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοισ τεκμηριοισ δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοιοι και λεγων τα περι της βασιλειασ του θεου ⁴ και συναλιζομενοσ παρηγγειλεν αυτοιοι απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν της επαγγελιαν του πατροσ ην ηκουσατε μου ⁵ οτι ιωαννησ μεν εβαπτισεν υδατι υμιοσ δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλασ ταυτασ ημερασ ⁶ οιοι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριο ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανει την βασιλειαν τω ισραηλ ⁷ ειπεν δε προς αυτοιοσ ουχ υμων εστιν γνωνα χρονουσι η καιρουσ ουσ ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια ⁸ αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντοσ του αγιου πνευματοσ εφ υμασ και εσεσθε μοι μαρτυρεσ εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εωσ εσχατου της γησ ⁹ και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων ¹⁰ και ωσ ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενοσ αυτου και ιδου ανδρεσ δυο παρεισθηκεισαν αυτοιοι εν εσθητι λευκη ¹¹ οιοι και ειπον ανδρεσ γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτοσ ο ιησους ο αναληφθεισ αφ υμων εις τον ουρανον ουτωσ ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενοσ εις τον ουρανον ¹² τοτε υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ απο ορουσ του καλουμενου ελαιωνοσ ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον ¹³ και τε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερωον ου ησαν καταμενοντεσ ο τε πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ φιλιπποσ και θωμασ βαρθολομαιοσ και ματθαιοσ ιακωβοσ αλφαιου και σιμων ο ζηλωτησ και ιουδασ ανατοσ ¹⁴ ουτοιοι παντεσ ησαν προσκαρτεροντεσ ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοιοσ αδελφοισ αυτου ¹⁵ και εν ταιοσ ημεραισ ταυταισ αναστασ πετροσ εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλοσ ονοματων επι το αυτο ωσ εκατον εικοσι ¹⁶ ανδρεσ αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματοσ δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοιοσ συλλαβουσιν τον ιησουν ¹⁷ οτι καθηριθιμημενοσ ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιασ ταυτησ ¹⁸ ουτοσ μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιασ και πρηνησ γενομενοσ ελακησεν μεσοσ και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου ¹⁹ και γνωστον εγενετο πασιν τοιοσ κατοικοουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματοσ ²⁰ γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γεννητηω η επαυλισ αυτου ερημοσ και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετεροσ

²¹ δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημασ ο κυριοσ ιησους ²² αρξαμενοσ απο του βαπτισματοσ ιωαννου εωσ της ημερασ ησ ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεωσ αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων ²³ και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν οσ επεκληθη ιουστοσ και ματθιαν ²⁴ και προσευξαμενοιο ειπον συ κυριο καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα ²⁵ λαβειν τον κληρον της διακονιασ ταυτησ και αποστολησ εξ ησ παρεβη ιουδασ πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον ²⁶ και εδωκαν κληρουσ αυτων και επεσεν ο κληροσ επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

¹ και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πενηκτοστησ ησαν απαντεσ ομοθυμαδον επι το αυτο ² και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχοσ ωσπερ φερομενησ πνοησ βιαιασ και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοιο ³ και ωφθησαν αυτοιοσ διαμεριζομεναιο γλωσσαο ωσει πυροσ εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων ⁴ και επλησθησαν απαντεσ πνευματοσ αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραιοσ γλωσσαοσ καθωσ το πνευμα εδιδου αυτοιοσ αποφθεγγεσθαι ⁵ ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικοντεσ ιουδαιοιο ανδρεσ ευλαβεισ απο παντοσ εθνουσ των υπο τον ουρανον ⁶ γενομενησ δε της φωνησ ταυτησ συνηλθεν το πληθοσ και συνεχυθη οτι ηκουον εισ εκαστοσ τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων ⁷ εξισταντο δε παντεσ και εθαυμαζον λεγοντεσ προς αλληλοιοσ ουκ ιδου παντεσ ουτοιοι εισιοι ιοι λαλουντεσ γαλιλαιοιο ⁸ και πωσ ημιοσ ακουομεν εκαστοσ τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν ⁹ παρθοιο και μηδοιο και ελαμιται και οιο κατοικοντεσ την μεσοποταμιαν ιουδαϊαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν ¹⁰ φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυησ της κατα κυρηνην και οιο επιδημοντεσ ρωμαιοιο ιουδαιοιο τε και προσηλυτοιο ¹¹ κρητεσ και αραβεσ ακουομεν λαλουντων αυτων ταιοσ ημετεραιοσ γλωσσαοσ τα μεγαλεια του θεου ¹² εξισταντο δε παντεσ και διηπορουν αλλοιοσ προς αλλοιο λεγοντεσ τι αν θελοιο τουτο ειναιο ¹³ ετεροιο δε χλευαζοντεσ ελεγον οτι γλευκοιο μεμεστομενοιο εισιοιο ¹⁴ σταθεισ δε πετροσ συν τοιοσ ενδεκα επηρην την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοιοσ ανδρεσ ιουδαιοιο και οιο κατοικοντεσ ιερουσαλημ απαντεσ τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου ¹⁵ ου γαρ ωσ υμιοσ υπολαμβανετε ουτοιο μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερασ ¹⁶ αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ ¹⁷ και εσται εν ταιοσ εσχαταισ ημεραιοσ λεγει ο θεοσ εκχεω απο του πνευματοσ μου επι πασαν σαρκα και προφητεουσουσιν οιο υμω και αι θυγατερεσ υμων και οιο νεανισκοιο υμων ορασεισ οφονταιο και οιο πρεσβυτεροιο υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται ¹⁸ και γε επι τοιοσ δουλουσ μου και επι τασ δουλασ μου εν ταιοσ ημεραιοσ εκειναιο εκχεω απο του πνευματοσ μου και προφητεουσουσιν ¹⁹ και

δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμίδα καπνου ²⁰ ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ²¹ και εσται πασ οσ αν επικαλεσεται το ονομα κυριου σωθησεται ²² ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμους δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οισ εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και αυτοι οιδατε ²³ τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε ²⁴ ον ο θεος ανεστησεν λυσασ τας ωδινασ του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου ²⁵ δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω ²⁶ δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι ²⁷ οτι ουκ εγκαταλειψεισ την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ²⁸ εγνωρισασ μοι οδουσ ζωησ πληρωσεισ με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου ²⁹ ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προς υμωσ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερασ ταυτησ ³⁰ προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεοσ εκ καρπου της σοφουσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου ³¹ προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου οτι ον κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν ³² τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεοσ ου παντεσ ημεισ εσμεν μαρτυρεσ ³³ τη δεξια ουν του θεου οψωθεισ την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματου λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεισ βλεπετε και ακουετε ³⁴ ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τουσ ουρανωσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ³⁵ εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ³⁶ ασφαλωσ ουν γνωσκετω πασ οικοσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτου ο θεοσ εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεισ εσταυρωσατε ³⁷ ακουσαντεσ δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τουσ λοιπουσ αποστολουσ τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι ³⁸ πετροσ δε εφη προς αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστοσ υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εισ αφεισ αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματου ³⁹ υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοισ τεκνοισ υμων και πασιν τοισ εισ μακραν οσοουσ αν προσκαλεσθηται κυριοσ ο θεοσ ημων ⁴⁰ ετεροισ τε λογοισ πλειοισν διεμαρτυρετω και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεασ της σκολιασ ταυτησ ⁴¹ οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλια ⁴² ησαν δε προσκαρτερουντεσ τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταισ προσευχαισ ⁴³ εγενετο δε παση ψυχη φοβωσ

πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγενετο ⁴⁴ παντεσ δε οι πιστευοντεσ ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα ⁴⁵ και τα κτηματα και τασ υπαρξεισ επιπρασκον και διμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν ⁴⁶ καθ ημεραν τε προσκαρτερουντεσ ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντεσ τε και οικον αρτον μετελαμβανον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελωτητι καρδιασ ⁴⁷ αιουντεσ τον θεον και εχοντεσ χαριν προσ ολον τον λαον ο δε κυριοσ προσετιθει τους σωζομενουσ καθ ημεραν τη εκκλησια

3

¹ επι το αυτο δε πετροσ και ιωαννησ ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχησ την ενατην ² και τισ ανηρ χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον ³ οσ ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντασ εισειναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην ⁴ ατεισιασ δε πετροσ εισ αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημασ ⁵ ο δε επειχεν αυτοισ προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν ⁶ ειπεν δε πετροσ αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου γεγραι και περιπατει ⁷ και πιασασ αυτον της δεξιασ χειροσ ηγειρεν παραχημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεισ και τα σφυρα ⁸ και εξαλλομενοσ εστη και περιεπατει και ισιηλθεν συν αυτοισ εις το ιερον περιπατων και αλλομενοσ και αιων τον θεον ⁹ και ειδεν αυτον πασ ο λαοσ περιπατουστα και αιουνυτα τον θεον ¹⁰ επειγνωσκον τε αυτον οτι ουτοσ ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενοσ επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβουσ και εκστασεωσ επι τω συμβεβηκοτι αυτω ¹¹ κρατουντοσ δε του ιαθεντοσ χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προς αυτοουσ πασ ο λαοσ επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντοσ εκθαμβοι ¹² ιδων δε πετροσ απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ωσ ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον ¹³ ο θεοσ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεοσ των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεισ μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντοσ εκεινουσ απολυειν ¹⁴ υμεισ δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φωνα χαρισθηναι υμιν ¹⁵ τον δε αρχηγον της ζωησ απεκτεινατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων ον υμεισ μαρτυρεσ εσμεν ¹⁶ και επι τη πιστει του ονοματοσ αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστισ η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων ¹⁷ και νυν αδελφοι οйда οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντεσ υμων ¹⁸ ο δε θεοσ α προκατηγγειλεν δια στοματοσ παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτωσ ¹⁹ μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τασ αμαρτιασ οπωσ αν ελθωσιν καιροι αναψυξεωσ απο προσωπου του

κυριο²⁰ και αποστείλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν²¹ ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνος²² μωσησ μεν γαρ προς τους πατερας ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας²³ εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου²⁴ και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και καταγγειλαν τας ημερας ταυτας²⁵ υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ησ διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατρια της γης²⁶ υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

1 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι² διαπονυμειοι δια το διδασκειν αυτοους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων³ και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη⁴ πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγεννηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε⁵ εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ⁶ και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενουσ αρχιερατικου⁷ και στησαντες αυτοους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτου υμεις⁸ τοτε πετροσ πλησθεισ πνευματος αγιου ειπεν προς αυτοους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ⁹ ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενουσ εν τινι 5101 I-DSN ουτος σεσωσται¹⁰ γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιησ¹¹ ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεισ υφ υμων των οικοδομουμντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας¹² και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωπωσ εν ω δει σωθηναι ημας¹³ θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγαρμαματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεινωσκον τε αυτοους οτι συν τω ιησου ησαν¹⁴ τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοισ εστωτα τον θεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν¹⁵ κελευσαντες δε αυτοους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλουσ¹⁶ λεγοντες τι ποιησομεν τοισ ανθρωπωισ τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τους κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου

δυναμεθα αρνησασθαι¹⁷ αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοισ μηκειτι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων¹⁸ και καλεσαντες αυτοους παρηγγειλαν αυτοισ το καθολου μη φθειγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου¹⁹ ο δε πετροσ και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτοους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε²⁰ ου δυναμεθα γαρ ημεις και οι ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν²¹ οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτοους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτοους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι²² ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτου της ιασεωσ²³ απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτοους οι αρχιεροι²⁴ ετων γαρ ην πλειονων δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοισ²⁵ ο δια στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι εφρουαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα²⁶ παρεστησαν οι βασιλεισ της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου²⁷ συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοισ ισραηλ²⁸ ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρησεν γενεσθαι²⁹ και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλασ αυτων και δος τοισ δουλοισ σου μετα παρρησιασ πασης λαλειν τον λογον σου³⁰ εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου³¹ και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιασ³² του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοισ απαντα κοινα³³ και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεωσ του κυριου ιησου χαρισ τε μεγαλη ην επι παντασ αυτους³⁴ ουδε γαρ ενδησι τισ υπηρχεν εν αυτοισ οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμασ των πιπρασκομενων³⁵ και ετιθουν παρα τους ποδασ των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τισ χρεϊαν ειχεν³⁶ ιωσηφ δε ο επικληθεισ βαρναβασ απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιοσ παρακλησεωσ λευιτης κυπριωσ τω γενει³⁷ υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδασ των αποστολων

5

1 ανηρ δε τισ ανανιασ ονοματι συν σαφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα² και ενσοφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικωσ αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τους ποδασ των αποστολων εθηκεν³ ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι

επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμης του χωριου ⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πρῶθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω ⁵ ακουω δε ο ανανιασ τουσ λογουσ τουτουσ πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγασ επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα ⁶ ανασταντεσ δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντεσ εθαψαν ⁷ εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν ⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου ⁹ ο δε πετροσ ειπεν προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδεσ των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε ¹⁰ επεσεν δε παραχρημα παρα τουσ ποδασ αυτου και εξεψυξεν εισελθοντασ δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντεσ εθαψαν προς τον ανδρα αυτησ ¹¹ και εγενετο φοβος μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα ¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντεσ εν τη στοα σολομωντουσ ¹³ των δε λοιπων ουδεισ ετολμασ κολλασθαι αυτοισ αλλ εμεγαλυθεν αυτουσ ο λαοσ ¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντεσ τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων ¹⁵ ωστε κατα τασ πλατειασ εκφερειν τουσ ασθενεισ και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων ¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθοσ των περιξ πολειων εισ ιερουσαλημ φεροντεσ ασθενεισ και οχλουμενουσ υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινεσ εθεραπευοντο απαντεσ ¹⁷ αναστασ δε ο αρχιερευσ και παντεσ οι συν αυτω η ουσα αιρεσισ των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου ¹⁸ και επεβαλον τασ χειρασ αυτων επι τουσ αποστολουσ και εθεντο αυτουσ εν τηρησει δημοσια ¹⁹ αγγελοσ δε κυριου δια της νυκτοσ ηνοιξεν τασ θυρασ της φυλακησ εξαγαγων τε αυτουσ ειπεν ²⁰ πορευεσθε και σταθεντεσ λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωησ ταυτησ ²¹ ακουσαντεσ δε εισηλθον υπο τον ορθρον εισ το ιερων και ειδισκον παραγενομενοσ δε ο αρχιερευσ και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το δεσμωντηριον αχθηναι αυτουσ ²² οι δε υπηρετασ παραγενομενοι ουκ ευρον αυτουσ εν τη φυλακη αναστρεψαντεσ δε απηγγειλαν ²³ λεγοντεσ οτι το μεν δεσμωντηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τουσ φυλακασ εστωπασ προ των θυρων ανοιξαντεσ δε εωσ ουδενα ευρομεν ²⁴ ωσ δε ηκουσαν τουσ λογουσ τουτουσ ο τε ιερευσ και ο στρατηγοσ του ιερου και οι αρχιερεισ διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο ²⁵ παραγενομενοσ δε τισ απηγγειλεν αυτοιοισ τι ιδου οι ανδρεσ ουσ εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωπεσ και διδασκοντεσ τον λαον ²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγοσ συν τοισ υπηρεταιισ ηγαγεν αυτουσ ου μετα βιασ εφοβουnton γαρ τον λαον ινα μη

λιθασθωσιν ²⁷ αγαγοντεσ δε αυτουσ εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτουσ ο αρχιερευσ ²⁸ λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχησ υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημασ το αιμα του ανθρωπου τουτου ²⁹ αποκριθεισ δε πετροσ και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποισ ³⁰ ο θεοσ των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν τον υμεισ διεχειρισασθε κρεμασαντεσ επι ζυλου ³¹ τουτον ο θεοσ αρχηγγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουνα μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων ³² και ημεισ εσμεν αυτου μαρτυρεσ των ρηματων τουτων τι οτι πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεοσ τοισ πειθαρχουσιν αυτω ³³ οι δε ακουοντεσ διεπριοντο και εβουλευοντο ανελειν αυτουσ ³⁴ αναστασ δε τισ εν τω συνεδριω φαρισαιοσ ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλοσ τιμοσ παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τουσ αποστολουσ ποιησαι ³⁵ ειπεν τε προς αυτουσ ανδρεσ ισραηλιται προσεχετε εαυτοισ επι τοισ ανθρωποισ τουτοισ τι μελλετε πρασσειν ³⁶ προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδασ λεγων ειναι τινα εαυτων ωσ προσεκληθη αριθμοσ ανδρων ωσει τετρακοντων οσ ανηρεθη και παντεσ οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εισ ουδεν ³⁷ μετα τουτον ανεστη ιουδαοσ γαλιλαιοσ εν ταισ ημεραισ της απογραφησ και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινονσ απωλετο και παντεσ οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν ³⁸ και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτουσ οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται ³⁹ ει δε εκ θεου εστιν ου δυναθεσ καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε ⁴⁰ επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τουσ αποστολουσ δειραντεσ παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτουσ ⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντεσ απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματοσ του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθησαν ⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντεσ και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

¹ εν δε ταισ ημεραισ ταυταισ πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσομ των ελληνιστων προς τουσ εβραιουσ οτι παρεθεωρουnton εν τη διακονια τη καθημερινη και χηραι αυτων ² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθοσ των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημασ καταλειψαντασ τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαισ ³ επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρασ εξ υμων μαρτυρομενουσ επτα πληρεισ πνευματωσ αγιου και σοφιασ ουσ καταστηρωμεν επι της χρειασ ταυτησ ⁴ ημεισ δε τη προσεχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν ⁵ και ηρεσεν ο λογοσ ενωπιον παντουσ τον πληθοσ και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρησ πιστεωσ και πνευματοσ αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαν προσηλυτον αντιοχεια ⁶ ουσ εστησαν

ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τω χειρας ⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουουν τη πιστει ⁸ στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιε τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω ⁹ ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω ¹⁰ και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει ¹¹ τοτε υπερβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημια εισ μωσην και τον θεον ¹² συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εισ το συνεδριον ¹³ εστησαν δε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παεται ρηματα βλασφημια λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου ¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδικεν ημιν μωσης ¹⁵ και ατενισαντες εισ αυτον απαντες οι καθηζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει ² ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν ³ και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εισ γην ην αν σοι δειξω ⁴ τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων καταωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εισ την γην ταυτην εισ ην υμεις νυν κατοικειτε ⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επιγγειλατο δουναι αυτω εισ κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτου ουκ οντος αυτω τεκνου ⁶ ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια ⁷ και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσουσιν και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω ⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας ⁹ και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου ¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου ¹¹ ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χθαναν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων ¹² ακουσας δε ιακωβ οντα στα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον ¹³ και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο

τω φαραω το γενοσ του ιωσηφ ¹⁴ αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεαστο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγειαν εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε ¹⁵ κατεβη δε ιακωβ εισ αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων ¹⁶ και μετετεθησαν εισ συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχημ ¹⁷ καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω ¹⁸ αχρι ου ανεστη βασιλευς ετερος ος ουκ ηδει τον ιωσηφ ¹⁹ ουτος κατασοφισαμενος το γενοσ ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εισ το μη ζωογονησθαι ²⁰ εν ω καιρω εγεννηθη μωσης και ην ασειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος ²¹ εκθεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εισ υιον ²² και επαιδευθη μωσης παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις ²³ ως δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ ²⁴ και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποισεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον ²⁵ ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους αυτου οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν ²⁶ τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν αυτους εισ ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμειοι ινα τι αδικειτε αλληλους ²⁷ ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημας ²⁸ μη ανελειν με συθειοσ ον τροπον ανειλεις χθες τον αιγυπτιον ²⁹ εφυγεν δε μωσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο ³⁰ και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυρος βατου ³¹ ο δε μωσης ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον ³² εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωσης ουκ ετολμα κατανοησαι ³³ ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκας γη αγια εστιν ³⁴ ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εισ αιγυπτον ³⁵ τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω ³⁶ ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα ³⁷ ουτος εστιν ο μωσης ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ως εμε ³⁸ ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν ³⁹ ουκ

ηθελήσαν υπηκοοί γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον ⁴⁰ ειποντες τω αρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευουσιν ημων ο γαρ μωσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω ⁴¹ και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφρανιντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων ⁴² εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ ⁴³ και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ους εποησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος ⁴⁴ η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διαταξο το λαλωμ τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει ⁴⁵ ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησουν εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εωσ των ημερων δαυιδ ⁴⁶ ος ευρεν χαριν ενωπιου του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμια τω θεω ιακωβ ⁴⁷ σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον ⁴⁸ αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει ⁴⁹ ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησατε μοι λεγει κυριος η τισ τοποσ της καταπαυσεωσ μου ⁵⁰ ουχι η χειρ μου εποησεν ταυτα παντα ⁵¹ σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεις αιε τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι πατερες υμων και υμεις ⁵² τινα των προφητων ουκ εδιδωκαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεισ γεγενησθε ⁵³ οτινες ελαβετε τον νομον εις διαταξασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁵⁴ ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιασ αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον ⁵⁵ υπαρχων δε πληρησ πνευματωσ αγιου ατενισασ εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου ⁵⁶ και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανοουσ ανεωγμενουσ και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁵⁷ κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁵⁸ και εκβαλοντες εξω της πολεωσ ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου ⁵⁹ και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου ⁶⁰ θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησησ αυτοισ την μαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8

¹ σαυλος δε ην συνευδοκων τη ανααιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμοσ μεγασ επι την εκκλησιαν την εν ιερουσολυμοισ παντες δε διεσπαρησαν κατα τασ χωρασ της ιουδαιασ και σαμαρειασ πλην των αποστολων ² συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρως ευλαβεισ

και εποησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω ³ σαυλος δε ελυμαιντο την εκκλησιαν κατα τουσ οικουσ εισπορευομενοσ συρων τε ανδρασ και γυναικασ παρεδιδου εις φυλακην ⁴ οι μεν ουν διασπαρευτες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον ⁵ φιλιπποσ δε κατελθων εις πολιν της σαμαρειασ ηβηρυσεν αυτοισ τον χριστον ⁶ προσειχον τε οι οχλοι τοισ λεγομενοισ υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτουσ και βλεπειν τα σημεια α εποει ⁷ πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωνντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν ⁸ και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη ⁹ ανηρ δε τισ ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνοσ της σαμαρειασ λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν ¹⁰ ω προσειχον απο μικρου εωσ μεγαλου λεγοντες ουτοσ εστιν η δυναμισ του θεου η μεγαλη ¹¹ προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταισ μαγειαισ εξεστακεναι αυτοισ ¹² οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειασ του θεου και του ονοματωσ ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικεισ ¹³ ο δε σιμων και αυτοσ επιστευσεν και βαπτισθεισ ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεισ και σημεια γινομενα εξιστατα ¹⁴ ακουσαντες δε οι εν ιερουσολυμοισ αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρια τον λογον του θεου απεστειλαν προσ αυτοισ τον πετρον και ιωαννην ¹⁵ οτινες καταβαντες προσηξαντο περι αυτων οπωσ λαβωσιν πνευμα αγιον ¹⁶ ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπετωκοσ μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου ¹⁷ τοτε επετιθουν τασ χειρασ επ αυτοουσ και ελαμβανον πνευμα αγιον ¹⁸ θεσσαμενοσ δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεωσ των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοισ χρηματα ¹⁹ λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τασ χειρασ λαμβανη πνευμα αγιον ²⁰ πετροσ δε ειπεν προσ αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισασ δια χρηματων κτασθαι ²¹ ουκ εστιν σοι μερισ ουδε κληρον εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου ²² μετανοησον ουν απο της κακιασ σου ταυτησ και δεθηθη του θεου ει αρα αφηθησεται σοι η επινοια της καρδιασ σου ²³ εισ γαρ χολην πικριασ και συνδεσμον αδικιασ ορω σε οντα ²⁴ αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν δεθηθη υμεισ υπερ εμου προσ τον κυριον οπωσ μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε ²⁵ οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλασ τε κωμοσ των σαμαρειτων ευηγγελισαντο ²⁶ αγγελοσ δε κυριου ελαλησεν προσ φιλιππον λεγων ανασθη και πορευθη κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημοσ ²⁷ και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχωσ δυναστησ κανδακησ της βασιλειωσ αιθιοπων οσ ην επι πασησ της γαζισ αυτησ οσ εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ ²⁸ ην τε υποστρεφων και καθημενον επι του αρματοσ αυτου και ανεγωνσκεν τον προφητην ησαιαν

29 ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω 30 προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις 31 ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν δε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω 32 η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκει ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου 33 εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισιο αυτου ηρηθη την δε γενεαν αυτου τισ διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου 34 απκριθεισ δε ο ενουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος 35 ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν 36 ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ενουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι 37 38 και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ενουχος και εβαπτισεν αυτον 39 οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρησεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ενουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων 40 φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9

1 ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλησ και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει 2 ηρησατο παρ αυτου επιτολας εις δαμασκον προσ τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ 3 εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαφνης περιηστραφην αυτον φως απο του ουρανου 4 και πεσαν επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις 5 ειπεν δε τισ ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις 6 αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν 7 οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν ενειο ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες 8 ηγεροθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον 9 και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφραγεν ουδε ειπεν 10 ην δε τισ μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε 11 ο δε κυριος προς αυτον αναστασ πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσαα ιδου γαρ προσευχεται 12 και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη 13 απκριθη δε ανανιας κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ 14 και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους

το ονομα σου 15 ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ 16 εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου ποιειν 17 απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεισ επι αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεισ σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πληρησης πνευματος αγιου 18 και ευθεως απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη 19 και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας 20 και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου 21 εξιστανο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο και ωδε εις τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτοους αγαγη επι τους αρχιερεις 22 σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους κατοικοντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος 23 ως δε πληρουοντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον 24 εγνωσθη δε τα σαυλα η επιβουλη αυτων αυτον ημερας τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν 25 λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν σπυριδι 26 παραγενομενος δε ο σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουνο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης 27 βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου 28 και ην μετ αυτων εισπορευομενος εις ιερουσαλημ και παρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου 29 ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελιν 30 επιγοντες δε οι αδελφοι καταγαγον αυτον εις καισαρεια και εξεπεστειλαν αυτον εις ταρσον 31 αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος πληθυνοντο 32 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικοντας λυδδαν 33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα κειταν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος 34 και ειπεν αυτω ο πετρος ανεια ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη 35 και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον 36 εν ιοπη δε τισ ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκαα αυτη ην πληρησ αγαθων εργων και ελεημοσυνων ων εποiei 37 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερωω 38 εγγυς δε ουσης λυδδης τη ιοπη και μαθηται ακουσαντες

οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εως αυτων ³⁹ αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοισ ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκας ⁴⁰ εκβαλων δε εξω πατας ο πετρος θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν ⁴¹ δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν ⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολης της ιοππησ και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον ⁴³ εγενετο δε ημερας ικανας μειναι αυτον εν ιοπη παρα τινη σιμωνι βυρσει

10

¹ ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχησ εκ σπειρησ της καλουμενης ιταλικησ ² ευσεβησ και φοβουμενοσ τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνασ πολλασ τω λαω και δεομενοσ του θεου δια παντοσ ³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερασ αγγελου του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε ⁴ ο δε ατενισασ αυτω και εμφοβοσ γενομενοσ ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυον ενωπιον του θεου ⁵ και νυν πεμψον εις ιοππην ανδρασ και μεταπεμψαι αυτων τον επικαλουμενον πετρον ⁶ ουτοσ ξενιζεται παρα τινη σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ⁷ ωσ δε απηλθεν ο αγγελοσ ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικητων αυτου και στραιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω ⁸ και εξηγησαμενοσ αυτοισ απαντα απεστειλεν αυτοισ εις την ιοππην ⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετροσ επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην ¹⁰ εγενετο δε προσπεινοσ και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασισ ¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευοσ τι ωσ οδονην μεγαλην τεσσαρον αρχαισ δεδεμενον και καθιεμενον επι της γησ ¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε ¹⁴ ο δε πετροσ ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον ¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεληφθη το σκευοσ εις τον ουρανον ¹⁷ ωσ δε εν εαυτω διηπορει ο πετροσ τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνοσ επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁸ και φωνησαντες επυθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενοσ πετροσ ενθαδε ξενιζεται ¹⁹ του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματοσ ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουσιν σε ²⁰ αλλα αναστας καταβηθι και

πορευου συν αυτοισ μηδεν διακρινομενοσ διοτι εγω απεσταλκα αυτουσ ²¹ καταβασ δε πετροσ προς τουσ ανδρασ ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι ην παρεστε ²² οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχησ ανηρ δικαιοσ και φοβουμενοσ τον θεον μαρτυρουμενοσ τε υπο ολου του εθνου των ιουδαιων εχηρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²³ εισκαλεσαμενοσ συν αυτοισ εξεισεν τη δε επαυριον ο πετροσ εξηλθεν συν αυτοισ και τισεσ των αδελφων των απο ιοππησ συνηλθον αυτω ²⁴ και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρεια ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτουσ συγκαλεσαμενοσ τουσ συγγενεισ αυτου και τουσ αναγκαιουσ φιλουσ ²⁵ ωσ δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησασ αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τουσ ποδασ προσεκυνησεν ²⁶ ο δε πετροσ αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωποσ ειμι ²⁷ και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτασ πολλουσ ²⁸ εφη τε προς αυτοισ υμεισ επιστασθε ωσ αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεοσ εδειξεν μηδεν κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ²⁹ διο και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεισ πυθανομαι συν τινη λογω μετεπεμψασθε με ³⁰ και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ της ωρασ ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενοσ εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³¹ και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³² πεμψον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ξενιζεται εν οικια σιμωνοσ βυρσεωσ παρα θαλασσαν οσ παραγενομενοσ λαλησει σοι ³³ εξαυτησ ουν επεμψα προς σε συ τε κालωσ εποηισασ παραγενομενοσ νυν ουν παντεσ ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου ³⁴ ανοιξασ δε πετροσ το στομα ειπεν επ αληθειασ καταλαβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ ³⁵ αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω εστιν ³⁶ τον λογον ον απεστειλεν τοισ υιοισ ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια υιου χριστου ουτοσ εστιν παντων κυριοσ ³⁷ υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιασ αρξαμενον απο της γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρξεν ιωαννησ ³⁸ ιησουσ τον απο ναζαρετ ωσ χριστον αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και δυναμει οσ διηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τουσ καταδυναστευομενοσ υπο του διαβολου οτι ο θεοσ ην μετ αυτου ³⁹ και ημεισ εσμεν μαρτυροσ παντων ων εποηισεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανεilon κρεμσαστασ επι ξυλου ⁴⁰ τουτον ο θεοσ ηγειρεν τη τηριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι ⁴¹ ον παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοισ προκεχειροτονημοισ υπο του θεου ημιν οιτινεσ συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι

τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων⁴³ τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουνσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον⁴⁴ εις λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα ακουοντας τον λογον⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκευται⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετρος⁴⁷ μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθωσ και ημεισ⁴⁸ προσεταξεν τε αυτους βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11

¹ ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου² και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης³ λεγοντες οτι προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας εισηλθες και συναραγες αυτοισ⁴ αρξαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοισ καθεξις λεγων⁵ εγω ημην εν πολει ιοπητη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ καθημενην εκ του ουρανου και ηλθεν αρχι εμου⁶ εις ην ατεινισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου⁷ ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστασ πετρε θυσον και φαγε⁸ ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου⁹ απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κωλυ¹⁰ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον¹¹ και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοισ μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος¹³ απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοπηνην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον¹⁴ οσ λαλησει ρηματα προς σε εν οισ σθηθησυ και πασ ο οικος σου¹⁵ εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσαν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημασ εν αρχη¹⁶ εμνησθησθη δε του ρηματος κυριου ωσ ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεισ δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω¹⁷ ει ουν την ιονην δωρεαν εδωκεν αυτοισ ο θεος ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τισ ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον¹⁸ ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοισ εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην¹⁹ οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεωσ της γενομενης

επι στεφανω δηλθον εωσ φοινικης και κυπρου και αντιοχειασ μηδεν λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοισ²⁰ ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τουσ ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν²¹ και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυσ τε αριθμοσ πιστευσασ επεστρεψεν επι τον κυριον²² ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιασ της εν ιεροσολυμοισ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εωσ αντιοχειασ²³ οσ παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιασ προσμενεν τω κυριω²⁴ οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλοσ ικανοσ τω κυριω²⁵ εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβασ αναζητησαι σαυλον²⁶ και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτοσ ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τουσ μαθητασ χριστιανουσ²⁷ εν ταυταισ δε ταισ ημεραισ κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν²⁸ αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβουσ εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαλν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστισ και εγενετο επι κλαυδιου καισαροσ²⁹ των δε μαθητων καθωσ ευσπειροτο τισ ωρισαν εκαστοσ αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοισ κατοικοουσιν εν τη ιουδαια αδελφοισ³⁰ ο και εποισαν αποστειλαντες προς τουσ πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλον

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδησ ο βασιλευσ τασ χειρασ κακωσας τινασ των απο της εκκλησιασ² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοισ ιουδαιοισ προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων⁴ ον και πιασασ εθετο εις φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοισ στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενοσ μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω⁵ ο μεν ουν πετροσ ετηρηον εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της εκκλησιασ προς τον θεον υπερ αυτου⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδησ τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενοσ μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενοσ αλυσεσιν δυσιν φυλακεσ τε προ της θυρασ ετηρουν την φυλακην⁷ και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων⁸ ειπεν τε ο αγγελοσ προς αυτον περιζωσασ και υποδησαι τα σανδαλια σου εποισην δε ουτωσ και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι⁹ και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθεσ εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν¹⁰ διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητισ αυτοματη ηνοιθη αυτοισ και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεωσ απεστη ο αγγελοσ απ αυτου¹¹ και

ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οιδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελου αυτου και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκιας του λαου των ιουδαιων ¹² συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι ¹³ κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη ¹⁴ και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος ¹⁵ οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε διιοχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν ¹⁶ ο δε πετρος επεμενε κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν ¹⁷ κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον ¹⁸ γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο ¹⁹ ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακασ εκλευσεν απαθηται και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καπραιαν διετριβεν ²⁰ ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφασθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης ²¹ τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους ²² ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου ²³ παραχημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθ ων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν ²⁴ ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ²⁵ βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

¹ ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μανανη τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος ² λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστεοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους ³ τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελευσαν ⁴ ουτοι μεν ουν εκπεμφθησαν υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν δε απελευσαν εις την κυπρον ⁵ και γενομενοι εν σαλαμιν κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην ⁶ διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησους ⁷ ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι

συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου ⁸ ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως ⁹ σαυλος δε ο και παυλος πληθετος πνευματος αγιου και ατενισας εις αυτον ¹⁰ ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειας ¹¹ και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχημα δε επεπεσον επι αυτον αχλος και σκοτος και περιαγων ηζητει χειραγωγους ¹² τοτε ιδων ο ανθυπατος το γενονος επιστευσεν εκπληροσομενος επι τη διδαχη του κυριου ¹³ αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα ¹⁴ αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιας και εισελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν ¹⁵ μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησους προς τον λαον λεγετε ¹⁶ αναστα δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε ¹⁷ ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους πατερσας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης ¹⁸ και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω ¹⁹ και καθελων εθνη επτα εν γη χanaan κατεκληρονομησεν αυτοις την γην αυτων ²⁰ και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμυηλ του προφητου ²¹ κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα ²² και μεταστησησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαυιδ εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου ²³ τουτου ο θεος απο του σπερματος και επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν ²⁴ προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ ²⁵ ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι ²⁶ ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ αφρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη ²⁷ οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγιγνωσκομενας κριναντες επληρωσαν ²⁸ και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηται αυτον ²⁹ ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ζυλου εθηκαν εις μνημειον ³⁰ ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ

νεκρων ³¹ ος ωφθη επι ημερασ πλειουσ τοισ συναναβασιν αυτωσ απο της γαλιλαιασ εις ιερουσαλημ οτιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον ³² και ημεις υμασ ευαγγελιζομεθα την προς τουσ πατερασ επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεοσ εκπεπληρωκεν τοισ τεκνοισ αυτων ημιν αναστησασ ηηουσιν ³³ ωσ και εν τω ψαλω τω δευτερω γεγραπται υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ³⁴ οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων ημκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτωσ ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα ³⁵ διο και εν ετερω λεγει ου δωσεισ τον οσιον τουσ ιδειν διαφθοραν ³⁶ δαυιδ μεν γαρ ιδια γουνα υπηρησασ τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τουσ πατερασ αυτουσ και ειδεν διαφθοραν ³⁷ ον δε ο θεοσ ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν ³⁸ γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσισ αμαρτιων καταγγελλεται ³⁹ και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεωσ δικαιωθηνα εν τουτω πασ ο πιστευουσ δικαιοται ⁴⁰ βλεπετε ουν μη επεληθη γ υμασ το ειρημενον εν τοισ προφηταισ ⁴¹ ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταισ ημεραισ υμων ο ου μη πιστευσησ εαν τη εκδηιγηται υμιν ⁴² εξιοντων δε εκ της συναγωγησ των ιουδαιων παρεκαλουσ τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηνα αυτοισ τα ρηματα ⁴³ λυθεισθη δε της συναγωγησ ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσελαβοντες επειθον αυτοουσ επιμενειν τη χαριτι του θεου ⁴⁴ τω τε ερχομενω σαββατωσ σχεδον πασα η πολισ συνηχη ακουσαι τον λογον του θεου ⁴⁵ ιδοντες δε οι ιουδαιοι τουσ οχλουσ επλησθησαν ζηλουσ και αντελεγον τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ αντιλεγοντες και βλασφημουντες ⁴⁶ παρησιασασμενι δε ο παυλοσ και ο βαρναβασ ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηνα τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εαυτουσ της αιωνιου ζωησ ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη ⁴⁷ ουτωσ γαρ εντεταλται ημιν ο κυριοσ τεθεικα σε εις φωσ εθνων του εναι σε εις σωτηριαν εωσ εσχατου της γησ ⁴⁸ ακουοντα δε τα εθνη χαιρειν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζων αιωνιον ⁴⁹ διεφερετο δε ο λογοσ του κυριου δι ολησ της χωρασ ⁵⁰ οι δε ιουδαιοι παρατρυναν τασ σεβομενασ γυναικασ και τασ ευοχημασ και τουσ πρωτουσ της πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτοουσ απο των οριων αυτων ⁵¹ οι δε εκτιναξαμενοι τον κοριοτον των ποδων αυτων επ αυτοουσ ηλθον εις ικονιον ⁵² οι δε μαθηται επληρονοντο χαρασ και πνευματοσ αγιου

14

¹ εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτοουσ εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτωσ ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθοσ ² οι δε απειθουντες

ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τασ ψυχασ των εθνων κατα των αδελφων ³ ικανοσ ηεν ουν χρονον διετριψαν παρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτοσ αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴ εσχισθη δε το πληθοσ της πολεωσ και οι μεν ησαν ουν τοισ ιουδαιοισ οι δε ουν τοισ αποστολοισ ⁵ ωσ δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων ουν τοισ αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτοουσ ⁶ συνιδοντες κατεφυγον εις τασ πολεισ της λυκαονιασ λυστραν και δερβην και την περιχωρων ⁷ κακει ησαν ευαγγελιζομενοι ⁸ και τισ ανηρ εν λυστροισ αδυνατοσ τοισ ποσιν εκαθητο χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει ⁹ ουτοσ ηκουσεν του παυλου λαλουντοσ οσ ατεινισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι ¹⁰ ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθη επι τουσ ποδασ σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει ¹¹ οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλοσ επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποισ καταβησαν προς ημασ ¹² εκαλουσ τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτοσ ην ο ηγουμενοσ του λογου ¹³ ο δε ιερευσ του διοσ του οντοσ προ της πολεωσ αυτων ταυρουσ και στεμματα επι τουσ πυλωνασ ενεγκασ ουν τοισ οχλοισ ηθελεν θυειν ¹⁴ ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβασ και παυλοσ διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες ¹⁵ και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιετε και ημεις ομοιοπαθεισ εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα οσ εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοισ ¹⁶ οσ εν ταισ παρωχημεναισ γενεαισ εισαν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταισ οδοισ αυτων ¹⁷ καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετουσ διδουσ και καιρουσ καρποφορουσ εμπιπλων τροφησ και ευφροσυνησ τασ καρδιασ ημων ¹⁸ και ταυτα λεγοντες μολισ κατεπαυσαν τουσ οχλουσ του μη θυειν αυτοισ ¹⁹ επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τουσ οχλουσ και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντες αυτον τεθνανα ²⁰ κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστασ εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν ουν τω βαρναβα εις δερβην ²¹ ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανουσ υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν ²² επιστηριζοντες τασ ψυχασ των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψων δει ημασ εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ²³ χειροτονησαντες δε αυτοισ πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιασ προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθετον αυτοουσ τω κυριω εις ον πεπιστευκεισιν ²⁴ και διελθοντες την πσιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν ²⁵ και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν ²⁶ κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν ²⁷ παραγενομενοι δε και

συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεωσ²⁸ διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15

¹ και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τουσ αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωσσεωσ ου δυνασθε σωθηναι ² γενομενησ ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγων τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτουσ εταξαν αναβαινουν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων προς τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εις ιερουσαλημ περι του ζητηματοσ τουτου ³ οι μεν ουν προπεμφθεντεσ υπο της εκκλησιασ διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις ⁴ παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιασ και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεοσ εποιησεν μετ αυτων ⁵ εξανεστησαν δε τινεσ των απο της αιρεσεωσ των φαρισαιων πεπιστευκετεσ λεγοντεσ οτι δει περιτεμνειν αυτουσ παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωσσεωσ ⁶ συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου ⁷ πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστασ πετροσ ειπεν προς αυτουσ ανδρεσ αδελφοι υμεισ επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεοσ εν ημιν εξελεξατο δια του στοματοσ μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι ⁸ και ο καρδιογνωστησ θεοσ εμαρτυρησεν αυτοις δουσ αυτοισ το πνευμα το αγιον καθωσ και ημιν ⁹ και ουδεν διεκρινεσ μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισασ τασ καρδιασ αυτων ¹⁰ νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερεσ ημων ουτε ημεισ ισχυσαμεν βαστασαι ¹¹ αλλα δια της χαριτοσ του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι ¹² εσιγησεν δε παν το πληθοσ και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεοσ σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων ¹³ μετα δε το σιγησαι αυτουσ απεκριθη ακωβωσ λεγων ανδρεσ αδελφοι ακουσατε μου ¹⁴ συμφεον εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεοσ επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου ¹⁵ και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθωσ γεγραπται ¹⁶ μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτησ ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην ¹⁷ οπωσ αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ουσ επικεκληται το ονομα μου επ αυτουσ λεγει κυριοσ ο ποιων ταυτα παντα ¹⁸ γνωστα απ αιωνοσ εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου ¹⁹ διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοισ απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον ²⁰ αλλα επιστειλαι αυτοισ του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειασ και του πνικτου και του αιματοσ ²¹ μωσσησ γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τουσ κηρυσσοντασ αυτον εχει εν ταισ συναγωγαισ

κατα παν σαββατον αναγινοσκομενοσ ²² τοτε εδοξεν τοισ αποστολοισ και τοισ πρεσβυτεροισ συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενοσ ανδρασ εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρασ ηγουμενουσ εν τοις αδελφοισ ²³ γραψαντεσ δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοισ κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοισ τοισ εξ εθνων χαιρειν ²⁴ επειδι ηκουσαμεν οτι τινεσ εξ ημων εξελθοντεσ εταραξαν υμασ λογοισ ανασκευαζοντεσ τασ ψυχασ υμων λεγοντεσ περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεοτειλαμεθα ²⁵ εδοξεν ημιν γενομενοισ ομοθυμαδον εκλεξαμενοσ ανδρασ πεμψαι προς υμασ συν τοις αγαπητοισ ημων βαρναβα και παυλω ²⁶ ανθρωποισ παραδεδωκοσιν τασ ψυχασ αυτων υπερ του ονοματοσ του κυριου ημων ιησου χριστου ²⁷ απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτοουσ δια λογου απαγγελοντασ τα αυτα ²⁸ εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαροσ πλην των επαναγκεσ τουτων ²⁹ απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματοσ και πνικτου και πορνειασ εξ ων διατηρουντεσ εαυτουσ ευπραξτεσ ερρωσθε ³⁰ οι μεν ουν απολυθεντεσ ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντεσ το πληθοσ επεδωκαν την επιστολην ³¹ αναγνοντεσ δε εχαρισαν επι τη παρακλησει ³² ιουδασ τε και σιλασ και αυτοι προφηται οντεσ δια λογου πολλου παρακαλεσαν τουσ αδελφουσ και επεστηριξαν ³³ ποιησαντεσ δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των αδελφων προς τουσ αποστολουσ ³⁴ ³⁵ παυλοσ δε και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντεσ και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου ³⁶ μετα δε τινασ ημερασ ειπεν παυλοσ προς βαρναβαν επιστρεψαντεσ δι επισκεψομεθα τουσ αδελφουσ ημων κατα πασαν πολιν εν αισ κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πωσ εχουσιν ³⁷ βαρναβασ δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον ³⁸ παυλοσ δε ηξιδον τον αποstantα απ αυτων απο παμφυλιασ και μη συνελθοντα αυτοισ εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον ³⁹ εγενετο ουν παροξυσμοσ ωστε αποχωρισθηναι αυτοσ απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον ⁴⁰ παυλοσ δε επιλεξαμενοσ σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων ⁴¹ διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τασ εκκλησιασ

16

¹ κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητησ τισ ην εκει ονοματι τιμοθεοσ υιοσ γυναικοσ τινοσ ιουδαιασ πιστησ πατροσ δε ελληνοσ ² οσ εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροισ και ικονιω αδελφων ³ τουτον ηβελτησεν ο παυλοσ συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετειμεν αυτον δια τουσ ιουδαιουσ τουσ οντασ εν τοισ τοποισ εκεινοισ ηδειςαν γαρ απαντεσ τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν ⁴ ωσ δε διεπορευοντο τασ πολεισ παρεδιδουν αυτοισ φυλασσειν τα δογματα

τα κεκριμένα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ ⁵ αι μεν ουν εκκλησιαι εστερευοντο τη πιστει και περιεσσευον τω αριθμω καθ ημεραν ⁶ διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ⁸ παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα ⁹ και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστως παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν ¹⁰ ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητηασμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμφιλιζομενος οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους ¹¹ αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη δε επιουση εις νεαπολιν ¹² εκειθεν τε εις φιλιππουσ ητισ εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολιο κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας ¹³ τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου νομοιζετε προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταισ συνελθουσαισ γυναιξιν ¹⁴ και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεωσ θαταειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ησ ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοισ λαλουμενοισ υπο του παυλου ¹⁵ ωσ δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας ¹⁶ εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωσος απαντησαι ημιν ητισ εργασιαν πολλην παρειχεν τοισ κυριοισ αυτης μαντευομενη ¹⁷ αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εινιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας ¹⁸ τουτο δε εποιει επι πολλασ ημερας διαπονηθεισ δε ο παυλος και επιστρεψασ τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα ¹⁹ ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιασ αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλικυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας ²⁰ και προσαγαγοντες αυτους τοισ στρατηγοισ ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασοουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες ²¹ και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοισ ουσιν ²² και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν ²³ πολλασ τε επιθεντες αυτοισ πληγασ εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους ²⁴ οσ παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ζυλον ²⁵ κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλασ προσευχομενοι υμνουν τον θεον επικρωωντο δε αυτοι οι δεσμοι ²⁶ αφνωσ δε σεισμος εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηται τα θεμελια του

δεσμοτηριου ανεωχθησαν τε παρακριται αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη ²⁷ εξυπνωσ δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδωσ ανευγμενασ τασ θυρας της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν αυτον αναρειν νομιζωσ εκπεφευγεναι τους δεσμοιουσ ²⁸ εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξιωσ σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε ²⁹ αιτηρασ δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομοσ γενομενοσ προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα ³⁰ και προσαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω ³¹ οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικος σου ³² και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασι τωσ εν τη οικια αυτου ³³ και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχρημα ³⁴ αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω ³⁵ ημερασ δε γενομενησ απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχοουσ λεγοντες απολυσον τους ανθρωπωσ εκεινουσ ³⁶ απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογουσ τουτουσ προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε ουν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη ³⁷ ο δε παυλοσ εφη προς αυτους δειραντες ημασ δημοσια ακατακριτουσ ανθρωπουσ ρωμαιοουσ υπαρχοντασ εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν ³⁸ ανηγγειλαν δε τοισ στρατηγοισ οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εινιν ³⁹ και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεωσ ⁴⁰ εξελθοντες δε εκ της φυλακησ εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφουσ παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17

¹ διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην συναγωγή των ιουδαιων ² κατα δε το ειρωσ τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοισ απο των γραφων ³ διανοιγων και παρατιθεμενοσ οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτοσ εστιν ο χριστοσ ιησουσ ον εγω καταγγελλω υμιν ⁴ και τινεσ εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθοσ γυναικων τε των πρωτων οικωσ ολιγαι ⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινασ ανδρασ πονηρουσ και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονωσ εζητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον ⁶ μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασωνα και τινασ αδελφουσ επι τους πολιταρχασ βωωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν ⁷ ουσ υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρωσ πρασσοουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν ⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχασ ακουοντασ ταυτα ⁹ και λαβοντες

το ικανον παρα του ιασονουσ και των λοιπων απελευσαν αυτουσ ¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεωσ δια της νυκτουσ εξεπεμφσαν τον τε παυλον και τον σιλαν εισ βεροϊαν οιτινεσ παραγενομενοι εισ την συναγωγην απησαν των ιουδαιων ¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινεσ εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιασ το καθ ημεραν ανακρινοντεσ τασ γραφασ ει εχει ταυτα ουτωσ ¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσχημωνων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ ωσ δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικησ ιουδαιοι οτι και εν τη βεροϊα κατηγγελη υπο του παυλου ο λογουσ του θεου ηλθον κακει σαλευοντεσ τουσ οχλουσ ¹⁴ ευθεωσ δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ωσ επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ εκει ¹⁵ οι δε καθιστωντεσ τον παυλον ηγαγον αυτον εωσ αθηνων και λαβοντεσ εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ωσ ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησεαν ¹⁶ εν δε ταισ αθηναισ εκδεχομενουσ αυτουσ του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουνη κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοισ ιουδαιοισ και τοισ σεβομενοισ και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τουσ παρατυχανοντασ ¹⁸ τινεσ δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινεσ ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογουσ ουτοσ λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουσ και την αναστασιν ευηγγελιζετο ¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντεσ δυναμεθα γνωναι τισ η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεισ εισ τασ ακοασ ημων βουλομεθα ουν γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι ²¹ αθηναιοι δε παντεσ και οι επιδημιοντεσ ξενοι εισ ουδεν ετερον ευκαιρουη η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον ²² σταθεισ δε ο παυλοσ εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρεσ αθηναιοι κατα παντα ωσ δεισιδαιμονεστερουσ υμασ θεωρω ²³ διερχομενοσ γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμων εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντεσ ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ ο θεοσ ο ποιησασ τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτοσ ουρανον και γησ κυριοσ υπαρχων ουκ εν χειροποιητοισ ναοισ κατοικει ²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενοσ τινουσ αυτοσ διδουσ πασιν ζωην και πνοιην κατα παντα ²⁶ εποιησεν τε εξ ενουσ αιματουσ παν εθνουσ ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γησ ορισασ προσεταξιμενουσ καιρουσ και τασ ροθεσιασ της κατακοκιασ αυτων ²⁷ ζητειν τον κυριοσ ει αρα γε ψηλαφησιασιν αυτον και ευροειν και γε ου μακραν απο ενουσ εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ωσ και τινεσ των καθ υμασ ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν ²⁹ γενοσ ουν υπαρχοντεσ του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνησ και ενθυμησεωσ ανθρωπου του θειου ειναι ομοιον ³⁰ τουσ μεν ουν χρονουσ της αγνοιασ υπεριδων

ο θεοσ τα νυν παραγγελλει τοισ ανθρωποισ πασιν πανταχου μετανοειν ³¹ διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχωων πασιν αναστησασ αυτον εκ νεκρων ³² ακουσαντεσ δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου ³³ και ουτωσ ο παυλοσ εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴ τινεσ δε ανδρεσ κολληθηντεσ αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιοσ ο αρεοπαγιτησ και γυνη ονοματι δαμαρισ και ετεροι συν αυτοισ

18

¹ μετα δε ταυτα χωριθειοσ ο παυλοσ εκ των αθηνων ηλθεν εισ κορινθον ² και ευρων τινα ιουδαιοιν ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ εληλυθοτα απο της ιταλιασ και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλυδιον χωριζεσθαι παντασ τουσ ιουδαιοουσ εκ της ρωμησ προσηλθεν αυτοισ ³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοισ και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην ⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιοουσ και ελληνασ ⁵ ωσ δε κατηλθον απο της μακεδονιασ ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ συνειχετο τω πνευματι ο παυλοσ διαμαρτυρομενοσ τοισ ιουδαιοισ τον χριστον ιησουσ ⁶ αντιπασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενοσ τα ιματια ειπεν προς αυτουσ το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαροσ εγω απο του νυν εισ τα εθνη πορευομαι ⁷ και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ οικιαν τινουσ ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια η συνομορουσα τη συναγωγη ⁸ κρισποσ δε ο αρχισυναγωγουσ επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντεσ επιστευον και βαπτιζοντο ⁹ ειπεν δε ο κυριοσ δε οραματοσ εν νυκτι τω παυλω μη φοβουσ αλλα λαλει και μη σιωπησ ¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαοσ εστιν μοι πολυσ εν τη πολει ταυτη ¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνασ εξ διδασκων εν αυτοισ τον λογον του θεου ¹² γαλλιωνοσ δε ανθυπατεουνοτοσ της αχαιιασ κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα ¹³ λεγοντεσ οτι παρα τον νομον ουτοσ αναπειθει τουσ ανθρωπουσ σεβεσθαι τον θεον ¹⁴ μελλοντοσ δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιωσ προς τουσ ιουδαιοουσ ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιορρηγμα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχημην υμων ¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογουσ και ονοματων και νομου του καθ υμασ οψεσθε αυτοι κριτησ γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι ¹⁶ και απηλασεν αυτουσ απο του βηματοσ ¹⁷ επιλαβομενοι δε παντεσ οι ελληνεσ σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματοσ και ουδεν τουτων τω γαλλιωνη εμελλεν ¹⁸ ο δε παυλοσ ετι προσμεινασ ημερασ ικανασ τοισ αδελφοισ αποταξαμενοσ εξεπλει εισ την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλασ κειραμενοσ την κεφαλην εν κεγχραιισ ειχεν γαρ ευχηνην ¹⁹ κατηντησεν δε εισ εφεσον και εκεινουσ κατελιπεν αυτουσ αυτοσ δε εισελθων

εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις²⁰ ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μιναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν²¹ αλλα πεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου²² και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν²³ και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τουσ μαθητας²⁴ ιουδαιοσ δε τισ απολλωσ ονοματι αλεξανδρουσ τω γενει ανηρ λογισωσ κατηντησεν εις εφεσον δυνατοσ ων εν ταισ γραφαισ²⁵ ουτοσ ην κατηχημενοσ την οδον του κυριου και ζων τω πνευματι ελαλει και διδασκεν ακριβωσ τα περι του κυριου επισταμενοσ μονον του βαπτισμα ιωαννου²⁶ ουτοσ τε ηρξατο παρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντεσ δε αυτοσ ακυλασ και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον²⁷ βουλομενουσ δε αυτοσ διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοισ μαθηταισ αποδεξασθαι αυτον οσ παραγενομενοσ συνεβαλετο πολυ τοισ πεπιστευκοσι δια της χαριτοσ²⁸ εντωσ γαρ τοισ ιουδαιοσι διακατηλεχθεσ δημοσια επιδεικνυσ δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

¹ εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα κερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινασ μαθητασ² ειπεν προς αυτοουσ ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντεσ οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν³ ειπεν τε προς αυτοουσ εισ τι ον εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα⁴ ειπεν δε παυλοσ ιωαννησ μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιασ τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν⁵ ακουσαντεσ δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου⁶ και επιθεντο αυτοισ τον παυλου τασ χειρασ ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτουσ ελαλουν τε γλωσσαισ και προεφητευον⁷ ησαν δε οι παντεσ ανδρεσ ωσει δεκαδυ⁸ εισελθων δε εις την συναγωγην επαρησιαζετο επι μηνασ τρεισ διαλεγομενοσ και πειθων τα περι της βασιλειασ του θεου⁹ ωσ δε τινεσ εσκληρυνοντο και ηπειθουσ ακοκολογουντεσ την οδον ενωπιον τουσ πληθουσ αποστασ απ αυτων αφωρισεν τουσ μαθητασ καθ ημεραν διαλεγομενοσ εν τη σχολη τυραννου τινωσ¹⁰ τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντασ τουσ κατοικουντασ την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιοουσ τε και ελληνασ¹¹ δυναμεισ τε ου τασ τυχοουσασ ποιοει ο θεοσ δια των χειρων παυλου¹² ωστε και επι τουσ ασθενουντασ επιφερεσθαι απο του χρωτοσ αυτου σουδαρια η σικινηθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τασ νοσοουσ τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων¹³ επεχειρησαν δε τινεσ απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τουσ εχοντασ

τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντασ ορκιζομεν υμασ τον ιησουν ον ο παυλοσ κηρυσσει¹⁴ ησαν δε τινεσ υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερεωσ επτα οι τουτο ποιουντεσ¹⁵ αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκα και τον παυλον επισταμαι υμεισ δε τινεσ εστε¹⁶ και εφאלλομενοσ επ αυτουσ ο ανθρωποσ εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνουσ και τετραυματισμενοσ εκφυγειν εκ του οικου εκεινου¹⁷ τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοισ τε και ελλησιν τοισ κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβοσ επι παντασ αυτουσ και εμεγαλυετο το ονομα του κυριου ιησου¹⁸ πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντεσ τασ πραξεισ αυτων¹⁹ ικανοι δε τωσ τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντεσ τασ βιβλουσ κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τασ τιμασ αυτων και ευρον αργυριου μυριαδασ πεντε²⁰ ουτωσ κατα κρατοσ ο λογοσ του κυριου ηυξανεν και ισχυεν²¹ ωσ δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλοσ εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν²² αποστειλασ δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτοσ επεσχεν χρονον εις την ασιαν²³ εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχοσ ουκ ολιγοσ περι της οδου²⁴ δημητροσ γαρ τισ ονοματι αργυροκοποσ ποιων ναουσ αργυρουσ αρτεμιδοσ παρειχετο τοισ τεχνιταισ εργασιαν ουκ ολιγην²⁵ ουσ συναθροισασ και τουσ περι τα τοιαυτα εργατα ειπεν ανδρεσ επιστασθε οτι εκ ταυτησ της εργασιασ η ευπορια ημων εστιν²⁶ και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσουσ αλλα σχεδον πασησ της ασιασ ο παυλοσ ουτοσ πεισασ μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι²⁷ ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μεροσ εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλησ θεασ ιερων αρτεμιδοσ εισ ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτησ ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται²⁸ ακουσαντεσ δε και γενομενοι πληρεισ θυμου εκραζον λεγοντεσ μεγαλη η αρτεμιωσ εφεσουσ²⁹ και επλησθη η πολισ ολη της συγχυσεωσ ωρωμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντεσ γαιον και αρισταρχον μακεδονασ συνεκδημουσ παυλου³⁰ του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται³¹ τινεσ δε και των ασιαρχων οντεσ αυτω φιλοι πεμψαντεσ προς αυτον πληροσ αλλοισ μη δουναι εαυτον εις το θεατρον³² αλλοι μεν ουν αλλοι τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειουσ ουκ ηδεισαν τινοσ ενεκεν συνεληλυθεισαν³³ εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρωσ κατασεισασ την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω³⁴ επιγοντεσ δε οτι ιουδαιοσ εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ επι ωρασ δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμιωσ εφεσιων³⁵ κατασειλασ δε ο γραμματευσ τον οχλον ψηφιν ανδρεσ εφεσιωι τωσ γαρ εστιν

άνθρωπος ου ου γινωσκει την εφεσιν πολιν νεωκορον οσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του διοπετους ³⁶ αναντηρητων ουν οντων τούτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενουσ υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν ³⁷ ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσολουσ ουτε βλασφημουντας την θεον υμων ³⁸ ει μεν ουν δημητριουσ και οι ουν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις ³⁹ ει δε τι περι ετερων επιζητετε εν τη εννομη εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰ και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεωσ περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον της συστροφης ταυτης ⁴¹ και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20

¹ μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιασ ² διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσασ αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα ³ ποιησασ τε μνησασ τρεις γενομενης αυτω επιβουλης υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιασ ⁴ συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιασ σωπατροσ βεροιαιοσ θεσσαλονικεων δε αρισταρχοσ και σεκουνδοσ και γαιοσ δερβαιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχιχοσ και τροφιμοσ ⁵ ουτοι προσελθοντες εμενον ημασ εν τρωαδι ⁶ ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερασ των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερασ επτα ⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγεμων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοισ μελλων εξιεναι τη επαυριον παρεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου ⁸ ησαν δε λαμπαδεσ ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγεμοι ⁹ καθημενοσ δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι της θυριδοσ καταφερομενοσ υπω βαθει διαλεγομενοσ του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνω επεσεν απο του τριστεγου και ηρθη νεκροσ ¹⁰ καταβασ δε ο παυλοσ επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν τω οσιν ¹¹ αναβασ δε και κλασασ αρτον και γευσαμενοσ εφ ικανον τε ομιλησασ αχρι αυγησ ουτωσ εξηλθεν ¹² ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ ¹³ ημεις δε προσελθοντες επι το πλειον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτωσ γαρ ην διατεταγμενοσ μελλων αυτοσ πεζευειν ¹⁴ ωσ δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην ¹⁵ κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωαδω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον ¹⁶ εκρινεν γαρ ο παυλοσ παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πενητηκοστησ γενεσθαι εις

ιεροσολυμα ¹⁷ απο δε της μιλητου πεμψασ εισ εφεσον μετακαλεσατο τους πρεσβυτεροσ της εκκλησιασ ¹⁸ ωσ δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοισ υμεις επιστασθε απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εις την ασια πανσ μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην ¹⁹ δουλευων τω κυριω μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων ²⁰ ωσ ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ ²¹ διαμαρτυρομενοσ ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εισ τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εισ τον κυριον ιησουν ιησουν ²² και νυν ιδου εγω δεδεμενοσ τω πνευματι πορευομαι εισ ιεροσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ ²³ πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολλιν διαμαρτυρεται λεγον τισ δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν ²⁴ αλλ ουδενοσ λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησουσ διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτοσ του θεου ²⁵ και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκει οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ διηλθον κηρυσων την βασιλειαν του θεου ²⁶ διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαροσ εγω απο του αιματοσ παντων ²⁷ ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου ²⁸ προσεχετε ουν εαυτοισ και παντι τω ποιμνω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοποουσ ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματοσ ²⁹ εγω γαρ οίδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφειν μου λυκοι βαρεισ εισ υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰ και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρεσ λαλουντες διστραμμενα του αποσπαν τους μαθητασ οπισω αυτων ³¹ διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ³² και τα νυν παρατιθεμαι υμασ αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτοσ αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοισ ηγιασμενοισ πασιν ³³ αργυριο η χρυσιο η ιματισμο ουδενοσ επεθυμησα ³⁴ αυτοι γινωσκετε οτι ταισ χρειαισ μου και τοισ οσιν με εμου υπηρετησαν αι χειρεσ αυται ³⁵ παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτωσ κοπιωντασ δει αντιλαμβανασθαι των ασθενουντων μνημονευοντες τε των λογων του κυριου ιησουσ οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδομαι η λαμβανειν ³⁶ και ταυτα ειπων θεισ τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοισ προσηξατο ³⁷ ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον ³⁸ οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκει μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προπεμπον δε αυτον εισ το πλειον

21

¹ ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντασ απ αυτων ευθυδρομησαντες

ηλθομεν εις την κων τη δε εξησ εις την ροδον κακειθεν εις παταρα ² και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχηθημεν ³ αναφανεντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχηθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον ⁴ και ανευροντες μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη αναβαινεις εις ιερουσαλημ ⁵ οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν και τεκνιοις εως εξω της πολεως και θεμετες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηξαμεθα ⁶ και ασπασαμενοι αλληλους επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια ⁷ ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηνησαμεν εις πολεμειαιδα και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις ⁸ τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον ηλθον εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου τον ευαγγελιστου οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω ⁹ τω δε ησαν θυγατερες παρθνοι τεσσαρες προφητεουσαι ¹⁰ επιμενοντων δε ημων ημερας πλειους κατηληθεν τισ απο της ιουδαιας προφητισ ονοματι αγαβος ¹¹ και ελθων προς ημας και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ τε αυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων ¹² ως δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπισι του μη αναβαιναι αυτον εις ιερουσαλημ ¹³ απεκριθη τε ο παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμος εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου ¹⁴ μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω ¹⁵ μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ ¹⁶ συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μναςωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη ¹⁷ γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημας οι αδελφοι ¹⁸ τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι ¹⁹ και ασπασαμενος αυτους εξηγγειτο καθ εν εκαστον ων ποιησεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας αυτου ²⁰ οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειποντες αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των πεπιστευοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν ²¹ κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθνεσιν περιπατειν ²² τι ουν εστιν παντως δει πληθος συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ ²³ τουτου ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχηνη εχοντες εφ εαυτων ²⁴ τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις

ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνηται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτος τον νομον φυλασων ²⁵ περι δε των πεπιστευοτων εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτους ει μη φυλασασεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν ²⁶ τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεισ εισηει εις το ιερον διαγγελλων την εκπληρωσιν των ημερων των αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα ²⁷ ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαν τον τας χειρας επ αυτον ²⁸ κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπωσ ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχου διδασκων ει τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτου ²⁹ ησαν γαρ εωρακοτες τροφιμον τον εφεςιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος ³⁰ εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι θυραι ³¹ ζητηοντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φρασις τω χιλιαρχω της σπειρησ οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ ³² οσ εξαυτησ παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχουσ κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον ³³ εγγισασ δε ο χιλιαρχωσ επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τισ αν ειη και τι εστιν πεποιηκωσ ³⁴ αλλοι δε αλλο τι εβωων εν τω οχλω μη δυναμενος δε γνωσαι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην ³⁵ οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταξεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου ³⁶ ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζον αιρε αυτον ³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προσ σε ο δε εφη ελληνιστι γνωσκεισ ³⁸ ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσασ και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακιςχιλιουσ ανδρας των οικαριων ³⁹ ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπωσ μεν ειμι ιουδαιωσ ταρσευσ της κιλικιασ ουκ ασημων πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψου μοι λαλησαι προσ τον λαον ⁴⁰ επιτρεψαντες δε αυτου ο παυλος εωσως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22

¹ ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προσ υμασ νυνη απολογιασ ² ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοισ μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν ³ εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιωσ γεγεννημενοσ εν ταρσω της κιλικιασ ανατεθραμμενοσ δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενοσ

κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον ⁴ ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας ⁵ ωσ και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το προσβυτεριον παρ ων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν ⁶ εγενετο δε μοι πορευομενω και λαλίζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαίφνης εκ του ουρανου περιστραφαι φωσ ικανον περι εμε ⁷ επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνησ λεγουση μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ ⁸ εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προς με εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεισ ⁹ οι δε συν εμοι οντες το μεν φωσ εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον ¹² ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων ¹³ ελθων προς με και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον ¹⁴ ο δε ειπεν ο θεοσ των πατερων ημων προχειρισατο σε γυνωαι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου ¹⁵ οτι εση μαρτυσ αυτω προς παντασ ανθρωπουσ ων εωρακασ και ηκουσασ ¹⁶ και νυν τι μελλεισ αναστασ βαπτισαι και απολουσαι τασ αμαρτιασ σου επικαλεσαμενος το ονομα του κυριου ¹⁷ εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερο γενεσθαι με εν εκτασει ¹⁸ και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεζονται σου την μαρτυριαν περι εμου ¹⁹ καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τασ συναγωγασ τουσ πιστευοντασ επι σε ²⁰ και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυρουσ σου και αυτοσ ημην εφροστωσ και συνευδοκων τη αναρσει αυτου φυλασσωσ τα ιματια των αναιρουντων αυτον ²¹ και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε ²² ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογουσ και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο της γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην ²³ κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα ²⁴ εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνον αυτω ²⁵ ωσ δε προτεινεν αυτον τοισ ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλοσ ει ανθρωπον ρωμαιοσ και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν ²⁶ ακουσασ δε ο εκατονταρχοσ προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεισ ποιειν ο γαρ ανθρωποσ ουτοσ ρωμαιοσ

εστιν ²⁷ προσελθων δε ο χιλιαρχοσ ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη ναι ²⁸ απεκριθη τε ο χιλιαρχοσ εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκησαμην ο δε παυλοσ εφη εγω δε και γεγεννημαι ²⁹ ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντεσ αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχοσ δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ ³⁰ τη δε επαυριον βουλομενοσ γυνωαι το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τουσ αρχιερεισ και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτουσ

23

¹ ατεινας δε ο παυλοσ τω συνεδριω ειπεν ανδρεσ αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ ημερασ ² ο δε αρχιερευς ανανιασ επεταξεν τοισ παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα ³ τοτε ο παυλοσ προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεισ με τυπτεσθαι ⁴ οι δε παρεστωτεσ ειπον τον αρχιερα του θεου λοιδορεισ ⁵ εφη τε ο παυλοσ ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ ⁶ γνουσ δε ο παυλοσ οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρεσ αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινωμαι ⁷ τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληρωσ ⁸ σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειnai αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα ⁹ εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντεσ οι γραμματεισ του μερουσ τουσ φαρισαιων διεμαχοτων λεγοντεσ ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τωτου ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελοσ μη θεομαχωμεν ¹⁰ πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχοσ μη διασπασθη ο παυλοσ υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην ¹¹ τη δε επιουση νυκτι επιστασ αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι ¹² γενομενησ δε ημερασ ποιησαντεσ τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτουσ λεγοντεσ μητε φαγειν μητε πειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον ¹³ ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτεσ ¹⁴ οιτινεσ προσελθοντεσ τοισ αρχιερευσιν και τοισ πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενοσ γευασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον ¹⁵ νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προς υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον ¹⁶ ακουσασ δε ο υιοσ της αδελφησ παυλου το ενεδρον

παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω ¹⁷ προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον χειρι γαρ τι απαγγειλαι αυτω ¹⁸ ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι ¹⁹ επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ' ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι ²⁰ ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον εις το συνεδριον καταγαγη τον παυλον ωσ μελλοντα τι ακριβητερον πυνθανεσθαι περι αυτου ²¹ συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσαρακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εωσ ου ανελθωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν ²² ο μεν ουν χιλιαρχος απελυσεν τον νεανιαν παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισα προς με ²³ και προσκαλεσαμενος δυο τινασ των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εωσ καισαρεια και ιππειο εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος ²⁴ κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα ²⁵ γραψασ επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον ²⁶ κλαυδιος λυσιασ τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν ²⁷ τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναρριεσθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι βξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν ²⁸ βουλομενος δε γνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω καταγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων ²⁹ ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα ³⁰ μηνυθεισος δε μοι επιβουλησ εις τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξ αυτης επεμφα προς σε παραγγειλασ και τοισ κατηγοροις λεγειν τα προς αυτον επι σου ερρωσθω ³¹ ο μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοισ αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτος εις την αντιπατριδα ³² τη δε επαυριον εασαντες τουσ ιππειοσ πορευεσθαι συν αυτω υποστρεψαν εις την παρεμβολην ³³ οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω ³⁴ αναγνωσ δε ο ηγεμων και επερωτησας εκ ποιασ επαρχιασ εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιασ ³⁵ διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγεωνωται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24

¹ μετα δε πεντε ημερασ κατεβη ο αρχιερευσ ανανιασ μετα των πρεσβυτερων και ρητοροσ τερτυλλου τινουσ οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου ² κληθεντοσ δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλοσ λεγων πολλησ ειρηνησ τυχανοντες δια σου και κατορθωματων

γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνιασ ³ παντη τε και πανταυσ αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασησ ευχαριστιασ ⁴ ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομοσ τη ση επιεικεια ⁵ ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουνασταςιν πασιν τοισ ιουδαιοισ τοισ κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεωσ ⁶ οσ και το ιερων επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν ⁷ ⁸ παρ ου δυνηση αυτοσ ανακρινασ περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεισ κατηγορουμεν αυτου ⁹ συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτωσ εχειν ¹⁰ απεκριθη δε ο παυλοσ νευσατοσ αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμότερον τα περι εμαυτου απολογουμαι ¹¹ δυναμενου σου γνωναι οτι ου πλειουσ εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ησ ανεβην προσκυνησων εν ιερουσαλημ ¹² και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα την πολιν ¹³ ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μοι ¹⁴ ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεισιν ουτωσ λατρευω τω πατρωω θεω πιστευων πασιν τοισ κατα τον νομον και τοισ προφηταισ γεγραμμενοισ ¹⁵ ελπιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων ¹⁶ εν τουτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προς τον θεον και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ ¹⁷ δι ετων δε πλειωνων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων εις το εθνοσ μου και προσφορασ ¹⁸ εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο της ασιασ ιουδαιοι ¹⁹ ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοειν προς με ²⁰ η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι του συνεδριου ²¹ η περι μιασ ταυτησ φωνησ ησ εκραξα εστωσ εν αυτοισ οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων ²² ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτουσ ακριβεστερον ειδωσ τα περι της οδου ειπων οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ ²³ διαταξαμενοσ τε των εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω ²⁴ μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μεταπεμφατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον πιστεωσ ²⁵ διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνησ και εγκρατειασ και του κριματοσ του μελλοντοσ εσεσθαι εμφοβοσ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε ²⁶ αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λυση αυτον διο και πυκνότερον αυτον μεταπεμπομενοσ ωμιλει αυτω ²⁷ διετιασ δε πληρωθεισος ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτασ καταθεσθαι τοισ ιουδαιοισ ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

1 φηστός ουν επιβας τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας 2 ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευς και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον 3 αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμφηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελιν αυτον κατα την οδον 4 ο μεν ουν φηστός απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι 5 οι ουν δυνατοι εν υμιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου 6 διατριψας δε εν αυτοις ημερας πλειους η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι 7 παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλοι και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυρον αποδειξαι 8 απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον 9 ο φηστός δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθηε το παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κρινεσθαι επι εμου 10 ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστως ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιους ουδεν ηδικησα ωσ και συ καλλιον επιγινωσκεις 11 ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι 12 τοτε ο φηστός συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησας επι καισαρα πορευσι 13 ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον 14 ωσ δε πλειους ημερας διετριβεν εκει ο φηστός τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος 15 περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου δικην 16 προσ ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος 17 συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμια ποιησαμενος τη εξησ καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα 18 περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενοουν εγω 19 ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου θετηνηκοτος εν εφασκεν ο παυλος ζην 20 απορουμενος δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων 21 του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηται αυτον εις την του σεβαστου διαγωνσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου πεμψω αυτον προς καισαρα 22 αγριππας δε προς τον φηστον εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου 23 τη ουν

επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικησ μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην ουσιν της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος 24 και φησιν ο φηστός αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβουοντες μη δειν ζην αυτον μηκει 25 εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπει αυτον 26 περι ου ασφαλεις τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψαι 27 αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

26

1 αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απολογουτο εκτεινας την χειρα 2 περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλον απολογεσθαι σημερον 3 μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους ηθων και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου 4 την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτηρος την απ αρχησ γενομενην εν τω εθνηι μου εν ιεροσολυμοις ισαισιν παντες οι ιουδαιοι 5 προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αρεσιν της ημετερας θρησκειασ εξησα φαρισαιος 6 και νυν εφ ελπιδι της προσ τους πατερας επαγγελιασ γενομενης υπο του θεου εσθηκα κρινομενος 7 εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει κατανησθαι περι ησ ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων 8 τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει 9 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι 10 ο και εποισα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων εγω φυλακακις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνγκα ψηφον 11 και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμανομενος αυτοις εδικων εωσ και εις τας εξω πολεις 12 εν οισ και πορευομενος εις την δεμασκον μετ εξουσιασ και επιτροπησ της παρα των αρχιερων 13 ημερας μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τουσ συν εμοι πορευομενους 14 παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουςαν προς με και λεγουσαν τη βραβιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν 15 εγω δε ειπον τις ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεισ 16 αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε

οφθησομαι σοι ¹⁷ εξαιρουμενος σε εκ του λαου και των εθνων εις ους εγω σε αποστειλω ¹⁸ ανοιξει οφθαλμους αυτων του υποστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεισιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε ¹⁹ οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανω οπασια ²⁰ αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απαγγελων μετανοιαν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιαν εργα προσοντασ ²¹ ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωτο διαχειρισασθαι ²² επικουριασ ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσης ²³ ει παθησοι ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν ²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει ²⁵ ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι ²⁶ επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλειουσ προς ον και παρησιαζομενοσ λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο ²⁷ πιστευεισ βασιλευ αγριππα τοις προφηταισ οίδα οτι πιστευεισ ²⁸ ο δε αγριππασ προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον γενεσθαι ²⁹ ο δε παυλοσ ειπεν ευζαμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντασ τουσ ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ καγω ειμι παρεκτοσ των δεσμων τουτων ³⁰ και ταυτα ειποντοσ αυτου ανεστη ο βασιλειουσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοισ ³¹ και αναχωρησαντεσ ελαλουν προς αλληλοισ λεγοντεσ οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασοει ο ανθρωπωσ ουτοσ ³² αγριππασ δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδωνατο ο ανθρωπωσ ουτοσ ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

¹ ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβασιτη ² επιβαντεσ δε πλοιω αδραυτητηνω μελλοντεσ πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ ³ τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιωσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεψεν προς τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμειλαισ τυχειν ⁴ κακειθεν αναχθεντεσ υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ ⁵ το τε πελαγοσ το κατα την κικιαριαν και παμφυλιαν διαπλευσαντεσ κατηλθομεν εις μυρα της λυκιασ ⁶ κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εις αυτο ⁷ εν ικαναιοσ δε ημεραισ βραδυποουντεσ και μολιοσ γενομενοι κατα

την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην ⁸ μολιοσ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλοισ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια ⁹ ικανουσ δε χρονουσ διαγενομενουσ και οντοσ ηδη επισφαλοσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ ¹⁰ λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν ¹¹ ο δε εκατονταρχοσ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοις υπο του παυλου λεγομενοισ ¹² ανευθετου δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προς παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ει πωσ δυναιτο κατανησαντεσ εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητησ βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον ¹³ υποπνευσαντοσ δε νοτου δοξαντεσ της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντεσ ασσον παρελεγοντο την κρητην ¹⁴ μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδων ¹⁵ συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου ατοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντεσ εφερομεθα ¹⁶ νησιον δε τι υποδραμοντεσ καλουμενον κλαυδην μολιοσ ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφησ ¹⁷ ην αραντεσ βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντεσ το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντεσ το σκεουσ ουτωσ εφεροντο ¹⁸ σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιοουντο ¹⁹ και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν ²⁰ μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφανιωντων επι πλειοιασ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ ²¹ πολλησ δε αιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν ²² και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου ²³ παρεσθη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμι ω και λατρευω ²⁴ λεγων μη φοβου παυλε καισари σε δεσ παρασθηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου ²⁵ διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτωσ εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι ²⁶ εις νησον δε τινα δε ημασ εκπεσειν ²⁷ ωσ δε τεσσαρεσκαϊδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτοσ υπενοουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοισ χωραν ²⁸ και βολισαντεσ ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντεσ και παλιν βολισαντεσ ευρον οργυιασ δεκαπεντε ²⁹ φοβουμενοι δε μηπωσ εις τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντεσ αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι ³⁰ των δε ναυτων ζητουων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ωσ εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν ³¹ ειπεν ο παυλοσ τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωθηναι ου δυνασθε ³² τοτε οι

στρατιωται αποκοψαν τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν ³³ αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσαρεςκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες αιτιο διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι ³⁴ διο παρακαλω υμας προσλαβειν τροφην τουτου γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλης πεσειται ³⁵ ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν ³⁶ ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφην ³⁷ ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσια εβδομηκοντα εξ ³⁸ κορεσθεντες δε της τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν ³⁹ οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιον ⁴⁰ και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνευσηη κατειχον εις τον αιγιαλον ⁴¹ περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα βρισεν ασαλευτος η δε πυρμα ελυετο υπο της βιας των κυματων ⁴² των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμθης διαφυγη ⁴³ ο δε εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι ⁴⁴ και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28

¹ και διασωθεντες τοτε επεγινωσαν οτι μελιτη η νησος καλειται ² οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναφαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος ³ συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμης διεξελθουσα καθησεν της χειρος αυτου ⁴ ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονεος εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν ⁵ ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον ⁶ οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρωντων μηδεν αποπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτου ειναί ⁷ εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρωνος εξενισεν ⁸ εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρτοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεισ τας χειρας αυτω ιασατο αυτον ⁹ τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθενησιν εν τη νησω

προσηρχοντο και εθεραπευοντο ¹⁰ οι και πολλαιοι τιμαιοι ετιμησαν ημας και αναγομενος επεθεντο τα προς την χρεια ¹¹ μετα δε τρεις μηνας ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροι ¹² και καταχθεντες εις συρακουσας επεινεαμεν ημερας τρεις ¹³ οθεν περιελθοντες κατηνησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους ¹⁴ ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν ¹⁵ κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρι απιου φορου και τριων ταβερνων ουν ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος ¹⁶ οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμους τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπη μειναι καθ εαυτον ουν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη ¹⁷ εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωσις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων ¹⁸ οιτινες ανακριναντες με εβουλησαν απουσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι ¹⁹ αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι ²⁰ δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι ²¹ οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον ²² αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεισ περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστων εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται ²³ ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οιοι εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μουσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας ²⁴ και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστων ²⁵ ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων ²⁶ λεγον πορευθητι προσ τον λαον τουτον και ειπον ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ²⁷ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκκαμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους ²⁸ γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται ²⁹ και ταυτα αυτου ειποντος απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν ³⁰ εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχeto παντας τους εισπορευομενους προς αυτον ³¹ κηρυσων

την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι
του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρησιας
ακωλυτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου ² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις ³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα ⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνην εξ αναστασεω νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων ⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεωσ εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου ⁶ εν οιο εστε και υμεισ κλητοι ιησου χριστου ⁷ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου ⁸ πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω ⁹ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτωσ μνησιαν υμων ποιουμαι ¹⁰ παντοτε επι των προσευχων μου δεομενοσ ειπωσ ηδη ποτε ευοδαθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμασ ¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμασ ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμασ ¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια τισ εν αλληλοις πιστεωσ υμων τε και εμου ¹³ ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι πολλακισ προσεθεμην ελθειν προς υμασ και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθωσ και εν τοις λοιποισ εθνεσιν ¹⁴ ελλησιν τε και βαρβαροισ σοφοισ τε και ανοητοισ οφειλετησ ειμι ¹⁵ ουτωσ το κατ εμε προθυμον και υμιν τοισ εν ρωμη ευαγγελισασθαι ¹⁶ ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμια γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹⁷ δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εις πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται ¹⁸ αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων ¹⁹ διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοιο ο γαρ θεοσ αυτοισ εφανερωσεν ²⁰ τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοισ ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιουσ αυτου δυναμιοσ και θειοτησ εις το ειναι αυτοισ αναπολογητουσ ²¹ διοτι γνοντες τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοισ διαλογισμοισ αυτων και εσκοτιωθη η ασυνητοσ αυτων καρδια ²² φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν ²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδιων και ερπετων ²⁴ διο και παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιασ των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις ²⁵ οτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν

ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ αμην ²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν ²⁷ ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντες την φυσικην χρησιν τισ θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορηξει αυτων εις αλληλουσ αρσενεσ εν αρσενιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει τισ πλανησ αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντεσ ²⁸ και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα ²⁹ πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστοσ φθονοσ φονοσ εριδοσ δολου κακοηθειασ ψιθυριστασ ³⁰ καταλαλουσ θεοστυγεισ υβριστασ υπερηφανουσ αλαζονασ εφευρετασ κακων γονευσιν απειθεισ ³¹ ανυπετουσ ασυνητετουσ αστοργουσ ασπονδουσ ανελειμουσ ³² οτινεσ το δικαιομα του θεου επιγνωτεσ οτι οι τα τοιαυτα πρασσουντεσ αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοισ πρασσοουσιν

2

¹ διο αναπολογητοσ ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεισ τον ετερον σεαυτον κατακρινεισ τα γαρ αυτα πρασεισ ο κρινων ² οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ ³ λογιζει δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ και ποιων αυτα οτι συ εκφευξει το κριμα του θεου ⁴ η του πλουτου τισ χρηστοτητοσ αυτου και τισ ανοχησ και τισ μακροθυμιασ καταφρονεισ αγνωουσ οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν οσ αγει ⁵ και δε την σκληροτητα σου και αμετανοιητον καρδιαν θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου ⁶ οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου ⁷ τοισ μεν καθ υπομονην εργου αγαθοσ δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον ⁸ τοισ δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοσ δε τη αδικια θυμοσ και οργη ⁹ θλιψιοσ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ ¹⁰ δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹¹ ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω ¹² οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολυνονται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ¹³ ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιοθησονται ¹⁴ οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντεσ εαυτοισ εισιν νομοσ ¹⁵ οτινεσ ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιασ αυτων συμμартυρουσησ αυτων τισ συνειδησοσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουσιν η και απολογουμενων ¹⁶ εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου ¹⁷ ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζει και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω ¹⁸ και γινωσκεσι το θελημα

και δοκιμαζει τα διαφεροντα καθηχουμενος εκ του νομου ¹⁹ πεποιθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φως των εν σκοτει ²⁰ παιδευτην αφρωνων διδασκαλον νηπιων χοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω ²¹ ο ουν διδασκων ετηρον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις ²² ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις ²³ ος εν νομω καυχασαι δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις ²⁴ το γαρ ονομα του θεου δι υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθως γεγραπται ²⁵ περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησιν εαν δε παραβατησιν νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ²⁶ εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται ²⁷ και κρινει η εκ φουσεω ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομησ παραβατην νομου ²⁸ ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιος εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ²⁹ αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιος και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαίνος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

¹ τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομησ ² πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ³ τι γαρ ει ηπιστησαν τισε μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταγγησει ⁴ μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε ⁵ ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω ⁶ μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον ⁷ ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερисσευσεν εις την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι ⁸ και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν ⁹ τι ουν προεχομεθα ουν παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνασ παντασ υφ αμαρτιαν ειναι ¹⁰ καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εις ¹¹ ουκ εστιν ο συνιωσ ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον ¹² παντεσ εξεκλινασ αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εωσ ενουσ ¹³ ταφοσ ανευγημενοσ ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ¹⁴ ων το στομα αρασ και πικριασ γεμει ¹⁵ οξεισ οι ποδεσ αυτων εκχρει αιμα ¹⁶ συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων ¹⁷ και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν ¹⁸ ουκ εστιν φοβοσ θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ¹⁹ οίδαμεν δε οτι οσα ο νομοσ λεγει τοισ εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικοσ γενηται πασ ο κοσμοσ τω θεω ²⁰ διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσισ αμαρτιασ ²¹ νυνι δε χωρισ νομου

δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων ²² δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ και επι παντασ τοουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη ²³ παντεσ γαρ ημαρτον και υστερονται της δοξησ του θεου ²⁴ δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεωσ του εν χριστω ιησου ²⁵ ον προθετο ο θεοσ ιλαστηριον δια της πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ ενδειξειν της δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων ²⁶ εν τη ανοχη του θεου προς ενδειξειν της δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου ²⁷ που ουν η καυχησισ εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ ²⁸ λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρισ εργων νομου ²⁹ η ιουδαιων ο θεοσ μονον ουχι δε και εθνων και εθνων ³⁰ επειερ εις ο θεοσ οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ ³¹ νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

¹ τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα ² ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη χει καυχημα αλλ ου προς τον θεον ³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεσ δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθοσ ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα ⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστισ αυτου εις δικαιοσυνην ⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεοσ λογιζεται δικαιοσυνην χωρισ εργων ⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιασ και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιασ ⁸ μακαριοσ ανηρ ω ου μη λογισηται κυριοσ αμαρτιαν ⁹ ο μακαρισμοσ ουν ουτοσ επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστισ εις δικαιοσυνην ¹⁰ πωσ ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια ¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομησ σφραγιδα της δικαιοσυνησ της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εις το λογισθησιν και αυτοισ την δικαιοσυνην ¹² και πατερα περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ μονον αλλα και τοισ στοιχοουσιν τοισ ιχνεσιν της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ ¹³ ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνησ πιστεωσ ¹⁴ ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κενενωται η πιστισ και καταργηται η επαγγελια ¹⁵ ο γαρ νομοσ οργην καταργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομοσ ουδε παραβασισ ¹⁶ δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ παντων ημων ¹⁷ καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεσ θεου

του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα ¹⁸ ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου ¹⁹ και μη ασθηνισαν τη πιστει ου κατενοησεν του εαυτου σωμα ηδη νεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ ²⁰ εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω ²¹ και πληροφορηθεισ οτι ο ηγγελιαται δυνατος εστιν και ποιησαι ²² διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ²³ ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω ²⁴ αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστεουσιν επι τον χειραρτα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων ²⁵ ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

¹ δικαιοθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου ² δι ου και την προσαγωγην εσηκαμεν τη πιστει εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου ³ ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψισ υπομονην κατεργαζεται ⁴ η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα ⁵ η δε ελπισ ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιασ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν ⁶ ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν ⁷ μολισ γαρ υπερ δικιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανει ⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημασ ο θεοσ οτι ετι αμαρτων οντων ημων χριστοσ υπερ ημων απεθανεν ⁹ πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης ¹⁰ ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου ¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν ¹² δια τουτο ωσπερ δι ενουσ ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατοσ και ουτωσ εις παντασ ανθρωπουσ ο θανατοσ διηλθεν εφ ω παντεσ ημαρτον ¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογειται μη οντοσ νομου ¹⁴ αλλ εβασιλευσεν ο θανατοσ απο αδαμ μεχρι μουσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντασ επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυποσ του μελλοντοσ ¹⁵ αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτωσ και το χαρισμα ει γαρ τω του ενουσ παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρισ του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενουσ ανθρωπου ιησου χριστου εις τουσ πολλουσ επερισσευσεν ¹⁶ και ουχ ωσ δι ενουσ αμαρτησαντοσ το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενουσ εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματων εις δικαιομα ¹⁷ ει γαρ τω του ενουσ παραπτωματι ο θανατοσ εβασιλευσεν δια του ενουσ πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτοσ

και της δωρεασ της δικαιοσυνης λαμβανοντεσ εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενουσ ιησου χριστου ¹⁸ αρα ουν ωσ δι ενουσ παραπτωματοσ εις παντασ ανθρωπουσ εις κατακριμα ουτωσ και δι ενουσ δικαιοματοσ εις παντασ ανθρωπουσ εις δικαιοσιν ζωησ ¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενουσ ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτωσ και δια της υπακοης του ενουσ δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰ νομοσ δε παρεισηλθεν εν πλεοναση του παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρισ ²¹ ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτωσ και η χαρισ βασιλευση δια δικαιοσυνησ εις ζωνη αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερομεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρισ πλεοναση ² μη γενοιτο οιτινεσ απεθανομεν τη αμαρτια πωσ ετι ζησομεν εν αυτη ³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν ⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματοσ εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστοσ εκ νεκρων δια της δοξης του πατροσ ουτωσ και ημεισ εν καινοτητι ζωησ περιπατησομεν ⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεωσ εσομεθα ⁶ τουτο γνωσκοντεσ οτι ο παλαιουσ ημων ανθρωποσ συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιασ του μηκετι δουλευειν ημασ τη αμαρτια ⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιασ ⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁹ ειδοτεσ οτι χριστοσ εγερθεισ εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατοσ αυτου ουκετι κυριευει ¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω ¹¹ ουτωσ και ημεισ λογιζεθε εαυτουσ νεκρουσ μεν ειναι τη αμαρτια ζωντασ δε τω θεω εν χριστω ιησω τω κυριω ημων ¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταισ επιθυμιασ αυτου ¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιασ τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτουσ τω θεω ωσ εκ νεκρων ζωντασ και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνησ τω θεω ¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν ¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτουσ δουλουσ εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ιησω αμαρτιασ εις θανατον η υπακοησ εις δικαιοσυνην ¹⁷ χαρισ δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιασ υπηκουσατε δε εκ καρδιασ εις ουν παρεδοθητε τυπον διδαχησ ¹⁸ ελευθερωθεντεσ δε απο της αμαρτιασ εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁹ ανθρωπινων λεγω δια την ασθeneian της σαρκουσ υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτωσ ουν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον ²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιασ ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελουσ εκεινων θανατοσ ²² νυν δε ελευθερωθεντεσ

απο της αμαρτίας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εως αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον ²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτίας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

¹ η αγνοείτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ' οσον χρονον ζη ² η γαρ υπανδρως γυνη τω ζωντι ανδρι δεδετα νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδρος ³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω ⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενιργειοι εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω ⁶ νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγγων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις ⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁹ εγω δε εζων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις θανατον ¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτησ απεκτεινεν ¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαιοι και αγαθη ¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹⁴ οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος εμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω ¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁷ νυνι δε ουκει εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ¹⁸ οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτο εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε καταργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω ¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκει εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτίας τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ

του σωματος του θανατου τουτου ²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου δι σαρκι νομω αμαρτίας

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτίας και του θανατου ³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτίας και περι αμαρτίας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι ⁴ ινα το δικαιομα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος ⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται ⁸ οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται ⁹ υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου ¹⁰ ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην ¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν ¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην ¹³ ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε ¹⁴ οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι εισιν υιοι θεου ¹⁵ ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εν οφρον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ¹⁶ αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα του θεου ¹⁷ ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ¹⁸ λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκλυφθηται εις ημας ¹⁹ η γαρ αποκαρδοκια της κτισεως την αποκλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ²⁰ τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι ²¹ οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου ²² οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ²⁴ τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τις τι και ελπίζει ²⁵ ει δε ο ου βλεπομεν ελπιζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα ²⁶ ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταις ασθενειαις

ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οίδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχαινει υπερ ημων στεναγμοισ αλαλητοισ ²⁷ ο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχαινει υπερ αγιων ²⁸ οίδαμεν δε οτι τιοι αγαπωσι τον θεον παντα 3956 A-APN συνεργει εις αγαθον τοισ κατα προθεσιν κλητοισ ουσιν ²⁹ οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοκοκον εν πολλοισ αδελφοισ ³⁰ ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν ³¹ τι ουν εροθην προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τισ καθ ημων ³² ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαριζεται ³³ τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτον θεου θεος ο δικαιων ³⁴ τισ ο κατακρινων χριστος ο αποθανων μαλλον δε και γερθει ος και εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχαινει υπερ ημων ³⁵ τισ ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα ³⁶ καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης ³⁷ αλλ εν τουτοις πασιν υπερικωμεν δια του αγαπησαντος ημας ³⁸ πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεις ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ³⁹ ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τισ κτισισ ετερα δυνασεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

¹ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω ² οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδονη τη καρδια μου ³ ευχομην γαρ αυτος εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα ⁴ οτινεις εσιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεία και αι επαγγελια ⁵ ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην ⁶ ουχ οιοι δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ ουδ οτι εσιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸ ουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα ⁹ επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος ¹⁰ ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του πατρος ημων ¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντος ¹² ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ¹³ καθως γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα ¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο ¹⁵ τω γαρ μωυση λεγει ελεησων αν ελεω και οικτειρησων αν οικτειρω ¹⁶ αρα ουν ου του

θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος θεου ¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαρωα οτι εις αυτο τουτο εξηγηραι σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ¹⁸ αρα ουν αν θελει ελεει ον δε θελει σκληρηνει ¹⁹ ερεισι ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεστηκεν ²⁰ μενουγγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με ποιησας ουτως ²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμεν ο του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν ²² ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν ²³ και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεουσα ο προητοιμασεν εις δοξαν ²⁴ ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων ²⁵ ως και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην ²⁶ και εσται εν τω τοπω ουν ερρηθη αυτοισ ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος ²⁷ ησαια δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται ²⁸ λογον γαρ συντασων και συντεμων εν δικαιουσυνη οτι λογον συντεμνημενον ποιησει κυριος επι της γης ²⁹ και καθως προειρηκεν ησαια ειναι μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως οδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν ³⁰ τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη δικωκοντα δικαιοσυνην καταλαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως ³¹ ισραηλ δε δικωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν ³² δια τι οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργαων νομου προσεκοφαν γαρ τω λιθω του προσκομματος ³³ καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

¹ αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν ² μαρτυρω γαρ αυτοισ οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ³ αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν ⁴ τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι ⁵ μωυση γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοισ ⁶ η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπηεν τη καρδια σου τισ αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν ⁷ η τισ καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁸ αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν ⁹ οτι εαν ομολογηση εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθησθαι ¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι

δε ομολογείται εις σωτηριαν ¹¹ λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυθησεται ¹² ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνου ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντασ τους επικαλουμενους αυτον ¹³ πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴ πωσ ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντος ¹⁵ πωσ δε κηρυσουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα ¹⁶ αλλ ου παντες υπηκουσαν των ευαγγελιω ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷ αρα η πιστις εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματος θεου ¹⁸ αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων ¹⁹ αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτος μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ ²⁰ ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενοθην τοισ εμε μη επερωτωσιν ²¹ προσ δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προσ λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

¹ λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλησ βενιαμιν ² ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων ³ κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴ αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα και εκλογην χαριτοσ γεγονεν ⁶ ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον ⁷ τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸ καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοιοσ ο θεοσ πνευμα κατανυξωσ οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερασ ⁹ και δαυιδ λεγει γεννηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγιδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοιοσ ¹⁰ σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον ¹¹ λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τουσ εθνεισ εισ το παραζηλωσαι αυτοουσ ¹² ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το πτηγμα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον του πληρωμα αυτων ¹³ υμιν γαρ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ ει πωσ παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων ¹⁵ ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη

εκ νεκρων ¹⁶ ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹⁷ ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιοσ ων ενεκεντρισθησ εν αυτοιοσ και συγκοινωνοσ της ριζησ και της πισιοτητοσ της ελαιασ εγενου ¹⁸ μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε ¹⁹ ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντριθω ²⁰ καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου ²¹ ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μητωσ ουδε σου φεισεται ²² ιδε ουν χριστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε χριστοτητα εαν επιμεινησ τη χριστοτητι επει και συ εκκοπηση ²³ και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτοουσ ²⁴ ει γαρ συ εκ τισων κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιοι και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εισ καλλιελαιοι ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²⁵ ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι του μυστηριου τουτου ινα μη ητε παρ εαυτοιοσ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²⁶ και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρουμενοσ και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ ²⁷ και αυτη αυτοιοσ η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων ²⁸ κατα μεν το ευαγγελιον εχθορι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ ²⁹ αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησισ του θεου ³⁰ ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια ³¹ ουτωσ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελξει ινα και αυτοι εληθησωσιν ³² συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεησ ³³ ω βαθοσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου ³⁴ τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο ³⁵ η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω ³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτη η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

12

¹ παρακαλω ουν υμασ αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παρασθησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων ² και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοου υμων εισ το δοκιμαζεισ υμασ τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον ³ λεγω γαρ δια της χαριτοσ της δοθεισησ μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεοσ εμερισεν μετρον πιστεωσ ⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν ⁵ ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εισ αλληλων μελη ⁶ εχοντεσ δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της

πιστεωσ 7 είτε διακονιαν εν τη διακονια είτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια 8 είτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προϊσταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι 9 η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω 10 τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργιοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι 11 τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες 12 τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες 13 ταισ χρειασι των αγιων κοινωνουντες των φιλοξενιαν διωκοντες 14 ευλογειτε τους διωκοντας υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε 15 χαριεν μετα χαιρωντων και κλαιεν μετα κλαιωντων 16 το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοισ ταπεινοισ συναγαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ 17 μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων 18 ει δυνατόν το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες 19 μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριος 20 εαν ουν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα πιτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρωρακασ πυρος σφραυσεισ επι την κεφαλην αυτου 21 μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

1 πασα ψυχη εξουσιασ υπερεχουσαισ υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσαισ υπο του θεου τεταγμεναι εισιν 2 ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοισ κριμα ληψονται 3 οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εχ αυτησ 4 θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ ειχη την μαχαिरαν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι 5 διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν 6 δια τουτο γαρ και φορουσ τελειτε λειτουργιοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες 7 αποδοτε ουν πασιν τασ οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην 8 μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν 9 το γαρ ου μοιχευσεισ ου φονευσεισ ου κλεψεισ ουκ επιθυμησησ και ει τισ ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον 10 η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη 11 και τουτο ειδοτεσ τον καιρον οτι ωρα ημασ ηδη εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν 12 η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος 13 ωσ εν ημερα ευσχημονωσ περιπατησωμεν μη κωμοισ

και μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειασ μη εριδι και ζηλω 14 αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και τησ σαρκουσ προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιασ

14

1 τον δε ασθενοντα τη πιστει προσλαμβανασθε μη εις διακρισεισ διαλογισμων 2 οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει 3 ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεοσ γαρ αυτον προσελαβετο 4 συ τισ ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατοσ γαρ εστιν ο θεοσ στησαι αυτον 5 οσ μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστοσ εν τω ιδω νοι πληροφορεισθω 6 ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστηι γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηι τω θεω 7 ουδεισ γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεισ εαυτω αποθνησκει 8 εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησکوμεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν 9 ει τουτο γαρ χριστοσ και απεθανεν και ανεστη και εζησεν ινα και νεκρωσ και ζωντων κυριευση 10 συ δε τι κρινεισ τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεισ τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου 11 γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριοσ οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω 12 αρα ουν εκαστοσ ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω 13 μηκειτι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον 14 οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον εισιν εκεινω κοινον 15 ει δε δια βρωμα ο αδελφοσ σου λυπειται ουκειτ κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυτε υπερ ου χριστοσ απεθανεν 16 μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον 17 ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωμισ και ποσισ αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω 18 ο γαρ εν τουτοισ δουλευων τω χριστω ευαρεστοσ τω θεω και δοκιμοσ τοισ ανθρωποισ 19 αρα ουν τα τησ ειρηνησ δικωμεν και τα τησ οικοδομησ τησ εις αλληλους 20 μη ενεκεν βρωματοσ καταλυτε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματοσ εσθιοντι 21 καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφοσ σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθενει 22 συ πιστιν εχεισ κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριοσ ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει 23 ο δε διακρινομενοσ εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν 24 τω δε δυναμενω υμασ στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονιοισ αιωνιοισ σεσιτημενου 25 φανερωθεντοσ δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις παντα τα

εθνη γνωρισθέντος ²⁶ μόνω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας αμην

15

¹ οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνάτων βασταζειν και μη εαυτους αρεσκευιν ² εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκειτω εις το αγαθον προσ οικοδομην ³ και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε ⁴ οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⁵ ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν ⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁷ διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο υμας εις δοξαν θεου ⁸ λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων ⁹ τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτου εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω ¹⁰ και παλιν λεγει υψρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου ¹¹ και παλιν ανειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι ¹² και παλιν ησαια λεγει εσται η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχην εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν ¹³ ο δε θεος της ελpidos πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελpidi εν δυναμει πνευματος αγιου ¹⁴ πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν ¹⁵ τολμηροτερον δε γραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ως επαναμιμησων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου ¹⁶ εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργοντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω ¹⁷ εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησω τα προς τον θεον ¹⁸ ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω ¹⁹ εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του κυριου χριστου ²⁰ ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω ²¹ αλλα καθως γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνηουσιν ²² διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμασ ²³ νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμασ απο πολλων ετων ²⁴ ωσ εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμασ ελπίζω γαρ διαπορευομενος θαεσασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτων απο μερουσ εμπληθω ²⁵ νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων

τοισ αγιοισ ²⁶ ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχουσ των αγιων των εν ιερουσαλημ ²⁷ ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοισ πνευματικοισ αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοισ σαρκικοισ λειτουργησαι αυτοισ ²⁸ τουτου ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενοσ αυτοισ τον καρπον τουτουσ απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν ²⁹ οίδα δε οτι ερχομενοσ προς υμασ εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι ³⁰ παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταισ προσευκαισ υπερ εμου προς τον θεον ³¹ ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτοσ γενηται τοισ αγιοισ ³² ινα εν χαρα ελθω προς υμασ δια θεληματοσ θεου και συναναπαυσωμαι υμιν ³³ ο δε θεοσ της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16

¹ συνιστημι δε υμιν φοβηρν την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιασ της εν κερχραισ ² ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατισ πολλων εγενηθη και αυτου εμου ³ ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χριστω ιησω ⁴ οτινεσ υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων ⁵ και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν αρχηχη της αχαιασ εις χριστον ⁶ ασπασασθε μαριαμ ητισ πολλα εκοπιασεν εις ημασ ⁷ ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τουσ συγγενεισ μου και συναιχαμωατουσ μου οτινεσ εισιν επισημοι εν τοισ αποστολοισ οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω ⁸ ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω ⁹ ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ¹⁰ ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τουσ εκ των αριστοβουλου ¹¹ ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τουσ εκ των ναρκισσου τουσ οντασ εν κυριω ¹² ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τασ κοπιωσασ εν κυριω ασπασασθε περιδα την αγαπητην ητισ πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τουσ συν αυτοισ αδελφουσ ¹⁵ ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τουσ συν αυτοισ παντασ αγιουσ ¹⁶ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι του χριστου ¹⁷ παρακαλω δε υμασ αδελφοι σκοπειν τουσ τασ διχοστασιασ και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεισ εμαθετε ποιουντασ και εκκλινατε απ αυτων ¹⁸ οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησω χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιασ και ευλογιασ εξαπατωσιν τασ καρδιασ των ακακων ¹⁹ η γαρ υμων υπακοη εις

παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιουσ δε εις το κακον²⁰ ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τουσ ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων²¹ ασπαζονται υμας τιμοθεοσ ο συνεργοσ μου και λουκιοσ και ιασων και σωσιπατροσ οι συγγενεισ μου²² ασπαζομαι υμασ εγω τερτιοσ ο γραψασ την επιστολην εν κυριω²³ ασπαζεται υμασ γαιοσ ο ξενοσ μου και της εκκλησιασ ολησ ασπαζεται υμασ εραστοσ ο οικονομοσ της πολεωσ και κουαρτοσ ο αδελφοσ²⁴ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

¹ παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθησης ο αδελφος ² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοι εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου ⁵ οτι εν παντι επλουτισθη εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει ⁶ καθωσ το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν ⁷ ωστε υμασ μη υστερεισθα εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενουσ την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου ⁸ οσ και βεβαιωσει υμασ εωσ τελουσ ανεγκλητουσ εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁹ πιστοσ ο θεοσ δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων ¹⁰ παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του ονοματοσ του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντεσ και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τα αυτω νυι και εν τη αυτη γνωμη ¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοισ οτι εριδεσ εν υμιν εισιν ¹² λεγω δε τουτο οτι εκατοσ υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε πολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου ¹³ μεμερισται ο χριστοσ μη παυλοσ εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε ¹⁴ ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον ¹⁵ ινα μη τισ ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα ¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον εβαπτισα ¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστοσ βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυροσ του χριστου ¹⁸ ο λογοσ γαρ ο του σταυρου τοισ μεν απολλυμενοισ μωρια εστιν τοισ δε σωζομενοισ ημιν δυναμισ θεου εστιν ¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την δυναμισ των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω ²⁰ που σοφοσ που γραμματεουσ που συζητητησ του αιωνοσ τουτου ουχι εμωρανεν ο θεοσ την σοφια του κοσμου τουτου ²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμοσ δια τησ σοφιασ τον θεον ευδοκησεν ο θεοσ δια τησ μωριασ του κηρυγματοσ σωσαι τουσ πιστευοντασ ²² επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνεσ σοφιαν ζητουσιν ²³ ημεισ δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοισ μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν ²⁴ αυτοισ δε τοισ κλητοισ ιουδαιοισ τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν ²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενεσ του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν ²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεισ ²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα τουσ σοφοουσ καταισχυνη και τα ασθηνη του κοσμου

εξελεξατο ο θεοσ ινα καταισχυνη τα ισχυρα ²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεοσ και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση ²⁹ οπωσ μη καυχησεται πασα σαρξ ενωπιον του θεου ³⁰ εξ αυτου δε υμεισ εστε εν χριστω ιησου οσ εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιαμοσ και απολυτρωσισ ³¹ ινα καθωσ γεγραπται ο καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω

2

¹ καγω ελθων προς υμασ αδελφοι ηλθων ου καθ υπεροχην λογου η σοφιασ καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου ² ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον ³ και εγω εν ασθeneια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμασ ⁴ και ο λογοσ μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν αποδειξει πνευματοσ και δυναμεωσ ⁵ ινα η πιστισ υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου ⁶ σοφιαν δε λαλουμεν εν τοισ τελειοισ σοφιαν δε ου του αιωνοσ τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνοσ τουτου των καταργουμενων ⁷ αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμενην ην προωρισεν ο θεοσ προ των αιωνων εις δοξαν ημων ⁸ ην ουδεισ των αρχοντων του αιωνοσ τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον τησ δοξησ εσταυρωσαν ⁹ αλλα καθωσ γεγραπται α οφθαλμοσ ουκ ειδεν και ουσ ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεοσ τοισ αγαπωσιν αυτον ¹⁰ ημιν δε ο θεοσ απεκαλυψεν δια του πνεματοσ αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου ¹¹ τισ γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτωσ και τα του θεου ουδεισ οιδεν ει μη το πνευμα του θεου ¹² ημεισ δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν ¹³ α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν διδακτοισ πνευματοσ αγιου πνευματικοισ ¹⁴ A-DPN πνευματικα συγκρινοντεσ ¹⁴ ψυχικοσ δε ανθρωποσ ου δεχεται τα του πνευματοσ του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναν οτι πνευματικοσ ανακρινεται ¹⁵ ο δε πνευματικοσ ανακρινει μεν παντα αυτοσ δε υπ ουδενοσ ανακρινεται ¹⁶ τισ γαρ εγνω νουν κυριου οσ συμβιβασει αυτον ημεισ δε νουν χριστου εχομεν

3

¹ και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαησαι ωσ πνευματικοσ αλλ ωσ σαρκικοσ ωσ νηπιοισ εν χριστω ² γαλα υμασ εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε ³ ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλοσ και ερισ και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε ⁴ οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ετεροσ δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε ⁵ τισ ουν εστιν παυλοσ τισ δε απολλωσ αλλ η διακονοι δι ου επιστευσατε και εκαστω ωσ ο κυριοσ εδωκεν ⁶ εγω εφωτευσα απολλωσ εποτισειν

αλλ ο θεος ηρξανεν ⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος ⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον ⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε ¹⁰ κατα την θεου τον θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει ¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον οσ εστιν ιησους χριστος ¹² ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τούτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην ¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει ¹⁴ ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται ¹⁵ ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν ¹⁷ ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθερει τούτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οτινεις εστε υμεις ¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τούτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος ¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τούτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων ²⁰ και παλιν κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι ²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν ²² ειτε παυλος ειτε απολλωσ ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν ²³ υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4

¹ ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομος μυστηριων θεου ² ο δε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη ³ μοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινωσ ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω ⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τούτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν ⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος οσ και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλασ των καρδιων και τοτε ο επαυος γενησεται εκαστω απο του θεου ⁶ ταυτα δε αδελφωι μετεσηματισα εις εμαυτον και απολλω δι υμασ ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εις υπερ του ενου φρουσηθε κατα του ετερου ⁷ τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεισ ο ουκ ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων ⁸ ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν ⁹ δοκω γαρ οτι ο θεος ημασ τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελοισ και ανθρωποις ¹⁰ ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεισ υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι ¹¹ αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα

και αστατουμεν ¹² και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ ιδιαισ χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα ¹³ βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εως αρτι ¹⁴ ουκ εντρεπων υμασ γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω ¹⁵ εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω αλλ ου πολλους πατερασ εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμασ εγεννησα ¹⁶ παρακαλω ουν υμασ μιμηται μου γινεσθε ¹⁷ δια τούτου επεμψα υμιν τιμοθειον οσ εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω οσ υμασ αναμνησει τασ οδοσ μου τασ εν χριστω καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω ¹⁸ ως μη ερχομενου δε μου προς υμασ εφουσιωθησαν τινεσ ¹⁹ ελευσομαι δε ταχεωσ προς υμασ εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφουσιωμενων αλλα την δυναμιν ²⁰ ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει ²¹ τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμασ η εν αγαπη πνευματι τε πραοτησ

5

¹ ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοις εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ εχειν ² και υμεις πεφουσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τούτο ποιησασ ³ εγω μεν γαρ ως απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτωσ τούτο κατεργασαμενον ⁴ εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματοσ συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵ παραδουнай τον τοιουτον τωσ σατανα εισ ολεθρον της σαρκου ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου ⁶ ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ⁷ εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ ⁸ ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν αζυμοις ειλικρινειασ και αληθειασ ⁹ εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναμιγνυσθαι πορνοισ ¹⁰ και ου παντωσ τοισ πορνοισ του κοσμου τούτου η τοισ πλεονεκταισ η αρπαξιν η ειδωλολατραισ επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν ¹¹ νυν δε εγραψα υμιν μη συναμιγνυσθαι εαν τις αδελφοσ ονομαζομενοσ η πορνοσ η πλεονεκτησ η ειδωλολατησ η λοιδοροσ η μεθυσοσ η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθειν ¹² τι γαρ μοι και τουσ εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεις κρινετε ¹³ τουσ δε εξω ο θεοσ κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτωσ

6

¹ τολμα τις υμωνπραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων ² ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμοσ αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων ³ ουκ οιδατε οτι αγγελοουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα ⁴ βιωτικα μεν ουν

κριτηρια εαν εχητε τουσ εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε ⁵ προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνασεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁶ αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁷ ηδη μεν ουν ολωσ ητημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ αυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε ⁸ αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους ⁹ η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ¹⁰ ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυστοι ου λοιδωροι ουχ αρπαγει βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ¹¹ και ταυτα τινεσ ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων ¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος ¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοισ βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι ¹⁴ ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημασ εξεγερει δια τισ δυναμεωσ αυτου ¹⁵ ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρασ ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν ¹⁷ ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁸ φυγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνεωσ ενις το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁹ η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναοσ του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε αυτων ²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

¹ περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι ² δια δε τασ πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη την ιδιον ανδρα εχετω ³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ενουσιαν αποδοτωσ ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι ⁴ η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη ⁵ μη αποστερειτε αλληλωσ ει μητι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμασ ο σατανασ δια την ακρασιαν υμων ⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατα επιταγην ⁷ θελω γαρ παντασ ανθρωπουσ εινα ωσ και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου οσ μεν ουτως οσ δε ουτως ⁸ λεγω δε τοισ αγαμοισ και ταισ χηραισ καλον αυτοισ εστιν εαν μεινωσιν ωσ καγω ⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμητωσων κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι ¹⁰ τοισ δε γεγαμηκοσιν παραγγελω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρουσ μη χωρισθηναι ¹¹ εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμοσ η τω ανδρι καταλλαγητω

και ανδρα γυναικα μη αφιεναι ¹² τοισ δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφοσ γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³ και γυνη ητισ εχει ανδρα απιστον και αυτοσ συνευδοκει οικειν μετ αυτησ μη αφιετω αυτων ¹⁴ ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστωσ εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστωσ εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ ει δε ο απιστωσ χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφοσ η η αδελφη εν τοισ τοιουτοισ εν δε ειρηνη κεκληκεν ημασ ο θεοσ ¹⁶ τι γαρ οιδασ γυναι ει τον ανδρα σωσεισ η τι οιδασ ανερ ει την γυναικα σωσεισ ¹⁷ ει μη εκαστωσ ωσ εμερισεν ο θεοσ εκαστωσ ωσ κεκληκεν ο κυριος ουτωσ περιπατειτω και ουτωσ εν ταισ εκκλησιαισ πασαισ διατασομαι ¹⁸ περιτεμημενοσ τισ εκληθη μη επισιασθω εν ακροβυστια τισ εκληθη μη περιτεμενεσθω ¹⁹ η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησισ εντολων θεου ²⁰ εκαστωσ εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ²¹ δουλοσ εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερωσ γενεσθαι μαλλον χρησαι ²² ο γαρ εν κυριω κληθεισ δουλοσ απελευθεροσ κυριου εστιν ομοιωσ και ο ελευθεροσ κληθεισ δουλοσ εστιν χριστου ²³ τιμησ ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ²⁴ εκαστωσ ενω εκληθησ αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω ²⁵ περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ωσ ηλεημενοσ υπο κυριου πιστωσ εινα ²⁶ νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτωσ εινα ²⁷ δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαισ απο γυναικοσ μη ζητει γυναικα ²⁸ εαν δε και γημησ ουχ ημαρτεσ και εαν γημη η παρθενοσ ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιαν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι ²⁹ τουτο δε φημι αδελφοι ο καιροσ συνεσταλμενοσ το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντεσ γυναικασ ωσ μη εχοντεσ ωσιν ³⁰ και οι κλειοντεσ ωσ μη κλειοντεσ και οι χαιροντεσ ωσ μη χαιροντεσ και οι αγοραζοντεσ ωσ μη κατεχοντεσ ³¹ και οι χρωμενοι τω κοσμη τουτω ωσ μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου ³² θελω δε υμασ αμεριμνουσ ειναι ο αγαμοσ μεριμνα τα του κυριου πωσ αρεσει τω κυριω ³³ ο δε γαμησασ μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεσει τη γυναικι ³⁴ μεμερισται και η γυνη και η παρθενοσ η αγαμοσ μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεσει τω ανδρι ³⁵ τουτο δε προσ το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσχημον και ευπροσεδρον τω κυριω απεριπατωσ ³⁶ ει δε τισ ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακοσιοσ 5230 A-NSM και ουτωσ οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν ³⁷ οσ δε εστηκεν εδραιοσ εν τη καρδια μη εχωσ αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματοσ και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ποιει ³⁸ ωστε και ο εκγαμιζων καλωσ ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει ³⁹ γυνη δεδετα νομη εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ

ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω
 40 μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την
 εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8

1 περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες
 γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη
 οικοδομει 2 ει δε τις δοκει ειδναι τι ουδεπω ουδεν
 εγνωκεν καθωσ δει γνωσαι 3 ει δε τις αγαπα τον
 θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου 4 περι της βρωσεωσ
 ον των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον
 εν κοσμω και οτι ουδεις θεοσ ετεροσ ει μη εισ
 5 και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω
 ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι
 πολλοι 6 αλλ ημιν εισ θεοσ ο πατηρ εξ ου τα
 παντα και ημεισ εισ αυτον και εισ κυριοσ ιησουσ
 χριστοσ δι ου τα παντα και ημεισ δι αυτου 7 αλλ
 ουκ εν πασιν η γνωσις τινεσ δε τη συνειδησει
 του ειδωλου εωσ αρτι ωσ ειδωλοθυτον εσθιουσιν
 και η συνειδησισ αυτων ασθηνησ ουσα μολυνεται
 8 βρωμα δε ημασ ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ
 εαν φαγωμεν περισεουσμεν ουτε εαν μη φαγωμεν
 υστερουμεθα 9 βλεπετε δε μηπωσ η εξουσια υμων
 αυτη προσκομμα γενηται τοισ ασθενουσιν 10 εαν
 γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω
 κατακειμενον ουχι η συνειδησισ αυτου ασθενουσ
 οντοσ οικοδομηθησεται εισ το τα ειδωλοθυτα
 εσθιειν 11 και απολειται ο ασθενων αδελφοσ επι
 τη ση γνωσει δι ον χριστοσ απεθανεν 12 ουτωσ δε
 αμαρτανοντεσ εισ τουσ αδελφουσ και τυποντεσ
 αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εισ χριστον
 αμαρτανετε 13 διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον
 αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εισ τον αιωνα ινα
 μη τον αδελφον μου σκανδαλιωσ

9

1 ουκ ειμι αποστολοσ ουκ ειμι ελευθεροσ ουχι
 ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το
 εργον μου υμεισ εστε εν κυριω 2 ει αλλιοσ ουκ
 ειμι αποστολοσ αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ
 της εμησ αποστολησ υμεισ εστε εν κυριω 3 η
 εμη απολογία τοισ εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν
 4 μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν 5 μη
 ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαιγειν
 ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του
 κυριου και κηφασ 6 η μονοσ εγω και βαρναβασ
 ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι 7 τισ
 στρατευεται ιδιοισ οψωνιοισ ποτε τισ φυτειει
 αμπελων και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει
 η τισ ποιμαινει ποιμνην και εκ του γαλακτοσ
 της ποιμνησ ουκ εσθιει 8 μη κατα ανθρωπον
 ταυτα λαλω η ουχι και ο νομοσ ταυτα λεγει 9 εν
 γαρ τω μωυσεωσ νομω γεγραπται ου φιμωσεισ
 βουον αλωντα μη των βουον μελει τω θεω 10 η
 δι ημασ παντωσ λεγει δι ημασ γαρ εγραφη οτι
 επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο
 αλων την ελπιδοσ αυτου μετεχειν επ ελπιδι 11 ει
 ημεισ υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει
 ημεισ υμων τα σαρκικα θερισομεν 12 ει αλλοι
 της εξουσιασ υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεισ
 αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα
 παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν

τω ευαγγελιω του χριστου 13 ουκ οιδατε οτι οι
 τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι
 τω θυσιαστηριω προσεδρευοντεσ τω θυσιαστηριω
 συμμεριζονται 14 ουτωσ και ο κυριοσ διαταξεν τοισ
 το ευαγγελιον καταγγελουσιν εκ του ευαγγελιου
 ζην 15 εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ
 εγραψα δε ταυτα ινα ουτωσ γενηται εν εμοι
 καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα
 μου ινα τισ κενωση 16 εαν γαρ ευαγγελιζωμαι
 ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται
 ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι 17 ει
 γαρ εκων τουτο πρασσωμισθον εχω ει δε ακων
 οικονομιαν πεπιστευμαι 18 τισ ουν μοι εστιν ο
 μισθοσ ινα ευαγγελιζομενοσ αδαπανω θησω το
 ευαγγελιον του χριστου εισ το μη καταχρησασθαι
 τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω 19 ελευθεροσ
 γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα
 τουσ πλειουσιν κερδησω 20 και γενομην τοισ
 ιουδαιοισ ωσ ιουδαιοσ ινα ιουδαιοισ κερδησω τοισ
 υπο νομον ωσ υπο νομον ινα τουσ υπο νομον
 κερδησω 21 τοισ ανομοισ ωσ ανομοσ μη ων ανομοσ
 θεω αλλ εννομοσ χριστω ινα κερδησω ανομοουσ
 22 γενομην τοισ ασθενεσιν ωσ ασθηνησ ινα τουσ
 ασθενεισ κερδησω τοισ πασιν γενονα τα παντα
 ινα παντωσ τινασ σωσω 23 τουτο δε ποιω δια
 τα ευαγγελιον ινα συγκοινωνοσ αυτου γενωμαι
 24 ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντεσ παντεσ
 μεν τρεχουσιν εισ δε λαμβανει το βραβειον ουτωσ
 τρεχετε ινα καταλαβητε 25 πασ δε ο αγωνιζομενοσ
 παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον
 στεφανον λαβωσιν ημεισ δε αφαρτον 26 εγω
 τοιουνν ουτωσ τρεχω ωσ ουκ αδηλωσ ουτωσ
 πυκτεωω ωσ ουκ αερα δερων 27 αλλ υπωπιαζω μου
 το σωμα και δουλαγωω μηπωσ αλλιοσ κηρυξασ
 αυτοσ αδοκιμοσ γενωμαι

10

1 ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι οι
 πατερεσ ημων παντεσ υπο την νεφελην ησαν και
 παντεσ δια της θαλασσησ διηλθον 2 και παντεσ
 εισ τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και
 εν τη θαλασση 3 και παντεσ το αυτο βρωμα
 πνευματικον εφαγον 4 και παντεσ το αυτο πομα
 πνευματικον επιον επιον γαρ εκ πνευματικησ
 ακολουθηθησεν πετρασ η δε πετρα ην ο χριστοσ
 5 αλλ ουκ εν τοισ πλειοισιν αυτων ευδοκησεν ο
 θεοσ κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω 6 ταυτα
 δε τυποι ημων εγενηθησαν εισ το μη ειναι ημασ
 επιθυμητασ κακων καθωσ κακεινοι επεθυμησαν
 7 μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ τινεσ αυτων
 ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαοσ φαγειν και πιειν
 και ανεστησαν παιζειν 8 μηδε πορνεωμεν καθωσ
 τινεσ αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα
 εκοισι τρεισ χιλιαδεσ 9 μηδε εκπειραζομεν τον
 χριστον καθωσ και τινεσ αυτων επειρασαν και υπο
 των οφρων απωλοντο 10 μηδε γογγυζετε καθωσ
 και τινεσ αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του
 ολοθρευτου 11 ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον
 εκεινοισ εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εισ ουσ
 τα τελη των αιωνων κατηνηθησεν 12 ωστε ο δοκων
 εσταναι βλεπετω μη πεση 13 πειρασμοσ υμασ ουκ
 ειληφεν ει μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε ο θεοσ οσ

ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμας υπενεγκειν ¹⁴ διοπερ αγαπητοι μου φεугετε απο της ειδωλολατρειας ¹⁵ ως φρονιμοισ λεγω κρινατε υμεισ ο φημι ¹⁶ το ποτηριον της ευλογιασ ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματος του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν ¹⁷ οτι εισ αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν ¹⁸ βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιασ κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν ¹⁹ τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθουτον τι εστιν ²⁰ αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοισ θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνουσι των δαιμονιων γινεσθαι ²¹ ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζησ κυριου μετεχειν και τραπεζησ δαιμονιων ²² η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν ²³ παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει ²⁴ μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστος ²⁵ παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁶ του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης ²⁷ ει δε τις καλει υμας των ατιωτων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁸ εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ειδωλοθουτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης ²⁹ συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κινεται υπο αλλησ συνειδησεωσ ³⁰ ει εγω χαριτι μετρω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω ³¹ ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιετε παντα εισ δοξαν θεου ποιετε ³² απροσκοπι γινεσθε και ιουδαιοισ και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου ³³ καθωσ καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητω τον εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11

¹ μιμηται μου γινεσθε καθωσ καγω χριστου ² επαινω δε υμασ αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθωσ παρεδωκα υμιν τασ παραδοσεις κατεχετε ³ θελω δε υμασ ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος ⁴ πασ ανηρ προσευχομενος η προφητευσων κατα κεφαλησ εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου ⁵ πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητεουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη ⁶ ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθη ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ζυρασθαι κατακαλυπτεσθω ⁷ ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν ⁸ ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος ⁹ και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα ¹⁰ δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλησ δια τουσ

αγγελουσ ¹¹ πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικος ουτε γυνη χωρισ ανδρος εν κυριω ¹² ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου ¹³ εν υμιν αυτοισ κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω υποσευχεσθαι ¹⁴ η ουδε αυτη η φυσισ διδασκει υμασ οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμα αυτω εστιν ¹⁵ γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται ¹⁶ ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεισ κοιριατην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου ¹⁷ τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εισ το κρειττον αλλ εισ το ηττον συνερχεσθε ¹⁸ πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχιματα εν υμιν υπαρχειν και μεροσ τι πιστευω ¹⁹ δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν ²⁰ συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κοιριατην συνηθειαν φαγειν ²¹ εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και οσ μεν πεινα οσ δε μεθυει ²² μη γαρ οικιασ ουκ εχετε εισ το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιασ του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τουσ μη εχοντασ τι υμιν ειπω επαινεσω υμασ εν τουτω ουκ επαινω ²³ εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδωτο ελαβεν αρτον ²⁴ και ευχαριστησασ εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιετε εισ την εμην αναμνησιν ²⁵ ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιετε οσακισ αν πινητε εισ την εμην αναμνησιν ²⁶ οσακισ γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχι ου αν ελθη ²⁷ ωστε οσ αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιωσ του κυριου ενχοσ εσται το σωμασ και του αιματος του κυριου ²⁸ δοκιμαζετω δε ανθρωποσ εαυτον και ουτωσ εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω ²⁹ ο γαρ εσθιων και πινων αναξιωσ κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου ³⁰ δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενησ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι ³¹ ει γαρ εαυτουσ διεκρινουμεν ουκ αν εκρινουμεθα ³² κρινουμενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν ³³ ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εισ το φαγειν αλληλουσ εκδεχεσθε ³⁴ ει δε τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εισ κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12

¹ περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν ² οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι ³ διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησους και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησους ει μη εν πνευματι αγιω ⁴ διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα ⁵ και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτοσ κυριος ⁶ και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν ο δε αυτοσ

εστιν θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν ⁷ εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον ⁸ ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα ⁹ ετερω δε πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι ¹⁰ αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων ¹¹ παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται ¹² καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη χειρι πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος ¹³ και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εις εν πνευμα εποτισθημεν ¹⁴ και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα ¹⁵ εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁶ και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁷ ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις ¹⁸ νυνι δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν ¹⁹ ει δε ην τα παντα εν μελος που το σωμα ²⁰ νυνι δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα ²¹ ου δυναται δε ο οφθαλμος ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω ²² αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν ²³ και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει ²⁴ τα δε ευσχημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεος συνυκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δους τιμην ²⁵ ινα μη η οχιματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη ²⁶ και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελος συγχαρει παντα τα μελη ²⁷ υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους ²⁸ και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεις κυβερνησεις γενη γλωσσων ²⁹ μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις ³⁰ μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες γλωσσαι λαλουςιν μη παντες διερμηνευουσιν ³¹ ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13

¹ εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γενονα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον ² και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι ³ και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καθησωμαι

αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι ⁴ η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιοιται ⁵ ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ⁶ ου χαιρει επι τη αδικια συγχαρει δε τη αληθεια ⁷ παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει ⁸ η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται ⁹ εκ μερους δε γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν ¹⁰ οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερους καταργηθησεται ¹¹ οτε ημην νηπιος ως νηπιος ελαλων ως νηπιος εφρονων ως νηπιος ελογιζομην οτε δε γενονα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου ¹² βλεπομεν γαρ αρτι δε εσοπτρου εν αιγιματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην ¹³ νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14

¹ διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε ² ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια ³ ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ⁴ ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει ⁵ θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη ⁶ νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ⁷ ομως τα ψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογοισι μη διδω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το καθαριζομενον ⁸ και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται εις πολεμον ⁹ ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες ¹⁰ τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνων ¹¹ εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος ¹² ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ¹³ διοπερ ο λαλων γλωσσει προσεχεσθε ινα διερμηνευη ¹⁴ εαν γαρ προσευχομαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νοος μου ακαρπος εστιν ¹⁵ τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι ¹⁶ επει εαν ευλογησω τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδι τι λεγεις ουκ οιδεν ¹⁷ ου μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται ¹⁸ ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλων ¹⁹ αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογουσ δια του νοου μου λαλησαι ινα και αλλουσι κατηγησω η μυριουσ λογουσ

εν γλωσση ²⁰ αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι γινεσθε ²¹ εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετεροισ λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτωσ εισακουσονται μου λεγει κυριος ²² ωστε αι γλωσσαι εισ σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ απιστοισ η δε προφητεια ου τοισ απιστοισ αλλα τοισ πιστευουσιν ²³ εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσοισ λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε ²⁴ εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τισ απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων ²⁵ και ουτωσ τα κρυπα της καρδιασ αυτου φανερα γινεται και ουτωσ πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεοσ ουτωσ εν υμιν εστιν ²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχηθε εκατοσ υμων ψαλλον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω ²⁷ ειτε γλωσση τισ λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεισ και ανα μεροσ και εισ διερμηνευετω ²⁸ εαν δε μη η διερμηνευτησ σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω ²⁹ προφηται δε δυο η τρεισ λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν ³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτοσ σιγατω ³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται ³² και πνευματα προφητων προφηταισ υποτασεται ³³ ου γαρ εστιν ακαταστασισ ο θεοσ αλλα ειρηνησ ωσ εν πασαισ ταισ εκκλησιαισ των αγιων ³⁴ αι γυναικεσ υμων εν ταισ εκκλησιαισ σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταισ λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθωσ και ο νομοσ λεγει ³⁵ ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισchron γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν ³⁶ η αφ υμων ο λογοσ του θεου εξηλλεν η εισ υμασ μονουσ καθιγητησεν ³⁷ ει τισ δοκει προφητησ ειναι η πνευματικοσ επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι ³⁸ ει δε τισ αγνοει αγνοειτω ³⁹ ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσοισ μη κωλυετε ⁴⁰ παντα ευσημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15

¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε ² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτοσ ει μη εικη επιστευσате ³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοισ ο και παρελαβον οτι χριστοσ απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τασ γραφασ ⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τασ γραφασ ⁵ και οτι ωφθη κηφα ειτα τοισ δωδεκα ⁶ επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοισ αδελφοισ εφραξ εξ ων οι πλειουσ μενουσιν εωσ αρτι τινεσ δε και εκοιμηθησαν ⁷ επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοισ αποστολοισ πασιν ⁸ εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη και οι ⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιστοσ των αποστολων οσ ουκ ειμι ικανοσ καλεισθαι αποστολοσ διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου ¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι

και η χαρισ αυτου η εισ εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπισασ ουκ εγω δε αλλ η χαρισ του θεου η συν εμοι ¹¹ ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτωσ κηρυσομεν και ουτωσ επιστευσате ¹² ει δε χριστοσ κηρυσοεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πωσ λεγουσιν τινεσ εν υμιν οτι αναστασισ νεκρων ουκ εστιν ¹³ ει δε αναστασισ νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστοσ εγηγερται ¹⁴ ει δε χριστοσ ουκ εγηγερται κενον αρω το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστισ εσμεν ¹⁵ ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρεσ του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται ¹⁶ ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστοσ εγηγερται ¹⁷ ει δε χριστοσ ουκ εγηγερται ματαια η πιστισ υμων ετι εστε εν ταισ αμαρτιαισ υμων ¹⁸ αρα και οι κοιμηθεντεσ εν χριστω απωλοντω ¹⁹ ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικτοεσ εσμεν ²⁰ ευρισκομεθα δε χριστοσ εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετω ²¹ επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατοσ και δι ανθρωπου αναστασισ νεκρων ²² ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντεσ αποθνησκουσιν ουτωσ και εν τω χριστω παντεσ ζωοποιηθησονται ²³ εκαστοσ δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστοσ επειτα οι τουσ χριστου εν τη παρουσια αυτου ²⁴ ειτα το τελοσ οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν ²⁵ δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου αν θη παντασ τουσ εχθροσ υπο τουσ ποδασ αυτου ²⁶ εσχατοσ εχθροσ καταργειται ο θανατοσ ²⁷ παντα γαρ υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποταξανται δηλον οτι εκτοσ του υποταξαντωσ αυτω τα παντα ²⁸ οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτοσ ο υιοσ υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεοσ τα παντα εν πασιν ²⁹ επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων ³⁰ τι και ημεισ κινδυνευομεν πασαν ωραν ³¹ καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυρω ημων ³² ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελοσ ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν ³³ μη πλανασθε φθειρουσιν ιθη χρηστα ομιλια κακαι ³⁴ εκνηψατε δικαιοσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινεσ εχουσιν προς εντροπην υμιν λεγω ³⁵ αλλ ερει τισ πωσ εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται ³⁶ αφρον ου ο σπειρεισ ου ζωοποιεται εαν μη αποθανη ³⁷ και ο σπειρεισ ου το σωμα το γεννησομενον σπειρεισ αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινωσ των λοιπων ³⁸ ο δε θεοσ αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα ³⁹ ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων ⁴⁰ και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουραنيων δοξα ετερα δε η των επιγειων ⁴¹ αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνησ και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστεροσ διαφερει εν δοξη ⁴² ουτωσ

και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια ⁴³ σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει ⁴⁴ σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον ⁴⁵ ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν ⁴⁶ αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον ⁴⁷ ο πρωτος ανθρωπος εκ γησ χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου ⁴⁸ οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανοι ⁴⁹ και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου ⁵⁰ τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυναται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει ⁵¹ ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα ⁵² εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα ⁵³ δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν ⁵⁴ οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵ που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος ⁵⁶ το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος ⁵⁷ τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵⁸ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16

¹ περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξαται εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε ² κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται ³ οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμφω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ ⁴ εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευονται ⁵ ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁶ προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι ⁷ ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη ⁸ επιμενω δε εν εφεσω εωσ της πεντηκοστης ⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι ¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ωσ και εγω ¹¹ μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹² περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των

αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση ¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε ¹⁴ παντα υμων εν αγαπη γινεσθω ¹⁵ παρακαλω δε υμας αδελφων οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους ¹⁶ ινα και υμεις υποτασησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι ¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους ¹⁹ ασπαζονται υμας αι εκκλησιας της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια ²⁰ ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ²¹ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ²² ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα ²³ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων ²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αρχαια ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως ⁴ ο παρακαλω ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου ⁵ οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων ⁶ ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας ⁷ ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως ⁸ ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην ⁹ αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιστοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους ¹⁰ ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εις ον ηλπικαμεν οτι και επι ρυσεται ¹¹ συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων ¹² η γαρ καυχησης ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προσ υμας ¹³ ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπιζω δε οτι και εως τελουσ επιγινωσθε ¹⁴ καθως και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου ¹⁵ και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προς υμας το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε ¹⁶ και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαϊαν ¹⁷ τουτο ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι και το ου ου ¹⁸ πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου ¹⁹ ο γαρ του θεου υιοσ ιηουσ χριστοσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν ²⁰ οσαι γαρ επαγγελται θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προσ δοξαν δι ημων ²¹ ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χρισασ

ημασ θεοσ ²² ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του πνευματοσ εν ταισ καρδιασις ημων ²³ εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον ²⁴ ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνηγοι εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστε εστηκατε

2

¹ εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προσ υμασ ελθειν ² ει γαρ εγω λυτω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενοσ εξ εμου ³ και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυτην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποισθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν ⁴ εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ιην εχω περισσοτερωσ εις υμασ ⁵ ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ ⁶ ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειωνων ⁷ ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ ⁸ διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εις αυτον αγαπην ⁹ εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε ¹⁰ ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου ¹¹ ινα μη πλεονεκθηωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹² ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν κυριω ¹³ ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενοσ αυτοισ εξηλθον εις μακεδονιαν ¹⁴ τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανεροντι δι ημων εν παντι τοπω ¹⁵ οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοισ και εν τοις απολλυμενοισ ¹⁶ οισ μεν οσμη θανατου εις θανατον οισ δε οσμη ζωησ εις ζωην και προσ ταυτα τισ ικανοσ ¹⁷ ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι καπηλευοντεσ τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειασ αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

¹ αρχομεθα παλιν εαυτοισ συστασταναι ει μη χρηζομεν ουσ τινεσ συστατικων επιστολων προσ υμασ η εξ υμων συστατικων ² η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιασις ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων ³ φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντοσ ουκ εν πλαξιν λιθναισ αλλ εν πλαξιν καρδιασις σαρκναισ ⁴ πεποιθησιν δε τιαυτην εχομεν δια του χριστου προσ τον θεον ⁵ ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θεου ⁶ οσ και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ υφ γραμματοσ αλλα πνευματοσ το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει

7 ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην ⁸ πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εστι εν δοξη ⁹ ει γαρ η διακονια της κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσειει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη ¹⁰ και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης ¹¹ ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη ¹² εχοντες ουν τω αυτην ελπιδα πολλη παρηρησια χρωμεθα ¹³ και ου καθαπερ μωυσης ειθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου ¹⁴ αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται ¹⁵ αλλ εωσ σημερον ηνικα αναγνωσκειται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται ¹⁶ ηνικα δ αν επιστρεψι προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα ¹⁷ ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια ¹⁸ ημεις δε παντες ανακαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4

¹ δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθωσ ηληθημεν ουκ εκκακουμεν ² αλλα απειταμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουτες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνισατωτες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου ³ ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον ⁴ εν οισ ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοισ τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου οσ εστιν εικων του θεου ⁵ ου γαρ εαυτους προσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν ⁶ οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψαι οσ ελαμψεν εν ταις καρδιασι ημων προς φωτισμον της γνωσεωσ της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου ⁷ εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακιστοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεωσ η του θεου και μη εξ ημων ⁸ εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι ⁹ δικομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι ¹⁰ παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη ¹¹ αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων ¹² ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν ημιν ¹³ εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεωσ κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο

και λαλουμεν ¹⁴ ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημασ δια ιησου εγειρει και παραστησει συν υμιν ¹⁵ τα γαρ παντα δι υμασ ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειωνων την ευχαριστιαν περισσευσει εις την δοξαν του θεου ¹⁶ διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινιουται ημερα και ημερα ¹⁷ το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεωσ ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης καταργαζεται ημιν ¹⁸ μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5

¹ οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειωσ ημων οικια του σκηνοσ καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητων αιωνιον εν τοισ ουρανοις ² και γαρ εν τωτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες ³ ειγε και ενδυσασμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα ⁴ και γαρ οι νυτες εν τω σκηνη στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυασσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης ⁵ ο δε κατεργασαμενοσ ημασ εις αυτο τουτο θεοσ ο και δουσ ημιν τον αρραβωνα του πνευματου ⁶ θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου ⁷ δια πιστεωσ γαρ περιπατουμεν ου δια ειδουσ ⁸ θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματουσ και ενδημησαι προς τον κυριον ⁹ διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι ¹⁰ τουσ γαρ παντασ ημασ φανερωθηνην δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισηται εκαστοσ τα δια του σωματουσ προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον ¹¹ ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωποσ πειθωμεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταισ συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι ¹² ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματοσ υπερ ημων ινα εχητε προς τουσ εν προσωπω καυχωμενοσ και ου καρδια ¹³ ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν ¹⁴ η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημασ κριναντασ τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον ¹⁵ και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκει εαυτοις ζωων αλλα τα υπερ αυτων αποθανοντι και γερθεντι ¹⁶ ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκειτι γνωσκομεν ¹⁷ ωστε ει τισ εν χριστω καινη κτισισ τα αρχαια παρηληεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα ¹⁸ τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντοσ ημασ εαυτω δια ιησου χριστου και δοντοσ ημιν την διακονιαν της καταλλαγης ¹⁹ ωσ οτι θεοσ ην εν χριστω κοσμον καταλασσωσ εαυτω μη λογιζομενοσ αυτοισ τα παραπτωματα αυτων και θεμενοσ εν ημιν τον λογον της καταλλαγης ²⁰ υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ωσ του θεου παρακαλουντοσ δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω ²¹ τον γαρ μη γνοντα

αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποισεν ινα ημεις γνωμεθα δικαιουσνη θεου εν αυτω

6

¹ συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθα υμας ² λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας ³ μηδεμια εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια ⁴ αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτους ωσ θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριασις ⁵ εν πληγιασ εν φυλακαισ εν ακαταστασιασ εν κοποισ εν αγρυπνιασ εν νηστειασις ⁶ εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω ⁷ εν λογω αληθειασ εν δυναμει θεου δια των σπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστων ⁸ δια δοξης και ατιμιασ δια δυσφημιασ και ευφημιασ ωσ πλανοι και αληθεισ ⁹ ωσ αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ωσ αποθησκομετες και ιδου ζωμεν ωσ παιδευομενοι και μη θανατουμενοι ¹⁰ ωσ λυπουμενοι αει δε χαιροντες ωσ πτωχοι πολλουσ δε πλουτιζομετωσ ωσ μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες ¹¹ τοστω ημων ανεγων προς υμασ κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται ¹² ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοισ σπλαγχνοισ υμων ¹³ την δε αυτην αντιμισθιασ ωσ τεκνοισ λεγω πλατυνητε και υμεισ ¹⁴ μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοισ τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προς σκοτοσ ¹⁵ τισ δε συμφωνησισ χριστω προς βελιαρ η τισ μερισ πιστω μετα απιστω ¹⁶ τισ δε συγκαταθεσισ ναω θεου μετα ειδωλων υμεισ γαρ ναοσ θεου εστε ζωντωσ καθωσ ειπεν ο θεοσ οτι ενοικησω εν αυτοισ και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεοσ και αυτοι εσονται μοι λαοσ ¹⁷ διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριοσ και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμασ ¹⁸ και εσομαι υμιν εισ πατερα και υμεισ εσεσθε μοι εισ υιοουσ και θυγατερασ λεγει κυριοσ παντοκρατωρ

7

¹ ταυτασ ουν εχοντες τασ επαγγελιασ αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτουσ απο παντωσ μολυσμου σαρκωσ και πνευματωσ επιτελουντες αγιασυνην εν φοβω θεου ² χωρησατε ημασ ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν ³ ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταισ καρδιαισ ημων εστε εισ το συναποθανειν και συζην ⁴ πολλη μοι παρηρσια προς υμασ πολλη μοι καυχησισ υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσεουμαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων ⁵ και γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεισιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχα και εσωθεν φοβοι ⁶ αλλ ο παρακαλων τουσ ταπεινουσ παρεκαλεσεν ημασ ο θεοσ εν τη παρουσια τιτου ⁷ ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρακληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων

επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηται ⁸ οτι ει και ελυπησα υμασ εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμασ ⁹ νυν χαρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εισ μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων ¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εισ σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται ¹¹ ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηται υμασ ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτουσ αγνουσ ειναι εν τω πραγματι ¹² αρα ει και εγραψα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντωσ ουδε εινεκεν του αδικηθεντωσ αλλ εινεκεν του φανερωθηται την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμασ ενωπιον του θεου ¹³ δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεταται το πνευμα αυτου απο παντων υμων ¹⁴ οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατηρχυνην αλλ ωσ παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτωσ και η καυχησισ ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη ¹⁵ και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εισ υμασ εστιν αναμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ωσ μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον ¹⁶ χαρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8

¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταισ εκκλησιαισ της μακεδονιασ ² οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεωσ η περισσεια της χαρασ αυτων και η κατα βαθουσ πτωχεια αυτων περισσεουσεν εισ τον πλουτον της απλοτητωσ αυτων ³ οτι και δυναμιν μαρτυρωσ και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι ⁴ μετα πολλησ παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιασ της εισ τουσ αγιουσ ⁵ και ου καθωσ ηλιπισαμεν αλλ εαυτουσ εδωκαν πρωτον τω κυρω και ημιν δια θεληματωσ θεου ⁶ εισ το παρακαλεσαι ημασ τιτον ινα καθωσ προνηρηξατο ουτωσ και επιτελεσει εισ υμασ και την χαριν ταυτην ⁷ αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευετε ⁸ ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδησ και το της υμετερασ αγαπησ γνησιον δοκιμαζων ⁹ γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμασ επτωχευσεν πλουσιωσ ινα υμεισ τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε ¹⁰ και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προνηρηξασθε απο περυσι ¹¹ νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτωσ και το επιτελεσαι εκ του εχειν ¹² ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τισ ευπροσδεκτωσ ου καθο ουκ εχει ¹³ ου γαρ ινα αλλοισ ανεσισ υμιν δε θλιψισ αλλ εξ ισοτητωσ εν τω νυν καιρω το υμων

περισσευμα εις το εκεινων υστερημα ¹⁴ ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτης ¹⁵ καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν ¹⁶ χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου ¹⁷ οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας ¹⁸ συνεπεψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαиноς εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ¹⁹ ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεισ υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων ²⁰ στελλομενοι τουτο μη τις ημασ μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων ²¹ προνουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων ²² συνεπεψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμασ ²³ ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εις υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου ²⁴ την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησησωσ υπερ υμων εις αυτουσ ενδειξασθε εις προσωπον των εκκλησιων

3

¹ περι μεν γαρ της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ περισσοσ μοι εστιν το γραφειν υμιν ² οίδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περσι και ο εξ υμων ζηλοσ ηρθεισεν τουσ πλειονασ ³ επεψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθι εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε ⁴ μηπωσ εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνθωμεν ημεισ ινα μη λεγωμεν ημεισ εν τη υποστασει ταυτη της καυχησησωσ ⁵ αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν εις υμασ και προκαρτισωσιν την προκατηγγελεμενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ιναι ουτωσ δε ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν ⁶ τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιασ επ ευλογιασ και θερισει ⁷ εκαστοσ καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ ⁸ δυνατοσ δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εις υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ περισσευητε εις παν εργον αγαθον ⁹ καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα ¹⁰ ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εισ βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνησ υμων ¹¹ εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητισ κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω ¹² οτι η διακονια της λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγων αλλα και περισσευουσα δια πολλων

ευχαριστιων τω θεω ¹³ δια της δοκιμησ της διακονιασ ταυτησ δοξαζοντεσ τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιασ υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιασ εις αυτουσ και εις παντασ ¹⁴ και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθοντων υμασ δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν ¹⁵ χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδιγητω αυτου δωρεα

10

¹ αυτοσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια της πραοτητοσ και επιεικειασ του χριστου οσ κατα προσωπον μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εις υμασ ² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολημσαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα σαρκα περιπατουντασ ³ εν σαρκι γαρ περιπατουντεσ ου κατα σαρκα στρατευομεθα ⁴ τα γαρ οπλα της στρατιασ ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαρισειν οχυρωματων ⁵ λογισμουσ καθαιρουντεσ και παν υψωμα επαιρουμενον κατα της γνωσσεωσ του θεου και αιχμαλωτιζοντεσ παν νοημα εις την υπακοην του χριστου ⁶ και εν ετοιμω εχοντεσ εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθι υμων η υπακοη ⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε εις τισ πεποιθεν εαυτω χριστου ιναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθωσ αυτοσ χριστου ουτωσ και ημεισ χριστου ⁸ εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιασ ημων ησ εδωκεν ο κυριοσ ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαρισειν υμων ουκ αισχυνησομαι ⁹ ινα μη δοξω ωσ αν εκφοβειν υμασ δια των επιστολων ¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρεια και ισχυρια η δε παρουσια του σωματοσ ασθησι και ο λογοσ εξουθενημενοσ ¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτοσ οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων απονεμει τοιουτοι και παροντεσ του εργω ¹² ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτουσ τισιν των εαυτουσ συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοισ εαυτουσ μετροντεσ και συγκρινοντεσ εαυτουσ εαυτοισ ου συνιουσι ¹³ ημεισ δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονοσ ου εμερισεν ημιν ο θεοσ μετρον εφικεσθαι αχρι και υμων ¹⁴ ου γαρ ωσ μη εφικνουμενοι εις υμασ υπερεκειμενον εαυτουσ αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου ¹⁵ ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριουσ κοποιοσ ελπιδα δε εχοντεσ αυξανομενησ της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηαι κατα τον κανωνα ημων εις περισσειαν ¹⁶ εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι ¹⁷ ο δε καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω ¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινοσ εστιν δοκιμοσ αλλ ον ο κυριοσ συνιστησιν

11

¹ οφελον ανειχεσθε μοι μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μοι ² ζηλω γαρ υμασ θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμασ ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω ³ φοβουμαι δε μηπωσ ωσ ο οφιοσ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτωσ φθαρη τα νοηματα υμων απο

της απλοτητος της εις τον χριστον ⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ηνειχεσθε ⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεται των υπερ λιαν αποστολων ⁶ ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμασ ⁷ η αμαρτιαν ποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεισ υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν ⁸ αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν ⁹ και παρων προς υμασ και υστερηθεισ ουσ καταναρκησα ουδενου το γαρ υστερημα μου προσαντηλωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον επιρησα και τηρησω ¹⁰ εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου φραγησεται εισ εμε εν τοισ κλιμασιν της αχαιασ ¹¹ δια τι οτι ουκ αγαπω υμασ ο θεουσ οιδεν ¹² ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθωσ και ημεισ ¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εισ αποστολουσ χριστου ¹⁴ και ου θαυμαστον αυτουσ γαρ ο σατανασ μετασχηματιζεται εισ αγγελον φωτουσ ¹⁵ ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτουσ μετασχηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνησ ων το τελουσ εσται κατα τα εργα αυτων ¹⁶ παλιν λεγω μη τισ με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ωσ αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι ¹⁷ ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεωσ ¹⁸ επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι ¹⁹ ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντεσ ²⁰ ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει τισ κατεσθει ει τισ λαμβανει ει τισ επαρειται ει τισ υμασ εισ προσωπον δρει ²¹ κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεισ ησθενησαμεν εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω ²² εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω ²³ διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποισ περισσοτερωσ εν πληγιασ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαιοσ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακισ ²⁴ απο ιουδαιων πεντακισ τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον ²⁵ τρισ εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα ²⁶ οδοποριασ πολλακισ κινδυνουσ ποταμων κινδυνουσ λιητων κινδυνουσ εκ γενουσ κινδυνουσ εξ εθνων κινδυνουσ εν πολει κινδυνουσ εν ερημια κινδυνουσ εν θαλασση κινδυνουσ εν ψευδαδελφοισ ²⁷ εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιασ πολλακισ εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακισ εν ψυχει και γυμνοτητι ²⁸ χωρισ των παρεκτουσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων ²⁹ τισ ασθενει και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρομαι ³⁰ ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας μου καυχησομαι ³¹ ο θεουσ και πατηρ του κυριου ιησου χριστουσ οιδεν ο ων ευλογητουσ εισ τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι ³² εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα ου βασιλειωσ

εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων ³³ και δια θυριδουσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ αυτου

12

¹ καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εισ οπτασιασ και αποκαλυψει κυριου ² οίδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα ειτε εκτουσ του σωματουσ ουκ οίδα ο θεουσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ τριτου ουρανουσ ³ και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτουσ του σωματουσ ουκ οίδα ο θεουσ οιδεν ⁴ οτι ηραπηγ η εισ τον παραδειουσ και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπωσ λαλησαι ⁵ υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταισ ασθενειασ μου ⁶ εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ εισ εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τ εξ εμου ⁷ και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεραιωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελουσ σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιωμαι ⁸ υπερ τουτου τριου τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου ⁹ και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρισ μου η γαρ δυναμισ μου εν ασθενεια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθενειασ μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμισ του χριστου ¹⁰ διο ευδοκω εν ασθενειασ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριασ υπερ χριστουσ οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατουσ ειμι ¹¹ γεγονα αφρων καχωμενουσ υμεισ με ηναγκασαστε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι ¹² τα μεν σημεια του αποστολουσ κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομομη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν ¹³ τι γαρ εστιν ο ητηθητε υπερ τασ λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτουσ ουσ καταναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην ¹⁴ ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμασ και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν ηθασουριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ ¹⁵ εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον αγαπωμαι ¹⁶ εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμασ αλλ υπαρχων πανουργουσ δολω υμασ ελαβον ¹⁷ μη τινα ων απεσταλκα προς υμασ δι αυτουσ επλεονεκτησα υμασ ¹⁸ παρεκαλεσα τιτουσ και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτουσ ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνεσιν ¹⁹ παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ ²⁰ φοβουμαι γαρ μηπωσ ελθων ουχ οiouσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπωσ ερεισι ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασια ²¹ μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεουσ μου προς υμασ και πενηθησω πολλουσ των προημάρτηκτουσ και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13

¹ τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα ² προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι ³ επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου οσ εις υμας ουκ ασθenei αλλα δυνατει εν υμιν ⁴ και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθeneias αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εις υμας ⁵ εαυτουσ πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτουσ δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτουσ οτι ιησους χριστουσ εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε ⁶ ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι ⁷ ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμασ κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ωσ αδοκιμοι ωμεν ⁸ ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας ⁹ χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν ¹⁰ δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριουσ εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν ¹¹ λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεουσ της αγαπησ και ειρηνησ εσται μεθ υμων ¹² ασπασασθε αλληλουσ εν αγιω φιληματι ¹³ ασπαζονται υμασ οι αγιοι παντεσ ¹⁴ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων ² και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαισ της γαλατιας ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου ⁴ του δοντος εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του νεσετωτος αιωνου πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων ⁵ ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁶ θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον ⁷ ο ουκ εστιν αλλο η μη τινες εισιν οι παρασποντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸ αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζεται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ητις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰ αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ηι γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην ¹¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπων ¹² ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ ιησου χριστου ¹³ ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθων αυτην ¹⁴ και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτησ υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων ¹⁵ οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισασ με εκ κοιλις μητροσ μου και καλεσασ δια της χαριτοσ αυτου ¹⁶ αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ουθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον ¹⁸ επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε ¹⁹ ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον η μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰ α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι ²¹ επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ ²² ημην δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ταισ εκκλησιαισ της ιουδαιασ ταισ εν χριστω ²³ μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο δικωων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει ²⁴ και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

1 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ² ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το ευαγγελιον ο κηρυσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοισ δοκουσιν μηπωσ εις κενον τρεχω η εδραμον ³ αλλ ουδε τιτοσ

ο συν εμοι ελλην ην ηναγκασθη περιτμηθηναι ⁴ δια δε τουσ παρεισακτουσ ψευδαδελφουσ οιτινεσ παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημασ καταδουλωσωνται ⁵ οισ ουδε προσ ωραν εξεξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προσ υμασ ⁶ απο δε των δοκουντων εναι τι οιποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπων θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντεσ ουδεν προσανεθεντο ⁷ αλλα τουναντιον ιδοντεσ οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιασ καθωσ πετροσ της περιτομησ ⁸ ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ αποστολην της περιτομησ ενηργησεν και εμοι εισ τα εθνη ⁹ και γνοντεσ την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβοσ και κηφασ και ιωαννησ οι δοκουντεσ στυλοι εναι δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεισ μεν εισ τα εθνη αυτοι δε εισ την περιτομην ¹⁰ μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹ οτε δε ηλθεν πετροσ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω ανεστητην οτι κατεγνωσμενοσ ην ¹² προ του γαρ ηλθειν ινασ απο ιακωβουσ μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ τουσ εκ περιτομησ ¹³ και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωτε και βαρναβασ συναπηχηθη αυτων τη υποκρισει ¹⁴ αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προσ την αληθεια του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ηι συ ιουδαιοι υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαικωσ τι τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν ¹⁵ ημεισ φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ ειδοτεσ οτι ου δικαιοτητα ανθρωποσ εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεισ εισ χριστον ιησουν επιστευσασμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ ¹⁷ η δε ζητουντεσ δικαιοθηνην εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστοσ αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο ¹⁸ ηι γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι ¹⁹ εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεωσ ζησω ²⁰ χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστοσ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντοσ με και παραδοτοσ εαυτον υπερ εμου ²¹ ουκ αβετα την χαριν του θεου ηι γαρ δια νομου δικαιοσυνην αρα χριστοσ δωρεαν απεθανεν

3

1 ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οισ κατ οφθαλμουσ ιησουσ χριστοσ προσεγραφη εν υμιν εσταυρωμενοσ ² τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ ³ ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε ⁴ τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη ⁵ ο συν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ ⁶ καθωσ αφρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ⁷ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι

είσιν υιοί αβραάμ ⁸ προΐδουσα δε η γραφή οτι εκ πιστεωσ δικαιοί τα εθνή ο θεοσ προηγγελισατο τω αβραάμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνή ⁹ ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβραάμ ¹⁰ οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ οσ ουκ εμμενι εν πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλίω του νομου του ποιησαι αυτα ¹¹ οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιοσ εκ ανθρωπων ζησεται ¹² ο δε νομοσ ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ ζησεται εν αυτοις ¹³ χριστοσ ημασ εξηγορασεν εκ της καταρασ του νομου γενομενοσ υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ ο κρεμαμενοσ επι ζυλου ¹⁴ ινα εισ τα εθνή η ευλογία του αβραάμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματοσ λαβωμεν δια της πιστεωσ ¹⁵ αδελφοι εκ ανθρωπων λεγω ομοσ ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατσσεται ¹⁶ τω δε αβραάμ ερηθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοιοσ σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενοσ και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστοσ ¹⁷ τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εισ χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγωνοσ νομοσ ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν ¹⁸ ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβραάμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θεοσ ¹⁹ τι ουν ο νομοσ των παραβασων χαριν προσεθεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω επιγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι μεσιτου ²⁰ ο δε μεσιτησ ενοσ ουκ εστιν ο δε θεοσ εισ εστιν ²¹ ο ουν νομοσ κατα των επαγγελιων του θεου μη γενιοιτο ει γαρ εδοθη νομοσ ο δυναμενοσ ζωοποιησαι οντωσ αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη ²² αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ησων χριστου δοθη τοις πιστευουσιν ²³ προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εισ την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι ²⁴ ωστε ο νομοσ παιδαγωγοσ ημων γενονεν εις χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν ²⁵ ελθουσησ δε της πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγων εσμεν ²⁶ παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεωσ εν χριστω ιησου ²⁷ οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε ²⁸ ουκ ενι ιουδαιοσ ουδε ελλην ουκ ενι δουλοσ ουδε ελευθεροσ ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεισ εισ εστε εν χριστω ιησου ²⁹ ει δε υμεισ χριστου αρα του αβραάμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4

¹ λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομοσ νηπιοσ εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριοσ παντων ων ² αλλα υπο επιτροπουσ εστιν και οικονομοσ αχρι της προθεσιασ του πατροσ ³ ουτωσ και ημεισ οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι ⁴ οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεοσ τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικοσ γενομενον υπο νομον ⁵ ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν

απολαβωμεν ⁶ οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεοσ το πνευμα του υιον αυτου εις τασ καρδιασ υμων κραζον αββα ο πατηρ ⁷ ωστε ουκετι ει δουλοσ αλλ υιοσ ει δε υιοσ και κληρονομοσ θεου δια χριστου ⁸ αλλα τυτε μεν ουκ ειδοτεσ θεον εδουλευσατε τοιοσ μη φουσει ουσιν θεοιοσ ⁹ νυν δε γνοντεσ θεον μαλλον δε γνωσθεντεσ υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθηνη και πτωχα στοιχεια οιοσ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε ¹⁰ ημερασ παρατηρησιθε και μηνασ και καιρουσ και ενιαυτουσ ¹¹ φοβουμαι υμασ μηπωσ εικη κεκοπιακα εισ υμασ ¹² γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεισ αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε ¹³ οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκοσ ενηγγελισαμην υμιν το προτερον ¹⁴ και τον πειρασμον μου τον εν της σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ωσ αγγελον θεου εδεξασθε με ωσ χριστον ιησουν ¹⁵ τιοσ ουν ην ο μακαρισμοσ υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τουσ οφθαλμοουσ υμων εξορυξαντεσ αν εδωκατε μοι ¹⁶ ωστε εχθροσ υμων γεγωνα αληθευων υμιν ¹⁷ ζηλουσιν υμασ ου καλωσ αλλα εκκλεισαι υμασ θελουσιν ινα αυτοιοσ ζηλουτε ¹⁸ καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προσ υμασ ¹⁹ τεκνια μου οσοσ παλιν ωδιων αχρι ου μορφωθη χριστοσ εν υμιν ²⁰ ηθελον δε παρειναι προσ υμασ αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορομαι εν υμιν ²¹ λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντεσ εισιν τον νομον ουκ ακουετε ²² γεγραπται γαρ οτι αβραάμ δυο υιοουσ εσχεν ενα εκ της παιδισκησ και ενα εκ της ελευθερασ ²³ αλλ ο μεν εκ της παιδισκησ κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερασ δια της επαγγελιασ ²⁴ ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορουσ εισιασ δουλειαν γεννωσα ητιοσ εστιν αγαρ ²⁵ το γαρ αγαρ εισιασ οροσ εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτησ ²⁶ η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εισιν ητιοσ εστιν μητηρ παντων ημων ²⁷ γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηζον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσησ τον ανδρα ²⁸ ημεισο δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιασ τεκνα εσμεν ²⁹ αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεισ εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτωσ και νυν ³⁰ αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτουσ ου γαρ μη κληρονομηση ο υιοσ της παιδισκησ μετα του υιου της ελευθερασ ³¹ αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκησ τεκνα αλλα της ελευθερασ

5

¹ τη ελευθερια ουν η χριστοσ ημασ ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειαν ενεχεσθε ² ιδε εγω παυλοσ λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστοσ υμασ ουδεν ωφελησει ³ μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετησ εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴ κατηργηθητε απο του χριστου οτιτινεσ εν νομω δικαιουσατε της χαριτοσ εξεπεσατε ⁵ ημεισο γαρ πνευματι εκ πιστεωσ ελπιδα δικαιοσυνησ απεκδοχεμεθα ⁶ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχει ουτε ακροβυστια αλλα πιστιο

δι αγαπησ ενεργουμενη ⁷ ετρεχετε καλωσ τισ υμασ ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι ⁸ η πεισιμονη ουκ εκ του καλουντοσ υμασ ⁹ μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ¹⁰ εγω πεποιθα εισ υμασ εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασων υμασ βαστασει το κριμα οστισ αν η ¹¹ εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου ¹² οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντεσ υμασ ¹³ υμεισ γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εισ αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπησ δουλευετε αλληλοισ ¹⁴ ο γαρ πασ νομοσ εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ εαυτον ¹⁵ ει δε αλληλουσ δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε ¹⁶ λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε ¹⁷ η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματοσ το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοισ ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹ φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια ²⁰ ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεισ ²¹ φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοισ α προλεγω υμιν καθωσ και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²² ο δε καρποσ του πνευματοσ εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτησ αγαθωσυνη πιστισ ²³ πραοτησ εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομοσ ²⁴ οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοισ παθημασιν και ταισ επιθυμιασ ²⁵ ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶ μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλουσ προκαλουμενοι αλληλοισ φθονουντεσ

6

¹ αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωποσ εν τινι παραπτωματι υμεισ οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητοσ σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθησ ² αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτωσ αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ ει γαρ δοκει τισ ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα ⁴ το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστοσ και τοτε εισ εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εισ τον ετερον ⁵ εκαστοσ γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει ⁶ κοινωνειτω δε ο κατηχουμενοσ τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοισ ⁷ μη πλανασθε θεοσ ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωποσ τουτου και θερισει ⁸ οτι ο σπειρων εισ την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εισ το πνευμα εκ του πνευματοσ θερισει ζωην αιωνιον ⁹ το δε καλον ποιουντεσ μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰ αρα ουν ωσ καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντασ μαλιστα δε προς τουσ οικειουσ της πιστεωσ ¹¹ ιδετε ηηλικιοισ υμιν γραμμασιν γραψα τη εμη χειρι ¹² οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμασ περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται ¹³ ουδε γαρ οι περιτεμημενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν

αλλα θελουσιν υμασ περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχισωνται ¹⁴ εμοι δε μη γενιτον καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμοσ εσταυρωται καγω τω κοσμω ¹⁵ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισια ¹⁶ και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτουσ και ελεοσ και επι τον ισραηλ του θεου ¹⁷ του λοιπου κοποουσ μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω ¹⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω ⁴ καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολη κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκiam του θεληματος αυτου ⁶ εις επαινων δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου ⁸ ης επιρσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκiam αυτου ην προεθετο εν αυτω ¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης ¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹² εις το ειναι ημας εις επαινων δοξης αυτου τους προηλπικotas εν τω χριστω ¹³ εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας του ευαγγελιου της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω ¹⁴ ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινων της δοξης αυτου ¹⁵ δια τουτου καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους ¹⁶ ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου ¹⁷ ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δηη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου ¹⁸ πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας υμων εις το ειδειν υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμewσ αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου ²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις ²¹ υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμewσ και κυριοτητος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²² και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρωμενου

2

¹ και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιασ ² εν αις ποτε περιπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερου του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις του απειθειας ³ εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιασ της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανωνιν και ημεν τεκνα φυσει οργησ ωσ και οι λοιποι ⁴ ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας ⁵ και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωωποισεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου ⁷ ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χριστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου ⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτου ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ ουκ εξ εργαων ινα μη τισ καυχησηται ¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργασις αγαθισ οισ προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου ¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρισ χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω ¹³ νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου ¹⁴ αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμαυ λυσας ¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹⁶ και αποκαταλλαξη τους αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυσ ¹⁸ οτι δι αυτου εχομεν την προσαγαγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα ¹⁹ ara ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου ²⁰ εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου ²¹ εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω ²² εν ω και υμεις συνοικοδομησετε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3

¹ τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθων ² ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας ³ οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθως προεγραφα εν ολιγω ⁴ προς ο δυνασθε αναγνωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου ⁵ ο ετεραισ γενεαισ ουκ εγνωριθη τοις υιοις των ανθρωπων ωσ νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταισ εν πνευματι

⁶ είναι τα έθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου ⁷ ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμειως αυτου ⁸ εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου ⁹ και φωτισαι παντας τισ η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου ¹⁰ ινα γνωρισθη νυν ταισ αρχαισ και ταισ εξουσιασιν εν τοις επουρανιοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου ¹¹ κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹² εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου ¹³ διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταισ θλιψεσιν μου υπερ υμων ην εδοθη της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον ¹⁷ κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταισ καρδιασ υμων ¹⁸ εν αγαπη ερριζωμενοι και θεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και βθος και υψος ¹⁹ γνωσαι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου ²⁰ τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκπερισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμην την ενεργουμενην εν ημιν ²¹ αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων αμην

4

¹ παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιωσ περιπατησαι της κλησεως ης εκληθητε ² μετα πασης ταπεινοφορουσης και πραοτητος μετα μακροθυμιας ανεχομενησ αλληλων εν αγαπη ³ σπουδαζοντες τηρειν την εννοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης ⁴ εν σωμα και εν πνευμα καθως και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεως υμων ⁵ εις κυριος μια πιστις εν βαπτισμα ⁶ εις θεος και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν ημιν ⁷ ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρις κατα το μετρον της δωρεασ του χριστου ⁸ διο λεγει αναβαις εις υψος ηχημαλυτευσεν αιχμαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις ⁹ το δε ανεβη τι εστιν η μη οτι και κατεβη πρωτον εις τα κατωτερα μερη της γης ¹⁰ ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβαις υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα ¹¹ και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους τους δε προφητας τους δε ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους ¹² προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου ¹³ μεχρι καταντησωμεν οι παντες εις την εννοτητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου

¹⁴ ινα μηκει ωμεν νηπιου κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης ¹⁵ αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα ος εστιν η κεφαλη ο χριστος ¹⁶ εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος ποιεται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη ¹⁷ τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκει υμας περιπατειν καθως και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοου αυτων ¹⁸ εσκοτιζομενοι τη διανοια οντες απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων ¹⁹ οτινες απηληγοτεσ εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασια ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια ²⁰ υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον ²¹ ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου ²² αποθεσθαι υμας κατα την προτεραν αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης ²³ ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοου υμων ²⁴ και ενδουσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειας ²⁵ διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη ²⁶ οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων ²⁷ μηδε διδοτε τοπον τω διαβωλω ²⁸ ο κλεπτων μηκει κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον ταισ χερσιν ινα εχη μεταδιδομαι τω χρειαν εχοντι ²⁹ πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρειας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν ³⁰ και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως ³¹ πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρηθησ αφ υμων συν παση κακια ³² γινεσθε δε εις αλληλων χρηστοι ευσπλαγχοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο ημιν

5

¹ γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπητα ² και περιπατειτε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας ³ πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις ⁴ και αιχορτησ και μωρολογια η ευτραπelia τα ου ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια ⁵ τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης ος εστιν ιδωλολατρης ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του κυριου και θεου ⁶ μηδεις υμας απατατω κενοις λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας ⁷ μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων ⁸ ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως τεκνα φωτος

περιπατείτε ⁹ ο γαρ καρπός του πνευματός εν πάση αγαθότητι και δικαιοσύνη και αληθεία ¹⁰ δοκιμάζοντες τι ἐστὶν εὐαρεστόν τῷ κυρίῳ ¹¹ και μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἐργοῖς τοῖς ἀκαρποῖς τῶν σκοτούς· μαλλον δε και ελεγχετε ¹² τὰ γὰρ κρυφὴ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰχρὸν ἐστὶν και λεγειν ¹³ τὰ δε παντὰ ελεγχόμενα ὑπο τοῦ φωτός φανερουνται· παν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶν ¹⁴ διὸ λεγει ἐγειρε ὁ καθυδῶν και ἀναστα ἐκ τῶν νεκρῶν και ἐπιφάσει σοι ὁ χριστὸς ¹⁵ βλέπετε οὖν πῶς ακριβῶς περιπατεῖτε μὴ ὡς ἀσοφοὶ ἀλλ ὡς σοφοὶ ¹⁶ ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν ὅτι αἱ ἡμεραι πονηρῆαι εἰσὶν ¹⁷ διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρονες ἀλλὰ συνιέντες τι τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ¹⁸ και μὴ μεθυσκεσθε οἴνω ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσῶτια ἀλλὰ πληρουσθε ἐν πνεύματι ¹⁹ λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς και ὕμνοῖς και ὕδασι πνευματικαῖς ἀδόντες και ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὕμῶν τῷ κυρίῳ ²⁰ εὐχαριστοῦντες παντοτε ὑπερ πάντων ἐν ὀνοματί τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τῷ θεῷ και πατρί ²¹ ὑποτασσομενοὶ ἀλλήλοισ ἐν φόβῳ χριστοῦ ²² αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδιοῖς ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ κυρίῳ ²³ ὅτι ἀνήρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας και αὐτὸς ἐστὶν σωτήρ τῶν σώματος ²⁴ ἀλλ ὡσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χριστῷ οὕτως και αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδιοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί ²⁵ οἱ ἀνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν καθὼς και ὁ χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν και ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπερ αὐτῆς ²⁶ ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥηματι ²⁷ ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἐνδοξὸν τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπιλὸν ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων ἀλλ ἵνα ἡ ἀγία και ἀμώμος ²⁸ οὕτως οφείλουσιν οἱ ἀνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾶ ²⁹ οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν ἀλλ ἐκτρεφεὶ και θάλπει αὐτὴν καθὼς και ὁ κύριος τὴν ἐκκλησίαν ³⁰ ὅτι μέλη ἐσμεν τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ και ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ³¹ ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ και τὴν μητέρα και προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και ἐσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν ³² τὸ μυστήριον τούτου μέγα ἐστὶν ἐγὼ δε λέγω εἰς χριστὸν και εἰς τὴν ἐκκλησίαν ³³ πλὴν και ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτὸν ἢ δε γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἀνδρα

6

¹ τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ τούτο γὰρ ἐστὶν δίκαιον ² τίμα τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα ἡτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ ³ ἵνα εὐ σοὶ γενῆται και ἐσὴ μακροχρονίος ἐπὶ τῆς γῆς ⁴ και οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἀλλ ἐκτρεφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ και νοουθεσίᾳ κυρίου ⁵ οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου και τρομοῦ ἐν ἀπλοτητί τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ χριστῷ ⁶ μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπαρεσκοὶ ἀλλ ὡς δούλοι τοῦ χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς ⁷ μετ' ἐννοίας δουλεύοντες ὡς τῷ

κυρίῳ και οὐκ ἀνθρωποῖς ⁸ εἰδοτες ὅτι ὁ εὐν τι ἕκαστος ποιῆσῃ ἀγαθὸν τούτο κομίζεται πρὸς τὸν κυρίου εἴτε δούλος εἴτε ἐλευθερὸς ⁹ και οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς ἀνιέντες τὴν ἀπειλὴν εἰδοτες ὅτι και ὕμῶν αὐτῶν ὁ κύριος ἐστὶν ἐν οὐρανῶσι και προσώποληψία οὐκ ἐστὶν πρὸς αὐτῶν ¹⁰ τὸ λοιπὸν ἀδελφοὶ μου ἐνδυναμώσεθε ἐν κυρίῳ και ἐν τῷ κρατεῖ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ¹¹ ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου ¹² ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἡ παλὴ πρὸς αἶμα και σάρκα ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰς ἐξουσίας πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτούς τοῦ αἰῶνος τούτου πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ¹³ διὰ τοῦτο ἀναλαβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ ἵνα δυνήθητε ἀντιστήναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πονηρῆαι και ἀπαντὰ κατεργασάμενοι στήναι ¹⁴ ὅτι οὖν περιζώσαμενοι τὴν ὄσφον ὕμῶν ἐν ἀληθείᾳ και ἐνδύσαμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης ¹⁵ και ὑποδήσαμενοι τοὺς ποδᾶς ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης ¹⁶ ἐπὶ πᾶσιν ἀναβῶντες τὸν θῦρον τῆς πίστεως ἐν ᾧ δυνήσεσθε παντὰ τὰ βελη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβῆσαι ¹⁷ και τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δεξασθαι και τὴν μάχαιραν τοῦ πνευματοῦ ὁ ἐστὶν ῥῆμα θεοῦ ¹⁸ διὰ πάσης προσευχῆς και δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντί καιρῷ ἐν πνεύματι και εἰς αὐτὸ τούτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσῃ και δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων ¹⁹ και ὑπερ ἐμοῦ ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου ²⁰ ὑπερ οὐ πρεσβευῶ ἐν ἀλυσεὶ ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιασώμαι ὡς δεῖ με λαλήσαι ²¹ ἵνα δε εἰδῆτε και ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ τι πρᾶσσω παντὰ ὑμῖν γνωρίσει τυχικός ὁ ἀγαπητός ἀδελφός και πιστός διακόνος ἐν κυρίῳ ²² ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τούτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν και παρακαλεσῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν ²³ εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς και ἀγαπὴ μετὰ πίστει ἀπο θεοῦ πατρός και κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ ²⁴ ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ ἀμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

¹ παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων ⁴ παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος ⁵ επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν ⁶ πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας χριστου ιησου ⁷ καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτος παντας υμασ οντας ⁸ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντας υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου ⁹ και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει ¹⁰ εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εις ημεραν χριστου ¹¹ πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινον θεου ¹² γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν ¹³ ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποισ πασιν ¹⁴ και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιθοτασ τοισ δεσμοισ μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν ¹⁵ τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκian τον χριστον ηκρυσουσιν ¹⁶ οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελουσιν ουχ αγνωσ οιόμενοι θλιψιν επιφερειν τοισ δεσμοισ μου ¹⁷ οι δε εξ αγαπης ειδοτεσ οτι εισ απολογian του ευαγγελιου κειμαι ¹⁸ τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι ¹⁹ οίδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου ²⁰ κατα την αποκαραδοκian και ελιπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου ²¹ εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το αποθανειν κερδοσ ²² ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω ²³ συνεχωμαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχω εισ το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον ²⁴ το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ ²⁵ και τουτο πεποιθωσ οίδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ ²⁶ ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιασ παλιν προς υμασ ²⁷ μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθωσ και ιδωσ υμασ ειτε απων ακουωσ τα

περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουτεσ τη πιστει του ευαγγελιου ²⁸ και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοισ μεν εστιν ενδειξισ απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου ²⁹ οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εισ αυτον πιστεειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν ³⁰ τον αυτον αγωνα εχοντεσ οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

¹ ει τισ ουν παρακλησισ εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τισ κοινωνια πνευματοσ ει τισ σπλαγχνα και οικτριμοι ² πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αμωνη αγαπην εχοντεσ συμψυχοι το εν φρονουντεσ ³ μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξian αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλουσ ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων ⁴ μη τα εαυτων εκατοσ σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκατοσ ⁵ τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου ⁶ οσ εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμασ ηγησατο το ειναι ισα θεω ⁷ αλλ εαυτον εκενωσεν μορφη δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενοσ ⁸ και σχηματι ευρεθεισ ωσ ανθρωπωσ εταπεινωσεν εαυτον γενομενοσ υπηκοοσ μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου ⁹ διο και ο θεοσ αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα ¹⁰ ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων ¹¹ και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριοσ ιηουσοσ χριστοσ εισ δοξαν θεου πατροσ ¹² ωστε αγαπητοι μου καθωσ παντοτε υπηκουαστε μη ωσ εν τη παρυσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε ¹³ ο θεοσ γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκias ¹⁴ παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων ¹⁵ ινα γενησθε αμεμπτοι και ακερατοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεασ σκολιασ και διεστραμμενησ εν οισ φαινεσθε ωσ φωστηρεσ εν κοσμω ¹⁶ λογον ζωησ επεχοντεσ εισ καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εισ κενον εδραμον ουδε εισ κενον εκοπιασα ¹⁷ αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεωσ υμων χαιρω και συχαρω πασιν υμιν ¹⁸ το δ αυτο και υμιοσ χαιρετε και συχαιρετε μοι ¹⁹ ελιπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνουσ τα περι υμων ²⁰ ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστισ γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει ²¹ οι παντεσ γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου ²² την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εισ το ευαγγελιον ²³ τουτον μεν ουν ελιπιζω πεμψαι ωσ αν απιδω τα περι εμε εξαυτησ ²⁴ πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτοσ ταχεωσ ελευσομαι ²⁵ αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειασ μου πεμψαι προς υμασ ²⁶ επειδη επιποθων ην παντασ υμασ και αδημονων διοτι ηκουαστε οτι ησθενησεν ²⁷ και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο

θεος αυτον ηλεισεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυτην επι λυτην σχω²⁸ σπουδαιοτερωσ ουν επεμφα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερος ω²⁹ προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασις χαρας και τουσ τοιουτους εντιμους εχετε³⁰ οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιας

3

1 το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ² βλεπετε τουσ κυνας βλεπετε τουσ κακουσ εργατας βλεπετε την κατατομην³ ημεισ γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιοητοσ⁴ καιπερ εγω εχων πεποιοησιν και εν σαρκι ει τισ δοκει αλλοσ πεποιοησαι εν σαρκι εγω μαλλον⁵ περιτομη οκταημεροσ εκ γενουσ ισραηλ φυλησ βενιαμιν εβραιουσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιουσ⁶ κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμειπτοσ⁷ αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηηγημαι δια τον χριστον ζημιαν⁸ αλλα μεν ουν και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερχον της γνωσσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω⁹ και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει¹⁰ του γνωναυ αυτου και την δυναμιν της αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενοσ τα θανατα αυτου¹¹ ει πως κατανητωσ εις την εξαναστασιν των νεκρων¹² ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου¹³ αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατεληφθηναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ¹⁴ κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου¹⁵ οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεοσ υμιν αποκαλυψει¹⁶ πλην εισ ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανοι το αυτο φρονειν¹⁷ συμμιμηται μοι γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τουσ ουτωσ περιπατουντασ καθωσ εχετε τυπον ημασ¹⁸ πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τουσ εχθρουσ του σταυρου του χριστου¹⁹ ων το τελοσ απωλεια ων ο θεοσ η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντεσ²⁰ ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον²¹ οσ μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εισ το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξησ αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταζει αυτω τα παντα

4

1 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανοσ μου ουτωσ στηκετε εν κυριω αγαπητοι² ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω³ ναι ερωτω και σε συζυγε ηγησαι συλλαμβανου αυταισ αιτινσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ⁴ χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε⁵ το επεικεισ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριοσ εγγυσ⁶ μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθε προσ τον θεον⁷ και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου⁸ το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημια ει τισ αρετη και ει τισ επαينوσ ταυτα λογιζεσθε⁹ α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεοσ της ειρηνησ εσται μεθ υμων¹⁰ εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερεμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε¹¹ ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι απαρκησ ειναι¹² οιδα και ταπεινοσθαι οιδα και περισσειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσειν και υστερεισθαι¹³ παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω¹⁴ πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντεσ μοι τη θλιψει¹⁵ οιδατε δε και υμεισ φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθοσ απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εισ λογον δοσεωσ και λιψεωσ ει μη υμεισ μονοι¹⁶ οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εισ την χρειαν μοι επεμψατε¹⁷ ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εισ λογον υμων¹⁸ απεχω δε παντα και περισσεωσ πεπληρωμαι δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσημν ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω¹⁹ ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτον εν δοξη εν χριστω ιησου²⁰ τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην²¹ ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι²² ασπαζονται υμασ παντεσ οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος ² τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι ⁴ ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τοις αγιους ⁵ δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τω ουρανω ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου ⁶ του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια ⁷ καθως και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου ⁸ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι ⁹ δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνσει πνευματικη ¹⁰ περιπατησαι υμας αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου ¹¹ εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας ¹² ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι ¹³ ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου ¹⁴ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων ¹⁵ ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως ¹⁶ οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται ¹⁷ και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν ¹⁸ και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων ¹⁹ οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι ²⁰ και δι αυτου αποκαταλλαξει τα παντα εις αυτον ερηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις ²¹ και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυν δε αποκατηλλαξεν ²² εν τω σωmati της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου ²³ ειγε επιμενετε τη πιστει τεθμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος ²⁴ νυν χαिरω εν τοις

παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια ²⁵ ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι του λογον του θεου ²⁶ το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενων νυν δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου ²⁷ οις ηθελησεν ο θεος γνωρिसαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπισ της δοξης ²⁸ ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου ²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

¹ θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι ² ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου ³ εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεως αποκρυφου ⁴ τουτο δε λεγω ινα μη τις υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια ⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαिरων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων ⁶ ως ον παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατετε ⁷ εριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθως εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν ευχαριστια ⁸ βλεπετε μη τις υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον ⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως ¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας ¹¹ εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου ¹² συναφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεως της ενεργειας του θεου του γειραντος αυτον εκ των νεκρων ¹³ και υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωοποιησεν υμας συν αυτω χαρισιαμενος ημιν παντα τα παραπτωματα ¹⁴ εξαλειψας το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσας αυτο τω σταυρω ¹⁵ απεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσας αυτους εν αυτω ¹⁶ μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτης η νουμηνιας η σαββατων ¹⁷ α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου ¹⁸ μηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφορσυνη και θρησκεια των αγγελων

α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιοιμενος υπο του νοου της σαρκος αυτου ¹⁹ και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγοιμενον και συμβιβασομενον αυξει την αυξησιν του θεου ²⁰ ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε ²¹ μη αψη μηδε γευση μηδε θιγησ ²² α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων ²³ ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εβελοθηρσκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδεια σωματος ουκ εν τιμη τινη προς πλησμονη της σαρκος

3

¹ ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος ² τα ανω φρονειτε μη τα επι της γης ³ απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω ⁴ οταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη ⁵ νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιν ητις εστιν ειδωλολατρεια ⁶ δι α ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας ⁷ εν οισ και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν αυτοις ⁸ νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων ⁹ μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταις πραξεσιν αυτου ¹⁰ και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον ¹¹ οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαϊος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθησ δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος ¹² ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραστητα μακροθυμιαν ¹³ ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις ¹⁴ επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειοτητος ¹⁵ και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταις καρδιασ υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε ¹⁶ ο λογος του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιωσ εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαισ πνευματικαισ εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ¹⁷ και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου ¹⁸ αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω ¹⁹ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας ²⁰ τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω ²¹ οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν ²² οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαισ ως ανθρωπαρεςκοι αλλ εν απλοτητι καρδιασ φοβουμενοι τον θεον ²³ και παν ο τι εαν ποιητε

εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωπωσι ²⁴ ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιασ τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε ^{1398 V-PAI-2P} ²⁵ ο δε αδικων κομιοιται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4

¹ οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις ² τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια ³ προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι ⁴ ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι ⁵ εν σοφια περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι ⁶ ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμασ ενι εκαστω αποκρινεσθαι ⁷ τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω ⁸ ον επεμψα προς υμασ εις αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιασ υμων ⁹ ουν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω οσ εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε ¹⁰ ασπαζεται υμασ αρισταρχος ο συναρχαλωτος και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολασ εαν ελθη προς υμασ δεξασθε αυτον ¹¹ και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομησ ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι παρηγορια ¹² ασπαζεται υμασ επαφρασ ο εξ υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις προσευχαισ ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου ¹³ μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει ¹⁴ ασπαζεται υμασ λουκασ ο ιατροσ ο αγαπητος και δημασ ¹⁵ ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν ¹⁶ και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειασ ινα και υμεις αναγνωτε ¹⁷ και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροισ ¹⁸ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου μηνιμονευτε μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι εν πληροφωρια ημων ³ αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων ⁴ ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων ⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ ⁶ και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματος αγιου ⁷ ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια ⁸ αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημασ εχειν λαλειν τι ⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμασ και πως εστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημασ απο της οργης της ερχομενης

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμασ οτι ου κενη γεγονεν ² αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³ η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω ⁴ αλλα καθωσ δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηται το ευαγγελιον ουτωσ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων ⁵ ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυρσ ⁶ ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναи ωσ χριστου αποστολοι ⁷ αλλ εγενηθημεν ητιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαλητα τα εαυτης τεκνα ⁸ ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε ⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχλον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμασ το ευαγγελιον του θεου ¹⁰ υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιοσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν ¹¹ καθαπερ

οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμασ και παραμυθουμενοι ¹² και μαρτυρομενοι εις το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³ δια τουτο και ημεισ ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ εστιν αληθωσ λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοισ πιστευουσιν ¹⁴ υμεισ γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεισ υπο των ιδιων συμφυλετων καθωσ και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵ των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τουσ ιδιουσ προφητασ και ημασ εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων ¹⁶ κωλυοντων ημασ τοισ εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τασ αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτουσ η οργη εις τελοσ ¹⁷ ημεισ δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προσ καιρον ωρασ προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια ¹⁸ διο ηθελησαμεν ελθειν προς υμασ εγω μεν παυλοσ και απαξ και διο και ενεκοφηεν ημασ ο σατανασ ¹⁹ τισ γαρ ημων ελπιε η χαρα η στεφανοσ καυχησεωσ η ουχι και υμεισ εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια ²⁰ υμεισ γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3

¹ διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι ² και επεψαμεν τιμοθεον τον αδελρον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριζαι υμασ και παρακαλεσαι υμασ περι της πιστεωσ υμων ³ το μηδεναι σαινεσθαι εν ταισ θλιψειν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα ⁴ και γαρ οτε προς υμασ ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθωσ και εγενετο και οιδατε ⁵ δια τουτο καγω μηκετι στεγωσ επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων μηπωσ επειρασεν υμασ ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοποσ ημων ⁶ αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεοσ προς ημασ αφ υμων και ευαγγελισαμενον ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημασ ιδειν καθαπερ και ημεισ υμασ ⁷ δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεωσ ⁸ οτι νυν ζωμεν εαν υμεισ στηκετε εν κυριω ⁹ τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου ημων ¹⁰ νυκτοσ και ημερασ υπερ εκριστουσ δομενοι εις το ιδειν υμασ τον προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ υμων ¹¹ αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και ο κυριοσ ημων ιησοσ χριστοσ κατευθυναι την οδον ημων προς υμασ ¹² υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλουσ και εις παντασ καθαπερ και ημεισ εις υμασ ¹³ εις το στηριζαι υμων τασ καρδιασ αμεμπτοσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν

του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4

¹ λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πωσ δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον ² οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου ³ τουτου γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ απο της πορνειας ⁴ ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και τιμη ⁵ μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον ⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διоти εκδικιοσ ο κυριοσ περι παντων τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα ⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θεοσ επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω ⁸ τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εισ υμασ ⁹ περι δε της φιλαδελφιασ ου χρεϊαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεισ θεοδιδακτοι εστε εισ το αγαπαν αλληλουσ ¹⁰ και γαρ ποιειτε αυτο εισ παντασ τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι περισσευειν μαλλον ¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχαιζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ χερσιν υμων καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα ¹² ινα περιπατητε ευσημονωσ προς τουσ εξω και μηδενοσ χρεϊαν εχητε ¹³ ου θελομεν δε υμασ αγνοειν αδελφοι περι των κοιμηθημενων ινα μη λυπησθε καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα ¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιηουσοσ απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ κοιμηθηντασ δια του ιησου αξει συν αυτω ¹⁵ τουτου γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι εισ την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθηντασ ¹⁶ οτι αυτοσ ο κυριοσ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον ¹⁷ επειτα ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν νεφελαισ εισ απαντησιν του κυριου εισ αερα και ουτωσ παντοτε συν κυριω εσομεθα ¹⁸ ωστε παρακαλειτε αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5

¹ περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρεϊαν εχετε υμιν γραφεσθαι ² αυτοι γαρ ακριβωσ οιδατε οτι η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι ουτωσ ερχεται ³ οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιοσ αυτοισ εφισταται ολεθροσ ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν ⁴ υμεισ δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμασ ωσ κλεπτησ καταλαβη ⁵ παντεσ υμεισ υιοι φωτοσ εστε και υιοι ημερασ ουκ εσμεν νυκτοσ ουδε σκοτοουσ ⁶ αρα ουν μη καθευδωμεν ωσ και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν

⁷ οι γαρ καθευδοντεσ νυκτοσ καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτοσ μεθυουσιν ⁸ ημεισ δε ημερασ οντεσ νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεωσ και αγαπησ και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριασ ⁹ οτι ουκ εθετο ημασ ο θεοσ εισ οργην αλλ εισ περιποιησιν σωτηριασ δια του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁰ του αποθανοντοσ υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν ¹¹ διω παρακαλειτε αλληλουσ και οικοδομειτε εισ τον ενα καθωσ και ποιειτε ¹² ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ κοπιωντασ εν υμιν και προισταμενουσ υμων εν κυριω και νουθετουντασ υμασ ¹³ και ηγεισθαι αυτοουσ υπερ εκπερισσοου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοισ ¹⁴ παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι νουθετειτε τουσ ατακτουσ παραμυθεισθε τουσ ολιγοψυχουσ αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντασ ¹⁵ ορατε μη τιοσ κακον αντι κακου τινι αποδωσ αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εισ αλληλουσ και εισ παντασ ¹⁶ παντοτε χαιρετε ¹⁷ αδιαλειπτωσ προσευχεσθε ¹⁸ εν παντι ευχαριστειτε τουτου γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εισ υμασ ¹⁹ το πνευμα μη σβεννυτε ²⁰ προφητειασ μη εξουθενειτε ²¹ παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε ²² απο παντοσ ειδουσ πονηρουσ απεχεσθε ²³ αυτοσ δε ο θεοσ της ειρηνησ αγιασαι υμασ ολοτελεισ και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτωσ εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθει ²⁴ πιστοσ ο καλων υμασ οσ και ποιησει ²⁵ αδελφοι προσευχεσθε περι ημων ²⁶ ασπασασθε τουσ αδελφουσ παντασ εν φιληματι αγιω ²⁷ ορκιζω υμασ τον κυριον αναγνωσθηνα την επιστολην πασιν τοισ αγιοισ αδελφοισ ²⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφου καθωσ αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εισ αλληλουσ ⁴ ωστε ημασ αυτοουσ εν υμιν καυχασθαι εν ταισ εκκλησιαισ του θεου υπερ της υπομονησ υμων και πιστεωσ εν πασιν τοισ διωγμοισ υμων και ταισ θλιψεισ αισ ανεχεσθε ⁵ ενδειγμα της δικαιοσ κρισεωσ του θεου εισ το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπο ησ και πασχετε ⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοισ θλιβουσιν υμασ θλιψιν ⁷ και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεισιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανω μετ αγγελων δυναμειωσ αυτου ⁸ εν πυρι φλογωσ διδοντωσ εκδικησιν τοισ μη ειδοσιν θεον και τοισ μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου ⁹ οιτινεσ δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυουσ αυτου ¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοισ πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη ¹¹ εισ ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργων πιστεωσ εν δυναμει ¹² οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

1 ερωτωμεν δε υμασ αδελφου υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον ² εισ το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοουσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματωσ μητε δια λογουσ μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου ³ μη τισ υμασ εξαπατηη κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθι ο ανθρωπωσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ ⁴ ο αντικειμενοσ και υπεραιρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εισ τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ ⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προσ υμασ ταυτα ελεγον υμιν ⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εισ το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω ⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται ⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματωσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου ⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοισ και τερασιν ψευδουσ ¹⁰ και εν παση απατη της αδικιασ εν

τοισ απολλυμενοισ ανθ ων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εισ το σωθηναι αυτοουσ ¹¹ και δια τουτο πεμψει αυτοισ ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εισ το πιστευσαι αυτοουσ τω ψευδει ¹² ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλ ευδοκησαντες εν τη αδικια ¹³ ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφου ηγαπημενοι υπο κυριον οτι ειλετο υμασ ο θεοσ απ αρχησ εισ σωτηριαν εν αγιασμω πνευματωσ και πιστει αληθειασ ¹⁴ εισ ο εκαλεσεσ υμασ δια του ευαγγελιου ημων εισ περιποιησιν δοξησ του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ ara ουν αδελφουι στηκετε και κρατειτε τασ παραδοσεισ ασ εδιδαχθητε ειτε δια λογουσ ειτε δι επιστολησ ημων ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ ημων ιησοσ χριστωσ και ο θεοσ και πατηρ ημων ο αγαπητασ ημασ και δουσ παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι ¹⁷ παρακαλεσαι υμων τασ καρδιασ και στηριξαι υμασ εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

1 το λοιπον προσευχεσθε αδελφουι περι ημων ινα ο λογοσ του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθωσ και προσ υμασ ² και ινα ρυθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις ³ πιστωσ δε εστιν ο κυριοσ οσ στηριζει υμασ και φυλαξει απο του πονηρου ⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμασ οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε ⁵ ο δε κυριοσ κατευθυνα υμων τασ καρδιασ εισ την αγαπην του θεου και εισ την υπομονην του χριστου ⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφουι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμασ απο παντωσ αδελφουσ ατακτωσ περιπατουστωσ και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων ⁷ αυτοι γαρ οιδατε πωσ δει μμεισθαι ημασ οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινωσ αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων ⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτωσ τυπον δωμεν υμιν εισ το μμεισθαι ημασ ¹⁰ και γαρ οτε ημεν προσ υμασ τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τισ ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιτω ¹¹ ακουομεν γαρ τινασ περιπατουστωσ εν υμιν ατακτωσ μηδεν εργαζομενοσ αλλα περιεργαζομενοσ ¹² τοισ δε τοιουτοισ παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιασ εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν ¹³ υμεισ δε αδελφουι μη εκκακησητε καλοποιουντεσ ¹⁴ ει δε τισ ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολησ τουτου σημειουσθε και μη συναναμινυσθε αυτω ινα εντραπη ¹⁵ και μη ωσ εχθρον ηγησθε αλλα νουθετειτε ωσ αδελφον ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ της ειρηνησ δωη υμιν την ειρηνην δια παντωσ εν παντι τροπω ο κυριοσ μετα παντων υμων ¹⁷ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτωσ γραφω ¹⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγήν θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπίδος ημων ² τιμοθεω γνησιω τεκνῶν εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων ³ καθως παρεκαλεσα σε προσμεναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλησιν τισιν μη ετεροδιδασκαλειν ⁴ μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογιαις απεραντοις αιτιναις ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει ⁵ το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρως καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου ⁶ ων τινες ασοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν ⁷ θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται ⁸ οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμωσ χρηται ⁹ ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοιοσ δε και ανυποτακτοισ ασεβεισιν και αμαρτωλοισ ανοοιοισ και βεβηλοισ πατρωλαισ και μητρολωαισ ανδροφονοισ ¹⁰ πορνοισ αρσενοκοιταισ ανδραποδισταισ ψευσταισ επιορκοισ και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλια αντικειται ¹¹ κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω ¹² και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν ¹³ τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθηην οτι αγνωων εποιησα εν απιστια ¹⁴ υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεωσ και αγαπησ της εν χριστω ιησου ¹⁵ πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ οτι χριστοσ ιησοσ ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλουσ σωσαι ων πρωτοσ ειμι εγω ¹⁶ αλλα δια τουτο ηληθηην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησοσ χριστοσ την πασαν μακροθυμιαν προσ υποτιπωσιν τω μελλοντων πιστευθην επ αυτω εις ζωην αιωνιον ¹⁷ τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτωσ αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹⁸ ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσασ επι σε προφητειασ ινα στρατευη εν αυταισ την καλην στρατειαν ¹⁹ εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινεσ απωσαμενοι περι της πιστιν εναυαγησαν ²⁰ ων εστιν υμεναιοσ και αλεξανδροσ ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

¹ παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχασ εντευξεις ευχαριστιασ υπερ παντων ανθρωπων ² υπερ βασιλεων και παντων των εν υποροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι ³ τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηροσ ημων θεου ⁴ οσ παντασ ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας

ελθειν ⁵ εις γαρ θεοσ εις και μεσιτησ θεου και ανθρωπων ανθρωποσ χριστοσ ιησοσ ⁶ ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροισ ιδιοισ ⁷ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολοσ αληθειαν λεγων εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλοσ εθνων εν πιστει και αληθεια ⁸ βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επιαιροντασ οσιοσ χειρασ χωρισ οργησ και διαλογισμου ⁹ ωσαυτασ και τασ γυναιकाσ εν καταστολη κοσμου μετα αιδουσ και σωφροσυνησ κοσμειν εαυτασ μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει ¹⁰ αλλ ο πρπει γυναιξιν επαγγελλομεναιοσ θεοσεβειαν δι εργων αληθων ¹¹ γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη ¹² γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδροσ αλλ ειναι εν ησυχια ¹³ αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα ¹⁴ και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθησα εν παραβιασει γεγονεν ¹⁵ σωθησεται δε δια της τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνησ

3

¹ πιστοσ ο λογοσ ει τις επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει ² δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιασ γυναικασ ανδρα νηφαλοπον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδασκτικον ³ μη παροινον μη πληκτηνην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη μαχον αφιλαργυρον ⁴ του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασησ σεμνοτητοσ ⁵ ει δε τις του ιδιου οικου προστηνην ουκ οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται ⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεισ εις κριμα εμπησει του διαβολου ⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπησει και παγίδα του διαβολου ⁸ διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεισ ⁹ εχοντασ το μυστηριον της πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει ¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλιτοισ οντεσ ¹¹ γυναικασ ωσαυτωσ σεμναιοσ διαβολουσ νηφαλεουσ πιστασ εν πασιν ¹² διακονοι εστωσαν μιασ γυναικασ ανδροσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των ιδων οικων ¹³ οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου ¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελιπιζων ελθειν προσ σε ταχιοσ ¹⁵ εαν δε βραδυνη ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια θεου ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα της αληθειας ¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελοισ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων ² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν

³ κωλυόντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεος εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιας τοις πιστοις και επεγνωκοσιν την αληθειαν ⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιας λαμβανομενον ⁵ αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξωσ ⁶ ταυτα υποτιθεμενος τοις αδελφοις καλος εση διακονος ιησου χριστου εντρεφομενος τοις λογοις της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιας η παρηκολουθηκασ ⁷ τουσ δε βεβηλους και γραωδεις μυθους παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν ⁸ η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμος η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμος εστιν επαγγελων εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσης ⁹ πιστος ο λογος και πασησ αποδοχησ αξιος ¹⁰ εις τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων ¹¹ παραγγελλε ταυτα και διδασκε ¹² μηδεις σου της νεοτητος καταφρονειτω αλλα τυπος γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια ¹³ εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια ¹⁴ μη αμελει του εν σοι χαρισματος ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτερου ¹⁵ ταυτα μελετα εν τουτοις ιοθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν ¹⁶ επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τουσ ακουοντασ σου

5

¹ πρεσβυτερω μη επιπληξησ αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ ² πρεσβυτερωσ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια ³ χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ ⁴ ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτων τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοις προγονοις τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου ⁵ η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ ⁶ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθηγκεν ⁷ και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν ⁸ ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνεισι την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστουσ χειρων ⁹ χηρα καταλεγεσθω μη ελαττων ετων εξηκοντα γεγονυια ενοσ ανδρουσ γυνη ¹⁰ εν εργοισ καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹¹ νεωτερασ δε χηρασ παραιτουσ οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹² εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹³ αμα δε και αργα μανθανουσιν περιερχομενα τασ οικιασ ου μονον δε αργα αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹⁴ βουλομαι ουν νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριασ χαριν ¹⁵ ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁶ ει τισ πιστουσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυτοις και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκησ ¹⁷ οι καλωσ προεστωτεσ

πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια ¹⁸ λεγει γαρ η γραφη βουν αλωοντα ου φημωσεισ και αξιος ο εργατησ του μισθου αυτου ¹⁹ κατα πρεσβυτερουσ κατηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων ²⁰ τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν ²¹ διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ χωρισ προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλησιν ²² χειρασ ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιασ αλλοτριασ σεαυτον αγνον τηρει ²³ μηκει υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ πυκνασ σου ασθeneιασ ²⁴ τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εσιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν ²⁵ ωσαυτωσ και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6

¹ οσοι εσιν υπο ζυγον δουλοι τοισ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται ² οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εσιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εσιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει ³ ει τισ ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαינוσιν λογοισ τοισ του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κα ευσεβειαν διδασκαλια ⁴ τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημια υπονοιαι πονηρια ⁵ διαπαρατριβια διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειασ νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφιστασοσ απο των τοιουτων ⁶ εστιν δε πορισμοσ μεγαλοσ η ευσεβεια μετα αυταρκειασ ⁷ ουδεν γαρ εισηνεγακαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκενι τι δυναμεθα ⁸ εχοντεσ δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοιουσ αρκεσθησομεθα ⁹ οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εισ πειρασμον και παγιδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εισ ολεθρον και απωλειαν ¹⁰ ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ και εαυτουσ περιπειραν οδωνασ πολλιασ ¹¹ συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φυγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα ¹² αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεωσ επιλαβου της αιωνιου ζωησ εις ην εκληθησ και ωμολογησασ την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων ¹³ παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουνοτουσ τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντουσ επι ποντιου πλατου την καλην ομολογιαν ¹⁴ τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ ην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλειουτωνων και κυριοσ των κυριουτωνων

¹⁶ ο μόνος έχων ἀθανάσιαν φῶς οἰκῶν ἀπροσίτων
ὄν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ εἶδεν δυνατὰ ὦ
τιμῆ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν ¹⁷ τοῖς πλουσίοις
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παραγγέλλε μὴ υψιλοφρονεῖν
μηδὲ ἠλπικεῖν ἐπὶ πλοῦτου ἀδηλοτητι ἀλλ
ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶντι τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα
πλουσίως εἰς ἀπολαύσιν ¹⁸ ἀγαθοεργεῖν πλουτεῖν
ἐν ἐργοῖς καλοῖς εὐμεταδότους εἶναι κοινωνικοῦς
¹⁹ ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν
εἰς τὸ μέλλον ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου
ζωῆς ²⁰ ὦ τιμόθεε τὴν παραθήκην φυλάξον
ἐκτρέπομενος τὰς βεβηλοῦς κενοφωνίας καὶ
ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως ²¹ ἣν τινες
ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστοχίσαν ἡ
χάρις μετὰ σου ἀμήν

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου ² τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρισ ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων ³ χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρη συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταισ δεησεσιν μου νυκτος και ημερας ⁴ επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρασ πληρωθω ⁵ υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λαιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι ⁶ δι ην αιτιαν αναμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου ⁷ ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιασ αλλα δυναμewσ και αγαπης και σωφρονισμου ⁸ μη ουν επαισχυνησ το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου ⁹ του σωσαντος ημασ και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα και ιδια προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων ¹⁰ φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωνη και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου ¹¹ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων ¹² δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν ¹³ υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσασ εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου ¹⁴ την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του νοικουντος εν ημιν ¹⁵ οιδασ τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμογενησ ¹⁶ δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλாகις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνη ¹⁷ αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν ¹⁸ δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω δηκονησεν βελτιον συ γινωσκεισ

2

¹ συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου ² και α ηκουσασ παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποισ οιτινες ικανοι εσονται και ετερουσ διδασξαι ³ συ ουν κακοπαθησον ως καλοσ στρατιωτης ιησου χριστου ⁴ ουδεισ στρατευομενοσ εμπλεκεται ταισ του βιου πραγματειαισ ινα τω στρατολογησαντι αρεση ⁵ εαν δε και αθλη τισ ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση ⁶ τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον **4412 ADV-S** των καρπων μεταλαμβανειν ⁷ νοει α λεγω δωη γαρ

σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν ⁸ μνημονευε ιησουν χριστον εγηγεμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου ⁹ εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργοσ αλλ ο λογοσ του θεου ου δεδεται ¹⁰ δια τουτο παντα υπομενω δια τουσ εκλεκτουσ ινα και αυτοι σωτηριασ τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου ¹¹ πιστοσ ο λογοσ ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν ¹² ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινοσ αρνησεται ημασ ¹³ ει απιστουμεν εκεινοσ πιστοσ μνει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται ¹⁴ ταυτα υπομνησθε διαμαρτυρομενοσ ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χριστιμον επι καταστροφη των ακουοντων ¹⁵ σπουδασον σεαυτον δοκιμων παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοδομουντα τον λογον της αληθειας ¹⁶ τασ δε βεβηλουσ κενοφωνιασ περιστασο και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁷ και ο λογοσ αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιοσ και φιλητοσ ¹⁸ οιτινεσ περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντεσ την αναστασιν ηδη γεγονεαι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁹ ο μεντοι στερεοσ θεμελιοσ του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριοσ τουσ οντασ αυτου και αποστητω απο αδικιασ πασ ο ονομαζων το ονομα κυριου ²⁰ εν μεγαλιω δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν ²¹ εαν ουν τισ εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευοσ εις τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον ²² τασ δε νεωτερικασ επιθυμιασ φυγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρασ καρδιασ ²³ τασ δε μωρασ και απαιδευτουσ ζητησεισ παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχασ ²⁴ δουλον δε κυριου ου δεει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προσ παντασ διδασκειν ανεξικακον ²⁵ εν πραοτητι παιδευοντα τουσ αντιδιατιθεμενουσ μηποτε δω αυτοισ ο θεοσ μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας ²⁶ και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παλιδοσ εξωγρημενοι υι αυτοι εις το εκεινου θελημα

3

¹ τουτο δε γινωσθε οτι εν εσχαταισ ημεραισ ενστησονται καιροι χαλεποι ² εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονεσ υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεισ αχαριστοι ανοσοιοι ³ αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεισ ανημεροι αφιλαγαθοι ⁴ προδοταισ προπετεισ τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι ⁵ εχοντεσ μορφωσιν ευσεβειασ την δε δυναμιν αυτης ηρνημενοι και τουτουσ αποτρεπου ⁶ εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντεσ εις τασ οικιασ και αιχμαλωτευοντεσ γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιασ αγομενα επιθυμιασ ποικιλαιοι ⁷ παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα ⁸ ον τροπον δε ιαννησ και ιαμβρησ αντεστησαν μωυση ουτωσ και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν ⁹ αλλ ου προκοφουσιν επι πλειον η γαρ

ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν ωσ και η εκεινων εγενετο ¹⁰ συ δε παρηκολουθηκας μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη ¹¹ τοις διωγοις τοις παθημασιν οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονια εν λυστροις οious διωγομους υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος ¹² και παντες δε οι θελοντες ευσεβωσ ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται ¹³ πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντες και πλανωμενοι ¹⁴ συ δε μενε εν οιο εμαθεσ και επιστωθης ειδωσ παρα τινος εμαθεσ ¹⁵ και οτι απο βρεφουσ τα ιερα γραμματα οιδασ τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεωσ της εν χριστω ιησου ¹⁶ πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη ¹⁷ ινα αρτιωσ η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος

4

¹ διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου ² κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη ³ εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιασ ουκ ανεξονται αλλα κατα τασ επιθυμιασ τασ ιδιασ εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλουσ κνηθομενοι την ακοην ⁴ και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τουσ μυθουσ εκτραπησονται ⁵ συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον ⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμησ αναλυσεωσ εφεστηκεν ⁷ τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τονδρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα ⁸ λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνησ στεφανωσ ον αποδωσει μοι ο κυριωσ εν εκεινη τη ημερα ο δικαιοσ κριτησ ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου ⁹ σπουδασον ελθειν προς με ταχεωσ ¹⁰ δημασ γαρ με εγκατελιπεν αγαπησασ τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρηκησ εις γαλατιαν τιτωσ εις δαλματιαν ¹¹ λουκασ εστιν μονωσ μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστωσ εις διακονιαν ¹² τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον ¹³ τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενωσ φερε και τα βιβλια μαλιστα τασ μεμβρανασ ¹⁴ αλεξανδροσ ο χαλκευσ πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριωσ κατα τα εργα αυτου ¹⁵ ον και συ φυλασσω λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις ημετεροις λογοις ¹⁶ εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαρεγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη ¹⁷ ο δε κυριωσ μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματοσ λεοντωσ ¹⁸ και ρυσεται με ο κυριωσ απο παντωσ εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων

αμην ¹⁹ ασπασαι πρισκαν και ακυλιαν και τον ονησιφορου οικον ²⁰ εραστωσ εμεινεν εν κορινθησ τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα ²¹ σπουδασον προ χειμωνωσ ελθειν ασπαζεται σε ευβουλωσ και πουδησ και λινωσ και κλαυδια και οι αδελφοι παντες ²² ο κυριωσ ιησουσ χριστωσ μετα του πνευματωσ σου η χαρισ μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

1 παυλος δουλос θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν 2 επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επιγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων 3 εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου 4 τιτω γησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων 5 τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερουσ ως εγω σοι διαταξαμην 6 ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα 7 δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πλικτην μη αισχροκερδη 8 αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη 9 αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατοσ η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιανουση και τουσ αντιλεγοντασ ελεγχειν 10 εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομησ 11 οσ δει επιστομιζειν οιτινεσ ολουσ οικουσ ανατρεπουσιν διδασκοντεσ α μη δει αισχρουσ κερδουσ χαριν 12 ειπεν τις εξ αυτων ιδιοσ αυτων προφητησ κρητεσ αι ψευσται κακα θηρια γαστερεσ αργαι 13 η μαρτυρια αυτη εστιν αληθησ δι ην αιτιαν ελεγε αυτουσ αποτωμασ ινα υγιανωσιν εν τη πιστει 14 μη προσεχοντεσ ιουδαικοισ μυθοισ και εντολαιοσ ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν 15 παντα μεν καθαρα τοισ καθαροισ τοισ δε μεμιασμενοισ και απιστοισ ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νουσ και η συνειδησισ 16 θεον ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντεσ και απειθεισ και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

1 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιανουση διδασκαλια 2 πρεσβυτασ νηφαλεουσ ειναι σεμνουσ σωφρονασ υγιανοντασ τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη 3 πρεσβυτιδασ ωσαυτωσ εν καταστηματι ιεροπρεπειουσ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενασ καλοδιδασκαλουσ 4 ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι φιλοτεκνουσ 5 σωφρονασ αγνασ οικουρουσ αγαθασ υποτασσομενασ τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θεου βλασφημηται 6 τουσ νεωτερουσ ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν 7 περι παντα σεαυτον παρεχομενοσ τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν 8 λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον 9 δουλουσ ιδιοισ δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστουσ ειναι μη αντιλεγοντασ 10 μη νοσφιζομενουσ αλλα

πιστιν πασαν ενδεικνυμενουσ αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν 11 επεφανη γαρ η χαρισ του θεου η σωτηριοσ πασιν ανθρωποισ 12 παιδευουσα ημασ ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τασ κοσμικασ επιθυμιασ σωφρονωσ και δικαιοσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι 13 προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξησ του μεγαλου θεου και σωτηροσ ημων ιησου χριστου 14 οσ εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσθαι ημασ απο πασησ ανομιασ και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων 15 ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγεω μετα πασησ επιταγησ μηδεισ σου περιφρονειτω

3

1 υπομνησθε αυτουσ αρχαιοσ και εξουσιαιοσ υποτασσεσθαι πειθαρχειν προσ παν εργον αγαθον ετοιμουσ ειναι 2 μηδενα βλασφημειν αμαχουσ ειναι επιεικεισ πασαν ενδεικνυμενουσ πραοτητα προσ παντασ ανθρωπουσ 3 ημεν γαρ ποτε και ημεισ ανοητοι απειθεισ πλανωμενοι δουλευοντεσ επιθυμιαισ και ηδοναισ ποικιλαιοσ εν κακια και φθωνω διαγοντεσ στυγητοι μισουντεσ αλληλουσ 4 οτε δε η χρηστοτησ και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηροσ ημων θεου 5 ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεισ αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημασ δια λουτρου παλιγγενεσιασ και ανακαινωσεωσ πνευματοσ αγιου 6 ου εξεχεεν εφ ημασ πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηροσ ημων 7 ινα δικαιωθεντεσ τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου 8 πιστοσ ο λογοσ και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτεσ θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοισ ανθρωποισ 9 μωρασ δε ζητησεισ και γενεαλογιασ και ερεισ και μαχασ νομικασ περιστασοσ εισιν γαρ ανωφελεισ και ματαιοι 10 αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου 11 ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτοσ και αμαρτανει ων αυτοκατακριτοσ 12 οταν πεμψω αρτεμιαν προσ σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προσ με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι 13 ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιοσ προπεψων ινα μηδεν αυτοισ λειπη 14 μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εισ τασ αναγκαιοσ χρειασ ινα μη ωσιν ακαρποι 15 ασπαζονται σε οι μετ εμου παντεσ ασπασαι τουσ φιλοντασ ημασ εν πιστει η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹ παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων ² και απφια τη αγαπητη και αρχιπρω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου ⁵ ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εισ παντας τουσ αγιουσ ⁶ οπωσ η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντοσ αγαθου του εν ημιν εισ χριστον ιησουν ⁷ χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε ⁸ διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον ⁹ δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλος πρεσβυτησ νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου ¹⁰ παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοισ δεσμοισ μου ονησιμον ¹¹ τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα ¹² συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου ¹³ ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοισ δεσμοισ του ευαγγελιου ¹⁴ χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον ¹⁵ ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ ¹⁶ ουκετι ωσ δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω ¹⁷ ει ουν με εχεις κοινωνων προσλαβου αυτον ωσ εμε ¹⁸ ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει ¹⁹ εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεισ ²⁰ ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω ²¹ πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεισ ²² αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν ²³ ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν χριστω ιησου ²⁴ μαρκοσ αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι συνεργοι μου ²⁵ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερσ και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησασ τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τούτων ελαλησεν ημιν εν υιω ² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τουσ αιωνασ εποησεν ³ οσ ων απαυαγμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεωσ αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεωσ αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενοσ των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοισ ⁴ τουσουτ κρειττων γενομενοσ των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτουσ κεκληρονομηκεν ονομα ⁵ τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτωσ πατερα και αυτοσ εσται μοι εισ υιον ⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εισ την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντεσ αγγελοι θεου ⁷ και προσ μεν τουσ αγγελουσ λεγει ο ποιων τουσ αγγελουσ αυτου πνευματα και τουσ λειτουργουσ αυτου πυροσ φλογα ⁸ προς δε τον υιον ο θρονουσ σου ο θεοσ εισ τον αιωνα τον αιωνουσ ραβδοσ ευθυτητοσ η ραβδοσ της βασιλειασ σου ⁹ ηγαπησασ δικαιοσυνην και εμισεσασ ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεοσ ο θεοσ σου ελαιον αγαλλιασεωσ παρα τουσ μετοχοουσ σου ¹⁰ και συ κατ αρχασ κυριε την γην εθεμελιωσασ και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεισ και παντεσ ωσ ιματιον παλαιωθησονται ¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεισ αυτουσ και αλλαγησονται συ δε ο αυτοσ ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³ προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ ουχι παντεσ εισιν λειτουργικα πνευματα εισ διακονιαν αποστελλομενα δια τουσ μελλοντασ κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρωμεν ² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιουσ και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³ πως ημεισ εκφευζομεθα τηλικαυτησ αμελησαντεσ σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εισ ημασ εβεβαιωθη ⁴ συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαιισ δυναμεσιν και πνευματοσ αγιου μερισμοισ κατα την αυτου θελησιν ⁵ ου γαρ αγγελοισ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν ⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ ηλαττωσασ αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσασ αυτον ⁸ παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα

⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντοσ γευσηται θανατου ¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιοουσ εισ δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενουσ παντεσ δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφουσ αυτουσ καλειν ¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοισ μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε ¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεοσ ¹⁴ επει ουν τα παιδια εκεινονωνηκεν σαρκουσ και αιματοσ και αυτοσ παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον ¹⁵ και απαλλαξη τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ ¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοισ ομοιωθηθαι ινα ελειμων γενηται και πιστοσ αρχιερευσ τα προς τον θεον εισ το ιλασκεσθαι τασ αμαρτιασ του λαου ¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτοσ πειρασθεισ δυναται τοισ πειραζομενοισ βοθηησαι

3

¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερα της ομολογιασ ημων ιησουν χριστον ² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωυσησ εν ολω τω οικω αυτου ³ πλειονουσ γαρ δοξησ ουτοσ παρα μωυσην ηζιωται καθ οσον πλειονα τιμην χχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον ⁴ πασ γαρ οικουσ κατασκευαζεται υπο τινουσ ο δε τα παντα κατασκευασασ θεοσ ⁵ και μωυσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εισ μαρτυρον των λαληθησομενων ⁶ χριστουσ δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικουσ εσμεν ημεισ εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδοσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν ⁷ διο καθωσ λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε ⁸ μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω ⁹ ου επειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ειτη ¹⁰ διο προσωχησια τη γενεα εκεινη και ειπον αιε πλανωνται τη καρδια αυται δε ουκ εγνωσαν τασ οδουσ μου ¹¹ ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου ¹² βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντοσ ¹³ αλλα παρακαλιτε εαυτουσ καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη της αμαρτιασ ¹⁴ μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν ¹⁵ εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασω ¹⁶ τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου

παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεωσ 17 τισιν δε προσωχτισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοισ αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω 18 τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσθησθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοισ απειθησασιν 19 και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι αποστιαν

4

1 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιασ εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τισ εξ υμων υστερηκεναι 2 και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελισεν ο λογος της ακοησ εκεινουσ μη συγκεκραμενουσ τη πιστει τοισ ακουσασιν 3 εισερχομεθα γαρ εις την καταπαυσιν οι πιστευσαυτεσ καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων 4 ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ ουτωσ και καταπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομησ απο παντων των εργων αυτου 5 και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου 6 επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ ουκ εισηλθον δι απειθειαν 7 παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων 8 ει γαρ αυτουσ ιησοσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ 9 ara απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου 10 ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτουσ κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ 11 σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειασ 12 ζωω γαρ ο λογοσ του θεου και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ ενθυμησων και εννοιων καρδιασ 13 και ουκ εστιν κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοισ οφθαλμοισ αυτου προσ ον ημιν ο λογοσ 14 εχοντεσ ουν αρχιερεα μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανοουσ ιησοον τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιασ 15 ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συμπαθησαι ταισ ασθενειαισ ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ 16 προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιασ τω θρονω της χαριτωσ ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοθηθαι

5

1 πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων λαμβανομενοσ υπερ ανθρωπων καθισταται τα προσ τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιασ υπερ αμαρτιων 2 μετριοπαθην δυναμενοσ τοισ αγνοουσιν και πλανωμενοισ επει και αυτουσ περικειται ασθενειαν 3 και δια ταυτην οφειλει καθωσ περι του λαου ουτωσ και περι εαυτουσ προσφερειν υπερ αμαρτιων 4 και ουκ εαυτω

τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενοσ υπο του θεου καθαπερ και αρων 5 ουτωσ και ο χριστοσ ουκ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερεα αλλ ο λαληρασ προσ αυτον υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε 6 καθωσ και εν ετερω λεγει συ ιερευσ εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ 7 οσ εν ταισ ημεραισ της σαρκουσ αυτουσ δεησεις τε και ικετηριασ προσ τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγησ ισχυρασ και δακρυων προσενεγκασ και εισακουσθεις απο της ευλαβειασ 8 καιπερ ων υιοσ εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην 9 και τελειωθεισ εγενετο τοισ υπακουουσιν αυτωσ πασιν αιτιοσ σωτηριασ αιωνιου 10 προσαγορευθεισ υπο του θεου αρχιερευσ κατα την ταξιν μελχισηδεκ 11 περι ου πολυσ ημιν ο λογοσ και δυσερμηνευτοσ λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταισ ακοαισ 12 και γαρ οφειλοντεσ ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμασ τινα τα στοιχεια της αρχησ των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντεσ γαλακτοσ και ου στερεασ τροφησ 13 πασ γαρ ο μετεχων γαλακτοσ απειροσ λογου δικαιοσυνησ νηπιουσ γαρ εστιν 14 τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμναμενα εχοντων προσ διακρισιν καλου τε και κακου

6

1 διο αφεντεσ τον της αρχησ του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιασ απο νεκρων εργων και πιστεωσ επι θεον 2 βαπτισμων διδαχησ επιθεωσωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου 3 και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρηπη ο θεοσ 4 αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενοσ τε της δωρεασ της επουρανιου και μετοχοουσ γενηθεντασ πνευματοσ αγιου 5 και καλον γευσαμενοσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ 6 και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοισ τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ 7 γη γαρ η πιουσα τον επ αυτησ πολλακισ ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου 8 εκφερουσα δε ακανθασ και τριβλοουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εισ καουσιν 9 πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλομεν 10 ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπησ ησ ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντεσ τοισ αγιοισ και διακονουντεσ 11 επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προσ την πληροφοριαν της ελπιδοσ αχρι τελουσ 12 ινα μη νωθροι γενησθε κλημηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ 13 τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατ ουδενοσ ειχεν μειζονοσ ομοσα ωμοσεν καθ εαυτου 14 λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε 15 και ουτωσ μακροθυμησασ επετυχεν της επαγγελιασ

16 άνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνῶσιν καὶ πάσις αὐτοῖς ἀντιλογίαις περὰς εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος 17 ἐν ὧ περισσότερον βουλομένοις ὁ θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονομοῖς τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμεταβέβητον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἀμεσιτεύσων ὄρκω 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταβέβητον ἐν οἷς ἀδύνατον ψευσασθαι θεὸν ἰσχυρὰν παρακλήσιν ἐχόμεν οἱ καταφυγόντες κρατήσῃ τῆς προκειμένης ἐλπίδος 19 ἣν ὡς ἀγκυρὰν ἐχομέν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσῶτερον τοῦ καταπέτασματος 20 οὗπου προδρομὸς ὑπερ ἡμῶν εἰσηλθὲν ἰησοῦς κατὰ τὴν ταξίν μελχισεδεκ ἀρχιερεὺς γενομένος εἰς τὸν αἰῶνα

7

1 οὗτος γὰρ ὁ μελχισεδεκ βασιλεὺς σάλημ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ συναντήσας ἀβραὰμ ὑποστρεφόντι ἀπο τῆς κοπῆς τῶν βασιλείων καὶ εὐλογήσας αὐτὸν 2 ὡ καὶ δεκατὴν ἀπο πάντων ἐμερίσεν ἀβραὰμ πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης ἐπειτα 3 δε καὶ βασιλεὺς σάλημ ὁ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρηῆς 3 ἀπατωρ ἀμητωρ ἀγενεαλόγητος μὴτε ἀρχὴν ἡμερῶν μὴτε ζωὴς τέλος ἔχων ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκὲς 4 θεωρεῖτε δὲ πηλικὸς οὗτος ὡ καὶ δεκατὴν ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης 5 καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν λείπει τὴν ἱερατεῖαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκασθὸν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον τοῦ ἐστὶν τῶς ἀδελφῶν αὐτῶν καίπερ ἐξελήλυθότας ἐκ τῆς οσφύος ἀβραὰμ 6 ὁ δὲ μὴ γενεαλόγουμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκατέκεν τὸν ἀβραὰμ καὶ τὸν ἐχόντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν 7 χωρὶς δὲ πάσις ἀντιλογίαις τὸ ἐλάττων ὑπο τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται 8 καὶ ὡδὲ μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ 9 καὶ ὡς ἐπὸς εἶπειν διὰ ἀβραὰμ καὶ λείπει ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκατέκωται 10 ἐτι γὰρ ἐν τῇ οσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ μελχισεδεκ 11 εἰ μὲν οὖν τελεωσῆς διὰ τῆς λειτικῆς ἱερῶσυνης ἦν ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθετήτο τίς ἐτι χρεῖα κατὰ τὴν ταξίν μελχισεδεκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερεὰ καὶ οὐ κατὰ τὴν ταξίν ἀαρῶν λεγεσθαι 12 μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερῶσυνης ἐξ ἀναγκῆς καὶ νόμου μεταθεσὶς γίνεται 13 ἐφ' οὐ γὰρ λεγεται ταῦτα φύλης ἑτέρας μετεσχῆκεν ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσεσχῆκεν τῷ θυσιαστήριῳ 14 προδήλον γὰρ ὅτι ἐξ ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ κυριὸς ἡμῶν εἰς ἡν φύλην οὐδὲν περὶ ἱερῶσυνης μωσῆς ἐλάλησεν 15 καὶ περισσότερον ἐτι καταδήλον ἐστὶν εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα μελχισεδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος 16 ὅς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δυνάμιν ζωῆς ἀκαταλύτου 17 μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν ταξίν μελχισεδεκ 18 ἀθετήσῃς μὲν γὰρ γίνεται προαγοῦσης ἐντολῆς διὰ τὴν αὐτῆς ἀσθενεῖς καὶ ἀνωφέλες 19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος ἐπεισαγωγή δὲ κρείττονος ἐλπίδος δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ 20 καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσιν

ἱερεῖς γεγονότες 21 ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λεγοντός πρὸς αὐτὸν ὡμοσεν κυριὸς καὶ οὐ μεταμελήθησεται σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν ταξίν μελχισεδεκ 22 κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἐγγυστὸς ἰησοῦς 23 καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλυεσθαι παραμένειν 24 ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαραβάτον ἐχει τὴν ἱερῶσυνην 25 ὅθεν καὶ ὡζειν εἰς τὸ πάντελες δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπερ αὐτῶν 26 τοιοῦτος γὰρ ἦμιν ἐπρέπεν ἀρχιερεὺς ὅσιος ἀκακὸς ἀμιάτος κεχωρισμένος ἀπο τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενομένος 27 ὅς οὐκ ἐχει καθ' ἡμέραν ἀναγκὴν ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον ὑπερ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θύσιαι ἀναφέρειν ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφαπαξ ἑαυτὸν ἀνενεγκασ 28 ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἐχόντας ἀσθενεῖαν ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελείωμενον

8

1 κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τοιοῦτον ἐχομέν ἀρχιερεὰ ὅς ἐκάθισεν ἐν δεξίῳ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς 2 τῶν ἁγίων λειτουργῶς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθίνης ἦν ἐπήξεν ὁ κυριὸς καὶ οὐκ ἀνθρώπος 3 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρα τε καὶ θυσίας καθίσταται ὅθεν ἀναγκαῖον ἐχεῖν τι καὶ τοῦτον ὁ προσενεγκῆ 4 εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς ὄντων τῶν ἱερῶν τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα 5 οἵτινες ὑποδειγματικὰ καὶ σκία λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων καθὼς κεχρηματίσται μωσῆς μελλῶν ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν ὅρα γὰρ φησὶν ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεῖχθέντα σοὶ ἐν τῷ ὄρει 6 νυνὶ δὲ διαφορῶτερας τετυχέν λειτουργίας ὅσῳ καὶ κρείττονος ἐστὶν διαθήκης μεσίτης ἦτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθετήται 7 εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκεῖνη ἦν ἀμείπτως οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητήτο ποτὸς 8 μεμφομένος γὰρ αὐτοῖς λέγει ἴδου ἡμερὰ ἐρχόνται λέγει κυριὸς καὶ συντελεσῶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰουδα διαθήκην καινὴν 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγυπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνεμείναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καγῶ ἡμελήσα αὐτῶν λέγει κυριὸς 10 ὅτι αὐτῇ ἡ διαθήκῃ ἣν διαθήσεται τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας λέγει κυριὸς δίδους νόμους μου εἰς τὴν διανοίαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς καὶ ἐσομαὶ αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ αὐτοὶ ἐσοῦνται μοι εἰς λαὸν 11 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἐκαστὸς τὸν πολιτὴν αὐτοῦ καὶ ἐκαστὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λεγῶν γνῶθι τὸν κυριὸν ὅτι πάντες εἰδῆσουσιν με ἀπο μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγαλοῦ αὐτῶν 12 ὅτι ἴλεως ἐσομαί ταις ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἐτι 13 ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαιῶκεν τὴν πρῶτην τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γῆραςκον ἐγγυστὸς ἀφανισμὸς

9

¹ είχαν μεν ουν και η πρώτη δικαιώματα λατρείας το τε αγιον κοσμικον ² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρώτη εν η η τε λυχνια και η τραπέζα και η προθεσις των αρτων ητισ λεγεται αγια ³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αιων ⁴ χρυσοι εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενη παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης ⁵ υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος ⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εισ μεν την πρώτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρείας επιτελουντες ⁷ εισ δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρισ αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοημάτων ⁸ τουτο δηλουντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρώτης σκηνης εχουσης στασιν ⁹ ητις παραβολη εισ τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσιαι προσφέρονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα ¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις και δικαιωμασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα ¹¹ χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μεζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως ¹² ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφραπαξ εισ τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος ¹³ ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγαζει προς την της σαρκος καθαροτητα ¹⁴ ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αιμων τω θεω καθαρει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εισ το λατρευειν θεω ζωντι ¹⁵ και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εισ απολυτρωσιν των επι τη πρώτη διαθηκη παραβασων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας ¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου ¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος ¹⁸ οθεν ουδ η πρώτη χωρισ αιματος εγκεκαινισται ¹⁹ λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν ²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος ²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας του αιματι ομοιως ερραντισεν ²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις ²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιασις παρα ταυτας

²⁴ ου γαρ εισ χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εισ αυτον τον ουρανον των εμφανισθησιν τω προσωπω του θεου υπερ ημων ²⁵ ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωποτε ο αρχιερευς εισερχεται εισ τα αγια κατα ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω ²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εισ αθετησιν αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται ²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισιο ²⁸ ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθει εισ το πολλων ανενεργων αμαρτιας εκ δευτερου χωρισ αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εισ σωτηριαν

10

¹ σκIAN γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατα ενιαυτον ταις αυταις θυσιασις προσφέρουσιν εισ το διηνεκας ουδεποτε δυνανται τους προσερχομενους τελειωσαι ² επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν ετι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρμενους ³ αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατα ενιαυτον ⁴ αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας ⁵ διο εισερχομενος εισ τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας σωμα δε κατηρτισω μοι ⁶ ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας ⁷ τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεος το θελημα σου ⁸ ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας ουδε ευδοκησας αιτινες κατα τον νομον προσφέρονται ⁹ τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεος το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηρη ¹⁰ εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορας του σωματος ιησου χριστου εφραπαξ ¹¹ και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιας αιτινες ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας ¹² αυτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εισ το διηνεκας εκαθισεν εν δεξια του θεου ¹³ το λοιπον εκδεχομενος εως θεωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου ¹⁴ μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εισ το διηνεκας τους αγιαζομενους ¹⁵ μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι ¹⁶ αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομουσι μου επι καρδιας αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτους ¹⁷ και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι ¹⁸ οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιας ¹⁹ εχοντες ουν αδελφοι παρησιασιν εισ την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου ²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτ εστιν της σαρκος αυτου ²¹ και ιερεα μεγαν επι τον οικον του θεου ²² προσερχομεθα μετα αληθινως

καρδιας εν πληροφωρια πιστεωσ ερραντισμενοι καρδιασ απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω²³ κατεχωμεν την ομολογια εν τησ ελπιδοσ ακλινη πιστοσ γαρ ο επαγγειλαιμενοσ²⁴ και κατανοωμεν αλληλουσ εισ παροξυσμον αγαθησ και καλων εργων²⁵ μη εγκαταλειποντεσ την επισυναγωγην εαυτων καθωσ εθωσ τισιν αλλα παρακαλουντεσ και τοσ ουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν²⁶ εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν τησ αληθειασ ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια²⁷ φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθειν μελλοντωσ τουσ υπεραντιουσ²⁸ αθετησασ τισ νομον μωυσεωσ χωρισ οικτιρων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθησκει²⁹ ποσω δοκειτε χειρονοσ αξιωθησεται τιμωριασ ο τον υιον του θεου καταπατησασ και το αιμα τησ διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το πνευμα τησ χαριτοσ ενυβρισασ³⁰ οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ και παλιν κυριοσ κρινει τον λαον αυτου³¹ φοβερον το εμπεισειν εισ χειρασ θεου ζωντοσ³² αναμιμησθεσθε δε τασ προτερον ημερασ εν αιω φωτισθεντεσ πολλην αθλησιν υπεμανετα παθηματων³³ τουτο μεν ονειδιμοισ τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνιοι των ουτωσ αναστρεφομενων γεννηθεντεσ³⁴ και γαρ τοισ δεσμοισ μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρασ προσεδεξασθε γνωσκοντεσ εχειν εαυτοισ κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοισ και μενουσαν³⁵ μη αποβαλητε ουν την παρρησια εν υμων ητισ εχει μισθαποδοσια μεγαλην³⁶ υπομονησ γαρ εχετε χρεια εν να το θελημα του θεου ποιησαντεσ κοιμισθητε την επαγγελιαν³⁷ ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενοσ ηξει και ου χρονει³⁸ ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω³⁹ ημεισ δε ουκ εσμεν υποστολησ εισ απωλεια εν αλλα πιστεωσ εισ περιποιησιν ψυχησ

11

¹ εστιν δε πιστισ ελπιζομενων υποστασισπραγματων ελεγχουσ ου βλεπομενων² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι³ πιστει νοουμεν κατηρησθαι τουσ αιωνασ ρηματι θεου εισ το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονενα⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηγγεκεν τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιοσ μαρτυροντοσ επι τοισ δωρισ αυτου του θεου και δι αυτησ αποθανων ετι λαλειται⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεοσ προ γαρ τησ μεταθεσεωσ αυτου μεμαρτυρηται ευηρεσθηκεναι τω θεω⁶ χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον ευαρεσθησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοιο εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτησ γινετα⁷ πιστει χρηματισθεισ νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεισ κατεσκευασεν κιβωτων εισ σωτηρια εν του οικου αυτου δι ησ κατεκρινεν τον κοσμον και τησ κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ⁸ πιστει

καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εισ τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εισ κληρονομια εν και εξηλθεν μη επισταμενοσ που ερχεται⁹ πιστει παρωκησεν εισ γην τησ επαγγελιασ ωσ αλλοτρια εν σκηναισ κατοικησασ μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων τησ επαγγελιασ τησ αυτησ¹⁰ εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ησ τεχνητησ και δημιουργοσ ο θεοσ¹¹ πιστει και αυτη σαρα δυναμιν εισ καταβολην σπερματοσ ελαβεν και παρα καινον ηλικιασ ετεκεν επι πιστον ηγησατο τον επαγγειλαιμενον¹² διο και αφ ενουσ εγεννηθησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθωσ τα αστρα του ουρανον τω πληθει και ωσ η αμμοσ ι η παρα το χειλοσ τησ θαλασσησ η αναριθμητοσ¹³ κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντεσ μη λαβοντεσ τασ επαγγελιασ αλλα πορρωθεν αυτασ ιδοντεσ και ασπασαμενοι και ομολογησαντεσ οτι καινον και παρεπιδημοι εισιν επι τησ γησ¹⁴ οι γαρ τοιαυτα λεγοντεσ εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν¹⁵ και ει μεν εκεινησ εμνημνευον αφ ησ εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι¹⁶ νυν δε κρειττονοσ οργενοται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτουσ ο θεοσ θεοσ επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοισ πολιν¹⁷ πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ επираζομενοσ και τον μονογενη προσεφερεν ο τασ επαγγελιασ αναδεξαμενοσ¹⁸ προσ ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα¹⁹ λογιαμενοσ οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατοσ ο θεοσ οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο²⁰ πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ²¹ πιστει ιακωβ αποθησικων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον τησ ραβδου αυτου²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι τησ εξοδου των υιων ισραηλ εμνημνευσεν και περι των οστων αυτου ενετειλατο²³ πιστει μωσησ γεννηθεισ εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεωσ²⁴ πιστει μωσησ μεγασ γενομενοσ ηρνησατο λεγεσθαι υιοσ θυγατροσ φαραω²⁵ μαλλον ελομενοσ συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιασ απολαυσιν²⁶ μειζονα πλουτον ηγησαμενοσ των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εισ την μισθαποδοσια²⁷ πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεισ τον θυμον του βασιλεωσ τον γαρ ασορατον ωσ ορων εκαρτερησεν²⁸ πιστει πεποιηκεν το πασα και την προσχυσιν του αιματοσ ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ περαν λαβοντεσ οι αιγυπτιοι κατεποθησαν³⁰ πιστει τα τειχη ιεριωσ επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ³¹ πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοισ απειθησασιν δεξαμενη τουσ κατασκοπουσ μετ ειρηνησ³² και τι ετι λεγω επιλειψει γαρ με διηγουμενον ο χρονοσ περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων³³ οι δια πιστεωσ κατηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιαν εφραζαν στοματα λεοντων³⁴ εσβασαν δυναμιν πυροσ

εφυγον στοματα μαχαιρας ενεδυναμωθησαν απο ασθενια ενγενθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων ³⁵ ελαβον γυναικες εξ αναστασεωσ τους νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν ³⁶ ετεροι δε εμπαιγων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακισ ³⁷ ελιθασθησαν επισθησαν επειρασθησαν εν φωνω μαχαιρασ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι ³⁸ ων ουκ ην αξιοσ ο κοσμοσ εν ερημιαισ πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοισ και ταισ οπισι τησ γησ ³⁹ και ουτοι παντεσ μαρτυρηθεντεσ δια τησ πιστεωσ ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν ⁴⁰ του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρισ ημων τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν και ημεισ τοσουτον εχοντεσ περικειμενον ημιν νεφοσ μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα ² αφορωντεσ εισ τον τησ πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιησουν οσ αντι τησ προκειμενησ αυτω χαρασ υπεμειν σταυρον αισχυνησ καταφρονησασ εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν ³ αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εισ αυτον αντιλογια ινα μη καμητε ταισ ψυχαισ υμων εκλυομενοι ⁴ ουπω μεχρι αιματοσ αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι ⁵ και εκλελησθε τησ παρακλησεωσ ητισ υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται ιιε μου μη ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενοσ ⁶ εν γαρ αγαπα κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται ⁷ εισ παιδειαν υπομενετε ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν υιοσ ον ου παιδευει πατηρ ⁸ ει δε χωρισ αυτω παιδειασ ησ μετοχοι γεγονασιν παντεσ αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι ⁹ ειτα τουσ μεν τησ σαρκοσ ημων πατερασ ειχομεν παιδευτασ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν ¹⁰ οι μεν γαρ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουν αυτοισ ε παιδευον ο δε επι το συμφερουν εισ το μεταλαβειν τησ αγιοτητοσ αυτου ¹¹ πασα δε παιδεια προσ μεν το παρον ου δοκει χαρασ ειναι αλλα λυπησ υτερον δε καρπον ειρηνικον τοισ δι αυτησ γεγυμασμενοισ αποδιδωσιν δικαιοσυνησ ¹² διο τασ παρειμενασ χειρασ και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε ¹³ και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοισ ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον ¹⁴ ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεισ οψεται τον κυριον ¹⁵ επισκοπουντεσ μη τισ υστερων απο τησ χαριτοσ του θεου μη τισ ριζα πικριασ ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτησ μιανθωμεν πολλοι ¹⁶ μη τισ πορνοσ η βεβηλοσ ωσ ησαν οσ αντι βρωσεωσ μιασ απεδοδο τα πρωτοτοκια αυτου ¹⁷ ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησασ

αυτην ¹⁸ ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφοσ και σκοτω και θυελλη ¹⁹ και σαλπιγγοσ ηχω και φωνη ρηματων ησ οι ακουσαντεσ παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοισ λογον ²⁰ ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται ²¹ και ουτωσ φοβερων ην το φανταζομενον μωυσησ ειπεν εκφοβοσ ειμι και εντρομοσ ²² αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντοσ ιερουσαλημ ουρανοι και μυριασιν αγγελων ²³ πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοισ απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιοσ τετελειωμενων ²⁴ και διαθηκησ νεασ μοιστη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ ²⁵ βλεπετε μη παραιτησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γησ παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεισ οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι ²⁶ ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επιγγελλται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον ²⁷ το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ωσ πεποημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα ²⁸ διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντεσ εχωμεν χαριν δι ησ λατρευομεν ευαρεστοσ τω θεω μετα αιδοουσ και ευλαβειασ ²⁹ και γαρ ο θεοσ ημων πυρ καταναλισκον

13

¹ η φιλαδελφια μενετω ² τησ φιλοξενιασ μη επιλανθανεσθε δια ταυτησ γαρ ελαθον τινεσ ξενισαντεσ αγγελουσ ³ μιμησοκεσθε των δεσμιων ωσ συνδεμενοι των κακουχουμενων ωσ και αυτοι οντεσ εν σωματι ⁴ τιμοσ ο γαμοσ εν πασιν και η κοιτη αμιαντοσ πορνοου δε και μοιχοουσ κρινει ο θεοσ ⁵ αφιλαργυροσ ο τροποσ αρκουμενοι τοισ παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω ⁶ ωστε θαρρουντασ ημασ λεγειν κυριοσ εμοι βοηθοσ και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ ⁷ μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινεσ ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντεσ την εκβασιν τησ αναστροφησ μιμεισθε την πιστην ⁸ ιησουσ χριστοσ χθεσ και σημερον ο αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ ⁹ διδαχαισ ποικιλαισ και ξεναισ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ον βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντεσ ¹⁰ εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντεσ ¹¹ ων γαρ εισφερεται ζωνον το αιμα περι αμαρτιασ εισ τα αγια δια του αρχιερεωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω τησ παρεμβολησ ¹² διο και ιησουσ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω τησ πυλησ επαθεν ¹³ τοιουν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω τησ παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντεσ ¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁵ δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντοσ τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁶ τησ δε ευποιασ και κοινωνιασ

μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιας ευαρεστειται ο θεος ¹⁷ πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοις γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο ¹⁸ προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντες αναστρεφεσθαι ¹⁹ περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν ²⁰ ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν ²¹ καταρτισαι υμασ εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ²² παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν ²³ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμασ ²⁴ ασπασασθε παντασ τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ αγιουσ ασπαζονται υμασ οι απο της ιταλιασ ²⁵ η χαρις μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

¹ Ιακώβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαρειν ² πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλιοις ³ γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ καταεργαζεται υπομονην ⁴ η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδεν λειπομενοι ⁵ ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλωσ και ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω ⁶ αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω ⁷ μη γαρ οισεθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου ⁸ ανηρ διψυχοσ ακαταστατοσ εν πασαις ταις οδοις αυτου ⁹ καυκασθω δε ο αδελφοσ ο ταπεινοσ εν τω υψει αυτου ¹⁰ ο δε πλουσιοσ εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ωσ ανθοσ χορτου παρελευσεται ¹¹ ανετειλεν γαρ ο ηλιουσ συν τω καυσω και εξηρανεν τον χορτον και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτωσ και ο πλουσιοσ εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται ¹² μακαριοσ ανηρ οσ υπομενει πειρασμον οτι δοκιμοσ γενομενοσ ληψεται τον στεφανον της ζωησ ον επηγγειλατο ο κυριοσ τοις αγαπωσιν αυτον ¹³ μηδεις πειραζομενοσ λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεοσ απειραστοσ εστιν κακων πειραζει δε αυτοσ ουδενα ¹⁴ εκαστοσ δε πειραζεται υπο της ιδιασ επιθυμιασ εξελκομενοσ και δελεαζομενοσ ¹⁵ ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτηει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον ¹⁶ μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι ¹⁷ πασα δοσισ αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατροσ των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα ¹⁸ βουληθεισ απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ εισ το εναι ημασ απαρχην τινα των αυτου κτισματων ¹⁹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πασ ανθρωποσ ταχυσ εισ το ακουσαι βραδυσ εισ το λαλησαι βραδυσ εισ οργην ²⁰ οργη γαρ ανδροσ δικαιοσυνην θεου οσ καταεργαζεται ²¹ διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τασ ψυχασ υμων ²² γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτουσ ²³ οτι εις ακροατησ λογου εστιν και ου ποιητησ ουτοσ εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω ²⁴ κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιουσ ην ²⁵ ο δε παρακυψασ εισ νομον τελειον τον της ελευθεριασ και παραμεινασ ουτοσ ουκ ακροατησ επιλησημονησ γενομενοσ αλλα ποιητησ εργου ουτοσ μακαριοσ εν τη ποιησει αυτου εσται ²⁶ ει τις δοκει θρησκοσ εναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιοσ η θρησκεια ²⁷ θρησκεια καθαρα και αμιαντοσ παρα θεω και πατρι αυτη εστιν

2

επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

¹ αδελφοι μου μη εν προσωποληψιασ εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξησ ² εαν γαρ εισελθη εισ την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιοσ εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχοσ εν ρυπαρα εσθητι ³ και επιβλεψητε επι τον φοροντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθ εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου ⁴ και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθη κριται διαλογοιμων πονηρων ⁵ ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεοσ εξελεξατο τουσ πτωχοουσ του κοσμου πλουσιοουσ εν πιστει και κληρονομοουσ της βασιλειασ ησ επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον ⁶ υμεισ δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμασ εισ κριτηρια ⁷ ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθηεν εφ υμασ ⁸ ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησει τον πλησιον σου ωσ σεαυτον καλωσ ποιειτε ⁹ ει δε προσωποληπτετε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ωσ παραβαται ¹⁰ οστισ γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχοσ ¹¹ ο γαρ ειπων μη μοιχευσεισ ειπεν και μη φονευσεισ ει δε ου μοιχευσεισ φονευσεισ δε γεγονασ παραβατησ νομου ¹² ουτωσ λαλειτε και ουτωσ ποιειτε ωσ δια νομου ελευθεριασ μελλοντεσ κρινεσθαι ¹³ η γαρ κρισισ ανελεωσ τω μη ποιησαντι ελεωσ κατακαυχασται ελεον κρισεωσ ¹⁴ τι το οφελουσ αδελφοι μου εαν πιστιν λεγηι τις εχειν εργασ δε μη εχη μη δυναται η πιστισ σωσαι αυτον ¹⁵ εαν δε αδελφοσ η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφησ ¹⁶ ειπη δε τις αυτοισ εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοισ τα επιτηδεια του σωματοσ τι το οφελουσ ¹⁷ ουτωσ και η πιστισ εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην ¹⁸ αλλ ερει τις οσ πιστιν εχεισ καγω εργασ εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργων σου καγω δειξω σοι εκ των εργων μου την πιστιν μου ¹⁹ συ πιστευεισ οτι ο θεοσ εισ εστιν καλωσ ποιεισ και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσοουσιν ²⁰ θελεισ δε γνωμαι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστισ χωρισ των εργων νεκρα εστιν ²¹ αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργων εδικαιωθη ανεγκλωσ ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον ²² βλεπεισ οτι η πιστισ συνηργει τοις εργοις αυτου και εκ των εργων η πιστισ ετελειωθη ²³ και πληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευουσ δε αβρααμ τα θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην και φιλοσ θεου εκληθη ²⁴ ορατε 3708 V-PAI-2P τοιουν οτι εξ εργων δικαιουται ανθρωποσ και ουκ εκ πιστεωσ μονον ²⁵ ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργων εδικαιωθη υποδεξαμενη τουσ αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα ²⁶ ωσπερ γαρ το σωμα χωρισ πνευματοσ νεκρον εστιν ουτωσ και η πιστισ χωρισ των εργων νεκρα εστιν

3

¹ μη πολλοί διδασκαλοί γίνεσθε αδελφοί μου είδοτες ότι μείζον κρίμα ληφόμεθα ² πολλά γάρ πταίομεν απάντες ει τίς εν λόγω ου πταίει ουτος τελείος ανηρ δύνατος χαλινάγωγος και ολον το σωμα ³ ιδε των ιππων τουσ χαλίνους εις τα στόματα βαλλομεν προς το πειθεσθαι αυτούσ ημιν και ολον το σωμα αυτών μεταγομεν ⁴ ίδου και τα πλοία τηλικαυτα οντα και υπο σκληρών ανεμών ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχίστου πηδάλιου όπου αν η ορμη του ευθυνόντος βουλήται ⁵ ουτως και η γλώσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλαυχει ίδου ολίγον πυρ ήλικην υλην αναπτει ⁶ και η γλώσσα πυρ ο κοσμος της αδικιασ ουτως η γλώσσα καθίσταται εν τοισ μελεσιν ημών η σπλουσα ολον το σωμα και φλογίζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογίζουμένη υπο της γεννησης ⁷ πασα γαρ φυσία θηριων τε και υπεριστων ερπειτων τε και ενάλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη ⁸ την δε γλώσσαν ουδεις δύναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου ⁹ εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τουσ ανθρωπουσ τουσ καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτασ ¹⁰ εκ του αυτού στοματου εξέρχεται ενλογία και καταρα ου χρη αδελφού μου ταυτα ουτως γίνεσθαι ¹¹ μη τι η πηγη εκ της αυτης οπισσ βρυνει το γλυκυ και το πικρον ¹² μη δύναται αδελφοί μου συκη ελαιασ ποιησαι η αμπελος συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκου και γλυκυ ποιησαι υδωρ ¹³ τισ σοφοσ και επιστημών εν υμιν δείξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτηι σοφιασ ¹⁴ ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμών μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας ¹⁵ ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν καταρχομένη αλλ επιγειοσ ψυχικη δαιμονιωδης ¹⁶ όπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα ¹⁷ η δε ανωθεν σοφια πρώτων μεν αγνη εστιν επετια ειρηνικη επιεικισ ευπειθησ μεστη ελεουσ και καρπων αγαθων αδιακριτοσ και ανυποκριτοσ ¹⁸ καρποσ δε της δικαιοσυνησ εν ειρηνη σπειρεται τοισ ποιουσιν ειρηνην

4

¹ ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ήδων υμών των στρατευομενων εν τοισ μελεσιν υμών ² επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δύνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτιοσθαι υμασ ³ αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακοσ αιτεισθε ινα εν ταισ ήδοναισ υμών δαπανησητε ⁴ μοιχοι και μοιχαλιδεσ ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν οσ αν ουν βουλήθη φιλοσ είναι του κοσμου εχθροσ του θεου καθίσταται ⁵ η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το 3588 T-NSN πνευμα 4151 N-NSN ο κατωκρησ εν ημιν ⁶ μείζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεοσ υπερηφανοισ αντιτασεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν ⁷ υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβωλω και φυεζεται αφ υμών ⁸ εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρασ αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιασ διψυχοι

⁹ ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμών εις πενθοσ μεταστραφητω και η χαρα εις κατηφειαν ¹⁰ ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμασ ¹¹ μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ ¹² εις εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενοσ σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει οσ κρινεισ τον ετερον ¹³ αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον πορευσωμεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν ¹⁴ οτινεσ ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμών ατιμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επετια δε και αφανιζομενη ¹⁵ αντι του λεγειν υμασ εαν ο κυριοσ θελήση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο ¹⁶ νυν δε καυχασθε εν ταισ αλαζονειαισ υμών πασα καυχησισ τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5

¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταισ ταλαιπωριαισ υμών ταισ επερχομεναισ ² ο πλουτοσ υμών σεσηπεν και τα ματια υμών σητοβρωτα γεγονεν ³ ο χρυσοσ υμών και ο αργυροσ κατωται και ο ιοσ αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τασ σαρκασ υμών ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαιτισ ημεραισ ⁴ ίδου ο μισθοσ των εργατων των αμησαντων τασ χωρασ υμών ο απεστερημενοσ αφ υμών κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν ⁵ ετρυφησατε επι της γησ και εσπαταλησατε εθρεψατε τασ καρδιασ υμών ωσ εν ημερα σφαγησ ⁶ κατεδικασατε εφρονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασεται υμιν ⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ της παρουσιασ του κυριου ίδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετου πρωιμον και οψιμον ⁸ μακροθυμησατε και υμεισ στηριξατε τασ καρδιασ υμών οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν ⁹ μη στεναζετε και αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ίδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν ¹⁰ υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου της κακοπαθειας και της μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου ¹¹ ίδου μακαριζομεν τουσ υπομενοντασ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελοσ κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγγνοσ εστιν και οικτιρμών ¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμών το ναι ναι και το ου ου ινα μη εις υποκρισιν πεσητε ¹³ κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω ¹⁴ ασθενει τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου ¹⁵ και η ευχη της πιστεωσ ωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριοσ καν αμαρτιασ η πεποικηκωσ αφεθησεται αυτω ¹⁶ εξομολογησθε αλληλοισ τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπωσ ιαθητε πολυ ισχει δεισισ δικαιου ενεργουμένη

17 ηλιασ ανθρωποσ ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξει και ουκ εβρεξεν επι της γησ ενιαυτουσ τρεισ και μηνασ εξ¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανοσ υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτησ¹⁹ αδελφοι εαν τισ εν υμιν πλανηθη απο της αληθειασ και επιστρεψη τισ αυτον²⁰ γινωσκετω οτι ο επιστρεψασ αμαρτωλων εκ πλανησ οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πληθοσ αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

¹ πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατιας καππαδοκιας ασιας και βιθυνιας² κατα προγονωσιν θεου πατρος εν αγιασμω πνευματος εισ υπακοην και ραντισμον αιματος ιησου χριστου χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεος αναγεννησας ημας εισ ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων⁴ εισ κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοσ εισ υμασ⁵ τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω⁶ εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντεσ εν ποικιλοισ πειρασμοισ⁷ ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινων και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου⁸ ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκκλιητω και δεδοξασμενη⁹ κομιζομενοι το τελωσ της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων¹⁰ περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ¹¹ ερευνηντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ¹² οισ απεκαλυφθηι οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε δικηκονουσ αυτα α νυν ανηγγηλι υμιν δια των ευαγγελιασμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελοσ παρακυψαι¹³ διο αναζωωσαμενοι τασ οσφιασ της διανοιασ υμων νηφοντεσ τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου¹⁴ ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ¹⁵ αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε¹⁶ διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι¹⁷ και ει πατερα επικαλειθεσ τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε¹⁸ ειδοτεσ οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου¹⁹ αλλα τιμια αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου²⁰ προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ²¹ τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εισ θεον²² τασ ψυχασ υμων ηγγικοτεσ εν τη υπακοη της αληθειασ δια πνευματοσ εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ²³ αναγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και μενοντοσ εισ τον αιωνα²⁴ διοτι

πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν²⁵ το δε ρημα κυριου μενει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμασ

2

¹ αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεισ και φθονουσ και πασασ καταλαλιασ² ωσ αρτιγεννητα βρεφρη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε³ ειπερ εγευσασθε οτι χριστοσ ο κυριοσ⁴ προσ ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποθεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον⁵ και αυτοι ωσ λιθοι ζωντεσ οικοδομεισθε οικοσ πνευματικοσ ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικασ θυσιασ ευπροσδεκτουσ τω θεω δια ιησου χριστου⁶ διοτι περιχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη⁷ υμιν ουν η τιμη τοισ πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ⁸ και λιθοσ προσκομματοσ και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντεσ εισ ο και ετεθησαν⁹ υμεισ δε γενοσ εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνοσ αγιον λαοσ εισ περιποιησιν οπωσ τασ αρετασ εξαγγελιητε του εκ σκοτουσ υμασ καλεσαντοσ εισ το θαυμαστον αυτου φωσ¹⁰ οι ποτε ου λαοσ νυν δε λαοσ θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε εληθεντεσ¹¹ αγαπητοι παρακαλω ωσ παροικουσ και παρεπιδημουσ απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων ατινεσ στρατευονται κατα τησ ψυχησ¹² την αναστροφην υμων εχοντεσ καλην εν τοισ εθνεσιν ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευσαντεσ δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπησ¹³ υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ωσ υπερεχοντι¹⁴ ειτε ηγεμοσιν ωσ δι αυτου πεμπομενοι εισ εκδικησιν κακοποιων επαινων δε αγαθοποιων¹⁵ οτι ουτωσ εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντασ φιμουσ την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιαν¹⁶ ωσ ελευθεροι και μη ωσ επικαλυμμα εχοντεσ της κακιασ την ελευθεριαν αλλ ωσ δουλοι θεου¹⁷ παντασ τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε¹⁸ οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοισ δεσποταισ ου μονον τοισ αγαθοισ και επεικεσιν αλλα και τοισ σκολιοισ¹⁹ τουτο γαρ χαρισ ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τισ λυτασ πασχων αδικωσ²⁰ ποιον γαρ κλεοσ ει αμαρτανοντεσ και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιοντεσ και πασχοντεσ υπομενειτε τουτο χαρισ παρα θεω²¹ εισ τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστοσ επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοισ ιχνεσιν αυτου²² οσ αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολοσ εν τω στοματι αυτου²³ οσ λοιδορουμενοσ ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιωσ²⁴ οσ τασ αμαρτιασ ημων αυτοσ ανηγγεκεν εν τω

σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταισ αμαρτιασι απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε ²⁵ ητε γαρ ωσ προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3

¹ ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται ² εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων ³ ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η ενδυσεωσ ιματιων κοσμος ⁴ αλλ ο κρυπτος της καρδιασ ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεωσ και ησυχιου πνευματοσ ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελεσ ⁵ ουτωσ γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικες αι ελπίζουσαι επι θεου εκοσμου εαυτασ υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ⁶ ωσ σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτησιν ⁷ οι ανδρες ομοιωσ συνοικουντες κατα γνωσιν ωσ ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ωσ και συγκληρονομιη χαριτωσ ζωησ εισ το μη εγκοπτεσθαι τασ προσευχασ υμων ⁸ το δε τελωσ παντες ομοφρονεσ συμπαθεισ φιλαδελφοι ευσπλαγγχιω φιλοφρονεσ ⁹ μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λιοδωριαν αντι λιοδωριασ τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτεσ οτι εισ τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε ¹⁰ ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερασ αγαθασ παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον ¹¹ εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην ¹² οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιοσ και ωτα αυτου εισ δεησιν αυτων προσωπων δε κυριου επι ποιουντασ κακα ¹³ και τισ ο κακωσων υμασ εαν του αγαθου μιμηται γενησθε ¹⁴ αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε ¹⁵ κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων ετοιμοι δε αιει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμασ λογον περι της εν υμιν ελπιδοσ μετα πραυτητοσ και φοβου ¹⁶ συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων καταισχνυθουσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην ¹⁷ κρειττον γαρ αγαθοποιουντασ ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντασ ¹⁸ οτι και χριστωσ απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ αδικων ινα υμασ προσαγαγη τω θεω θανατωθεισ μεν σαρκι ζωοποιηθεισ δε πνευματι ¹⁹ εν ω και τοισ εν φυλακη πνευμασιν πορευθεισ εκηρυξεν ²⁰ απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραισ νωε κατασκευαζομενησ κιβωτου εις ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατοσ ²¹ ο αντιτυπον νυν και ημασ σωζει βαπτισμα ου σαρκωσ αποθεσισ ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εισ θεον δι αναστασεωσ ιησου χριστου ²² οσ εστιν εν δεξια του

θεου πορευθεισ εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4

¹ χριστου ουν παθοντοσ υπερ ημων σαρκι και υμεισ την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιασ ² εις το μηκειν ανθρωπων επιθυμιαισ αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον ³ αρκετοσ γαρ ημιν ο παρεληλυθωσ χρονωσ του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενοσ εν ασελγειαισ επιθυμιαισ οινωφλυγιαισ κωμοισ ποτοισ και αθεμιτοισ ειδωλολατρευιαισ ⁴ εν ω ξενιζονται μη συντρεχουσιν υμωσ εις την αυτην τησ ασωτιασ αναχουσιν βλασφημουντεσ ⁵ οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι κριναισ ζωντασ και νεκρωσ ⁶ εις τουτο γαρ και νεκρωσι ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπωσ σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι ⁷ παντων δε το τελωσ ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψητε εισ τασ προσευχασ ⁸ προ παντων δε την εισ εαυτοσ αγαπην εκτηνη εχοντεσ οτι αγαπη καλυψει πληθοσ αμαρτιων ⁹ φιλοξενοι εις αλληλωσ ανευ γογγυσμων ¹⁰ εκαστοσ καθωσ ελαβεν χαρισμα εισ εαυτοσ αυτο διακονουντεσ ωσ και οι οικονομοι ποικιλησ καρτωσ θεου ¹¹ ει τισ λαλει ωσ λογια θεου ει τισ διακονει ωσ εξ ισχυωσ ωσ χορηγει ο θεωσ ινα εν πασιν δοξαζιται ο θεωσ δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹² αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ωσ ξενου υμιν συμβαινοντοσ ¹³ αλλα καθωσ κοινωνειτε τοισ του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξησ αυτου χαριητε αγαλλιωμενοι ¹⁴ ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξησ και το του θεου πνευμα εφ υμασ αναπαυεται κατα μεν αυτοσ βλασφημειται κατα δε υμασ δοξαζεται ¹⁵ μη γαρ τισ υμων πασχετω ωσ φονεωσ η κλεπτησ η κακοποιωσ η ωσ αλλοτριωσπισκοποσ ¹⁶ ει δε ωσ χριστιανωσ μη αισχυνεσθω δοξαζεται δε τον θεον εν τω μερει τουτω ¹⁷ οτι ο καιροσ του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελωσ των απειθουτων τω του θεου ευαγγελιω ¹⁸ και ει ο δικαιοσ μολισ σωζεται ο ασεβησ και αμαρτωλοσ που φανειται ¹⁹ ωστε και οι πασχοντεσ κατα το θελημα του θεου ωσ πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τασ ψυχασ αυτων εν αγαθοποια

5

¹ πρεσβυτεροσ τουσ εν υμιν παρακαλει ο συμπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των του χριστου παθηματων ω και της μελλουσησ αποκαλυπτεσθαι δοξησ κοινωνωσ ² ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντεσ μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιωσ μηδε αισχροκερδωσ αλλα προθυμωσ ³ μηδε ωσ κατακυριευοντεσ των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου ⁴ και φανερωθεντοσ του αρχιποιμενωσ κομεισθε τον αμαραντινον της δοξησ στεφανον ⁵ ομοιωσ νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροισ παντεσ δε αλληλοισ υποτασσομενοι

την ταπεινοφροσυνην εγκομβώσασθε οτι ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν⁶ ταπεινώθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμας υψωση εν καιρω⁷ πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων⁸ νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικος υμων διαβολος ωσ λεων ωρυομενος περιπατει ζητων τινα καταπιη⁹ ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι¹⁰ ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας υμας εισ την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντας αυτος καταρτισαι υμας στηριξει σθενωσει θεμελιωσει¹¹ αυτω η δοξα και το κρατος εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ωσ λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εισ ην εστηκατε¹³ ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιοσ μου¹⁴ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοισ εν χριστω ιησου αμην

2

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

1 **σ**υμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ² χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγονησει του θεου και ιησου του κυριου ημων ³ ωσ παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωνη και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης ⁴ δι ων τα τιμα ημιν και μεγαιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορας ⁵ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν ⁶ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν ⁷ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην ⁸ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν ⁹ ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμού των παλαι αυτου αμαρτιων ¹⁰ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιησθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε ¹¹ ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ¹² διο ουκ αμελησω αι υμας υπομιμησκειν περι τουτων και περ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια ¹³ δικαιοι δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει ¹⁴ ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθωσ και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι ¹⁵ σπουδαω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιησθαι ¹⁶ ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθηντες της εκεινου μεγαλειοτητος ¹⁷ λαβων γαρ παρα θεου πατροσ τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισος αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπεπουσ δοξης ουτος εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητουσ εις ον εγω ευδοκησα ¹⁸ και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω ορει τω αγιω ¹⁹ και εχομεν βεβαιοτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιεите προσεχοντες ωσ λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιασι υμων ²⁰ τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται ²¹ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι

1 **ε**γενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οτινιτεσ παρεισαξουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοισ ταχινην απωλειαν ² και πολλοι εξακολουθηουσιν αυτων ταισ ασελγειασι δι ουσ η οδοσ της αληθειασ βλασφημηθησεται ³ και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ εμπορευονται οισ το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταξει ⁴ ει γαρ ο θεοσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραισ ζοφοσ ταρταρωσασ παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενουσ ⁵ και αρχαιοι κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξασ ⁶ και πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ ⁷ και δικαιοι λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφησ ερρυσαστο ⁸ βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκρατικοσ εν αυτοισ ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιοαν ανομοιοσ εργοισ εβασανιζεν ⁹ οιδεν κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικουσ δε εις ημεραν κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν ¹⁰ μαλιστα δε τουσ οπισω σαρκουσ εν επιθυμια μισμουσ πορευομενουσ και κυριοτητοσ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδεισ δοξασ ου τρεμουσιν βλασφημουντεσ ¹¹ οπου αγγελιοι ισχι και δυναμει μειζοντεσ οντεσ ου φερουσιν και αυτων παρα κριω βλασφημιον κρισιν ¹² ουτοι δε ωσ αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εις αλωσιν και φθοραν εν οισ αγνοουσιν βλασφημουντεσ εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται ¹³ κομιουμενοι μισθον αδικιασ ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντεσ εν ταισ απαταισ αυτων συνευωχουμενοι υμιν ¹⁴ οφθαλμοισ εχοντεσ μεστουσ μοιχαλιδουσ και ακαταπαυστουσ αμαρτιασ δελεαζοντεσ ψυχασ αστηρικτουσ καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιασ εχοντεσ καταρασ τεκνα ¹⁵ καταλιποντεσ ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντεσ τη οδω του βαλααμ του βοσορ οσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν ¹⁶ ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνων εν ανθρωπω φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν ¹⁷ ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαποσ ελαιουμεναι οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται ¹⁸ υπερογκα γαρ μεταιοτητοσ φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιασ σαρκουσ ασελγειασι τουσ οντωσ αποφυγοντασ τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ ¹⁹ ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντεσ της φθορασ ω 3739 R-DSM γαρ τισ ητηται τουτω 3778 D-DSM και δεδουλωται ²⁰ ει γαρ αποφυγοντεσ τα μισματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηροσ ιησου χριστου τουτοισ δε παλιν εμπλακεντεσ ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα εσχατα χειρονα των πρωτων ²¹ κρειττον γαρ ην αυτοισ μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνησ η επιγνωσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισος αυτοισ αγιασ εντολησ

²² συμβεβηκεν δε αυτοις το της αληθους παροιμιας κυων επιστρεψασ επι το ιδιον εξεραμα και υσ λουσαμενη εισ κυλισμα βορβορου

3

¹ ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν ² μνησθηται των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολης του κυριου και σωτηρος ³ τουτο πρωτων γνωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τας ιδιας επιθυμιας αυτων πορευομενοι ⁴ και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεως ⁵ λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω ⁶ δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεισ απωλετο ⁷ οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εισ ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων ⁸ εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ωσ χιλια ετη και χιλια ετη ωσ ημερα μια ⁹ ου βραδυνει ο κυριος της επαγγελιας ωσ τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εισ ημας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εισ μετανοιαν χωρησαι ¹⁰ ηξει δε η ημερα κυριου ωσ κλεπτης εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται ¹¹ τουτων ουν παντων λυομενων ποταπους δει υπαρχειν υμας εν αγιασι αναστροφαις και ευσεβειαις ¹² προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται ¹³ καινους δε ουρανοσ και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει ¹⁴ διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη ¹⁵ και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθωσ και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν ¹⁶ ωσ και εν πασαις ταις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν ¹⁷ υμεις ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου ¹⁸ αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εισ ημεραν αιωνοσ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

¹ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης ² και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν ³ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου ⁴ και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ⁵ και εστιν αυτη η αγαγια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν ⁶ εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν ⁷ εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας ⁸ εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν ⁹ εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας ¹⁰ εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

¹τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον ² και αυτος λασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου ³ και εν τούτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν ⁴ ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τούτω η αληθεια ουκ εστιν ⁵ ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τούτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τούτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν ⁶ ο λεγων εν αυτω μεινι οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν ⁷ αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε απ αρχης ⁸ παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθες εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει ⁹ ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι ¹⁰ ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν ¹¹ ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου ¹² γραφω υμιν τεκνια οτι αφρωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου ¹³ γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε

τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα ¹⁴ εγραψα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον ¹⁵ μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τισ αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω ¹⁶ οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν ¹⁷ και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα ¹⁸ παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν ¹⁹ εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εστιν παντες εξ ημων ²⁰ και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα ²¹ ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν ²² τισ εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον ²³ πασ ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα χεχει ²⁴ υμεις ουκ ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε ²⁵ και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον ²⁶ ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας ²⁷ και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τισ διδασκη υμας αλλ ως το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενειτε εν αυτω ²⁸ και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρησιας και μη αισχυνθωμεν απ αυτον εν τη παρουσια αυτου ²⁹ εαν ειδητε οτι δικαιοσ εστιν γινωσκετε οτι πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3

¹ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ουν γινωσκει υμας οτι ουκ εγγω αυτον ² αγαπητην νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν ³ και πασ ο εχων την ελπιδα τατην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν ⁴ πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια ⁵ και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν ⁶ πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον ⁷ τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθως εκεινος δικαιοσ εστιν ⁸ ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιοσ του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου ⁹ πασ ο γεγεννημενος εκ του

θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται ¹⁰ εν τούτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου ¹¹ οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ¹² ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια ¹³ μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μοισι υμας ο κοσμος ¹⁴ ημεις οιδαμεν οτι μεταβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω ¹⁵ πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν ¹⁶ εν τούτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι ¹⁷ οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρεϊαν εχοντα και κλειση τα σπλαγγνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω ¹⁸ τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια ¹⁹ και εν τούτω γνωσκομεν οτι εκ της αληθειας εομεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων ²⁰ οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα ²¹ αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον ²² και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν ²³ και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ²⁴ και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τούτω γνωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4

¹ αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον ² εν τούτω γνωσκειται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου εστιν ³ και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη ⁴ υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω ⁵ αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτου εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει ⁶ ημεις εκ του θεου εομεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ου ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης ⁷ αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πασ ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον ⁸ ο μη αγαπων ουκ εγνω τον

θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν ⁹ εν τούτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου ¹⁰ εν τούτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων ¹¹ αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν ¹² θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν ¹³ εν τούτω γνωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν ¹⁴ και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρομεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου ¹⁵ οσ αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω ¹⁶ και ημεις εγνωκαμεν και πιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει ¹⁷ εν τούτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εομεν εν τω κοσμω τούτω ¹⁸ φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη ¹⁹ ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας ²⁰ εαν τις ειπη οτι αγαπα τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν ²¹ και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5

¹ πασ ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πασ ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα 25 V-PAI-3S και τον γεγεννημενον εξ αυτου ² εν τούτω γνωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν ³ αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν ⁴ οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων ⁵ τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ⁶ ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρον οτι το πνευμα εστιν η αληθεια ⁷ οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες ⁸ το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν ⁹ ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου ¹⁰ ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πιστευεκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου ¹¹ και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην

αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν ¹² ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει ¹³ ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζωην αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου ¹⁴ και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων ¹⁵ και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου ¹⁶ εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινησ λεγω ινα ερωτηση ¹⁷ πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον ¹⁸ οιδαμεν οτι πασ ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου ¹⁹ οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται ²⁰ οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γνωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος ²¹ τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν ² δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα ³ εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη ⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος ⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουκ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη εστιν η εντολη καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε ⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος ⁸ βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν ⁹ πας ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεου ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις ¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπίζω ελθειν προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια ² αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδοσθαι και υγαινειν καθως ευοδοται σου η ψυχη ³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ εν αληθεια περιπατεισ ⁴ μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα ⁵ αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εις τους αδελφους και εις τους ξενους ⁶ οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμψασ αξιωσ του θεου ⁷ υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων ⁸ ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια ⁹ εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφισ ουκ επιδεχεται ημασ ¹⁰ δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενοσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ εκβαλλει ¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον ¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν ¹³ πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι ¹⁴ ελπίζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τους φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

1 ιουδας ιησου χριστου δουλос αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις 2 ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη 3 αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραφαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει 4 παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεισ την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι 5 υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τουσ μη πιστευσαντας απωλεσεν 6 αγγελουσ τε τουσ μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλησ ημερασ δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν 7 ωσ σοδομα και γομορρα και αι περι αυτασ πολλεισ τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορευεσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκουσ ετερασ προκεινται δειγμα πυρουσ αιωνιου δικην υπεχουσαι 8 ομοιωσ μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξασ δε βλασφημουσιν 9 ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελουσ οτε τω διαβωλω διακρινομενοσ διελεγετο περι του μωυσεωσ σωματοσ ουκ ετολημην κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριουσ 10 ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ωσ τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται 11 ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο 12 ουτοι εισιν εν ταισ αγαπαις υμων σπυλαδεσ συνευωχυμενοι αφοβωσ εαυτουσ ποιμαινοντεσ νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δισ αποθανοντα εκριζωθεντα 13 κυματα αγρια θαλασσησ επαφριζοντα τασ εαυτων αισχυνασ αστερεσ πλανηται οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται 14 προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομοσ απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριουσ εν αγιασι μυριασιν αυτου 15 ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξει παντασ τουσ ασεβεισ αυτων περι παντων των εργαων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτουσ αμαρτωλοι ασεβεισ 16 ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερρογκα θαυμαζοντεσ προσωπα ωφελειασ χαριν 17 υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου 18 οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τασ εαυτων επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων 19 ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντεσ ψυχικοι πνευμα μη εχοντεσ 20 υμεισ δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντεσ εαυτουσ εν πνευματι

αγιω προσευχομενοι 21 εαυτουσ εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον 22 και ουσ μεν ελεειτε διακρινομενοι 23 ουσ δε εν φοβω σωζετε εκ πυρουσ αρπαζοντεσ μισουντεσ και τον απο της σαρκουσ εσπιλωμενον χιτωνα 24 τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτουσ απταιστουσ και στησαι κατενωπιον της δοξησ αυτουσ αμωμουσ εν αγαλλιασει 25 μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσυνη κρατοσ και εξουσια και νυν και εις παντασ τουσ αιωνασ αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

¹ αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξει τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη ² ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν ³ μακαριος ο αναγιγνωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς ⁴ ιωαννης ταις επτα εκκλησιασις ταις εν τη ασια χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου ⁵ και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλευων της γης τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου ⁶ και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερειο τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁷ ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οφεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινεσ αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην ⁸ εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ ⁹ εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινονος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου ¹⁰ εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ως σαλπιγγος ¹¹ λεγουσης ο βλεπεισ γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιασις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεισ και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν ¹² και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ ¹³ και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην ¹⁴ η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος ¹⁵ και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων ¹⁶ και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερασ επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου ¹⁷ και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος ¹⁸ και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τα κλεισ του θανατου και του αδου ¹⁹ γραψον ουν α ειδεσ και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα ²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδεσ επι της δεξιασ μου και τασ επτα λυχνιασ τασ χρυσασ οι επτα αστερες αγγελιοι

των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

¹ τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερασ εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων ² οίδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακουσ και πειρασασ τους λεγοντας εαυτους αποστολους εισιν και ουκ εισιν και ευρεσ αυτους ψευδεισ ³ και υπομονην εχεισ και εβαστασασ δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασασ ⁴ αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκασ ⁵ μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκασ και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινήσω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτησ εαν μη μετανοησ ⁶ αλλα τουτο εχεισ οτι μισεισ τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω ⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ζυλου της ζωησ ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου ⁸ και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος οσ εγενετο νεκρος και εξησεν ⁹ οίδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιουσ εισιν εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα ¹⁰ μηδεν φοβου α μελλεισ παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολοσ εξ υμων εισ φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωησ ¹¹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου ¹² και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν ¹³ οίδα τα εργα σου και που κατοικεισ οπου ο θρονος του σατανα και κρατεισ το ονομα μου και ουκ ηρηνησω την πιστιν μου εν ταις ημεραισ εν αισ αντιπασ ο μαρτυς μου ο πιστος οσ απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει ¹⁴ αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεισ εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ οσ εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι ¹⁵ ουτως εχεισ και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ ¹⁶ μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου ¹⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι της ψηφον ονομα κανων γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων ¹⁸ και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο υιοσ του θεου ο εχων τους οφθαλμουσ αυτου ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ¹⁹ οίδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων ²⁰ αλλ εχω κατα σου οτι αφεισ την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην

προφήτην και διδάσκει και πλάνα τους εμούσ δουλοῦσ πορνεύσαι και φαγεῖν ἰδωλοθῦτα ²¹ και ἔδωκα αὐτῆ χρονὸν ἵνα μετανοήσῃ και οὐ θέλει μετανοήσαι ἐκ τῆσ πορνείασ αὐτῆσ ²² ἰδοὺ βαλλῶ αὐτῆν εἰσ κλίνῃν και τοὺσ μοιχευόντασ μετ αὐτῆσ εἰσ θλίψιν μεγάλην εἰάν ἡμῆ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆσ ²³ και τὰ τέκνα αὐτῆσ αποκτενω ἐν θανάτω και γνώσωνται πάσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφρούσ και καρδίασ και δώσω ὑμῖν ἕκαστω κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν ²⁴ ὑμῖν δὲ λέγω τοῖσ λοιποῖσ τοῖσ ἐν θνατείροῖσ ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδασχὴν ταυτὴν οἵτινεσ οὐκ ἐγνώσαν τὰ βάθη τοῦ σατάνα ὡσ λέγουσιν οὐ βαλλῶ ἐφ ὑμασ ἄλλο βάροσ ²⁵ πλὴν ὁ ἔχετε κρατήσατε ἀχρὶ οὐ ἀν ἡζῶ ²⁶ και ὁ νικῶν και ὁ τῆρων ἀχρὶ τέλουσ τὰ ἔργα μου δώσω αὐτῶ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἔθνων ²⁷ και ποιμανεῖ αὐτοὺσ ἐν ράβδῳ σιδήρα ὡσ τὰ σκευῆ τὰ κεραμικά συντριβήσεται ὡσ καγῶ εἰληφα παρα τοῦ πατροσ μου ²⁸ και δώσω αὐτῶ τὸν ἀστέρα τὸν πρῶινον ²⁹ ὁ ἔχων οὐσ ἀκουσάτω τι τὸ πνεῦμα λέγει ταῖσ ἐκκλησίαισ

3

¹ και τῶ ἀγγέλῳ τῆσ ἐν σαρδέσιν ἐκκλησίασ γραψὸν ταδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεῦματα τοῦ θεοῦ και τοὺσ ἑπτὰ ἀστέρασ οἰδα σοὺ τὰ ἔργα ὅτι ὄνομα ἔχεισ ὅτι ζῆσ και νεκροσ εἰ ² γίνου γρηγορῶν και στηρίσον τὰ λοιπὰ ἀ ἐμέλλεσ ἀποβαλλεῖν οὐ γαρ εὐρηκα σοὺ τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνωπίον τοῦ θεοῦ μου ³ μνημονεὺσ ἐνὸν πῶσ εἰληφασ και ἠκουσασ και τηρεῖ και μετανοήσον εἰάν οὐν μὴ γρηγορήσῃσ ἡζῶ ἐπὶ σε ὡσ κλέπτησ και οὐ μὴ γνώσῃσ ποῖαν ὥραν ἡζῶ ἐπὶ σε ⁴ ἀλλ ὀλίγα ἔχεισ ὀνοματα ἐν σαρδέσιν ἀ οὐκ ἐμολυνὰ τὰ ἱματῖα αὐτῶν και περιπατήσουσιν μετ ἐμοῦ ἐν λευκοῖσ ὅτι ἀξιοῖ εἰσιν ⁵ ὁ νικῶν οὗτοσ περιβαλεῖται ἐν ἱματίοῖσ λευκοῖσ και οὐ μὴ ἐξαλειψῶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆσ βιβλοῦ τῆσ ζωῆσ και ὁμολογήσῶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνωπίον τοῦ πατροσ μου και ἐνωπίον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ⁶ ὁ ἔχων οὐσ ἀκουσάτω τι τὸ πνεῦμα λέγει ταῖσ ἐκκλησίαισ ⁷ και τῶ ἀγγέλῳ τῆσ ἐν φιλαδέλφεια ἐκκλησίασ γραψὸν ταδε λέγει ὁ ἀγιόσ ὁ ἀληθινόσ ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ δαυὶδ ὁ ἀνοίγων και οὐδεῖσ κλείσει αὐτὴν εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων και οὐδεῖσ ἀνοίξει ⁸ οἰδα σοὺ τὰ ἔργα ἰδοὺ δέδωκα ἐνωπίον σοὺ θύραν ἀνεῳγμένην ἡν οὐδεῖσ δύναται κλείσαι αὐτὴν ὅτι μικρὰν ἔχεισ δύναμιν και ἐτήρησασ μου τὸν λόγον και οὐκ ἠρῆσῶ τὸ ὄνομα μου ⁹ ἰδοὺ δίδωμι ἐκ τῆσ συναγωγῆσ τοῦ σατάνα τῶν λεγοντῶν ἐαυτοὺσ ἰουδαῖοὺσ εἶναι και οὐκ εἶναι ἀλλὰ ψευδοῦνται ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺσ ἵνα ἡζῶσιν και προσκυνήσωσιν ἐνωπίον τῶν ποδῶν σου και γνώσιν ὅτι ἠγάπησα σε ¹⁰ ὅτι ἐτήρησασ τὸν λόγον τῆσ ὑπομονῆσ μου καγῶ σε τῆρησῶ ἐκ τῆσ ὥρασ τοῦ πειρασμοῦ τῆσ μέλλουσῆσ ἐρχεσθαι ἐπὶ τῆσ οἰκουμένησ ὀλησ πειράσαι τοὺσ κατοικοῦντασ ἐπὶ τῆσ γῆσ ¹¹ ἐρχομαι ταχὺ κρατεῖ ὁ ἔχεισ ἵνα μὴ δεῖσ λαβῆ τὸν στέφανον σοὺ ¹² ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῶ ναῶ τοῦ θεοῦ μου και ἐξῶ οὐ μὴ ἐξελθῆ ἐτι και γραψῶ ἐπ αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου και τὸ ὄνομα τῆσ πόλεωσ τοῦ θεοῦ μου τῆσ καινῆσ ἱερουσαλήμ ἡ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπο τοῦ θεοῦ μου και

τὸ ὄνομα μου τὸ καινὸν ¹³ ὁ ἔχων οὐσ ἀκουσάτω τι τὸ πνεῦμα λέγει ταῖσ ἐκκλησίαισ ¹⁴ και τῶ ἀγγέλῳ τῆσ ἐν λαοδικεία ἐκκλησίασ γραψὸν ταδε λέγει ὁ ἀμὴν ὁ μάρτυσ ὁ πιστόσ και ἀληθινόσ ἡ ἀρχὴ τῆσ κτίσεωσ τοῦ θεοῦ ¹⁵ οἰδα σοὺ τὰ ἔργα ὅτι οὐτε ψυχροσ εἰ οὐτε ζεστόσ οφελὸν ψυχροσ ἢσ ἡ ζεστόσ ¹⁶ οὕτωσ ὅτι χλιαροσ εἰ και οὐ ζεστόσ οὐτε ψυχροσ μέλλῶ σε ἐμεσαι ἐκ τοῦ στοματοσ μου ¹⁷ ὅτι λέγεισ πλουσίσ εἰμι και πεπλουτήκα και οὐδεονσ ³⁷⁶² A-GSN-N χρεῖαν ἔχω και οὐκ οἰδα ὅτι σὺ εἰ ὁ ταλαιπῶροσ και ὁ ἐλεείνοσ και πτωχοσ και τυφλοσ και γυμνοσ ¹⁸ συμβουλεύω σοὶ ἀγοράσαι χρῆσιον παρ ἐμοῦ πεπυρωμένον ἐκ πυροσ ἵνα φανερῆσ και ἱματῖα λευκά ἵνα περιβάλῃ και μὴ φανερωθῆ ἡ αἰσχυνὴ τῆσ γυμνοτήτοσ σου και κολλυρίον ἵνα ἐγχρῖσῃ τοὺσ ὀφθαλμοὺσ σου ἵνα βλέπῃσ ¹⁹ ἐγὼ ὀσοὺσ εἰάν φίλω ἐλεγγῶ και παιδεύω ζηλώσον οὐν και μετανοήσον ²⁰ ἰδοὺ ἐστῆκα ἐπὶ τὴν θύραν και κρούω εἰάν τῖσ ἀκουσῇ τῆσ φωνῆσ μου και ἀνοίξῃ τὴν θύραν και εἰσελευσομαι πρὸσ αὐτὸν και δεῖπνήσω μετ αὐτοῦ και αὐτοσ μετ ἐμοῦ ²¹ ὁ νικῶν δώσω αὐτῶ καθῖσα μετ ἐμοῦ ἐν τῶ θρονῶ μου ὡσ καγῶ ἐνίκησα και ἐκαθῖσα μετὰ τοῦ πατροσ μου ἐν τῶ θρονῶ αὐτοῦ ²² ὁ ἔχων οὐσ ἀκουσάτω τι τὸ πνεῦμα λέγει ταῖσ ἐκκλησίαισ

4

¹ μετὰ ταῦτα εἶδὸν και ἰδοὺ θύρα ἀνεῳγμένη ἐν τῶ οὐρανῶ και ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἡν ἠκούσα ὡσ σαλπγγόσ λαλοῦσῆ μετ ἐμοῦ λέγων ἀνάβα ὠδε και δεῖξῶ σοὶ ἀ δεῖεσθαι μετὰ ταῦτα ² και εὐθέωσ ἐγενομένη ἐν πνευματῖ και ἰδοὺ θρόνοσ ἐκεῖτον ἐν τῶ οὐρανῶ και ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενοσ ³ ὁμοῖοσ ὀρασεῖ λίθῳ ἱασπίδῳ και σαρδίῳ και τρῖσ κύκλοθεν τοῦ θρόνου ὀμοῖωσ ὀρασεῖσ σμαραγδίνων ⁴ και κύκλοθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἰκοσὶ τέσσαρεσ και ἐπὶ τοὺσ θρόνοὺσ τοὺσ εἰκοσὶ τέσσαρασ πρεσβυτέρουσ καθήμενουσ περιβεβλημένοσ ἐν ἱματίοῖσ λευκοῖσ και εἰσ τὰσ κεφάλασ αὐτῶν στεφανοὺσ χρυσοὺσ ⁵ και ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορευονταῖ ἀστράπαι και φωναὶ και βρονταὶ και ἑπτὰ λαμπάδεσ πυροσ καιομεναὶ ἐνωπίον τοῦ θρόνου αὐτοῦ αἱ εἰσιν ἑπτὰ πνεῦματα τοῦ θεοῦ ⁶ και ἐνωπίον τοῦ θρόνου ὡσ θαλάσσα ὑαλινὴ ὀμοία κρυστάλλῳ και ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου και κύκλω τοῦ θρόνου τέσσαρα ζωα γεμόντα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν και ὀπισθεν ⁷ και τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὀμοῖον λέοντι και τὸ δευτερον ζῶον ὀμοῖον μοσχῶ και τὸ τρίτον ζῶον ἔχον πρόσωπον ἀνθρώπου και τὸ τέταρτον ζῶον ὀμοῖον ἀετῶ πετομένο ⁸ και τὰ τέσσαρα ζωα ἐν καθ ἐν ἔχον ἀνα πτερυγασ ἐξ κύκλοθεν και ἐσῶθεν γεμούσιν ὀφθαλμῶν και ἀναπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρασ και νυκτοσ λεγοντέσ ἀγιόσ ἀγιόσ ἀγιόσ κυριοσ ὁ θεόσ ὁ παντοκράτωρ ὁ ἦν και ὁ ὢν και ὁ ἐρχομένοσ ⁹ και ὀταν δώσιν τὰ ζωα δοξάν και τιμὴν και εὐχαριστίαν τῶ καθήμενῳ ἐπὶ τῶ θρονῶ τῶ ζῶντι εἰσ τοὺσ αἰῶνασ τῶν αἰῶνων ¹⁰ πἔσονται οἱ εἰκοσὶ τέσσαρεσ πρεσβύτεροι ἐνωπίον τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου και προσκυνήσουσιν τῶ ζῶντι εἰσ τοὺσ αἰῶνασ τῶν αἰῶνων και βαλοῦσιν τοὺσ στέφανοὺσ αὐτῶν ἐνωπίον τοῦ

θρονου λεγοντες ¹¹ αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων ο αγιος λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

5

¹ και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα ² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τισ αξιος εστιν ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου ³ και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γης ουτε υποκατω της γης ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁴ και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁵ και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησων ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου ⁶ και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστικος ωσ εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα α εισιν τα εσσα πνευματα του θεου αποστελλομενα εις πασαν την γην ⁷ και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου ⁸ και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων ⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω ημας εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους ¹⁰ και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλεις και ιερεις και βασιλευσουσιν επι της γης ¹¹ και ειδον και ηκουσα ωσ φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων ¹² λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν ¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης εστιν και τα εν αυτοισι παντας ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζωνων λεγοντος ωσ φωνη βροντης ερχου και ιδε ² και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτου εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση ³ και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου ⁴ και εξηλθεν αλλος ιππος πυρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης ινα αλληλους

σφαζωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη ⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτου εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου ⁶ και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωνων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες κριθης δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης ⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε ⁸ και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατος και ο αδις ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης ⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον ¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουτων επι της γης ¹¹ και εδοθη αυτοισι εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοισι ινα αναπαυσωνται ετι χρονον εως πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλουσι αποκτεινεσθαι ωσ και αυτοι ¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος μελας εγενετο ωσ σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα ¹³ και οι αστερες του ουρανου επεσον εις την γην ωσ συκη βαλουσα τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη ¹⁴ και ο ουρανος απεχωρισθη ωσ βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν ¹⁵ και οι βασιλεις της γης και οι μεγαστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και οι πασ δουλοσ και ελευθεροσ εκρυσψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρασ των ορειων ¹⁶ και λεγουσιν τοισ ορεισιν και ταισ πετραισ πεσετε εφ ημασ και κρυψατε ημασ απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου ¹⁷ οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τισ δυναται σταθηναι

7

¹ και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελουσ εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιασ της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι τι δενδρον ² και ειδον αλλο αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελουσ οισ εδοθη αυτοισι αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³ λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴ και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενων εκ πασης φυλης υιων ισραηλ ⁵ εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι εκ φυλης ρουβιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες

6 εκ φυλησ ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ μαναση δωδεκα χιλιαδες 7 εκ φυλησ συμεων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ λειυ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ ισαχαρ δωδεκα χιλιαδες 8 εκ φυλησ ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγιμεναι 9 μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινακας εν ταισ χερσιν αυτων 10 και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνω 11 και παντες οι αγγελιοι εισητηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω 12 λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην 13 και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον 14 και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδασ και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεωσ της μεγαλησ και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου 15 δια τουτου εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτους 16 ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα 17 οτι το αρνιο τω ανα μεσον του θρονου ποιμαίνει αυτους και οδηγει αυτους επι ζωης πηγασ υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8

1 και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομηνην εγενετο στηη εν τω ουρανω ως ημωριον 2 και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες 3 και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβαντων χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταισ προσευχαισ των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου 4 και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταισ προσευχαισ των αγιων εκ χειροσ του αγγελου ενωπιον του θεου 5 και ειληφεν ο αγγελος τον λιβαντων και εγεμισεν αυτον εκ του πυροσ του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο βρονται και φωνα και αστραπαι και σεισμος 6 και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν εαυτους ινα σαλπισωσιν 7 και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον τω γησ κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πασ χορτοσ χλωροσ κατεκαη 8 και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον

της θαλασσησ αιμα 9 και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχασ και το τριτον των πλοιων διεφθαρη 10 και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγασ καιομενοσ ως λαμπασ και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγασ των υδατων 11 και το ονομα του αστεροσ λεγεται ο αψινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εις αψινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν 12 και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνησ και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον ατησ μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιωσ 13 και ειδον και ηκουσα ενοσ αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντοσ φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοισ κατοικουσιν επι της γησ εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγοσ των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9

1 και ο πεμπτοσ αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεισ του φρεατοσ της αβυσσου 2 και ηνοιξεν τω φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνοσ εκ του φρεατοσ ως καπνοσ καμινου καιομενησ και εσκοτισθη ο ηλιος και ο απρ εκ του καπνου του φρεατοσ 3 και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταισ εξουσια ως εχουσιν αυτουσ ινα σκορπιοι της γησ 4 και ερρεθη αυταισ ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γησ ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον η μη τους ανθρωπουσ οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων 5 και εδοθη αυταισ ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνασ πεντε και ο βασανισμοσ αυτων ως βασανισμοσ σκορπιου οταν παιση ανθρωπων 6 και εν ταισ ημεραισ εκειναισ ζητηρουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται απ αυτων ο θανατοσ 7 και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοισ εις πολεμον και επι τας κεφαλασ αυτων ως στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων 8 και ειχον τριχασ ως τριχασ γυναικων και οι οδοντεσ αυτων ως λεοντων ησαν 9 και ειχον θωρακασ ως θωρακασ σιδηρουσ και η φωνη των περυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον 10 και εχουσιν ουρασ ομοιασ σκορπιουσ και κεντρα και εν ταισ ουραισ αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπουσ μηνασ πεντε 11 εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιοτι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων 12 η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα 13 και ο εκτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου 14 λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρασ αγγελουσ τους δεδεμενουσ επι τω ποταμω τω μεγαλω

ευφρατη¹⁵ και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελιοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και εις την ημεραν και μηναι και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τρίτον των ανθρωπων¹⁶ και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων¹⁷ και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον¹⁸ απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τρίτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων¹⁹ η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων μοιαι οφενω εχουσαι κεφαλας και εν αυταις ακουουσιν²⁰ και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν²¹ και ου μετενοησαν εκ των φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματαων αυτων

10

¹ και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος² και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης³ και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας⁴ και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψησ⁵ και ο αγγελος ον ειδον εσωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον⁶ και ωμοσεν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκει εσται⁷ αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλιη σαλπίζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους δουλους αυτου τους προφητας⁸ και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εσωτωσ επι της θαλασσης και επι της γης⁹ και απηλθεν προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι¹⁰ και ελαβον το βιβλιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο

επικρανθη η κοιλια μου¹¹ και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11

¹ και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω² και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησῃς οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ τεσσαρακοντα και δυο³ και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητεουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ⁴ ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνια αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι⁵ και ει τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθειει τους εχθρους αυτων και ει τις θελει αυτους αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι⁶ ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξει την γην οσακις εαν θελησωσιν εν παση πληγη⁷ και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτεινει αυτους⁸ και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη⁹ και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερας τρεις ημισι και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εις μνημη¹⁰ και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφρανθησονται και δωρα δωσουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης¹¹ και μετα τας τρεις ημερας και ημισι πνευμα ζωησ εκ του θεου εισηλθεν εις αυτους και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους¹² και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων¹³ και εν εκεινη τη ημερα γεγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου¹⁴ η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ¹⁵ και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι γεγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων¹⁶ και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσεν επι τα προσωπα αυτων και προσεκνησαν τω θεω¹⁷ λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας¹⁸ και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθησαν

και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην ¹⁹ και ηνοιγη ο νασος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπει και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν ³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα ⁴ και η ουρα αυτου συρει το τρίτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκε ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτησ καταφαγη ⁵ και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινεν παντα τα εθνη εν αρβωσ σιδηρα και ηραπαθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου ⁶ και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα ⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελιοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου ⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω ⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγασ ο οφισ ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανασ ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμια και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγοροσ των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερασ και νυκτος ¹¹ και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριασ αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αρχι θανατου ¹² δια τουτο ευφρανενσθε ουρανοι και οι εν αυτοισ σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμασ εχων θυμον μεγαν ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει ¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητισ ετεκεν τον αρρενα ¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο περυγεσ του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπωσ τρεφεται εκει καιρον και καιρουσ και ημιου καιρου απο προσωπου του οφρευσ ¹⁵ και εβαλεν ο οφισ εκ του στοματοσ αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ωσ ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιησ ¹⁶ και ερηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματοσ αυτου ¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματοσ αυτης των τηρουντων

τας εντολασ του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ηησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλασ επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τασ κεφαλασ αυτου ονοματα βλασφημιασ ² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδεσ αυτου ωσ αρκου και το στομα αυτου ωσ στομα λεοντοσ και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου थेραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου ⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιοσ τω θηριω και τισ δυνατοσ πολεμησαι μετ αυτου ⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μνησασ τεσσαρακοντα δυο ⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τουσ εν τω ουρανω σκηνουντασ ⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνοσ ⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γησ ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωησ του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολησ κοσμου ⁹ ει τισ εχει ουσ ακουσατω ¹⁰ ει τισ εχει αιμαλασιασιν υπαγει ει τισ εν μαχαيرا αποκτεινει δει αυτον εν μαχαيرا αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστισ των αγιων ¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γησ και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιου και ελαλει ωσ δρακων ¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τουσ εν αυτη κατοικουντασ ινα προσκυνησουσιν το θηριον το πρωτον ου थेραπευθη η πληγη του θανατου αυτου ¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων ¹⁴ και πλανα τουσ εμουσ τουσ κατοικουντασ επι της γησ δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοισ κατοικουσιν επι της γησ ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο της μαχαираσ ¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν ¹⁶ και ποιει παντασ τουσ μικρουσ και τουσ μεγαλουσ και τουσ πλουσιουσ και τουσ πτωχουσ και τουσ ελευθερουσ και τουσ δουλουσ ινα δωσωσιν αυτοισ χαραγματα επι της χειροσ αυτων της δεξιασ η επι το μετωπον αυτων ¹⁷ και ινα μη τισ δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματοσ αυτου ¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου

αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων ² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων ³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζωνων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης ⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω ⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδος αμωμοι γαρ εισιν ⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνους και την γην και γλωσσαν και λαον ⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων ⁸ και αλλος δευτερος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη ⁹ και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου ¹⁰ και αυτος πιετα εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου ¹¹ και ο καπνος του βασανισμού αυτων εισ αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκουνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου ¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου ¹³ και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁵ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης ¹⁶ και εβαλεν ο καθημενος

επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ¹⁷ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ ¹⁸ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυρρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυακ της αμπελου της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης ¹⁹ και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εισ την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εισ την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν ²⁰ και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνουσ αχρι των χαλιων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

15

¹ και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγασ επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου ² και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μειμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου ³ και αδουσιν την ωδην μωσσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των εθνων ⁴ τις ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονος αγιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵ και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶ και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα πληγασ εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας ⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εισ τους αιωνας των αιωνων ⁸ και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμειωσ αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εισ τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16

¹ και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεατε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εισ την γην ² και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα αυτου ³ και ο δευτερος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση ⁴ και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ τους ποταμους και εισ τας πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα ⁵ και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιοσ ει ο ων και ο ην ο οσιος οτι ταυτα εκρινασ ⁶ οτι αιμα αγιων και προφητων

εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκασ πειν αξιοι εισιν ⁷ και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθινα και δικαιαι αι κρισεις σου ⁸ και ο τεταρτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τους ανθρωπους ⁹ και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντος εξουσιαν επι τας πληγασ ταυτας και ου μετενοισαν δουναι αυτω δοξαν ¹⁰ και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τας γλωσσασ αυτων εκ του πονου ¹¹ και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοισαν εκ των εργαων αυτων ¹² και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν υφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολης ηλιου ¹³ και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ως βατραχοι ¹⁴ εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτοις εισ τον πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος ¹⁵ ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνω περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου ¹⁶ και συνηγαγεν αυτοις εισ τον τοπον τον καλουμενον εβραισι αρμαγεδων ¹⁷ και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹⁸ και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωναί και σεισμος μεγας οιοσ ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας ¹⁹ και εγενετο η πολις η μεγαλη εισ τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου ²⁰ και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν ²¹ και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17

¹ και ηλθεν εισ εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνιης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων ² μεθ ης επορευεσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης ³ και απηνεγκεν με εισ ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα ⁴ και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρουν και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμω και μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσου εν τη

χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης ⁵ και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης ⁶ και ειδον την γυναικα μεθυσσαν εκ του αιματος των αγιων εκ του αιματος των μαρτυρων ηησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα ⁷ και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασασ εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα ⁸ το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εισ απωλειαν υπαγειν και θαυμασοντα οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπτα τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται ⁹ ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰ και βασιλεις εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εισ εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον εστι αυτον μειναι ¹¹ και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτοσ ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εισ απωλειαν υπαγει ¹² και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ αυτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν ¹⁴ αυτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτοις οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵ και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶ και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον αυτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τας σαρκασ αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι ¹⁷ ο γαρ θεος εδωκεν εισ τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου ¹⁸ και η γυνη η ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18

¹ μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου ² και εκραξεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενον ³ οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορευεσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμειος του στρηνουσ αυτης επλουτησαν ⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησθε ταις αμαρτιας αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε ⁵ οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του

ουρανον και εμνημονουσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης ⁶ αποδοτε αυτη ωσ και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλου ⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστηρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω ⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινας αυτην ⁹ και κλαουσουσιν και κοφονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στηριασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης ¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου ¹¹ και οι εμποροι της γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι ¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θιυινου και παν σκευος ελεφαντινου και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου ¹³ και κινναμωμον και θυμαματια και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων και ψυχας ανθρωπων ¹⁴ και η σπιωρα της επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρης ¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες ¹⁶ και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρον και κοκκινον και κεχυρωμενη χρυσει και λιθω τιμω και μαργαριταις ¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πασ κυβερνητης και πασ ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν ¹⁸ και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη ¹⁹ και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιωτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη ²⁰ ευφραινον επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης ²¹ και ηρεν εισ αγγελος ισχυρος λιθον ωσ μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι ²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνιτης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι ²³ και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφισ ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγαιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα

εθνη ²⁴ και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγγμενων επι της γης

19

¹ μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμις και η δοξα του θεου ημων ² οτι αληθινα και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητισ διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειρος αυτης ³ και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εισ τους αιωνας των αιωνων ⁴ και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια ⁵ και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα ανειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι ⁶ και ηκουσα ωσ φωνην οχλου πολλου και ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ημων ο παντοκρατωρ ⁷ χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην ⁸ και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν ⁹ και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εισ το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν ¹⁰ και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας ¹¹ και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει ¹² οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος ¹³ και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματα και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου ¹⁴ και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον ¹⁵ και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομος οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος ¹⁶ και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κυριος κυριων ¹⁷ και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνειοις τοις πετομοειοις εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εισ το δειπνον το μεγα του θεου ¹⁸ ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και

μικρων τε και μεγαλων ¹⁹ και ειδον το θηριον και του βασιλειου της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολειον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου ²⁰ και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εισ την λιμνην του πυρος την καιομενην εν θειω ²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουσι εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20

¹ και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου ² και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη ³ και εβαλεν αυτον εισ την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον ⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα ετι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη ⁵ και οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη ⁶ μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τούτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερειοι του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη ⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου ⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιασι της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εισ τον πολειον ων ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης ⁹ και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτους ¹⁰ και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εισ την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εισ τους αιωνας των αιωνων ¹¹ και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτου ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις ¹² και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων ¹³ και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος

κατα τα εργα αυτων ¹⁴ και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εισ την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος ¹⁵ και ει τις ουχ ευρεθη εν τω βιβλίο της ζωης γεγραμμενος εβληθη εισ την λιμνην του πυρος

21

¹ και ειδον ουρανον καινην και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι ² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης ³ και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαος αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων ⁴ και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον ⁵ και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν ⁶ και ειπεν μοι γενοτα ο αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν ⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος ⁸ τοις δε δειλοις και απιστοις και αμαρτωλοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος ⁹ και ηλθεν εισ εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας γεμουσας των επτα πηγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου ¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι εις ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι ¹² εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ ¹³ απο ανατολων πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων πυλωνες τρεις ¹⁴ και το τειχος της πολεως εχον θεμελιους δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου ¹⁵ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης ¹⁶ και η πολισ τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιους δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν ¹⁷ και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου ¹⁸ και ην η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπισ και η πολισ χρυσιον καθαρον ομοιον υελω καθαρω ¹⁹ οι θεμελιοι του τειχους

της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπισ ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος ²⁰ ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυσος ²¹ και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριτα ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υελος διαυγης ²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον ²³ και η πολις ου χρειαν χειρι του ηλιου ουδε της δοξαν και τιμην των εθνων εις αυτην ²⁵ και οι εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον ²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εις αυτην ²⁷ και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶ και οιουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην ²⁷ και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και οιον βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22

¹ και εδειξεν μοι ποταμον καθαρων υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου ² εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδους τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων ³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω ⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων ⁵ και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτει αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων ⁶ και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο

θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δεξει μοι τοις δουλοις αυτου αδει γενεσθαι εν ταχει ⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ⁸ καγω ιωαννης ο ακουων και βλέπων ταυτα και οτη ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνουντος μοι ταυτα ⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρωντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκνησον ¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισθους τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν ¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι ¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ομισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εσται αυτου ¹³ εγω τω αλφα και τω ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος ¹⁴ μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν ¹⁵ εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος ¹⁶ εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιασις εγω ειμι η ριζα και το γενος δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος ¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν ¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω ¹⁹ και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελει ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω ²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου ²¹ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αμην